

SPIS TREŚCI

Lepimy bałwana

Mróz i odwilż	4
Zimowe układanki	10
Baławankowa rodzina	15
Tańce na śniegu	19
Razem jest weselej	23

Zimowe zabawy

Zimą jest wesoło	27
Najważniejsze bezpieczeństwo	33
Śnieg pada	37
Coś dla bałwana	41
W co się ubrać	45

Dinozaury dziwne stwory

Czy ktoś widział dinozaura?	48
Mój przyjaciel dinozaur	53
Dinozaury na start	57
Koncert w parku jurajskim	61
Dinozaur w roli głównej	65

W świecie figur geometrycznych

Kwadratowe królestwo	69
Trójkątne królestwo	74
Zabawy z figurami	78
Geometryczna kraina	83
Koła wokół nas	88

Zwierzęta egzotyczne

Lwie królestwo	92
Sawanna	98
Sprawne zwierzęta	103
Wszystkim jest wesoło	109
Kto mieszka w zoo?	114

Szukamy wiosny – przedwiośnie

Garnek pana marca	119
Przedwiośnie	124
Wiosenne liczenie	130
Wiosną jest wesoło	135
Idzie do nas wiosna	139

Woda i słońce	
Słońce jest piękne	144
Rozżarzona kula	150
Woda w roli głównej	154
Chmurki i chmury	159
Skąd się bierze deszcz?	163
 Czy to już wiosna?	
Marzanna	167
Gdzie jest wiosna?	173
Gdzie ta wiosna?	179
Strój dla wiosny	184
Wiosna jest blisko	188
 Powroty ptaków	
Ptaki już do nas lecą	192
Dzień dobry bocianie	198
Jaskółka robi kółka	204
Lubimy bociany	209
Rodzina szpaków	214
 Bajki i baśnie	
W bajkowej krainie	218
Zając w roli głównej	224
Rycerze i księżniczki	230
Mali ilustratorzy	235
Bajkowy świat	239
 Wielkanoc	
Wielkanocne tradycje	243
Przygotowania do Wielkanocy	248
Liczmy jajka	253
Wielkanocne muzykowanie	258
Wielkanoc królika	262
 Na wiejskim podwórku	
Rodzice i ich dzieci	265
Pożyteczne zwierzęta	270
Potrafimy liczyć	274
Zwierzęta koncertują	278
Dzień z życia zwierząt	283
 Piosenki	 287

Proponowany rozkład zajęć tygodniowych z podziałem na główne aktywności

Dzień tygodnia	Rodzaj zajęć dydaktycznych	
Poniedziałek	Zajęcia rozwijające mowę i myślenie	Edukacja plastyczna
Wtorek	Zajęcia rozwijające mowę i myślenie	Edukacja muzyczna
Środa	Zajęcia rozwijające pojęcia matematyczne	Ćwiczenia gimnastyczne
Czwartek	Edukacja muzyczna	Edukacja plastyczna
Piątek	Zajęcia rozwijające mowę i myślenie	Ćwiczenia gimnastyczne

Objaśnienie symboli użytych w przewodniku

Zajęcia rozwijające mowę i myślenie

Zajęcia rozwijające pojęcia matematyczne

Edukacja muzyczna

Edukacja plastyczna

Ćwiczenia gimnastyczne

TEMAT KOMPLEKSOWY: LEPIMY BAŁWANA

Dzień 1

Temat dnia: **MRÓZ I ODWILŻ**

Propozycja wpisu w dzienniku zajęć:

I Dowolne zabawy według zainteresowań dzieci – wdrażanie do zgodnej zabawy z rówieśnikami.

„Co wylosuję?” – zabawa słowna.

„Zimą jest wesoło” – zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 22

II „Pies Beaty” – wprowadzenie litery „b”, „B” na podstawie wyrazu „buda” – wprowadzenie drukowanej i pisanej litery b, B.

„Jaka dziś pogoda?” – zabawa ruchowo – naśladowcza.

„Bałwan” – wydzieranie kół, dorysowanie brakujących elementów – zapoznanie ze sposobem wykonania pracy.

„Zabawy na śniegu” – zabawy na świeżym powietrzu – wdrażanie do zgodnej i bezpiecznej zabawy.

III „Jaka dziś pogoda?” – zabawa ruchowo – naśladowcza.

„Jakie zdanie powstanie?” – układanie zdań z rozsypanki wyrazowej.

Swobodne zabawy w kąciakach tematycznych – zwrócenie uwagi na stosowanie form grzecznościowych.

RANEK

Dowolne zabawy według zainteresowań dzieci – wdrażanie do zgodnej zabawy z rówieśnikami.

Karta pracy, cz. 3, s. 1.

Ozdób czapkę i rękawiczki według wzoru.

„Co wylosuję?” – zabawa słowna.

W woreczku nauczyciel umieszcza znane dzieciom litery. Dzieci losują po jednej literze. Nazywają literę, podają słowo rozpoczynający się wylosowaną głoską oraz układają zdanie zawierające wymyślane słowo.

„Zimą jest wesoło” – zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 22

„*Lodowe figurki*” – Dzieci biegają swobodnie po sali. na mocne uderzenie w tamburyno, dzieci zatrzymują się i stoją nieruchomo przybierając dowolną pozycję.

„*W prawo, w lewo*” – Dzieci stoją w rozkroku. Ręce są ułożone na biodrach, a stopy przywarte do podłogi. W takiej pozycji wykonują skręty tułowia w prawo i w lewo.

„*Zaprzęgi*” – Dzieci dobierają się parami, ustawiają się jedno za drugim i podają sobie ręce tworząc zaprzęgi. Poruszają się po sali w różnych kierunkach w tempie zaproponowanym przez nauczyciela.

„*Gwiazdki śniegowe*” – Dzieci stoją na jednej nodze, a palcami drugiej rysują na dywanie gwiazdki śniegowe.

„*Marsz*” – Dzieci maszerują po sali, na palcach, na piętach, na całej stopie.

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

Temat 1: „Pies Beaty” – wprowadzenie litery „b”, „B” na podstawie wyrazu „buda”.

Cele:

- Wprowadzenie drukowanej i pisanej litery b, B.
- Doskonalenie słuchu fonematycznego.
- Określenie głoski b jako samogłoski.

Środki dydaktyczne: opowiadanie „Pies Beaty” Doroty Kossakowskiej, tablica demonstracyjna z literą b, nakrywki białe, czerwone, niebieskie, wyraz buda, obrazek przedstawiający budę, plastelina, *Karta pracy*, cz. 3, s. 2

Przebieg:

„Pies Beaty” – słuchanie opowiadania D. Kossakowskiej.

Burek to pies Beaty. Trafił do niej od cioci Hani, która miała dwa pieski, więc jednego podarowała Beacie. Burek ma swoją budę, która stoi obok domu Beaty. Burek lubi swój domek. Chroni go przed zimnem i deszczem. W środku budy Burek ma miękkie pościeło, na którym lubi spać. Czasami z rana Beata musi go budzić, kiedy przychodzi ze śniadaniem. Dziewczynka bardzo lubi swojego psa. Chodzi z nim na spacer, karmi i urządza zabawy z piłką. Burek jest szczęśliwy, że ma Beatę, która jest jego przyjacielem.

Rozmowa na temat opowiadania.

- Kim jest Burek?
- Skąd Beata ma Burka?
- Gdzie mieszka Burek?
- Gdzie stoi buda Burka?
- Przed czym buda chroni Burka?
- W jaki sposób Beata opiekuje się swoim psem?
- Kim dla Burka jest Beata?

Wyszukiwanie na ilustracji przedmiotów, których nazwy zawierają głoskę „b”.

Karta pracy, cz. 3, s. 2.

Dzieci oglądają ilustrację i wymieniają nazwy zawierające głoskę b: buda, kubek, balkon, buty.

Wyeksponowanie wyrazu podstawowego – „buda” oraz obrazka przedstawiającego budę.

Analiza i synteza słuchowa wyrazu „buda”.

- Wybrzmiewanie sylab i głosek.
- Wypowiadanie sylab połączone z klaskaniem.
- Wypowiadanie kolejnych głosek wyrazu buda.
- Liczenie głosek w wyrazie buda.

Określenie położenia głoski odpowiadającej literze „b”.

- Podawanie wyrazów z głoską b w nagłosie (balon, bal, Beata), śródgłosie (kabel, cebula, ryba).
- Określenie rodzaju głoski b (spółgłoska).
- Wybrzmiewanie sylab w wyrazie połączone z tupaniem, uderzaniem o uda.

Analiza i synteza wzrokowa wyrazu „buda”.

- Budowanie modelu wyrazu **buda** z wykorzystaniem nakrywek czerwonych i niebieskich.
- Liczenie samogłosek i spółgłosek w wyrazie **buda**.

Prezentacja litery „b” drukowanej małej i wielkiej.

- Pokaz litery b z alfabetu demonstracyjnego.

Ułożenie z białych nakrywek wyrazu „buda”, a następnie zastąpienie literą „b” odpowiedniej nakrywki.**Demonstracja litery „b” pisanej małej i wielkiej – porównanie jej z literą drukowaną.**

- Pokaz pisania litery b, B bez liniatury – zwrócenie uwagi na kierunek pisania.
- Omówienie miejsca zapisu litery b małej i wielkiej w liniaturze.
- Analiza kształtu litery b, B.
- Ćwiczenia ręki przygotowujące do pisania – zaciskanie pięści, prostowanie palców, naśladowanie gry na pianinie, klaskanie.
- Lepienie litery b pisanej małej i wielkiej z plasteliny.

Nauka pisania litery „b”, „B”.

- Ćwiczenia w pisaniu litery b, B palcem w powietrzu, na dywanie, na blacie stolika.

Ćwiczenia w czytaniu tekstu.

Karta pracy, cz. 3, s. 2.

„Jaka dziś pogoda?” – zabawa ruchowo – naśladowcza.

Dzieci poruszają się swobodnie po sali. na hasło: mróz – zatrzymują się i stoją nieruchomo. na kolejne hasło: odwilż – poruszają się po sali, na hasło: śnieg – obracają się wokół własnej osi naśladowując wirujące śnieżynki.

**Temat 2: „Bałwan” – wydzieranie kół,
dorysowanie brakujących elementów.**

Cele:

- Zapoznanie ze sposobem wykonania pracy.

- Doskonalenie sprawności manualnej.
- Zachęcanie do wypowiadania się na forum grupy.

Środki dydaktyczne: wiersz „Bałwan” Doroty Kossakowskiej, niebieskie kartki A4, białe kartki A4, klej, mazaki, kredki pastelowe

Przebieg:

„Bałwan” – słuchanie wiersza.

Wyszły dzieci na podwórze,
zobaczyły zaspę duże.
Zanim z pracy wróci mama,
ulepimy dziś bałwana.
Pierwsza kula jest największa.
Druga będzie trochę mniejsza.
Trzecia mała tak jak głowa,
cała postać już gotowa.
Oczy, buzia, nos czerwony,
i guziczek przyklejony.
Pierwszy, drugi, no i trzeci.
Bardzo ładnie drogie dzieci.
Teraz różgę daj do ręki,
a na głowę garnek wielki.
Żeby bałwan był wesoły,
tak jak dzieci z naszej szkoły.

„Jak wygląda bałwan?” – rozmowa w oparciu o wiersz.

- Kogo postanowiły ulepić dzieci?
- z ilu kul składał się bałwan?
- Czy wszystkie kule były jednakowej wielkości?
- Jak wyglądały kule?
- Jakie elementy znalazły się na głowie bałwana?
- Ile guzików miał bałwan?
- Gdzie umieszczona była różga i garnek?

Podanie tematu pracy i wyjaśnienie sposobu jej wykonania.

Dzieci tworząc bałwana muszą wykonać następujące czynności:

- z białej kartki wydrukować 3 koła różnej wielkości,
- przykleić koła na niebieskiej kartce,

- dorysować bałwanowi mazakami brakujące elementy (oczy, nos, buzia, różga, garnek),
- rysowanie białymi kredkami pastelowymi śnieżynek wokół bałwana.

Samodzielna praca dzieci.

Sprzątnięcie stanowisk pracy.

Urządzenie wystawki prac.

„Mój bałwan jest...” – swobodne wypowiedzi dzieci.

„Jaka dziś pogoda?” – zabawa ruchowo – naśladowcza.

Dzieci poruszają się swobodnie po sali. na hasło: mróz – zatrzymują się i stoją nieruchomo. na kolejne hasło: odwilż – poruszają się po sali, na hasło: śnieg – obracają się wokół własnej osi naśladowując wirujące śnieżynki.

„Zabawy na śniegu” – zabawy na świeżym powietrzu – wdrażanie do zgodnej i bezpiecznej zabawy.

POPOŁUDNIE

„Jaka dziś pogoda?” – zabawa ruchowo – naśladowcza.

„Jakie zdanie powstanie?” – układanie zdań z rozsypanki wyrazowej.

Dzieci otrzymują w kopertach zdania (równoważniki zdań) w formie rozsypanki wyrazowej. Układają wyrazy w odpowiedniej kolejności i odczytują ułożone zdanie (równoważnik zdania).

To Ala i kot.

Tam tata i koty.

To smok i lalka.

Karta pracy, cz. 2, s. 3.

Zaznacz w wyrazach litery **b B**.

Powiedz czy **b** to samogłoska, czy spółgłoska. Pokoloruj litery używając odpowiedniego koloru. Odczytaj wyrazy.

Swobodne zabawy w kąciach tematycznych – zwrócenie uwagi na stosowanie form grzecznościowych.

Dzień 2

Temat dnia: ZIMOWE UKŁADANKI

Propozycja wpisu w dzienniku zajęć:

I Zabawy podejmowane według zainteresowań dzieci – kształtowanie umiejętności bezpiecznego korzystania z zabawek.

„Zimowe rymy” – zabawa słowna.

„Zimą jest wesoło” – zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 22

II „Zabawy zimowe” – układanie puzzli – wdrażanie do wypowiedziania się pełnymi zdaniami.

„Bałwankowy taniec” – zabawa ruchowa z elementem liczenia.

„Bałwan” – wprowadzenie piosenki – zapoznanie ze słowami i melodią piosenki.

„Zimowe zabawy” – zabawy na placu przedszkolnym – wdrażanie do zgodnej zabawy.

III „Bałwankowy taniec” – zabawa ruchowa z elementem liczenia.

„Szukam litery” – zabawa ruchowa.

Swobodne zabawy w kąciakach tematycznych – zwrócenie uwagi na poszanowanie zabawek swoich i kolegów z grupy.

RANEK

Zabawy podejmowane według zainteresowań dzieci – kształtowanie umiejętności bezpiecznego korzystania z zabawek.

Karta pracy, cz. 2, s. 3.

Poszukaj, gdzie jest wyraz buda. Podkreśl go czerwoną kredką. Obok narysuj budę.

„Zimowe rymy” – zabawa słowna.

Nauczyciel podaje wyrazy, a dzieci dobierają do nich wyrazy rymujące się zimą.

Np. plany – bałwany
koleżanki – sanki
klapki – czapki
kwiatek – płatek
malinki – śnieżynki
karty - narty
króliki – szaliki
spódnice – rękawice
kozy – mrozy

„Zimą jest wesoło” – zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 22

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

Temat 1: „Zabawy zimowe”
– układanie puzzli.

Cele:

- Wdrażanie do wypowiadania się pełnymi zdaniami.
- Rozwijanie logicznego myślenia.
- Doskonalenie sprawności manualnej.

Środki dydaktyczne: *Wyprawka*, s. 21, ilustracje przedstawiające zimowe zabawy dzieci, białe kartki A4, klej

Przebieg:

„Do czego dzieciom potrzebny jest śnieg” – swobodne wypowiedzi dzieci na podstawie ilustracji i własnych doświadczeń.

Zwrócenie uwagi na bezpieczeństwo podczas zabaw zimowych.

Wyprawka, s. 21

Wytnij puzzle. Ułóż je w całość według wzoru, a następnie przyklej na kartce. Opowiedz jak dzieci spędzają wolny czas zimą.

„Co robią dzieci” – ćwiczenia słownikowe.

Wyszukiwanie słów określających co robią dzieci podczas zabaw zimowych. Np. lepią, toczą, zjeżdżają, rzucają, bawią się, skaczą, patrzą, śmieją się, biegają.

„Opowiedz” – wypowiedzi dzieci.

Dzieci redagują wielozdaniową wypowiedź ustną na temat zabaw zimowych w oparciu o ułożone puzzle.

„Bałwankowy taniec” – zabawa ruchowa z elementem liczenia.

Dzieci poruszają się po sali w rytmie granym przez nauczyciela na tamburynie. Gdy usłyszą mocniejsze uderzenie, zatrzymują się i patrzą jaką cyfrę pokaże nauczyciel: 2, 3, 4, 5. Następnie tworzą koła składające się z takiej liczby dzieci jaką cyfrę pokazał nauczyciel.

Temat 2: „Bałwan” – wprowadzenie piosenki.**Cele:**

- Zapoznanie ze słowami i melodią piosenki.
- Doskonalenie percepcji słuchowej.
- Umuzykalnianie dzieci.

Środki dydaktyczne: piosenka „Bałwan” – muz. Mirosław Krysztopa, sł. Dorota Kossakowska, nagranie szumu wiatru, dzwonek śniegów.

Przebieg:**„Zimowe odgłosy” – słuchanie nagrań.**

Dzieci słuchają nagrań wiatru, dzwonek śniegów.

„Bałwan” – słuchanie piosenki.

1. Kiedy zima jest na dworze,
płatki śniegu lecą z nieba.
Grubą czapkę, rękawice,
ciepłe buty włożyć trzeba.

Ref: Mroźna zima nas zaprasza.
Można lepić dziś bałwana.
Można bawić się wesoło,
zrobić śniegowego pana. /2x

2. Utoczmy zaraz kule.
Jedną małą i dwie duże.
Ma już oczy, nos, kapelusz,
starą miotłę trzyma w górze.

Ref: Mroźna zima...

3. Stoi bałwan na podwórku.
Uśmiech ma na swojej twarzy.
Ktoś powinien go odwiedzić,
bałwan ciągle o tym marzy.

Ref: Mroźna zima...

Bałwanek

♩ = 110

muz. Mirosław Krysztopa, sł. Dorota Kossakowska

Omówienie treści piosenki.

- Kiedy pada śnieg?
- Jak ubieramy się zimą?
- do czego zaprasza nas mroźna zima?
- Jak wygląda bałwan zrobiony przez dzieci?
- Gdzie stoi bałwan?
- O czym marzy bałwan?
- Czy piosenka jest smutna czy wesoła?
- Czy piosenka jest szybka czy wolna?

Nauka piosenki fragmentami.

Dzieci uczą się pierwszej zwrotki i refrenu piosenki. Następnie śpiewają wspólnie z nauczycielem I zwrotkę i refren. Kolejne zwrotki śpiewa nauczyciel, a dzieci wspólnie z nim refren.

„Śpiewanie na sylabach”

Dzieci śpiewają II i III zwrotkę na sylabach la la la. Refren śpiewają ze słowami wspólnie z nauczycielem.

„Śnieżynki i bałwanki” – zabawa przy muzyce.

Dziewczynki są śnieżynkami, a chłopcy bałwankami. Gdy gra muzyka wolna – tańczą bałwanki. Przy muzyce szybkiej tańczą śnieżynki. Gdy dzieci usłyszą piosenkę „Bałwan” – tańczą w parach – bałwan ze śnieżynką.

„Zimowe zabawy” – zabawy na placu przedszkolnym – wdrażanie do zgodnej zabawy.

POPOŁUDNIE

„Bałwankowy taniec” – zabawa ruchowa z elementem liczenia.

Karta pracy, cz. 2, s. 4.

Narysuj przedmioty, których nazwy rozpoczynają się na głoskę b. Dołącz szlaczki.

„Szukam litery” – zabawa ruchowa.

Dzieci wybierają kartoniki z literą b lub B. Poruszają się po sali przy dźwiękach muzyki. na przerwę w muzyce zatrzymują się i szukają osoby z taką samą literą (małą lub wielką).

Swobodne zabawy w kącikach tematycznych – zwrócenie uwagi na poszanowanie zabawek swoich i kolegów z grupy.

Dzień 3

Temat dnia: BAŁWANKOWA RODZINA

Propozycja wpisu w dzienniku zajęć:

I Dowlone zabawy według zainteresowań dzieci – zwrócenie uwagi na uprzejme i kulturalne zwracanie się do siebie podczas zabawy.

„Zapamiętaj kształt” – zabawa ruchowa.

„Zimą jest wesoło” – zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 22

II „Wiatr i śnieżynki” – opowieść matematyczna – kształcenie umiejętności ustalania wyniku dodawania i odejmowania.

„Śnieżynki” – zabawa ruchowa z elementem liczenia.

„Lepimy bałwana” – ćwiczenia gimnastyczne – zestaw 22 – kształtowanie umiejętności współpracy w grupie podczas lepienia bałwana.

„Zima, zima” – spacer – dzielenie się obserwacjami dotyczącymi zmian w przyrodzie.

III „Bałwankowy taniec” – zabawa ruchowa z elementem liczenia.

„Liczba pojedyncza – liczba mnoga” – zabawa słowna.

Swobodne zabawy dzieci – zachęcanie do zgodnej i bezpiecznej zabawy.

RANEK

Dowlone zabawy według zainteresowań dzieci – zwrócenie uwagi na uprzejme i kulturalne zwracanie się do siebie podczas zabawy.

„Zapamiętaj kształt” – zabawa ruchowa.

Na dywanie ułożone są z liny kształty liter b, B. Dzieci chodzą po linach zgodnie z kierunkiem pisania litery.

Karta pracy, cz. 2, s. 5.

Ćwiczenia w pisaniu litery b po śladzie. Dzieci chętne ćwiczą pisanie litery w liniaturze bez wzoru.

„Zimą jest wesoło” – zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 22

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

Temat 1: „Wiatr i śnieżynki”
– opowieść matematyczna.

Cele:

- Kształcenie umiejętności ustalania wyniku dodawania i odejmowania.
- Doskonalenie umiejętności skupiania uwagi na wykonywanych ćwiczeniach.
- Doskonalenie umiejętności posługiwania się liczebnikami porządkowymi.

Środki dydaktyczne: sylwety drzew, śnieżynki wycięte z papieru, tamburyno

Przebieg:

„Ile dzieci jest w przedszkolu?” – ćwiczenia w przeliczaniu.

Wybrany chłopiec liczy ile dziewczynek przyszło dziś do przedszkola, a następnie dziewczynka liczy ilu chłopców przyszło do przedszkola. Dzieci porównują kogo jest więcej i o ile. Kolejne dziecko liczy ile wszystkich dzieci jest w grupie.

Przygotowanie do zajęcia.

Dzieci maszerują po obwodzie koła w rytmie granym na tamburynie. Biorą dywanik oraz tackę z pomocami do zajęć. Zajmują miejsce na obwodzie koła.

Opowieść matematyczna.

W pewien zimowy dzień psotny wiatr postanowił odwiedzić park. Ostatnio był tam jesienią i strzącał liście z drzewa. Wpadł do parku, przeleciał wokół krzewów i zatrzymał się przy trzech starych klonach (dzieci układają na dywaniku 3 drzewa). Liści nie było, ale coś innego zwróciło jego uwagę. Na drzewach leżały błyszczące śnieżynki. Na pierwszym drzewie były 4 śnieżynki, (dzieci układają 4 śnieżynki na pierwszym drzewie), 2 śnieżynki na drugim drzewie (dzieci układają 2 śnieżynki na drugim drzewie) i 1 śnieżynka na trzecim drzewie (dzieci układają 1 śnieżynkę

na trzecim drzewie). na którym drzewie było najwięcej śnieżynek? na którym drzewie było najmniej śnieżynek? Ile śnieżynek leżało na wszystkich drzewach razem? Wiatr postanowił zabrać 2 śnieżynki z pierwszego drzewa (dzieci zabierają 2 śnieżynki). Ile śnieżynek zostało? po chwili zawiął mocniej i strącił 1 śnieżynkę z drugiego drzewa (dzieci zabierają 1 śnieżynkę). Ile śnieżynek jest teraz na drzewach? Pokręcił się chwilę i posadził na drugim drzewie 3 śnieżynki (dzieci dokładają na drugie drzewo 3 śnieżynki). Ile śnieżynek było razem na drzewach? nie podobało mu się, że śnieżynki leżą na drzewach, więc wszystkie zrzucił na ziemię (dzieci układają śnieżynki pod drzewami). Ile śnieżynek leży na drzewach? Ile śnieżynek leży pod drzewami? Wiatr popatrzył na śnieżynki leżące pod drzewami i postanowił dorzucić do nich jeszcze 2 śnieżynki. Ile teraz leży śnieżynek pod drzewami? Znudziła się wietrzykowi zabawa ze śnieżynkami, postanowił więc polecieć do innego parku. Ułóż śnieżynki tak, aby na każdym drzewie było ich tyle samo. po ile śnieżynek leży na każdym drzewie?

„Śnieżynki” – zabawa ruchowa z elementem liczenia.

Na dywanie leżą wycięte z papieru śnieżynki. Dzieci poruszają się po sali w rytmie granym na tamburynie. na przerwę w muzyce dzieci zatrzymują się i podnoszą z dywanu wskazaną przez nauczyciela liczbę śnieżynek. Następnie kładą je na dłoni i zdmuchują na dywan.

Temat 2: „Lepimy bałwana” – ćwiczenia gimnastyczne – zestaw 22.

Cele:

- Kształtowanie umiejętności współpracy w grupie podczas lepienia bałwana.
- Doskonalenie celności poprzez rzuty śnieżkami do wyznaczonego celu.
- Przypomnienie dzieciom zasad bezpiecznego korzystania ze śniegu podczas zabawy.

Forma: gry i zabawy ruchowe na świeżym powietrzu.

1. Czynności organizacyjno – porządkowe:

- Zbiórka, powitanie, sprawdzenie obecności i gotowości do zajęć.

2. Część wstępna:

Przypomnienie dzieciom zasad bezpiecznej zabawy na śniegu.

Zabawa „Pingwinek”.

Dzieci stoją w rzędzie. Kładą dłonie na barkach osoby stojącej z przodu. Przemieszczają się w rytm piosenki.

O jak przyjemnie i jak wesoło w pingwinka bawić się, się, się (dzieci maszerują w rytm piosenki na się, się, się podskakują 3 razy)

Raz nóżka prawa (wysuwają prawą nóżkę w bok)

Raz nóżka lewa (wysuwają lewą nóżkę w bok)

Do przodu, do tyłu i raz dwa trzy (skok do przodu, skok do tyłu i 3 podskoki w miejscu)

Po odśpiewaniu piosenki osoba z końca biegnie na początek i śpiewamy ponownie.

3. Część główna:

Dzieci doskonalą się w lepieniu kulek ze śniegu.

Dzieci doskonalą celność poprzez rzuty śnieżkami do wyznaczonego celu (np. drzewo, piaskownica).

Nauka lepienia bałwana w wyznaczonych grupach.

4. Część końcowa:

Ustawienie w parach i powrót do budynku.

Czynności organizacyjno – porządkowe:

Omówienie realizowanych zadań, zachęcenie do kontynuowania ćwiczeń poza zajęciami, pożegnanie.

„Zima, zima” – spacer – dzielenie się obserwacjami dotyczącymi zmian w przyrodzie.

POPOŁUDNIE

„Bałwankowy taniec” – zabawa ruchowa z elementem liczenia.

Karta pracy, cz. 3, s. 6.

Pokoloruj okienka z sylabami, które tworzą nazwę obrazka.

„Liczba pojedyncza – liczba mnoga” – zabawa słowna.

Nauczyciel wymienia słowa w liczbie pojedynczej, a dzieci podają liczbę

mnogą słyszanego słowa. Gdy wypowie słowo w liczbie mnogiej, dzieci podają liczbę pojedynczą.

Swobodne zabawy dzieci – zachęcanie do zgodnej i bezpiecznej zabawy.

Dzień 4

Temat dnia: TAŃCE NA ŚNIEGU

Propozycja wpisu w dzienniku zajęć:

I Dowolne zabawy tematyczne dzieci – wdrażanie do dzielenia się zabawką atrakcyjną.

„Co robię” – zabawa z elementem dramy.

„Zimą jest wesoło” – zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 22

II „Bałwan” – zabawa inscenizowana przy piosence – czerpanie radości ze wspólnej zabawy.

„Wirujące śnieżynki” – zabawa orientacyjno – porządkowa.

„Gwiazdki śniegowe” – wycinanie – poznanie sposobu tworzenia wycinanek.

„Śniegowe stworki” – zabawy na placu przedszkolnym – lepienie ze śniegu.

III „Wirujące śnieżynki” – zabawa orientacyjno – porządkowa.

„Ulubiona litera” – zabawa słowna.

Swobodne zabawy według zainteresowań dzieci – wdrażanie do odkładania zabawek na wyznaczone miejsce w sali.

RANEK

Dowolne zabawy tematyczne dzieci – wdrażanie do dzielenia się zabawką atrakcyjną.

„Co robię” – zabawa z elementem dramy.

Ogadywanie czynności pokazywanych przez dziecko.

„Ile głosek słyszysz?” – ćwiczenia słuchowe.

Dzieci segregują obrazki według ilości głosek zawartych w ich nazwach – od najmniejszej liczby do największej.

„Zimą jest wesoło” – zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 22

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

Temat 1: „Bałwan” – zabawa inscenizowana przy piosence.

Cele:

- Czerpanie radości ze wspólnej zabawy.
- Doskonalenie umiejętności rytmizowania tekstu.
- Umuzykalnianie dzieci.

Środki dydaktyczne: piosenka „Bałwan” – muz. Mirosław Krysztopa, sł. Dorota Kossakowska, rymowanka Doroty Kossakowskiej

Przebieg:

„Muzyczne powitanie” – improwizacja melodyczna.

Nauczyciel śpiewa słowa powitanki, a dzieci powtarzają ją.

Wszystkich dziś witamy, pięknie zapraszamy.

Zaśpiewamy, zatańczymy i zabawę urządzimy.

„Lubimy zimą” – rytmizowanie rymowanki.

Lubimy zimą, lubimy – *rytmicznie klaszczą*

Wesoło się z nią bawimy – *rytmicznie uderzają o uda*

Śnieżkami rzucamy do góry – *rytmicznie klaszczą nad głową*

I podziwiamy chmury – *głowy wzniesione do góry*

„Bałwan” – wspólne śpiewanie piosenki.

„Słuchaj uważnie” – zabawa rytmiczna.

Dzieci słuchają piosenki „Bałwan”. Podczas melodii zwrotek poruszają się swobodnie po sali. Gdy usłyszą melodię refrenu, zatrzymują się i klaszczą rytmicznie.

Zabawa inscenizowana przy piosence.

W I zwrotce dzieci naśladują spadające z nieba płatki śniegu, zakładanie czapki, rękawic, butów.

Podczas refrenu na słowa: Mroźna zima nas zaprasza – dzieci pocierają dłoni o dłoń.

Na kolejne słowa refrenu: dzieci naśladują lepienie bałwana.

W II zwrotce dzieci naśladują toczenie kul ze śniegu, umieszczanie elementów na twarzy bałwana. Przy słowach: Stara miotłę trzyma w górze – dzieci podnoszą prawą rękę do góry. Przy III zwrotce wyznaczone wcześniej dziecko wchodzi do koła i odgrywa rolę bałwana, a pozostałe dzieci poruszają się po obwodzie koła.

„Wirujące śnieżynki” – zabawa orientacyjno – porządkowa.

Na hasło „śnieżynki wirują” – dzieci kręcą się wokół własnej osi. Na hasło „śnieżynki opadają na ziemię” – dzieci kładą się na dywanie i chwilę odpoczywają.

Temat 2: „Gwiazdki śniegowe” – wycinanie.

Cele:

- Poznanie sposobu tworzenia wycinanek.
- Wdrażanie do bezpiecznego posługiwania się nożyczkami.
- Rozwijanie wyobraźni dziecka.

Środki dydaktyczne: zagadka Agnieszki Olędzkiej, białe kartki o wymiarach 10x10 cm, nożyczki

Przebieg:

Rozwiązanie zagadki.

Zimą lecą z nieba,
Kręcą się, wirują.
Z wiatrem lekko tańczą,
Szybko podskakują. (płatki śniegu)

Oglądanie ilustracji przedstawiających różne płatki śniegu.

Demonstracja sposobu wykonania pracy.

- złożenie kartki o wymiarach 10x10 na połowę (powstanie prostokąt)
- złożenie prostokąta na połowę (powstanie kwadrat)

- złożenie kwadratu po przekątnej (powstanie trójkąt)
- wycięcie wzorów

Samodzielna praca dzieci.

Sprzątnięcie stanowisk pracy.

Prezentacja płatków śniegowych.

„Lekkie jak śnieżynka” – ćwiczenia oddechowe.

Dzieci układają śnieżynki na dłoni i lekko dmuchają na nie wprowadzając śnieżynki w ruch.

„Śniegowe stworki” – zabawy na placu przedszkolnym – lepienie ze śniegu.

POPOŁUDNIE

„Wirujące śnieżynki” – zabawa orientacyjno – porządkowa.

Karta pracy, cz. 3, s. 7.

Sprawdź, czy jesteś spostrzegawczy. Odszukaj, gdzie ukryły się litery B i pokoloruj ją na niebiesko.

„Ulubiona litera” – zabawa słowna.

Dziecko wypowiada zdanie: „Moją ulubioną literą jest...”. Pozostałe dzieci układają zdanie, w którym każdy wyraz zawiera literę podaną przez dziecko.

Swobodne zabawy według zainteresowań dzieci – wdrażanie do odkładania zabawek na wyznaczone miejsce w sali.

Dzień 5

Temat dnia: RAZEM JEST WESELEJ

Propozycja wpisu w dzienniku zajęć:

I Dowolne zabawy podejmowane według zainteresowań dzieci – zachęcanie do zabawy w małych grupach.

„Popatrz i zapamiętaj” – zabawa dydaktyczna.

„Zimą jest wesoło” – zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 22

II „Smutny bałwan” – słuchanie opowiadania – zapoznanie z treścią opowiadania.

„Wirujące śnieżynki” – zabawa orientacyjno – porządkowa.

„Lepimy bałwana” – ćwiczenia gimnastyczne – zestaw 22 – kształtowanie umiejętności współpracy w grupie podczas lepienia bałwana.

„Toczymy śniegowe kule” – zabawy na świeżym powietrzu – rozwijanie umiejętności toczenia śniegowych kul.

III „Wirujące śnieżynki” – zabawa orientacyjno – porządkowa.

„O czym myślę?” – zabawa rozwijająca logiczne myślenie.

Swobodne zabawy dzieci – wzajemne uznawanie prawa do zabawy i do uczestnictwa w niej.

RANEK

Dowolne zabawy podejmowane według zainteresowań dzieci – zachęcanie do zabawy w małych grupach.

„Popatrz i zapamiętaj” – zabawa dydaktyczna.

Nauczyciel wiesza na tablicy 5 różniących się od siebie bałwanków. Dzieci zapamiętują kolejność bałwanków. Nauczyciel zakrywa bałwanki, a dzieci układają taki sam zestaw bałwanków, zachowując odpowiednią kolejność.

„Słucham – rysuję” – zabawa plastyczna.

Dzieci słuchają muzyki poważnej i rysują na dowolny temat zainspirowane słuchanym utworem.

„Zimą jest wesoło” – zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 22

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

Temat 1: „Smutny bałwan”
– słuchanie opowiadania.

Cele:

- Zapoznanie z treścią opowiadania.
- Wdrażanie do wypowiadania się pełnymi zdaniami.
- Zwrócenie uwagi na znaczenie przyjaźni w życiu człowieka.

Środki dydaktyczne: opowiadanie „Smutny bałwan” Doroty Kossakowskiej

Przebieg:**„Smutny bałwan” – słuchanie opowiadania.**

Nareszcie spadł długo oczekiwany śnieg. Padał chyba przez całą noc, bo gdy Karol wyrzął z rana przez okno, aż się zdziwił. Całe podwórko pokryte było białą puszystą pierzynką. I wtedy przyszedł mu do głowy pomysł, aby ulepić bałwana. po śniadaniu wyszedł na podwórko i zaczął toczyć kule śniegowe. Utoczył trzy kule i ustawił je w odpowiedniej kolejności. Największa była na dole, średnia w środku, a najmniejsza na górze.

- Niezły bałwan mi wyszedł – pomyślał Karol. Teraz tylko oczy, nos, usta i bałwan gotowy.

Poszedł więc do mamy, aby poprosić o potrzebne rzeczy. Bardzo szybko bałwan zmieniał się, był piękny. na głowie miał kapelusz, który chronił go przed słońcem, a stara miotła pomagała w odpędzaniu wróbli. Karol popatrzył na niego jeszcze raz, uśmiechnął się i poszedł do domu. Bałwan został sam. Patrzył na gromadę wróbli, krążących wokół karmnika, sójki, które zjadały jarzębinę i dwa liski idące drogą. Każdy miał jakiegoś towarzysza. Tylko on stał samotny na dużym podwórku. Było mu przykro, że w pobliżu nie ma żadnego bałwana. Cały dzień bałwan przestał samotnie. A kiedy nastała noc, zasnął śniąc o całej gromadzie bałwanków. z rana obudziły bałwanka promienie słońca.

- Ooo, jak tak dalej pójdzie nic ze mnie nie zostanie, roztopię się – pomyślał bałwan. na szczęście słońce nie świeciło zbyt długo, szybko schowało się za chmurami. Bałwan rozejrzał się wokół siebie. Wróble siedząc na płocie głośno ćwierkały. Bałwan odwrócił się w ich stronę i zobaczył coś, czego wczoraj nie widział. na sąsiednim podwórku stał bałwan. Piękny, śniegowy bałwan.
- Cześć – powiedział bałwan. Ulepił mnie Karol i stoję tu od wczoraj. A ty skąd się wzięłeś?
- Ulepiła mnie Zuzia, koleżanka Karola – odpowiedział drugi bałwan.
- Już martwiłem się, że będę sam stał na podwórku. Cieszę się, że cię poznałem.
- Ja też cieszę się – odpowiedział drugi bałwan. Możemy razem posłuchać szumu wiatru albo ćwierkania wróbli. Dobrze mieć przyjaciela...

Rozmowa w oparciu o wysłuchane opowiadanie.

- Co zobaczył Karol, gdy wyrztał z rana przez okno?
- Co postanowił zrobić Karol?
- Jak wyglądał bałwan Karola?
- Kogo widział bałwan stojąc na podwórku?
- Dlaczego bałwan był smutny?
- Jaki sen miał bałwan?
- Kogo bałwan zobaczył z rana na sąsiednim podwórku?
- Jak poczuł się bałwan, gdy zobaczył drugiego bałwana?

„Kim jest przyjaciel” – wypowiedzi dzieci.

Dzieci szukają odpowiedzi na pytanie:

- Kim jest przyjaciel?
- Jakie cechy charakteru posiada przyjaciel?
- Co można robić z przyjacielem?

„Wirujące śnieżynki” – zabawa orientacyjno – porządkowa.

Temat 2: „Lepimy bałwana”
– ćwiczenia gimnastyczne – zestaw 22.

Cele:

- Kształtowanie umiejętności współpracy w grupie podczas lepienia bałwana.

- Doskonalenie celności poprzez rzuty śnieżkami do wyznaczonego celu.
- Przypomnienie dzieciom zasad bezpiecznego korzystania ze śniegu podczas zabawy.

„Toczymy śniegowe kule” – zabawy na świeżym powietrzu – rozwijanie umiejętności toczenia śniegowych kul.

POPOŁUDNIE

„Wirujące śnieżynki” – zabawa orientacyjno – porządkowa.

„Śniegowe eksperymenty” – zabawa badawcza.

Poznanie właściwości śniegu – roztapianie śniegu, obserwacja wody, przelewanie wody przez watę, ocena stopnia czystości wody.

„O czym myślę?” – zabawa rozwijająca logiczne myślenie.

Dziecko przygotowujące zagadkę podaje jakie cechy ma ich rzecz, np. To o czym myślę jest pachnące, pieniające się, służy do mycia.

Swobodne zabawy dzieci – wzajemne uznawanie prawa do zabawy i do uczestnictwa w niej.

TEMAT KOMPLEKSOWY: ZIMOWE ZABAWY

Dzień 1

Temat dnia: **ZIMĄ JEST WESOŁO**

Propozycja wpisu w dzienniku zajęć:

I Swobodne zabawy w kącikach tematycznych – zwrócenie uwagi na poszanowanie zabawek swoich i kolegów z grupy.

„Jaką jestem liczbą?” – zabawa matematyczna.

„My się zimy nie boimy” – zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 23

II „Leon i Natalia” – wprowadzenie litery „n”, „N” na podstawie wyrazu „notes” – wprowadzenie drukowanej i pisanej litery n, N.

„Wirujące płatki śniegu” – zabawa ruchowa.

„Zabawy na śniegu” – malowanie farbami akwarelowymi i rysowanie konturów mazakami –rozwijanie inwencji twórczej.

„Lepimy śnieżne kule” – zabawy na świeżym powietrzu – zwrócenie uwagi na bezpieczeństwo podczas lepienia i rzucania śnieżkami.

III „Śnieżki” – zabawa logorytmiczna.

„Rymujące się wyrazy” – zabawa słowna.

Zabawy podejmowane według zainteresowań dzieci – kształtowanie umiejętności bezpiecznego korzystania z zabawek.

RANEK

Swobodne zabawy w kącikach tematycznych – zwrócenie uwagi na poszanowanie zabawek swoich i kolegów z grupy.

„Jaką jestem liczbą?” – zabawa matematyczna.

Dzieci otrzymują kartoniki z liczbami od 1 do 8. Dzieci przedstawiają

swoje liczby używając wskazówek wymagających dokonywania operacji matematycznych np. moja liczba jest o 2 większa od 4. Pozostałe dzieci odgadują jaka to liczba.

„Co powstanie z cyfry?” – zabawa plastyczna.

Dzieci otrzymują kartki, na których napisane są znane dzieciom cyfry. Tworzą dowolną kompozycję dorysowując różne elementy.

„My się zimy nie boimy” – zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 23

„Marsz” – Dzieci maszerują po obwodzie koła wysoko unosząc kolana, na palcach, na piętach. Następnie biorą po jednym woreczku.

„Do przodu i do tyłu” – Dzieci kładą woreczek przed sobą na podłodze. Przeskakują obunóż przez woreczek do przodu i do tyłu. Następnie powtarzają ćwiczenie skacząc na prawej i na lewej nodze.

„Idź prosto” – Dzieci poruszają się swobodnie po sali z woreczkiem na głowie. na sygnał zatrzymują się, schylają głowę i zrzucają woreczek na podłogę.

„Celny rzut” – Każde dziecko kilka razy podrzuca woreczek do góry i łapie go, a następnie wrzuca woreczek do kosza stojąc na wyznaczonej linii.

„Znajdź parę” – Dzieci poruszają się po obwodzie koła w prawo i w lewo. na hasło „hop”, dobierają się w pary.

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

Temat 1: „Leon i Natalia”
– wprowadzenie litery „n”, „N”
na podstawie wyrazu „notes”.

Cele:

- Wprowadzenie drukowanej i pisanej litery n, N.
- Doskonalenie słuchu fonematycznego.
- Określenie głoski n jako samogłoski.

Środki dydaktyczne: opowiadanie „Leon i Natalia” Doroty Kossakowskiej, tablica demonstracyjna z literą n, nakrywki białe, czerwone, nie-

bieskie, wyraz notes, obrazek przedstawiający notes, plastelina, *Karta pracy*, cz. 3, s. 8

Przebieg:

„Leon i Natalia” – słuchanie opowiadania D. Kossakowskiej.

- Nareszcie doczekałem się zimy – powiedział Leon. I będę mógł jeździć na nartach.
- W ubiegłym roku nieźle sobie radziłeś – powiedziała Natalia. Kilka upadków i wizyta u lekarza.
- Pewnie w tym roku zostaniesz królem skoczków – śmieje się siostra. Wszystkie twoje osiągnięcia spiszę w moim notesie.
- nie jestem najlepszym narciarzem, ale systematycznie ćwiczę i jestem coraz lepszy – mówi Leon i jest trochę zły na siostrę, że nie docenia jego wysiłków. Leon marzy o tym, żeby być wspaniałym skoczkiem i może kiedyś mu się to uda. Przecież marzenia spełniają się.

Rozmowa na temat opowiadania.

- na jaką porę roku czekał Leon?
- Co Leon lubi robić zimą?
- Co o osiągnięciach sportowych Leona myśli jego siostra?
- Gdzie Natalia spíše osiągnięcia Leona w dziedzinie sportu?
- O czy marzy Leon?

Wyszukiwanie na ilustracji przedmiotów, których nazwy zawierają głoskę „n”.

Karta pracy, cz. 3, s. 8.

Dzieci oglądają ilustrację i wymieniają nazwy zawierające głoskę n: notes, sanki, narty, namiot, balony, nauszniki, ubranie, dywan, ściana, nos, noga, wazon

Wyeksponowanie wyrazu podstawowego – „notes” oraz obrazka przedstawiającego notes.

Analiza i synteza słuchowa wyrazu „notes”.

- Wybrzmiewanie sylab i głosek.
- Wypowiadanie sylab połączone z klaskaniem.
- Wypowiadanie kolejnych głosek wyrazu notes.
- Liczenie głosek w wyrazie notes.

Określenie położenia głoski odpowiadającej literze „n”.

- Podawanie wyrazów z głoską n w nagłosie (nos, narty, nuty) śródgłosie (kanapa, cena, kanarek), wygłosie (bałwan, baran, delfin).
- Określenie rodzaju głoski n (spółgłoska).
- Wybrzmiewanie sylab w wyrazie połączone z tupaniem, uderzaniem o uda.

Analiza i synteza wzrokowa wyrazu „notes”.

- Budowanie modelu wyrazu notes z wykorzystaniem nakrywek czerwonych i niebieskich.
- Liczenie samogłosek i spółgłosek w wyrazie notes.

Prezentacja litery „n” drukowanej małej i wielkiej.

- Pokaz litery n z alfabetu demonstracyjnego.

Ułożenie z białych nakrywek wyrazu „notes”, a następnie zastąpienie literą „n” odpowiedniej nakrywki.**Demonstracja litery „n” pisanej małej i wielkiej – porównanie jej z literą drukowaną.**

- Pokaz pisania litery n, N bez liniatury – zwrócenie uwagi na kierunek pisania.
- Omówienie miejsca zapisu litery n małej i wielkiej w liniaturze.
- Analiza kształtu litery n, N.
- Ćwiczenia ręki przygotowujące do pisania – zaciskanie pięści, prostowanie palców, naśladowanie gry na pianinie, klaskanie.
- Lepienie litery n pisanej małej i wielkiej z plasteliny.

Nauka pisania litery „n”, „N”.

- Ćwiczenia w pisaniu litery n, N palcem w powietrzu, na dywanie, na blacie stolika.

Ćwiczenia w czytaniu tekstu.

Karta pracy, cz. 3, s. 8.

„Wirujące płatki śniegu” – zabawa ruchowa.

Dzieci poruszają się swobodnie po sali w rytm muzyki. Kiedy muzyka ucichnie delikatnie opadają na podłogę i odpoczywają.

Temat 2: „Zabawy na śniegu” – malowanie farbami akwarelowymi i rysowanie konturów mazakami.

Cele:

- Rozwijanie inwencji twórczej.
- Doskonalenie umiejętności wypowiadania się na określony temat.
- Wdrażanie do estetycznego wykonywania pracy.

Środki dydaktyczne: farby akwarelowe, mazaki, białe kartki A4, ilustracje przedstawiające zabawy zimowe dzieci

Przebieg:

Swobodne wypowiedzi dzieci.

Dzieci w oparciu o ilustracje i własne doświadczenia wypowiadają się na temat zabaw, które można urządzać zimą. Zwracają uwagę na „zimowe” kolory.

Podanie tematu pracy i wyjaśnienie sposobu jej wykonania.

Zadaniem dzieci będzie namalowanie farbami akwarelowymi zabaw, które można urządzać na śniegu. po wyschnięciu farby dzieci rysują mazakami kontury namalowanych elementów.

Samodzielna praca dzieci.

Sprzątnięcie stanowisk pracy.

Urządzenie wystawy prac.

„Śnieżki” – zabawa logorytmiczna.

Każde dziecko bierze białą kartkę, którą wykorzysta podczas zabawy. Dzieci powtarzają za nauczycielem tekst wykonując jednocześnie odpowiednie ruchy.

Dziś zabawę urządzamy,

raz, dwa, trzy. – *3 uderzenia palcami w kartkę trzymaną w powietrzu*

I kolegów zapraszamy,

raz, dwa, trzy. – *3 uderzenia palcami w kartkę trzymaną w powietrzu*

Zaraz śnieżkę ulepimy,
raz, dwa, trzy. – *zgniatanie kartki, formowanie kuli*
I do celu ją rzucimy,
raz, dwa, trzy. – *dzieci podrzucają papierową kulę 2 razy do góry, a na słowo „trzy” rzucają ją przed siebie.*

„Lepimy śnieżne kule” – zabawy na świeżym powietrzu – zwrócenie uwagi na bezpieczeństwo podczas lepienia i rzucania śnieżkami.

POPOŁUDNIE

„Śnieżki” – zabawa logorytmiczna.

„Rymujące się wyrazy” – zabawa słowna.

Wyprawka, s. 22.

Wytnij obrazki i ułóż w pary tak, aby ich nazwy rymowały się.

Zabawy podejmowane według zainteresowań dzieci – kształtowanie umiejętności bezpiecznego korzystania z zabawek.

Dzień 2

Temat dnia: NAJWAŻNIEJSZE BEZPIECZEŃSTWO

Propozycja wpisu w dzienniku zajęć:

I Dowolne zabawy tematyczne dzieci – wdrażanie do dzielenia się zabawką atrakcyjną.

„Posłuchaj i powtórz” – zabawa słowna.

„My się zimy nie boimy” – zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 23

II „Bezpieczna zabawa” – wypowiedzi dzieci na podstawie opowiadania i własnych doświadczeń – zwrócenie uwagi na bezpieczeństwo podczas zabaw zimowych.

„Pokonaj zasy śnieżne” – zabawa z elementem równowagi.

„Mroźna zima” – zabawy przy muzyce z elementem pantomimy – ćwiczenie poczucia rytmu.

„Pada śnieg” – spacer w okolicy przedszkola – dostrzeganie cech charakterystycznych dla danej pory roku.

III „Pokonaj zasy śnieżne” – zabawa z elementem równowagi.

„Dodaj słowo” – zabawa słowna.

Swobodne zabawy dzieci – zachęcanie do zgodnej i bezpiecznej zabawy.

RANEK

Dowolne zabawy tematyczne dzieci – wdrażanie do dzielenia się zabawką atrakcyjną.

Karta pracy, cz. 3, s. 9.

Zaznacz w wyrazach litery n N. Powiedz czy n to samogłoska, czy spółgłoska. Pokoloruj litery używając odpowiedniego koloru.

„Posłuchaj i powtórz” – zabawa słowna.

Dzieci dobierają się parami i siadają naprzeciw siebie. Jedno dziecko

z pary mówi wymyślone przez siebie śmieszne wyrazy, a drugie dziecko powtarza je.

„My się zimy nie boimy” – zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 23

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

Temat 1: „Bezpieczna zabawa” – wypowiedzi dzieci na podstawie opowiadania i własnych doświadczeń.

Cele:

- Zwrócenie uwagi na bezpieczeństwo podczas zabaw zimowych.
- Zapoznanie dzieci z miejscami bezpiecznej zabawy.
- Wdrażanie do wypowiadania się na forum grupy.

Środki dydaktyczne: opowiadanie „Zimowe zabawy” Doroty Kossakowskiej, ilustracje przedstawiające zabawy zimowe, *tablica demonstracyjna nr 10*

Przebieg:

„Zimowe zabawy” – słuchanie opowiadania D. Kossakowskiej.

- Zima jest nudna – powiedział Adam spoglądając przez okno na zaspy śniegu. Lubię plac zabaw i jazdę na rowerze.
- A ja lubię zimę – powiedziała Marysia. To moja ulubiona pora roku. po pierwsze zimą są moje urodziny, a po drugie zimą można zjeżdżać z góry na sankach.
- Można też jeździć na nartach i łyżwach – wtrącił się do rozmowy tata.
- I lepić bałwana – dodała Marysia.
- nie umiem jeździć na łyżwach – powiedział Adam.
- Mogę cię nauczyć – powiedzieli prawie jednocześnie tata i Marysia.
- Myślałem już o tym w zeszłym tygodniu, żeby zabrać cię na lodowisko. na pewno spodoba ci się jazda na łyżwach. A dzisiaj wybieramy się na sanki. Jest ładna pogoda, więc na pewno nie zmarzniesz. Wiem, gdzie jest góra, z której można zjeżdżać.
- po drodze powiem ci jak bezpiecznie korzystać ze śniegu – powiedziała Marysia.
- To śnieg może być niebezpieczny? – zaniepokoił się Adam.
- Jest bezpieczny – powiedział tata. Pod warunkiem, że przestrzegasz zasad bezpiecznej zabawy.

Rozmowa na temat opowiadania.

- Jakiej pory roku nie lubi Adam?
- Jakie zabawy lubi Adam?
- Kto lubi zimę?
- Dlaczego Marysia lubi zimę?
- Jakie zabawy można urządzać zimą?
- Dokąd tata chce zabrać Adama?
- O czym należy pamiętać podczas zabaw zimowych?

Zasady bezpiecznego zachowania się podczas zabaw zimowych.

Dzieci oglądają ilustracje przedstawiające zabawy zimowe, wypowiadają się na temat bezpieczeństwa podczas zabaw. Wspólnie ustalają zasady bezpiecznego zachowania się podczas zabaw zimowych. Np.

- na sankach zjeżdżamy z górki znajdujących się daleko od drogi.
- na łyżwach jeździmy w wyznaczonych do tego miejscach.
- Śnieżkami rzucamy w wyznaczone miejsca.
- Podczas jazdy na nartach zachowujemy bezpieczną odległość od innych zjeżdżających.

„Pokonaj zaspy śnieżne” – zabawa z elementem równowagi.

Na dywanie w różnych miejscach ustawione są wieże z klocków. Dzieci przechodzą w linii prostej z przekroczeniem klocków, tak żeby ich nie dotknąć.

Temat 2: „Mroźna zima” – zabawy przy muzyce z elementem pantomimy.**Cele:**

- Ćwiczenie poczucia rytmu.
- Rozwijanie wyobraźni.
- Czerpanie radości ze wspólnej zabawy.

Środki dydaktyczne: opowiadanie „Mroźna zima” Doroty Kossakowskiej, gazety, tamburyno

Przebieg:**Biegi, marsze i podskoki – rozpoznawanie rytmu.**

Dzieci poruszają się po sali w rytmie zaproponowanym przez nauczyciela: ćwierćnutowym, ósemkowym, punktowym.

„Mroźna zima” – zabawa z elementem pantomimy.

Dzieci wybierają dowolne miejsce w sali. Nauczyciel opowiada, a dzieci wykonują czynności pasujące do treści opowiadania.

Zima to jednak wspaniała pora roku. z nieba lecą białe płatki (*ruchy rąk z góry na dół*) i już po chwili jest tyle śniegu, że utworzyły się duże zaspasy (*dzieci chodzą wysoko podnosząc nogi*). Dzieci z pobliskiego przedszkola wyszły na spacer. Jest niewielki mróz, ale to wcale im nie przeszkadza. Potrafią sobie z nim poradzić (*dzieci chuchają na dłonie, rozcierają ręce*). Kiedy zaczyna padać duży śnieg, chronią się przed nim pod parasolem (*dzieci biorą gazetę i trzymają ją nad głową*). Mróz jest chyba coraz większy, bo słychać skrzypiący śnieg (*dzieci zginiatają gazetę, szeleszczą nią*). Dzieci przeskakują przez zaspasy śnieżne (*skoki*), słuchają szumu wiatru (*poruszanie kartką*). Mróz jest coraz większy – trzeba wracać do przedszkola (*idą szybkim krokiem*). Wszystkie dzieci są już w przedszkolu, leżą na ciepłych kocach i słuchają muzyki (*leżenie na dywanie, słuchanie muzyki relaksacyjnej*).

„Kule śniegowe” – zaznaczyć początek taktu.

Dzieci otrzymują 2 arkusze gazety. Zginiatają je tworząc 2 kule. Słuchają muzyki i akcentują pierwszą część taktu uderzając kulę o kulę.

„Śnieg” – rytmizacja.

Dzieci siedzą w półkolu. Rytmicznie mówią tekst: śnie – żek, śnie – żek, klaszcząc jednocześnie w dłonie. Nauczyciel wykonuje ruchy naśladujące to co dzieje się ze śniegiem np. pada, leży, kręci się. Dzieci określają co robi śnieg, recytują słowo klaszcząc jednocześnie jego rytm.

„Pada śnieg” – spacer w okolicy przedszkola – dostrzeganie cech charakterystycznych dla danej pory roku.

POPOŁUDNIE**„Pokonaj zaspasy śnieżne” – zabawa z elementem równowagi.**

Karta pracy, cz. 3, s. 9.

Przeczytaj i narysuj odpowiedni obrazek.

„Dodaj słowo” – zabawa słowna.

Dziecko układa zdanie składające się z dwóch słów. Kolejne dzieci dodają słowa tworząc coraz dłuższe zdanie.

Swobodne zabawy dzieci – zachęcanie do zgodnej i bezpiecznej zabawy.

Dzień 3

Temat dnia: ŚNIEG PADA

Propozycja wpisu w dzienniku zajęć:

I Dowolne zabawy według zainteresowań dzieci – zwrócenie uwagi na uprzejme i kulturalne zwracanie się do siebie podczas zabawy.

„Co słyszać” – zabawa słuchowa.

„My się zimy nie boimy” – zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 23

II „Więcej, mniej, a może tyle samo” – porównywanie liczebności zbiorów – doskonalenie umiejętności porównywania zbiorów.

„Śnieżynki” – zabawa z elementem skoku.

„Bitwa na śnieżki” – ćwiczenia gimnastyczne – zestaw 23 – kształtowanie umiejętności współpracy w grupie podczas budowania muru obronnego.

„Moja zimowa okolica” – spacer – obserwacja zmian zachodzących w przyrodzie.

III „Śnieżynki” – zabawa z elementem skoku.

„Co tu robić?” – zabawa logorytmiczna.

Swobodne zabawy według zainteresowań dzieci – wdrażanie do odkładania zabawek na wyznaczone miejsce w sali.

RANEK

Dowolne zabawy według zainteresowań dzieci – zwrócenie uwagi na uprzejme i kulturalne zwracanie się do siebie podczas zabawy.

Karta pracy, cz. 3, s. 10.

Narysuj przedmioty, których nazwy rozpoczynają się na głoskę n. Dołącz szlaczki.

„Co słyszać” – zabawa słuchowa.

Dzieci siedzą w kole w ciszy. Słuchają odgłosów dochodzących z za

okna, z sąsiedniej sali, z korytarza. Określają jakie to były dźwięki – ciche, głośne, określają płeć osoby mówiącej.

„My się zimy nie boimy” – zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 23

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

Temat 1: „Więcej, mniej, a może tyle samo”
– porównywanie liczebności zbiorów.

Cele:

- Doskonalenie umiejętności porównywania zbiorów.
- Usprawnianie techniki rachunkowej.
- Doskonalenie umiejętności porządkowania cyfr od najmniejszej do największej i od największej do najmniejszej.

Środki dydaktyczne:

papierowe śnieżynki w dwóch rozmiarach niebieskie i białe, kostki do gry, zestaw kartoników z rysunkami zbiorów śnieżynek, kartoniki z zapisami matematycznymi, cyfry od 1 do 8

Przebieg:

„Kogo więcej, kogo mniej” – przeliczanie.

Wybrana dziewczynka liczy ilu chłopców jest w grupie, a następnie chłopiec liczy ile w grupie jest dziewczynek. Dzieci porównują liczebność zbiorów, ustalają kogo jest więcej a kogo mniej. Wspólnie przeliczają ile dzieci jest razem.

„Śnieżynki” – klasyfikowanie i porównywanie.

Na dywanie leżą wycięte z papieru śnieżynki białe – małe i duże oraz śnieżynki niebieskie – małe i duże. Dzieci segregują je ze względu na wielkość, a następnie ze względu na kolor. Porównują liczebność zbiorów. Łącząc w pary ustalają, których śnieżynek jest więcej, których mniej i o ile.

„Kto ma więcej” – zabawa dydaktyczna.

Dzieci dobierają się w pary i siadają naprzeciwko siebie. Każde dziecko ma kostkę, a każda para zestaw śnieżynek. Dzieci rzucają kostką, liczą

oczka na kostce i porównują, które dziecko wyrzuciło większą liczbę oczek. Osoba, która wygrała bierze jedną śnieżynkę. Wygrywa ta osoba, która nazbiera więcej śnieżynek.

„Dopasuj zapis liczbowy” – zabawa matematyczna.

Dzieci siedzą w parach. Każda para otrzymuje zestaw kartoników z rysunkami zbiorów śnieżynek i kartoniki z zapisami matematycznymi, np. $3 < 4$, $6 = 6$, $8 > 2$ itd. Dzieci dopasowują do rysunku zbiorów odpowiedni zapis liczbowy. Odczytują wybrane zapisy.

„Uporządkuj cyfry”

Dzieci porządkują cyfry (1 – 8) od najmniejszej do największej, a następnie od największej do najmniejszej.

„Śnieżynki” – zabawa z elementem skoku.

Na dywanie leżą papierowe śnieżynki. Dzieci poruszają się swobodnie po sali. na sygnał zatrzymują się przed najbliższą śnieżynką, przeskakują ją obunóż, na prawej i na lewej nodze.

Temat 2: „Bitwa na śnieżki” – ćwiczenia gimnastyczne – zestaw 23.

Cele:

- Kształtowanie umiejętności współpracy w grupie podczas budowania muru obronnego.
- Nauka szukania i odciskania śladów na śniegu.
- Zapoznanie dzieci z zasadami bezpiecznego korzystania ze śniegu podczas zabawy.

Forma: gry i zabawy ruchowe.

1. Czynności organizacyjno – porządkowe:

- Zbiórka, powitanie, sprawdzenie obecności i gotowości do zajęć.

2. Część wstępna:

Zapoznanie dzieci z zasadami bezpiecznej zabawy na śniegu.

Doskonalenie prawidłowego oddychania w niskich temperaturach.

3. Część główna:

Zostawianie śladów na śniegu. (ślady dłoni, ślady butów)

Szukanie i rozpoznawanie śladów na śniegu. (szukamy śladów zwierząt)

Dzieci uczą się lepić kulkę.

Dzieci uczą się rzucać kulką do wyznaczonego celu (np. drzewo).

Nauka lepienia dużych kul, budowanie muru obronnego w wyznaczonych grupach.

Bitwa na śnieżki.

4. Część końcowa:

Ustawienie w parach i powrót do budynku.

Czynności organizacyjno – porządkowe:

Omówienie realizowanych zadań, zachęcenie do kontynuowania ćwiczeń poza zajęciami, pożegnanie.

„Moja zimowa okolica” – spacer – obserwacja zmian zachodzących w przyrodzie.

POPOŁUDNIE

„Śnieżynki” – zabawa z elementem skoku.

Karta pracy, cz. 3, s. 11.

Ćwiczenia w pisaniu litery n po śladzie. Dzieci chętnie ćwiczą pisanie litery w liniaturze bez wzoru.

„Co tu robić?” – zabawa logorytmiczna.

Śnieżek pada – *dzieci naśladują padający śnieg*

Mróż na dworze – *pocierają dłońią o dłoń*

Co tu robić o tej porze? – *ręce kładą na głowie, poruszają głowę w prawą i w lewą stronę*

Można skakać? – *skaczą*

Rzucić śnieżką? – *naśladują rzucanie śnieżkami*

Albo zrobić minę śmieszna? – *robią śmieszne miny*

Swobodne zabawy według zainteresowań dzieci – wdrażanie do odkładania zabawek na wyznaczone miejsce w sali.

Dzień 4

Temat dnia: COŚ DLA BAŁWANA

Propozycja wpisu w dzienniku zajęć:

I Dowlone zabawy podejmowane według zainteresowań dzieci – zachęcanie do zabawy w małych grupach.

„Podziel” – zabawa słowna.

„My się zimy nie boimy” – zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 23

II „Zimowe rytmy” – zabawy muzyczne – rozwijanie umiejętności poprawnej intonacji

„Szukam swojej grupy” – zabawa muzyczno – ruchowa.

„Pojazd dla bałwana” – collage – utrwalenie nazw różnych środków lokomocji.

„Moja okolica” – spacer w pobliżu przedszkola – zapoznanie z nazwami mijanych ulic.

III „Śnieżynki” – zabawa z elementem skoku.

„Połącz sylaby” – synteza sylabowa

Swobodne zabawy w kącikach tematycznych – zwrócenie uwagi na stosowanie form grzecznościowych.

RANEK

Dowlone zabawy podejmowane według zainteresowań dzieci – zachęcanie do zabawy w małych grupach.

Karta pracy, cz. 3, s. 12.

Przyjrzyj się ilustracjom. Opowiedz jak można spędzać wolny czas zimą.

„Podziel” – zabawa słowna.

Dzieci dzielą na sylaby nazwy związane z zimą (sanki, bałwan, łyżwy, sople, narty, śnieżek, płatek śniegu) rytmicznie przy tym klaszcząc.

„My się zimy nie boimy” – zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 23

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

Temat 1: „Zimowe rytmy” – zabawy muzyczne.

Cele:

- Rozwijanie umiejętności poprawnej intonacji
- Doskonalenie percepcji słuchowej.
- Kształcenie umiejętności koordynacji ruchów.

Środki dydaktyczne: piosenka „Bałwan” – muz. Mirosław Krysztopa, sł. Dorota Kossakowska, instrumenty perkusyjne, nagrania znanych dzieciom piosenek, muzyka relaksacyjna, obrazki przedstawiające śnieżynki, bałwanki, sanki, łyżwy, narty

Przebieg:

„Rozpoznaj instrument” – ćwiczenia słuchowe.

Nauczyciel gra na kilku instrumentach perkusyjnych, których dzieci nie widzą. Następnie dzieci układają instrumenty w kolejności pojawiania się dźwięków.

„Jaka to melodia?” – rozpoznawanie piosenek.

Dzieci rozpoznają piosenki po usłyszanych melodiach. Następnie śpiewają jedną z nich – cicho – głośno.

„Bałwan” – zabawa inscenizowana przy piosence.

W I zwrotce dzieci naśladują spadające z nieba płatki śniegu, zakładanie czapki, rękawic, butów.

Podczas refrenu na słowa: Mroźna zima nas zaprasza – dzieci pocierają dłonią o dłoń.

Na kolejne słowa refrenu: dzieci naśladują lepienie bałwana.

W II zwrotce dzieci naśladują toczenie kul ze śniegu, umieszczanie elementów na twarzy bałwana. Przy słowach: Starą miotłę trzyma w górze – dzieci podnoszą prawą rękę do góry. Przy III zwrotce wyznaczone wcześniej dziecko wchodzi do koła i odgrywa rolę bałwana, a pozostałe dzieci poruszają się po obwodzie koła.

Improwizowanie na instrumentach perkusyjnych krótkich melodii.

Dzieci mają do dyspozycji instrumenty perkusyjne i improwizują na nich krótkie melodie.

„Szukam swojej grupy” – zabawa muzyczno – ruchowa.

Dzieci siedzą w siadzie skrzyżnym na obwodzie koła i słuchają muzyki relaksacyjnej. Nauczyciel chodzi po zewnętrznym obwodzie koła i kładzie za plecami dzieci obrazki (śnieżynki, bałwanki, sanki, łyżwy, narty). Gdy skończy się muzyka, dzieci biorą swoje obrazki i szukają grupy posiadającej taki sam obrazek. Gdy wszystkie grupy utworzą się, tańczą w małych kółeczkach.

Temat 2: „Pojazd dla bałwana” – collage.**Cele:**

- Utrwalenie nazw różnych środków lokomocji.
- Rozwijanie inwencji twórczej.
- Doskonalenie sprawności manualnej.

Środki dydaktyczne: zagadka Doroty Kossakowskiej, wiersz „Siedem bałwanków” Doroty Kossakowskiej, ilustracje przedstawiające różne środki lokomocji, kolorowy papier, skrawki materiału, klej introligatorski, pastele olejne, mazaki

Przebieg:**Rozwiązanie zagadki.**

Pojawia się zimą kiedy mróz na dworze.
Nie pojawi się nigdy przy wiosennej porze.
Cały jest ze śniegu, garnek ma na głowie.
Co to za gość zimowy? Kto mi odpowie? (bałwan)

„Siedem bałwanków” – słuchanie wiersza D. Kossakowskiej.

Siedem bałwanków przed domem stoi.
I żaden dzieci się nie boi.
Pierwszy bałwanek na imię ma Janek.
Drugi bałwanek na głowie ma wianek.
Trzeci bałwanek jest bardzo wysoki.
A czwarty lubi narciarskie skoki.
Piąty – poważny jest jak księgowy.
Szósty kapelusz dostał dziś nowy.
Siódmy zaś bałwan jest chyba zaspany...
- A może po prostu zakochany?

„Który bałwanka wybierasz?” – wypowiedzi w oparciu o wiersz.

Dzieci mówią, który bałwan z wiersza najbardziej im się podoba i uzasadniają swój wybór.

„Czym może podróżować bałwan?” – burza mózgów.

Dzieci podają swoje propozycje, nazywają wymyślone przez siebie pojazdy, mówią z czego są zbudowane.

Podanie tematu pracy.

Dzieci projektują pojazd dla bałwanka. do wykonania pracy używają różnorodnych materiałów.

Samodzielna praca dzieci.

Sprzątnięcie stanowisk pracy.

Prezentacja pojazdów.

Dzieci mówią jak nazywa się wykonany przez nich pojazd i jaki bałwanek będzie nim podróżować.

„Moja okolica” – spacer w pobliżu przedszkola – zapoznanie z nazwami mijanych ulic.

POPOŁUDNIE

„Śnieżynki” – zabawa z elementem skoku.

Karta pracy, cz. 3, s. 13.

Rysuj po śladzie.

„Połącz sylaby” – synteza sylabowa

Nauczyciel wypowiada słowa podzielone na sylaby. Dzieci dokonują syntezy i podają nazwę. Kolejne słowa mogą proponować chętne dzieci.

Swobodne zabawy w kącikach tematycznych – zwrócenie uwagi na stosowanie form grzecznościowych.

Dzień 5

Temat dnia: W CO SIĘ UBRAĆ

Propozycja wpisu w dzienniku zajęć:

I Swobodne zabawy dzieci – wzajemne uznawanie prawa do zabawy i do uczestnictwa w niej.

„Zimowy spacer” – zabawy z wyliczanką.

„My się zimy nie boimy” – zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 23

II „Zimowy strój” – zabawa dydaktyczna – wdrażanie do wypowiedziania się pełnymi zdaniami.

„Śnieżynki” – zabawa z elementem skoku.

„Bitwa na śnieżki” – ćwiczenia gimnastyczne – zestaw 23 – kształtowanie umiejętności współpracy w grupie podczas budowania muru obronnego.

„Jeździmy na sankach” – zabawy na świeżym powietrzu – kształtowanie umiejętności zdrowej rywalizacji.

III „Śnieżynki” – zabawa z elementem skoku.

„Jakie to słowo?” – zabawa słowna.

Dowolne zabawy według zainteresowań dzieci – wdrażanie do zgodnej zabawy z rówieśnikami.

RANEK

Swobodne zabawy dzieci – wzajemne uznawanie prawa do zabawy i do uczestnictwa w niej.

Karta pracy, cz. 3, s. 14.

Dzieci bardzo lubią zimowe zabawy. Popatrz na obrazki i do każdego z nich ułóż zdanie. Policz z ilu wyrazów składa się zdanie. Pod obrazkiem narysuj tyle śnieżynek, ile wyrazów jest w zdaniu, które ułożyłeś. Dokończ rysowanie rytmu.

„Zimowy spacer” – zabawy z wyliczanką.

Idę dziś na spacer

choć mróz na dworze.

Ciepłe buty, szalik
Rękawice włożę.
Dzieci mówią tekst rymowanki z radością, ze smutkiem, ze zdziwieniem,
ze złością.

„My się zimy nie boimy” – zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 23

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

Temat 1: „Zimowy strój”
– zabawa dydaktyczna.

Cele:

- Wdrażanie do wypowiadania się pełnymi zdaniami.
- Utrwalenie nazw zimowej garderoby.
- Zachęcanie do codziennych spacerów jako sposobu na hartowanie organizmu.

Środki dydaktyczne: wiersz „Lubię zimę” Doroty Kossakowskiej, obrazki przedstawiające ubrania na różne pory roku, białe kartki A4, kredki ołówkowe

Przebieg:

„Lubię zimę” – słuchanie wiersza.

Lubię, gdy na dworze śnieg i mróz króluje.

Wtedy na wyprawę nam ochotę iść.

Chodzić po alejkach, w zaspach śniegu tonąć,
patrzeć czy nie został dębu suchy liść.

Liczyć płatki śniegu co w słońcu się mienia,
słuchać szumu wiatru co w gałęziach gra.

Co kołysze wróble i ze śniegiem tańczy...

Wietrzyk lubi zimę chyba tak jak ja.

„Zimowa pogoda” - rozmowa.

- Jakie zjawiska atmosferyczne towarzyszą zimie?
- Co zimą można podziwiać w parku?
- Za co lubimy zimę?
- Dla kogo zima jest uciążliwa?

„Co pasuje na zimowy dzień?” – segregowanie ubrań.

Dzieci spośród obrazków przedstawiających ubrania na różne pory roku, wybierają ubrania zimowe. Nazywają poszczególne części zimowej garderoby. Nauczyciel zwraca uwagę na odpowiedni ubiór podczas zimowych spacerów, zachęcając jednocześnie do codziennych wyjść na podwórko jako sposobu na hartowanie organizmu.

„Zimowy strój” – zabawa plastyczna.

Dzieci rysują siebie w zimowym stroju.

„Śnieżynki” – zabawa z elementem skoku.

Temat 2: „Bitwa na śnieżki”
– ćwiczenia gimnastyczne – zestaw 23.

Cele:

- Kształtowanie umiejętności współpracy w grupie podczas budowania muru obronnego.
- Nauka szukania i odciskania śladów na śniegu.
- Zapoznanie dzieci z zasadami bezpiecznego korzystania ze śniegu podczas zabawy.

„Jeździmy na sankach” – zabawy na świeżym powietrzu – kształtowanie umiejętności zdrowej rywalizacji.

POPOŁUDNIE

„Śnieżynki” – zabawa z elementem skoku.

Karta pracy, cz. 3, s. 15.

Policz śniegowe kule. Wstaw odpowiedni znak $>$, $<$ lub $=$.

„Jakie to słowo?” – zabawa słowna.

Nauczyciel mówi słowa nie wymieniając pierwszej głoski. Dzieci odgadują jaki to wyraz.

Np. .anki, .yżwy, .ałwany, .arty, .róż, .nieg, .nieżki, .ód, .nieżynki, .aspy

Dowolne zabawy według zainteresowań dzieci – wdrażanie do zgodnej zabawy z rówieśnikami.

TEMAT KOMPLEKSOWY: DINOZAURY DZIWNE STWORY

Dzień 1

Temat dnia: **CZY KTOŚ WIDZIAŁ DINOZAURA?**

Propozycja wpisu w dzienniku zajęć:

I Swobodne zabawy według zainteresowań dzieci – wdrażanie do odkładania zabawek na wyznaczone miejsce w sali.

„Dinozaury” – oglądanie książek, albumów, ilustracji o dinozaurach przyniesionych przez dzieci i nauczyciela.

„Sprytnie dinozaury” – zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 24

II „Jak wyglądają dinozaury” – wypowiedzi dzieci na podstawie ilustracji – zapoznanie z wyglądem dinozaurów.

„Dinozaury śpią” – zabawa orientacyjno – porządkowa.

„Mój dinozaur” – rysowanie kredkami pastelowymi – doskonalenie umiejętności wycinania nożyczkami.

„Razem jest wesoło” – zabawy na świeżym powietrzu – wdrażanie do zabawy dzieci nieśmiałych.

III „Dinozaury śpią” – zabawa orientacyjno – porządkowa.

„Wywiad z dinozaurem” – próby układania pytań.

Dowolne zabawy według zainteresowań dzieci – wzajemne uznawanie prawa do zabawy i do uczestnictwa w niej.

RANEK

Swobodne zabawy według zainteresowań dzieci – wdrażanie do odkładania zabawek na wyznaczone miejsce w sali.

„Dinozaury” – oglądanie książek, albumów, ilustracji o dinozaurach przyniesionych przez dzieci i nauczyciela.

„Co słyszysz na początku?” – zabawa słowna.

Dzieci ustalają co słyszą na początku słów, które wypowiada nauczyciel, np. dinozaur, paprocie, wulkany, trawy, diplodok, kolce, łuski, ogon, słońce, triceratops.

„Sprytnie dinozaury” – zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 24

„Dinozaur” – Dzieci poruszają się swobodnie po sali. na hasło: „dinozaur” – zatrzymują się i stoją nieruchomo.

„Dinozaury idą po pniu” – na dywanie rozłożona jest linka, po której dzieci idą „stopa za stopą”.

„Idziemy po śladach” – na dywanie rozłożone są „ślady dinozaura”. Dzieci poruszają się swobodnie po sali w rytmie ćwierćnutowym lub ósemkowym. na przerwę w muzyce zaczynają chodzić po „śladach dinozaura”.

„Berek” – Dzieci poruszają się podskokami obunóż. Wyznaczone dziecko jest dinozaurem i stara się kogoś dotknąć. Dotknięte dziecko zostaje dinozaurem.

„Idzie dinozaur” – zabawa logorytmiczna.

Idzie dinozaur jeden, drugi – marsz w miejscu

Ten jest krótki a ten długi – dłonie pokazują krótki odcinek i długi

Ten jest niski, ten wysoki – dłonie nisko nad ziemią i wysoko

Zaraz zrobię dwa podskoki – dwa podskoki

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

Temat 1: „Jak wyglądały dinozaury”
– wypowiedzi dzieci na podstawie ilustracji.

Cele:

- Zapoznanie z wyglądem dinozaurów.
- Wzbogacanie słownictwa o treści niedostępne bezpośredniej obserwacji.
- Rozbudzanie zainteresowań przyrodniczych.

Środki dydaktyczne: wiersz „Dinozaur” Doroty Kossakowskiej, *Karta pracy*, cz. 3, s. 16, ilustracje przedstawiające dinozaury, *tablica demonstracyjna nr 11*

Przebieg:**„Dinozaur” – słuchanie wiersza.**

Czy ktoś widział dinozaura?

Wie jak on wygląda?

Czy jest miły jak króliczek?

Czy groźnie spogląda?

Czy się lubi bawić z dziećmi

w berka, w chowanego?

Może myśli, żeby zostać

dzisiaj twym kolegą?

„Jaki jest dinozaur?” – próby odpowiedzi na pytania zawarte w wierszu.

Dzieci odpowiadają na pytania zawarte w wierszu, dzielą się swoją wiedzą na temat dinozaurów. Nauczyciel wzbogaca wiedzę dzieci podając informacje na temat dinozaurów.

Słowo dinozaur oznacza straszny jaszczur. Dinozaury były gadami lądowymi. Najbliższymi współczesnymi krewniakami dinozaurów są ptaki i krokodyle. Wśród gatunków dinozaurów możemy wyróżnić dinozaury drapieżne i roślinożerne.

Wiedza o dinozaurach pochodzi ze śladów, które zostawiły te zwierzęta w różnych miejscach Ziemi. Są to przede wszystkim kawałki kości i szkieletów. Dinozaury to duże zwierzęta. Pomimo swych rozmiarów poruszały się szybko i sprawnie na swoich czterech kończynach. Tylne nogi służyły dinozaurom do chodzenia i biegania, a przednie były krótsze i służyły do chwytania. U większości dinozaurów na powierzchni ciała występowały kolce, które odstraszały napastników. Skóra dinozaurów była gruba, pokryta warstwami łusek. Dzięki temu dinozaury były odporne na wiatr, słońce i wilgoć. Dinozaury wyginęły najprawdopodobniej 65 milionów lat temu. Istnieje wiele teorii na temat przyczyny wyginięcia dinozaurów. Mogła to być katastrofa kosmiczna lub epidemia. Inni uważają, że wybuchające wulkany wyrzucały w powietrze ogromne ilości dwutlenku węgla, a to spowodowało efekt cieplarniany. Dinozaurom było za ciepło. Być może do wyginięcia dinozaurów przyczyniły się ruchy skorupy ziemskiej, w wyniku czego między kontynentami pojawiły się morza. Zaczęły wyrastać nowe rośliny, których dinozaury nie były w stanie strawić. Zmniejszyła się liczba gadów roślinożernych, więc i drapieżniki nie miały co jeść. Jeszcze inni twierdzą, że na Ziemię

spadł ogromny meteoryt, który spowodował wstrząsy Ziemi. Pył, który unosił się nad Ziemią spowodował, że słońce nie docierało już w takim samym stopniu do powierzchni Ziemi jak wcześniej. Klimat ochłodził się. W efekcie wyginęło wiele roślin, które stanowiły pokarm dinozaurów. Zimno i brak pożywienia mogły doprowadzić do wyginięcia dinozaurów.

Karta pracy, cz. 3, s. 16

Popatrz na obrazki i odpowiedz na pytania:

- Jak kiedyś wyglądały dinozaury?
- Kto zajmuje się poszukiwaniem szczątków dinozaurów?
- Gdzie teraz można zobaczyć dinozaury?

„Dinozaury śpią” – zabawa orientacyjno – porządkowa.

Dzieci poruszają się po sali w rytmie granym przez nauczyciela na tamburynie. na hasło: „dinozaury śpią”, kładą się na podłogę i naśladują chrapanie.

Temat 2: „Mój dinozaur”
– rysowanie kredkami pastelowymi.

Cele:

- Doskonalenie umiejętności wycinania nożyczkami.
- Rozwijanie wyobraźni.
- Zachęcanie do wypowiadania się na określony temat.

Środki dydaktyczne: kartki A4, pastele, nożyczki, ilustracje dinozaurów

Przebieg:

„Który dinozaur najładniejszy?” – wypowiedzi dzieci.

Dzieci oglądają ilustracje różnych dinozaurów. Mówią, który podoba się im najbardziej i którego chcą narysować.

Podanie tematu pracy i wyjaśnienie sposobu jej wykonania.

Dzieci rysują wybranego przez siebie dinozaura. do wykonania pracy używają kredek pastelowych. po wykonaniu pracy wycinają dinozaura.

Samodzielna praca dzieci.

Sprzątnięcie stanowisk pracy.

Prezentacja dinozaurów.

Dzieci prezentują swoje dinozaury, mówią jak się nazywają i jaka jest ich ulubiona zabawa.

„Razem jest wesoło” – zabawy na świeżym powietrzu – wdrażanie do zabawy dzieci nieśmiałych.

POPOŁUDNIE

„Dinozaury śpią” – zabawa orientacyjno – porządkowa.

„Wywiad z dinozaurem” – próby układania pytań.

Dzieci układają pytania jakie można zadać dinozaurowi. Np.

- Jak się nazywasz?
- Gdzie mieszkasz?
- Co lubisz jeść?
- Jaka jest twoja ulubiona zabawa?
- Jak nazywa się twój przyjaciel?

Karta pracy, cz. 3, s. 17.

Ten miły dinozaur ma na imię Rudi. Jakie głoski słyszysz w jego imieniu? Powiedz jak wygląda Rudi, a następnie rysuj go po śladzie.

Dowolne zabawy według zainteresowań dzieci – wzajemne uznawanie prawa do zabawy i do uczestnictwa w niej.

Dzień 2

Temat dnia: MÓJ PRZYJACIEL DINOZAUUR

Propozycja wpisu w dzienniku zajęć:

I Swobodne zabawy dzieci – wdrażanie do dzielenia się zabawką atrakcyjną.

„Dinozaury” – układanie zdań.

„Sprytnie dinozaury” – zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 24

II „Współczesny dinozaur” – nauka wiersza Doroty Kossakowskiej – zapoznanie z treścią wiersza.

„Dinozaury na spacerze” – zabawa ruchowo – naśladowcza.

„Wspólna zabawa” – ćwiczenia rytmiczne – doskonalenie poczucia rytmu.

„Lepimy bałwana” – zabawy na placu zabaw – kształtowanie umiejętności współpracy w zespole.

III „Dinozaury na spacerze” – zabawa ruchowo – naśladowcza.

„Gdzie moja para?” – zabawa z określaniem liczby pojedynczej i mnogiej.

Dowolne zabawy tematyczne dzieci – zachęcanie do zgodnej i bezpiecznej zabawy.

RANEK

Swobodne zabawy dzieci – wdrażanie do dzielenia się zabawką atrakcyjną.

„Dinozaury” – układanie zdań.

Dzieci wymyślają zdania o dinozaurach, w których każde słowo rozpoczyna się od takiej samej głoski.

Np. Dinozaur drzemie.

Dominik da dinozaurowi deser.

Dinozaur Dino długo drzemie.

Danka dotyka dużego dinozaura.

Tyranozaur trzyma tyczkę.

Karta pracy, cz. 3, s. 17.

Połącz dinozaury z ich cieniami.

„Sprytnie dinozaury” – zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 24

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

Temat 1: „Współczesny dinozaur”
– nauka wiersza Doroty Kossakowskiej.

Cele:

- Zapoznanie z treścią wiersza.
- Doskonalenie pamięci.
- Zachęcanie do publicznych wystąpień na forum grupy.

Środki dydaktyczne: wiersz „Współczesny dinozaur” Doroty Kossakowskiej, kredki, kartki A4, dowolna muzyka

Przebieg:

„Współczesny dinozaur” – słuchanie wiersza.

To ja, Eryk wasz dinozaur.

Wszyscy mnie tu znają.

Chętnie ze mną grają w piłkę,
w pracy pomagają.

Lubię zwiedzać wszystkie łąki,

leżeć w cieniu trawy.

Albo z boćkiem długonogim
urządzać zabawy.

Wieczorami słucham śpiewu,

małego słowika.

Albo patrzę w niebo ciemne
na gwiazdę co znika.

Omówienie treści wiersza.

- Jak nazywa się dinozaur?
- W co chętnie grają przyjaciele z dinozaurem?

- Co lubi zwiedzać dinozaur?
- Co Eryk robi na łące?
- Jak Eryk spędza wieczory?

Ilustrowanie treści wiersza.

Dzieci podzielone są na 6 zespołów. Każdy zespół wykonuje ilustracje do odpowiedniego fragmentu wiersza.

Prezentacja prac z recytacją fragmentu wiersza.

Dzieci prezentują swoje prace i recytują fragment wiersza (2 wersy), który zilustrowały.

Recytacja wiersza z nauczycielem.

Nauczyciel mówi pierwsze słowa każdego wersetu, a dzieci powtarzają dalsze fragmenty.

Wspólna recytacja wiersza.

„Dinozaury na spacerze” – zabawa ruchowo – naśladowcza.

Dzieci poruszają się przy muzyce odzwierciedlając ruchem jej nastrój. Naśladują powolne ruchy dinozaura, tupanie, skoki, ryczenie.

Temat 2: „Wspólna zabawa” – ćwiczenia rytmiczne.

Cele:

- Doskonalenie poczucia rytmu.
- Usprawnianie percepcji słuchowej.
- Umuzykalnianie dzieci.

Środki dydaktyczne: muzyka taneczna

Przebieg:

Ćwiczenia inhibicyjno – incytacyjne.

Dzieci poruszają się swobodnie po sali do muzyki zaproponowanej przez nauczyciela. na przerwę w muzyce wykonują siad skrzyżny w parach. Siadają naprzeciwko siebie, powtarzają rymowaną, klaszcząc jednocześnie w dłonie kolegi.

Do przedszkola chętnie chodzę,
tu się z tobą bawić mogę.

Dzieci poruszają się po sali w rytmie ósemkowym. na hasło „dwa (cztery, pięć)” – wykonują wskazaną przez nauczyciela liczbę podskoków.

„Jaki to głos?” – ćwiczenie słuchu.

Dzieci mają zamknięte oczy i są odwrócone tyłem do nauczyciela. Nauczyciel wydobywa odgłosy wykorzystując przedmioty znajdujące się w sali przedszkolnej. Np. szelest kartki papieru, przesuwanie krzesła, stukanie otłówkiem o blat stołu, otwieranie okna.

„Słuchaj i ruszaj się” – ćwiczenia rytmiczne.

Dzieci odliczają do czterech i zapamiętują swój numer. Wykonują przysiad podparty i słuchają cichego akompaniamentu ćwierćnotowego. Gdy usłyszą głośne uderzenie w instrument i hasło „jedyńki (dwójki, trójki, czwórki)”, podnoszą się dzieci z wywołanym numerem i poruszają się po sali zgodnie ze słyszonym rytmem. Pojawienie się cichego akompaniamentu jest sygnałem do przysiadu i czekania na następne hasło.

„Lepimy bałwana” – zabawy na placu zabaw – kształtowanie umiejętności współpracy w zespole.

POPOŁUDNIE

„Dinozaury na spacerze” – zabawa ruchowo – naśladowcza.

Karta pracy, cz. 3, s. 18.

Sprawdź, czy jesteś spostrzegawczy. Popatrz uważnie na obrazki i znajdź 10 elementów, którymi się różnią.

„Gdzie moja para?” – zabawa z określaniem liczby pojedynczej i mnogiej.
Dzieci otrzymują obrazki, na których są różne zwierzęta – jedno lub kilka. Poruszają się po sali przy dźwiękach muzyki. na przerwę w muzyce, dzieci zatrzymują się i szukają swojej pary. Łączą się zwierzęta tego samego gatunku w liczbie pojedynczej i mnogiej. po utworzeniu bar dzieci mówią zdanie, np. To jest tygrys, to są tygrysy.

Dowolne zabawy tematyczne dzieci – zachęcanie do zgodnej i bezpiecznej zabawy.

Dzień 3

Temat dnia: DINOZAURY NA START

Propozycja wpisu w dzienniku zajęć:

I Zabawy podejmowane według zainteresowań dzieci – zwrócenie uwagi na poszanowanie zabawek swoich i kolegów z grupy.

„Znajdź odpowiednie słowo” – zabawa słowna.

„Sprytnie dinozaury” – zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 24

II „Dinozaury” – gra matematyczna – rozwijanie kompetencji matematycznych.

„Wysportowany dinozaur” – ćwiczenia gimnastyczne – zestaw 24 – doskonalenie równowagi i koordynacji ruchowej.

„Wesołe zwierzęta” – zabawy na placu przedszkolnym – uświadczenie konieczności przestrzegania zasad bezpieczeństwa podczas pobytu na podwórku.

III „Dinozaury na spacerze” – zabawa ruchowo – naśladowcza.

„Grzbiety dinozaurów” – zabawa dydaktyczna.

Dowolne zabawy według zainteresowań dzieci – zwrócenie uwagi na uprzejme i kulturalne zwracanie się do siebie podczas zabawy.

RANEK

Zabawy podejmowane według zainteresowań dzieci – zwrócenie uwagi na poszanowanie zabawek swoich i kolegów z grupy.

„Ćwiczmy pamięć” – zapamiętywanie ciągów słów.

Dzieci siedzą w kole. Wyznaczone dziecko podaje nazwę rzeczy znajdującej się w sali. Kolejne dziecko powtarza słowo i dodaje swoje.

„Znajdź odpowiednie słowo” – zabawa słowna.

Nauczyciel wypowiada zdanie i w dowolnym miejscu mówi słowo „hop” zamiast poprawnego słowa. Dziecko mówi zdanie ze słowem pasującym do treści zdania. Np. Mała Zuzia hop śniadanie. Karol lubi hop w piłkę.

„Sprytnie dinozaury” – zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 24

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

Temat 1: „Dinozaury” – gra matematyczna.

Cele:

- Doskonalenie umiejętności przeliczania w zakresie 10.
- Rozwijanie kompetencji matematycznych.
- Uczenie zdrowej rywalizacji.

Środki dydaktyczne: *Wyprawka*, s. 23, sylwety jaj dinozaura po 10 dla każdego dziecka, ilustracje dinozaurów, sylwety dinozaurów, kostki do gry, nożyczki, kredki, dywaniki

Przebieg:

Duży – mały – segregowanie sylwet.

Na dywanie leżą sylwety dinozaurów. Dzieci segregują je biorąc pod uwagę wielkość dinozaurów. Przeliczają, w którym zbiorze jest więcej, a w którym mniej dinozaurów i o ile.

Jaja dinozaurów – rozwiązywanie zadań.

Dzieci biorą po 10 jaj dinozaurów wyciętych z brystolu i układają je na swoich dywanikach. Słuchają zadań i przedstawiają sytuacje matematyczne zgodnie z instrukcją nauczyciela.

- W gnieździe dinozaura było 5 jaj. Następnego dnia pojawiły się jeszcze 3 jaja. Ile jaj dinozaura leży w gnieździe?

- Dinozaur miał w gnieździe 10 jaj. Podczas nieobecności dinozaura drapieżnik zabrał 4 jaja. Ile jaj zostało w gnieździe dinozaura?

Dinozaur miał 8 jaj. Rozłożył je do 2 gniazd po równo. Rozłóż jaja dinozaura do 2 gniazd tak, aby w każdym gnieździe było tyle samo jaj. Ile jaj leży w każdym gnieździe?

Imię dla dinozaura.

Oglądanie przedstawicieli różnych gatunków dinozaurów. Wskazywanie

cech różniących je. Szukanie cech wspólnych. Obejrzenie dinozaurów zamieszczonych w Wyprawce s. 23. Wymyślanie imion dla dinozaurów, które są na planszy.

Kolorowanie dinozaurów.

Dzieci kolorują swoje dinozaury, a następnie wycinają planszę.

Ustalenie zasad gry.

- grę rozpoczyna osoba, która wyrzuci szóstkę
- gracze rzucają kostką na zmianę i samodzielnie odliczają pola
- wygrywa osoba, która pierwsza pokona trasę od startu do mety

Rozegranie gry w parach.

Temat 2: „Wysportowany dinozaur”
– ćwiczenia gimnastyczne – zestaw 24.

Cele:

- Doskonalenie równowagi i koordynacji ruchowej.
- Kształtowanie prawidłowej postawy ciała.
- Doskonalenie umiejętności naśladowania ruchów.

Forma: gry i zabawy ruchowe

1. Czynności organizacyjno – porządkowe:

- Zbiórka, powitanie, sprawdzenie obecności i gotowości do zajęć.

2. Część wstępna:

Zabawa organizacyjno – porządkowa.

Dzieci biegają po sali, nauczyciel podaje komendy:

Pary – dzieci szybko dobierają się w pary.

Para chłopiec – dziewczynka – dzieci szybko dobierają się w pary chłopiec z dziewczynką.

Trójki – dzieci dobierają się w trójki.

Czwórki – dzieci dobierają się w czteroosobowe grupy.

3. Część główna:

Zabawa z naśladowaniem chodu zwierząt.

Dzieci przemieszczając się z jednej strony sali na drugą naśladują chód zwierzęcia podanego przez nauczyciela. Np. pies, kot, kura, niedźwiedź, zając, kangur, żabka, ślimak, wąż, tygrys, bocian, czapla, krab, rak, konik polny, kaczka, krowa, koń, słoń, mysz, małpka, pingwin, foka, itp.

4. Część końcowa:

Zabawa uspokajająca „Zaproszenie”.

Dzieci siedzą na obwodzie koła bardzo blisko siebie. W kole staje również nauczyciel. Nauczyciel wychodzi z koła i robi wolne miejsce. Osoba która ma wolne miejsce po prawej stronie mówi taką regułę: „po mojej prawej stronie jest wolne miejsce i zapraszam na nie...” (tu podaje imię osoby i ta osoba wstaje i zajmuje to wolne miejsce). Zabawę kończymy wtedy gdy wszystkie dzieci zostały zaproszone. Każde dziecko podczas zabawy może być zaproszone tylko raz (inna wersja to chłopcy zapraszają dziewczynki i odwrotnie).

Czynności organizacyjno – porządkowe:

Omówienie realizowanych zadań, zachęcenie do kontynuowania ćwiczeń poza zajęciami, pożegnanie.

„Wesołe zwierzęta” – zabawy na placu przedszkolnym – uświadomienie konieczności przestrzegania zasad bezpieczeństwa podczas pobytu na podwórku.

POPOŁUDNIE

„Dinozaury na spacerze” – zabawa ruchowo – naśladowcza.

„Grzbiety dinozaurów” – zabawa dydaktyczna.

Dzieci otrzymują sylwety dinozaurów i klamerki z cyframi od 1 do 9. Przypinają klamerki do grzbietu dinozaura zgodnie z instrukcją nauczyciela: od 1 do 9, od 9 do 1, od 4 do 8, od 7 do 2

Karta pracy, cz. 3, s. 19.

Przeczytaj wyrazy i narysuj w ramkach odpowiednie obrazki.

Dowolne zabawy według zainteresowań dzieci – zwrócenie uwagi na uprzejme i kulturalne zwracanie się do siebie podczas zabawy.

Dzień 4

Temat dnia: KONCERT W PARKU JURAJSKIM

Propozycja wpisu w dzienniku zajęć:

I Swobodne zabawy w kącikach tematycznych – zachęcanie do zabawy w małych grupach.

„Portret dinozaura” – zabawa plastyczna.

„Sprytnie dinozaury” – zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 24

II „Jurajski koncert” – gra na instrumentach perkusyjnych – rozwijanie zainteresowań muzycznych.

„Dinozaury na spacerze” – zabawa ruchowo – naśladowcza.

„Tu żyły dinozaury” – malowanie farbami plakatowymi – tworzenie okazji do pogłębiania wiedzy o dinozaurach.

„Zima nadal trwa” – spacer – rozwijanie wrażliwości na piękno zimowego krajobrazu.

III „Dinozaury na spacerze” – zabawa ruchowo – naśladowcza.

„Wykopalisko z przeszłości” – zabawa plastyczna.

Dowolne zabawy podejmowane według zainteresowań dzieci – zwrócenie uwagi na stosowanie form grzecznościowych.

RANEK

Swobodne zabawy w kącikach tematycznych – zachęcanie do zabawy w małych grupach.

„Portret dinozaura” – zabawa plastyczna.

Dzieci rysują na szarym papierze portret dinozaura. Każde dziecko losuje karteczkę z nazwą elementu, który trzeba narysować (głowa, tułów, łapy, oczy, kolce na grzbiecie, itd.).

„Jaka sylaba takie słowo” – zabawa słowna.

Nauczyciel przygotowuje dwa komplety obrazków. Jeden komplet rozdaje dzieciom, a drugi leży na dywanie odwrócony tak, że dzieci nie widzą

obrazków. Wybrane dziecko odkrywa obrazek z kompletu i mówi jego nazwę. Pozostałe dzieci dzielą słowo na sylaby i sprawdzają jaka jest pierwsza sylaba. Dziecko, które znajdzie u siebie obrazek z taką samą sylabą, dostaje obrazek do pary.

„Sprytnie dinozaury” – zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 24

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

Temat 1: „Jurajski koncert”
– gra na instrumentach perkusyjnych.

Cele:

- Rozwijanie zainteresowań muzycznych.
- Doskonalenie umiejętności gry na instrumentach.
- Doskonalenie poczucia rytmu.

Środki dydaktyczne: rymowanka „Dinozaury” Doroty Kossakowskiej, instrumenty perkusyjne, gazety

Przebieg:

„Liście z parku jurajskiego” – ćwiczenia oddechowe.

Dzieci trzymając w dłoni wycięty z papieru liść dmuchają na niego wprawiając go w ruch. Następnie zdmuchują liść leżący na dłoni.

„Wędrówki dinozaurów” – ćwiczenie rytmiczne.

Na dywanie rozłożone są gazety. Dzieci poruszają się po sali zgodnie ze słyszonym rytmem: maszerując, biegając, podskakując. Na hasło „niebezpieczeństwo” – dinozaury stają na najbliższej leżącej gazecie i powtarzają rytmicznie za nauczycielem słowa: „od-waż-ne di-no-zau-ry” klaszcząc jednocześnie w dłonie. Nauczyciel wypowiada słowa w różnym rytmie.

„Dinozaury” – wspólny śpiew.

Dzieci powtarzają za nauczycielem rymowankę na melodię „Panie Janie”.

Dinozaury, dinozaury,
są wśród nas, są wśród nas.
Wszyscy je widzimy i bardzo lubimy.
Piękne są, piękne są.

Dzieci formują z gazety kulę. Siadają w kole, układają kulę przed sobą i śpiewają rymowaną „Dinozaury”, uderzając rytmicznie otwartą dłoń w kulę.

„Koncert dinozaurów” – gra na instrumentach perkusyjnych.

Nauczyciel rozkłada instrumenty w półkolu na podłodze. Przydziela dzieciom instrumenty. Wybrane dzieci demonstrują sposób gry na poszczególnych instrumentach. Następnie dzieci wyklaskują rytm kanonu „Panie Janie”. po kilku powtórzeniach wykonują przygotowany temat na instrumentach perkusyjnych. Grają rytm cicho, a następnie głośno.

„Dinozaury odpoczywają” – słuchanie muzyki relaksacyjnej.

„Co czuły dinozaury?” – rozpoznawanie i nazywanie emocji.

Dzieci mówią jakie uczucia towarzyszyły im podczas słuchania muzyki.

„Dinozaury na spacerze” – zabawa ruchowo – naśladowcza.

**Temat 2: „Tu żyły dinozaury”
– malowanie farbami plakatowymi.**

Cele:

- Tworzenie okazji do pogłębiania wiedzy o dinozaurach.
- Nauka współdziałania z rówieśnikami.
- Rozwijanie inwencji twórczej.

Środki dydaktyczne: farby plakatowe, pędzle, szary papier, nożyczki, klej, muzyka taneczna

Przebieg:

„Życie dinozaurów” – utrwalenie wiadomości.

Dzieci dzielą się zapamiętanymi wiadomościami na temat dinozaurów. Oglądają ilustracje przedstawiające miejsca życia dinozaurów. Wymieniają elementy wchodzące w skład krajobrazu: paprocie, trawy, rzeka, jaskinie, wulkany, drzewa.

Podanie tematu pracy.

Dzieci wykonują pracę w grupach. Malują na szarym papierze jak wy-

obrażają sobie miejsce, gdzie mogły żyć dinozaury. Niektóre elementy np. jaskinie, wulkany mogą malować na oddzielnych kartkach, następnie wyciąć i przykleić na szarym papierze. Przykleją również dinozaury, które wykonały na poprzednich zajęciach.

Samodzielna praca dzieci.

Sprzątnięcie stanowisk pracy.

Prezentacja prac.

Dzieci wypowiadają się na temat swoich prac. Mówią jakie elementy krajobrazu wykonały, ile dinozaurów zamieszkało w ich parku.

Taniec dla dinozaura.

Swobodna improwizacja ruchowa do dowolnej muzyki tanecznej.

„Zima nadal trwa” – spacer – rozwijanie wrażliwości na piękno zimowego krajobrazu.

POPOŁUDNIE

„Dinozaury na spacerze” – zabawa ruchowo – naśladowcza.

„Wykopalisko z przeszłości” – zabawa plastyczna.

Dzieci z masy solnej toczą kulki, następnie formują lekko spłaszczony owal, w którym odciskają figurkę dinozaura.

„Jaką głoskę słyszysz” – zabawa słowna.

Dzieci w słowach dinozaur, jaskinia, las, wulkan, jezioro, paprocie, trawy, skały, wyróżniają pierwszą głoskę.

Dowolne zabawy podejmowane według zainteresowań dzieci – zwrócenie uwagi na stosowanie form grzecznościowych.

Dzień 5

Temat dnia: DINOZAUROW ROLA GŁÓWNEJ

Propozycja wpisu w dzienniku zajęć:

I Swobodne zabawy dzieci – wdrażanie do zgodnej zabawy z rówieśnikami.

„Co robi dinozaur?” – ekspresja słowna.

„Sprytnie dinozaury” – zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 24

II „Wesoły dinozaur” – teatr cieni – poznawanie właściwości fizycznych światła w toku doświadczeń.

„Wysportowany dinozaur” – ćwiczenia gimnastyczne – zestaw 24 – doskonalenie równowagi i koordynacji ruchowej.

„Ruch to zdrowie” – spacer – zachęcanie do częstego przebywania na świeżym powietrzu.

III „Dinozaury na spacerze” – zabawa ruchowo – naśladowcza.

„Dinozaur” – ćwiczenia graficzne.

Swobodne zabawy w kąciakach tematycznych – kształtowanie umiejętności bezpiecznego korzystania z zabawek.

RANEK

Swobodne zabawy dzieci – wdrażanie do zgodnej zabawy z rówieśnikami.

„Co robi dinozaur?” – ekspresja słowna.

Dzieci podają czasowniki określające co robi dinozaur, np. spaceruje, biega, ryczy, tupie, zjada, skacze, śpi, wygrzewa się, straszy, chodzi, szuka, spotyka się, bawi się, poluje, odpoczywa

„Połącz w całość” – układanie dinozaurów.

Dzieci otrzymują w kopertach pocięte na części obrazki dinozaurów. Układają je w całość i przyklejają na kartce. Pod obrazkiem przyklejają

nazwę dinozaura.

„Sprytnie dinozaury” – zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 24

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

Temat 1: „Wesoły dinozaur”
– teatr cieni.

Cele:

- Poznawanie właściwości fizycznych światła w toku doświadczeń.
- Badanie zjawiska cienia.
- Rozbudzanie aktywności poznawczej dzieci.

Środki dydaktyczne:

zagadka Agnieszki Olędzkiej, bajka „Wesoły dinozaur” Doroty Kossakowskiej, sylweta dinozaura, mrówek, paproci do teatru cieni, lampka, ekran

Przebieg:

Rozwiązanie zagadki.

Rzadko widzę go w nocy, częściej w dzień
Kiedy oświetla mnie słońce pojawia się mój ... (cień)

„Co to jest cień” – wyjaśnienie zjawiska.

Nauczyciel wyjaśnia dzieciom, że cień to obszar, do którego nie dociera światło bezpośrednio ze źródła światła z powodu obecności przeszkody, która jest ustawiona na drodze promieni świetlnych, nieprzepuszczającej światła. W zależności od źródła światła można mówić o cieniu słonecznym, księżycowym i innych. Można zobaczyć cień człowieka, budynku, słupa itp.

„Jak powstaje cień?” – doświadczenie.

Dzieci sprawdzają jak przenika światło lampki przez przedmioty przezroczyste i nieprzezroczyste. Dochodzą do wniosku, że przedmioty przezroczyste przepuszczają światło (promienie słońca, promienie księżyca, lampka), a przedmioty nieprzezroczyste zatrzymują światło i rzucają cień.

„Co pokaże moja ręka?”

Nauczyciel przygotowuje biały ekran i lampkę. Demonstruje w jaki sposób powstaje cień. Poprzez różny układ dłoni tworzy cienie przypominające różne przedmioty, zwierzęta. Chętne dzieci biorą udział w przedstawieniu dłoni. Pozostałe dzieci rozpoznają kogo lub co przedstawiają dłonie.

„Wesoły dinozaur” – teatr cieni.

Nauczyciel pokazuje dzieciom przygotowane sylwety dinozaura, paproci, mrówek. Następnie prezentuje bajkę pt. „Wesoły dinozaur”.

Dawno, dawno temu wśród paproci i wysokich traw żył dinozaur o imieniu Filip. Wyróżniał się spośród innych dinozaurów. nie ryczał groźnie tak jak inne dinozaury, nie lubił polowań. Ale za to był bardzo wesoły. Od samego rana witał wszystkich uśmiechem, pytał co słychać. z każdym rozmawiał, pocieszał i każdemu pomagał. Pewnego razu spotkał małą mrówkę, która zgubiła drogę.

- nie wiem, gdzie jest mój dom – płakała mrówka.

- nie martw się – powiedział Filip – zaraz pomogę ci.

Posadził mrówkę na swojej głowie i zaczął szukać mrowiska. Przypomniat sobie, że dwa dni temu przechodził koło ogromnego mrowiska. Może więc właśnie tam mieszka mrówka. Mrówka siedząc na głowie dinozaura dobrze widziała całą okolicę i szybko wypatrzyła swój dom.

- Widzę moje mrowisko – krzyknęła z radości.

Była bardzo wdzięczna dinozaurovi i zatańczyła z nim swój ulubiony taniec „podskakiwanie”. Tak wysoko podskakiwali, że mrówka dosięgała czubków paproci. Zabawę przerwała mama mrówki.

- Od tych skoków dinozaura trzęsie się całe mrowisko – zawołała głośno.

- Przepraszam – powiedział dinozaur – chcieliśmy tylko pokazać jak bardzo cieszymy się. nie pomyślałem, że moje skoki mogą komuś zaszkodzić.

- nie gniewam się na ciebie Filipie – powiedziała mrówka.

- Jesteś najsympatyczniejszym dinozaurem jakiego znam.

- Dziękuję – odpowiedział dinozaur i nisko uklonił się.

„Jestem aktorem” – próby odgrywania ról.

Chętne dzieci tworzą teatr cieni.

Temat 2: „Wysportowany dinozaur” – ćwiczenia gimnastyczne – zestaw 24.

Cele:

- Doskonalenie równowagi i koordynacji ruchowej.
- Kształtowanie prawidłowej postawy ciała.
- Doskonalenie umiejętności naśladowania ruchów.

„Ruch to zdrowie” – spacer – zachęcanie do częstego przebywania na świeżym powietrzu.

POPOŁUDNIE

„Dinozaury na spacerze” – zabawa ruchowo – naśladowcza.

„Dinozaur” – ćwiczenia graficzne.

Dzieci otrzymują kontur dinozaura, który pogrubiają pisakiem.

„Gdzie jest Rudi?” – poszukiwanie dinozaura.

Wyznaczone dziecko wychodzi z sali, a w tym czasie nauczyciel w widocznym miejscu chowa figurkę dinozaura. Dziecko szuka dinozaura korzystając ze wskazówek innych dzieci, np. na prawo, w górę itp.

Swobodne zabawy w kąciakach tematycznych – kształtowanie umiejętności bezpiecznego korzystania z zabawek.

TEMAT KOMPLEKSOWY: W ŚWIECIE FIGUR GEOMETRYCZNYCH

Dzień 1

Temat dnia: KWADRATOWE KRÓLESTWO

Propozycja wpisu w dzienniku zajęć:

I Zabawy swobodne – zaspokajanie naturalnej potrzeby zabawy dzieci.

„Geometryczny obrazek” – rysowanie pod dyktando.

„Sprytnie dzieciaki” – zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 25

II „Król Kwadrat i jego królestwo” – słuchanie bajki czytanej przez nauczyciela –doskonalenie koordynacji wzrokowo – ruchowej.

„Kwadrat” – zabawa orientacyjno – porządkowa.

„Geometryczna lokomotywa” – wycinanie i układanie figur według wzoru – utrwalenie nazw figur geometrycznych.

„Na spacerze” – spacer – wzbudzenie w dzieciach zainteresowań zjawiskami przyrodniczymi.

III „Kwadrat” – zabawa orientacyjno – porządkowa.

„Literowe zamieszanie” – zabawa utrwalająca znajomość liter.

Swobodne zabawy według zainteresowań dzieci – wdrażanie do dzielenia się zabawkami i cierpliwego czekania na swoją kolej.

RANEK

Zabawy swobodne – zaspokajanie naturalnej potrzeby zabawy dzieci.

„Poranna gimnastyka” – zabawa z rymowanką D. Kossakowskiej.

Dzieci wykonują ćwiczenia zgodnie z treścią rymowanki.

Ręce w górę.

Ręce w bok.

I do przodu jeden skok.
Dwa przysiady.
Trzy podskoki.
Wdech i wydech też głęboki.

„Geometryczny obrazek” – rysowanie pod dyktando.

Dzieci siedzą przy stolikach, a przed nimi leżą kartki formatu A4. Nauczyciel podaje instrukcję, a dzieci rysują. Na koniec nauczyciel wiesza swój rysunek a dzieci sprawdzają czy udało im się narysować identyczny.

Np. W prawym górnym rogu narysuj koło.

Na środku narysuj kwadrat.

W lewym dolnym rogu umieść trójkąt.

„Sprytnie dzieciaki” – zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 25

„*Marsz i bieg*” – Dzieci poruszają się po sali w różnych kierunkach. Gdy usłyszą mocniejsze uderzenie w bębenek, zatrzymują się w miejscu i rysują w powietrzu kwadrat.

„*Ptaki na spacerze*” – Dzieci poruszają się podskokami obunóż po całej sali. Na hasło „ptaki jedzą”, wykonują przysiad i stukają palcem wskazującym o podłogę.

„*Wiatr i śnieżynki*” – Nauczyciel gra na tamburynie – dzieci śnieżynki wirują, gdy tamburyno przestaje grać – dzieci śnieżynki wykonują przysiad podparty.

„*Figury geometryczne*” – Dzieci poruszają się swobodnie po sali. Podczas przerwy w muzyce, nauczyciel pokazuje jedną z figur geometrycznych, a dzieci wykonują odpowiednie ćwiczenia: kwadrat – 2 przysiady, trójkąt – 3 podskoki, prostokąt – 2 klaśnięcia, koło – siad skrzyżny.

„*Marsz*” – Dzieci maszerują po obwodzie koła i śpiewają piosenkę „Bałwan”.

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

Temat 1: „Król Kwadrat i jego królestwo”
– słuchanie bajki czytanej przez nauczyciela.

Cele:

- Doskonalenie koordynacji wzrokowo – ruchowej.

- Wdrażanie do uważnego słuchania.
- Rozwijanie wyobraźni.

Środki dydaktyczne: opowiadanie „Król Kwadrat i jego królestwo” Doroty Kossakowskiej, białe kartki A4, kredki ołówkowe, mazaki, bębenek

Przebieg:

„Król Kwadrat i jego królestwo” – słuchanie bajki.

W Kwadratowej Krainie rządził król Kwadrat. Wszystko było tam kwadratowe i wszyscy byli z tego zadowoleni. Król mieszkał w kwadratowym pałacu, w którym były kwadratowe pokoje, kwadratowe okna i kwadratowe drzwi. Wszystkie rabaty w kwadratowym ogrodzie były kwadratowe i rosły na nich kwadratowe kwiaty. Mieszkańcy Kwadratowego Królestwa mieszkali w kwadratowych domach. Gotowali zupę w kwadratowych garnkach i jedli obiad na kwadratowych talerzach. Byli szczęśliwi w swoim kwadratowym życiu i bardzo zdziwieni, gdy w królestwie pojawił się ktoś, kto nie był kwadratowy, lecz trójkątny. Ale to inna bajka, na inny czas...

Rozmowa na temat bajki.

- W jakiej krainie rządził król Kwadrat?
- W jakim pałacu mieszkał król?
- Co w pałacu było w kształcie kwadratu?
- Co mieszkańcy Kwadratowego Królestwa mieli w kształcie kwadratu?

„Gdzie są kwadraty?” – zabawa dydaktyczna.

Dzieci szukają w sali przedmiotów, zabawek, klocków, które mają kwadratowe ścianki.

„Co powstanie z kwadratu?” – zabawa plastyczna.

Dzieci na kartkach rysują różne przedmioty, które mogą powstać z kwadratów.

„Kwadrat” – zabawa orientacyjno – porządkowa.

Dzieci biegają swobodnie po sali. na hasło „kwadrat” tworzą czteroosobowe grupy i podają sobie ręce tworząc figurę zbliżoną wyglądem do kwadratu.

Temat 2: „Geometryczna lokomotywa” – wycinanie i układanie figur według wzoru.

Cele:

- Utrwalenie nazw figur geometrycznych.
- Doskonalenie sprawności manualnej.
- Ćwiczenie umiejętności układania według wzoru.

Środki dydaktyczne:

Wyprawka, s. 24, nożyczki, klej, kartki A4, piosenka „Jedzie pociąg z daleka”

Przebieg:

„Jakie znasz figury?” – swobodne wypowiedzi dzieci.

Dzieci wymieniają znane im figury geometryczne, wskazują ich charakterystyczne cechy, szukają gdzie w sali znajdują się kwadraty, prostokąty, trójkąty, koła.

„Z ilu figur składa się lokomotywa?” – przeliczanie elementów.

Dzieci przeliczają z ilu figur geometrycznych składa się lokomotywa, porównują wielkości używając sformułowań duży, mały, średni. Określają w jakim kolorze są figury geometryczne.

Podanie tematu pracy i wyjaśnienie sposobu jej wykonania.

Dzieci wycinają figury geometryczne tworzące lokomotywę i nakleją ją na kartkę według wzoru.

Samodzielna praca dzieci.

Sprzątnięcie stanowisk pracy.

Demonstracja wykonanych lokomotyw.

„Jedzie pociąg z daleka” – wspólna zabawa przy piosence.

„Na spacerze” – spacer – wzbudzenie w dzieciach zainteresowań zjawiskami przyrodniczymi.

POPOŁUDNIE

„Kwadrat” – zabawa orientacyjno – porządkowa.

„Marsz pod dyktando” – zabawa kształcąca orientację.

Dzieci poruszają się po sali zgodnie ze wskazówkami nauczyciela.

Np. 4 kroki do przodu

1 krok w prawo

2 kroki do tyłu

3 kroki w lewo

„Literowe zamieszanie” – zabawa utrwalająca znajomość liter.

Na dywanie rozłożony jest materiał, na którym rozsypanych jest dużo liter poznanych już przez dzieci. Dzieci podchodzą do materiału, podnoszą go i falują nim w taki sposób, aby wszystkie litery spadły. Następnie biorą po jednej do ręki. Mówią jaka to litera i określają, czy jest to samogłoska czy spółgłoska. Samogłoski wrzucają do czerwonego pudełka, a spółgłoski wrzucają do pudełka niebieskiego.

Swobodne zabawy według zainteresowań dzieci – wdrażanie do dzielenia się zabawkami i cierpliwego czekania na swoją kolej.

Dzień 2

Temat dnia: TRÓJKĄTNE KRÓLESTWO

Propozycja wpisu w dzienniku zajęć:

I Swobodne zabawy dzieci – rozwijanie umiejętności organizowania sobie czasu wolnego.

„Figurowa zmiana miejsc” – zabawa zręcznościowa.

„Sprytnie dzieciaki” – zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 25

II „Księżę Trójkąt i jego zamek” – słuchanie bajki – zachęcanie do wypowiadania się na forum grupy.

„Trójkąt” – zabawa orientacyjno – porządkowa.

„Geometryczna muzyka” – gra na instrumentach perkusyjnych – doskonalenie umiejętności odczytywania symboli.

„Figurowy świat” – wyjście na podwórko – zwrócenie uwagi na różnorodność figur geometrycznych w otoczeniu.

III „Trójkąt” – zabawa orientacyjno – porządkowa.

„Jaka to figura” – zagadki dotykowe.

Dowolne zabawy tematyczne – zwrócenie uwagi na cichą zabawę.

RANEK

Swobodne zabawy dzieci – rozwijanie umiejętności organizowania sobie czasu wolnego.

„Figurowa zmiana miejsc” – zabawa zręcznościowa.

Nauczyciel rozdaje dzieciom emblematy w kształcie figur geometrycznych (koło, kwadrat, trójkąt, prostokąt). Dzieci siedzą na dywanie w kole. Kiedy nauczyciel powie nazwę figury, dzieci z taką figurą szybko zamieniają się miejscami.

„Góra i dół” – zabawa oddechowa.

Wspinamy się na palcach nóg, ręce podnosimy do góry i robimy wdech nosem. Opadamy w dół i robimy wydech ustami.

„Sprytnie dzieciaki” – zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 25

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

Temat 1: „Księżę Trójkąt i jego zamek” – słuchanie bajki.

Cele:

- Zapoznanie z treścią bajki.
- Doskonalenie pamięci.
- Zachęcanie do wypowiedzania się na forum grupy.

Środki dydaktyczne: bajka „Księżę Trójkąt i jego zamek” Doroty Kossakowskiej, białe kartki A4, kredki ołówkowe, mazaki, bębenek

Przebieg:

Księżę Trójkąt i jego zamek” – słuchanie bajki.

Księżę Trójkąt był bardzo młody i mieszkał w Trójkątnym Królestwie. Wszystko w jego królestwie miało kształt trójkąta. Trójkątny zamek z trójkątnymi wieżami, oknami i drzwiami. na podłodze leżały trójkątne dywany, a przy trójkątnym stole stały trójkątne krzesła. Kucharz gotował w trójkątnych garnkach i podawał do stołu na trójkątnych półmiskach potrawy, które księżę zjadał trójkątną łyżką. Księżę często zapraszał poddanych do swego zamku i czytał im trójkątne książki. Poddani najbardziej lubili słuchać opowieści o nieznanym królestwie, w którym rządził król Kwadrat. nie mogli uwierzyć w to, że w bajkowym świecie Kwadratowe Królestwo naprawdę istnieje i wszystko w nim jest kwadratowe.

Rozmowa na temat bajki.

- Jak nazywał się księżę, który mieszkał w Trójkątnym Królestwie?
- Co w zamku było trójkątne?
- Jakie trójkątne rzeczy można było znaleźć w kuchni?
- po co księżę zapraszał swoich poddanych do zamku?
- Jakich opowieści najbardziej lubili słuchać poddani?

„Trójkątne szlaczki” – kontynuowanie i układanie rytmów.

Dzieci z różnokolorowych trójkątów o różnej wielkości kontynuują rytm zaproponowany przez nauczyciela, a następnie proponują swoje rytmy.

„Co może powstać z trójkąta” – zabawa plastyczna.

Dzieci otrzymują kartki z narysowanymi trójkątami. Dorysowują elementy w taki sposób, aby z trójkątów powstały obrazki różnych przedmiotów.

„Trójkąt” – zabawa orientacyjno – porządkowa.

Dzieci biegają swobodnie po sali. na hasło „trójkąt” tworzą trzyosobowe grupy i podają sobie ręce tworząc figurę zbliżoną wyglądem do trójkąta.

**Temat 2: „Geometryczna muzyka”
– gra na instrumentach perkusyjnych.****Cele:**

- Doskonalenie umiejętności gry na instrumentach perkusyjnych.
- Doskonalenie umiejętności odczytywania symboli.
- Umuzykalnianie dzieci.

Środki dydaktyczne: instrumenty perkusyjne: trójkąt, bębenek, grzechotka, kołatka kawałki kolorowej bibuły, muzyka relaksacyjna, symboliczny zapis tematów rytmicznych w postaci figur geometrycznych

Przebieg:**„Kolorowa bibułka” – ćwiczenia oddechowe.**

Dzieci biorą małe kawałki kolorowej bibułki i zajmują dowolne miejsce w sali. na sygnał podrzucają bibułkę i starają się utrzymać ją jak najdłużej w powietrzu.

„Zapamiętaj” – ćwiczenie inhibicyjno – incytacyjne.

Dzieci poruszają się po sali w rytmie ósemek. na przerwy w muzyce wykonują wcześniej ustalone czynności. na pierwszą przerwę – klaszczą nad głowę cztery razy. na drugą przerwę – wykonują siad płaski, na trzecią przerwę – pięć podskoków.

„Śmiech to zdrowie” – ćwiczenia artykulacyjne.

Dzieci demonstrują jak można śmiać się: cha, cha, cha, hi, hi, hi, che, che, che, ho, ho, ho. Nauczyciel dzieli dzieci na 4 grupy. Każda grupa we wskazanym przez nauczyciela momencie prezentuje inny rodzaj śmiechu. Głośność śmiechu, dzieci dopasowują do ruchu rąk nauczyciela, który oddala dłonie (coraz głośniejszy) lub przybliża dłonie (coraz ciszey). na prze-

rwę w muzyce nauczyciel kładzie palec na ustach. Przy wznoszeniu rąk do góry dzieci wydobywają dźwięki wysokie. Przy opuszczaniu rąk dźwięki są niskie.

„Umiemy grać” – gra na instrumentach perkusyjnych.

Dzieci siedzą w kole, a na środku koła leżą instrumenty perkusyjne: bębenek, grzechotka, kołatka, trójkąt. Dzieci demonstrują sposób gry na instrumentach. Przypominają kto tworzy orkiestrę i kto orkiestrą dyryguje. Nauczyciel przedstawia dzieciom zapis „utworu” w formie figur geometrycznych. Każdemu instrumentowi przyporządkowana jest jedna figura geometryczna:

- koło – bębenek
- kwadrat – grzechotka
- prostokąt – kołatka
- trójkąt – trójkąt

Chętne dzieci wybierają instrumenty perkusyjne. Nauczyciel jest dyrygentem. Wskazuje paleczką figury geometryczne, a dzieci grają na odpowiednich instrumentach w rytmie ćwierćnotowym lub ósemkowym.

„Relaksuję się” – słuchanie muzyki.

Dzieci słuchają spokojnej muzyki relaksacyjnej.

„Figurowy świat” – wyjście na podwórko – zwrócenie uwagi na różnorodność figur geometrycznych w otoczeniu.

POPOŁUDNIE

„Trójkąt” – zabawa orientacyjno – porządkowa.

Karta pracy, cz. 3, s. 20.

Nazwij figury geometryczne. Pomyśl co może z nich powstać i narysuj to.

„Jaka to figura” – zagadki dotykowe.

Nauczyciel wrzuca do worka klocki w kształcie figur geometrycznych. Zadaniem dziecka jest odgadnięcie za pomocą dotyku jaka figura ukryta się w worku.

Dowolne zabawy tematyczne – zwrócenie uwagi na cichą zabawę.

Dzień 3

Temat dnia: ZABAWY Z FIGURAMI

Propozycja wpisu w dzienniku zajęć:

I Zabawy podejmowane według zainteresowań – wdrażanie do porozumiewania się z kolegami i koleżankami umiarkowanym głosem.

„O jakiej literze myślę?” – zabawa dydaktyczna.

„Sprytnie dzieciaki” – zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 25

II „Zabawy z figurami” – ćwiczenia matematyczne – utrwalenie charakterystycznych cech figur geometrycznych.

„Kwadrat, trójkąt, prostokąt, koło” – zabawa logorytmiczna.

„W świecie figur geometrycznych” – ćwiczenia gimnastyczne – zestaw 25 – doskonalenie orientacji przestrzennej.

„Jesteśmy bezpieczni” – zabawy na placu przedszkolnym – zwrócenie uwagi na bezpieczeństwo podczas zabaw.

III „Kwadrat” – zabawa orientacyjno – porządkowa.

„Rysujemy palcami” – zabawa twórcza.

Dowolne zabawy dzieci – zachęcanie do zabawy w małych grupach.

RANEK

Zabawy podejmowane według zainteresowań – wdrażanie do porozumiewania się z kolegami i koleżankami umiarkowanym głosem.

„Pawie oczka” – zabawa plastyczna.

Dzieci otrzymują kolorowe koła o wymiarach 4, 6, 8, 10 cm. Wycinają je po linii i nakleją na siebie.

„O jakiej literze myślę?” – zabawa dydaktyczna.

Nauczyciel mówi:

„Litera, o której myślę ukryła się na końcu wyrazu koło”

„Litera, o której myślę ukryła się na początku wyrazu traktor”

Dziecko, które jako pierwsze odgadnie literę przejmie rolę nauczyciela.

„Sprytnie dzieciaki” – zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 25

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

Temat 1: „Zabawy z figurami” – ćwiczenia matematyczne.

Cele:

- Utrwalenie charakterystycznych cech figur geometrycznych.
- Doskonalenie umiejętności klasyfikowania i segregowania figur według wielkości, kształtu, koloru.
- Kształtowanie odporności emocjonalnej na sytuacje trudne.

Środki dydaktyczne: rymowanka „Kwadrat, trójkąt, prostokąt, koło” Doroty Kossakowskiej, figury geometryczne różnej wielkości, obręcz hula hop, worek na figury, gumy, 8 skakanek

Przebieg:

„Jakie to figury?” – zagadki dotykowe.

W worku znajdują się różne figury geometryczne. Dzieci za pomocą dotyku rozpoznają figury, nazywają je, wskazują cechy charakterystyczne.

„Figury do obręczy” – klasyfikowanie.

Dzieci podzielone są na 4 zespoły. Każdy zespół ma do wykonania inne zadanie. Spośród różnych figur geometrycznych wybierają:

I zespół – prostokąty

II zespół – koła

III zespół – kwadraty

IV zespół – trójkąty

i układają je w obręczach. Następnie dzielą figury na dwa zbiory: małe i duże. Przeliczają ile elementów mają w każdym zbiorze, porównują liczebność zbiorów, ustalają, których figur jest najwięcej, a których najmniej.

„Kwadrat, trójkąt, prostokąt, koło” – zabawa logorytmiczna.

Dzieci stoją w kole, podają sobie figury geometryczne i powtarzają rytmicznie rymowankę:

Kwadrat krąży z nami w kole,
znają go dzieci w przedszkolu i w szkole.

Przy kolejnym okrążeniu wymieniają inną figurę geometryczną (trójkąt, prostokąt, koło).

„Bieg z figurami” – zabawa ruchowo – matematyczna.

Dzieci wybierają figury geometryczne i siadają w kole. Nauczyciel wymienia nazwę jednej z figur. Dzieci, które mają wymienioną figurę, wstają, biegną dookoła siedzących dzieci i wracają na swoje miejsce.

Konstruowanie kwadratów, prostokątów, trójkątów na żywym gopłanie. Dzieci dobierają się w czteroosobowe grupy. Każda grupa otrzymuje gumę i rozciągając ją tworząc kwadrat, prostokąt. Trzy tworzeniu trójkąta gumę rozciągają trzy osoby, a czwarta osoba sprawdza poprawność wykonania zadania.

Konstruowanie kół ze skakanek.

Nauczyciel wyznacza 9 dzieci. Jedno z nich trzyma w dłoni pęk 8 skakanek. Ośmioro dzieci chwyta końce skakanek i naciąga je tak, aby były proste. Dzieci „rysują koło” – przesuwają się powoli trzymając cały czas naprężoną skakanek.

„Kwadrat, trójkąt, prostokąt, koło” – zabawa logorytmiczna.

Dzieci stoją w kole, podają sobie figury geometryczne i powtarzają rytmicznie rymowaną:

Kwadrat krąży z nami w kole,
znają go dzieci w przedszkolu i w szkole.

Przy kolejnym okrążeniu wymieniają inną figurę geometryczną (trójkąt, prostokąt, koło).

Temat 2: „W świecie figur geometrycznych” – ćwiczenia gimnastyczne – zestaw 25.

Cele:

- Doskonalenie orientacji przestrzennej.
- Kształtowanie prawidłowej postawy ciała.
- Rozwijanie ogólnej sprawności fizycznej.

Forma: ćwiczenia kształtujące zwinność i szybkość

Przybory: hula – hop 8 szt., woreczki gimnastyczne po jednym na dziecko

1. Czynności organizacyjno – porządkowe:

- Zbiórka, powitanie, sprawdzenie obecności i gotowości do zajęć.

2. Część wstępna:

Zabawa organizacyjno – porządkowa.

Dzieci biegają po sali, nauczyciel rozkłada hula – hop na podłodze i podaje komendy:

Pary – dzieci szybko dobierają się w pary,

Para chłopiec – dziewczynka – dzieci szybko dobierają się w pary chłopiec z dziewczynką,

Trójki w hula – hop – dzieci dobierają się w trójki stojąc w hula – hop,

Czwórki w hula – hop – dzieci dobierają się w czteroosobowe grupy stojąc w hula – hop,

3. Część główna:

Dzieci pobierają od nauczyciela woreczek gimnastyczny i ustawiają się po 3 osoby na obwodzie hula – hop, następnie wykonują ćwiczenia:

- stojąc w rozkroku, woreczek w obu dłoniach ramiona w górze dzieci wykonują skłon tułowia dotykając woreczkiem krawędzi hula – hop, wyprost tułowia, powtarzamy 10 razy nauczyciel głośno liczy,

- siad rozkroczny stopy dotykają hula – hop, ramiona w górze w dłoniach trzymany woreczek, dzieci wykonują skłon tułowia w przód dotykając woreczkiem krawędzi hula – hop, powtarzamy 10 razy nauczyciel głośno liczy,

- siad ugięty woreczek między stopami, dzieci chwytają stopami woreczek i przekładają do środka hula – hop, następnie chwytają woreczek stopami i przekładają woreczek na zewnątrz hula – hop, powtarzamy 10 razy,

- ćwiczenie jak wyżej tylko pracują palce stóp prawa stopa wkłada woreczek do hula – hop lewa wyciąga i odwrotnie,

- woreczki leżą w środku hula – hop, palce stóp oparte o brzeg hula – hop, pracując palcami u stóp przesuwamy hula – hop po podłodze tak, żeby zatoczyło kółko w lewą stronę, potem w prawa stronę, powtarzamy po 3 razy.

- dzieci stojąc trzymają się za ręce, palce stóp zaczepione o krawędź hula – hop, poruszając się jak papużka na drążku przemieszczają się w prawą stronę, a potem w lewą stronę.

Dzieci pomagają nauczycielowi pozbierać sprzęt.

4. Część końcowa:

Ćwiczenie oddechowe:

Dzieci w siadzie prostym z ramionami w górze wykonują wdech, następnie wydech z jednoczesnym skłonem tułowia w przód i mocnym dmuchnięciem w kierunku palców stóp, powtarzamy 6 razy.

Czynności organizacyjno – porządkowe:

Omówienie realizowanych zadań, zachęcenie do kontynuowania ćwiczeń poza zajęciami, pożegnanie.

„Jesteśmy bezpieczni” – zabawy na placu przedszkolnym – zwrócenie uwagi na bezpieczeństwo podczas zabaw.

POPOŁUDNIE

„Kwadrat” – zabawa orientacyjno – porządkowa.

„Rysujemy palcami” – zabawa twórcza.

Dzieci dostają tacki z kaszą. Ich zadaniem jest narysowanie palcem rysunku na kaszy. Dzieci opowiadają co narysowały.

Karta pracy, cz. 3, s. 21.

Nazwij figury geometryczne. Pomyśl co może z nich powstać i narysuj to.

Dowolne zabawy dzieci – zachęcanie do zabawy w małych grupach.

Dzień 4

Temat dnia: GEOMETRYCZNA KRAINA

Propozycja wpisu w dzienniku zajęć:

I Zabawy według zainteresowań dzieci – wdrażanie do samodzielnego podejmowania decyzji co do zajęcia i konsekwencji w jego realizacji.

„Wyścigi guzików” – zabawa zręcznościowa.

„Sprytnie dzieciaki” – zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 25

II „Wolno – szybko” – zabawy z wykorzystaniem wiersza – doskonalenie umiejętności określania tempa muzyki.

„Kwadrat” – zabawa orientacyjno – porządkowa.

„Moja geometryczna kraina” – kompozycja z figur geometrycznych – rozwijanie logicznego myślenia.

„Umiemy spacerować” – spacer – doskonalenie umiejętności chodzenia w parach.

III „Kwadrat” – zabawa orientacyjno – porządkowa.

„Kto zbuduje wyższą wieżę?” – zabawa doskonaląca precyzję ruchów.

Swobodne zabawy według zainteresowań – kształtowanie umiejętności zgodnej i bezpiecznej zabawy z rówieśnikami.

RANEK

Zabawy według zainteresowań dzieci – wdrażanie do samodzielnego podejmowania decyzji co do zajęcia i konsekwencji w jego realizacji.

„Wyścigi guzików” – zabawa zręcznościowa.

Na dywanie leżą guziki różnych rozmiarów. Wybrane dzieci rywalizują ze sobą w konkurencji nawlekania guzików na sznurek. Które dziecko nawlecze największą liczbę guzików zostaje „guzikowym mistrzem”.

„Literowa kostka” – zabawa dydaktyczna.

Nauczyciel przygotowuje kostkę na ściankach, której znajdują się litery.

Rzuca kostką, a zadaniem dzieci jest wymyślenie jak największej liczby słów rozpoczynających się na literę, którą wskazała kostka.

„Sprytnie dzieciaki” – zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 25

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

Temat 1: „Wolno – szybko”
– zabawy z wykorzystaniem wiersza.

Cele:

- Usprawnianie narządów artykulacyjnych.
- Doskonalenie umiejętności określania tempa muzyki.
- Czerpanie radości ze wspólnej zabawy.

Środki dydaktyczne: wiersz „Na spacerku” Doroty Kossakowskiej, tamburyno, nagranie muzyki szybkiej i wolnej

Przebieg:

„Szybko – wolno” – zabawa muzyczno – ruchowa.

Dzieci słuchają muzyki wolnej i szybkiej. Poruszają się zgodnie ze słyszaną muzyką.

„Na spacerku” – słuchanie wiersza D. Kossakowskiej.

Dziś na spacer się wybrały,
trzy wesołe muszki.
Bardzo szybko się ruszają,
ich małe nóżki.

Do mrowiska idą mrówki,
wolno się ruszają.
Bo zmęczone i bolące,
małe nóżki mają.

Konik polny jest wesoły,
Szybko podskakuje.
Gra na skrzypcach swą muzykę,
cały dzień próżnuje.

Ślimak zwiedza leśne ścieżki,
wolno i dokładnie.
Patrzy w prawo, patrzy w lewo.
Może listek spadnie?

Rozmowa na podstawie wiersza.

- Ile muszek wybrało się na spacer?
- Jakie nóżki mają muchy?
- Jak ruszają się małe nóżki much?
- Kto idzie do mrowiska?
- Jak ruszają się nogi mrówek?
- Dlaczego mrówki ruszają się wolno?
- W jakim nastroju jest konik polny?
- W jaki sposób podskakuje konik polny?
- Co przez cały dzień robi konik polny?
- W jaki sposób ślimak zwiedza leśne ścieżki?
- W jakie strony patrzy ślimak?

„Jak ruszają się zwierzęta?” – pokaz.

Dzieci ruchem przedstawiają jak ruszają się zwierzęta z wiersza.

- muszki – szybko
- mrówki – wolno
- konik polny – szybko
- ślimak – wolno

„Wolno – szybko” – zabawa z wierszem.

Nauczyciel dzieli dzieci na 4 grupy i wyznacza im role: muszek, mrówek, koników polnych, ślimaków. Podczas czytania wiersza wyznaczone grupy dzieci naśladują sposób poruszania się zwierzęta, których role odgrywają.

„Coraz wolniej – coraz szybciej” – ćwiczenia głosowe.

Dzieci wypowiadają rymowanki coraz wolniej i coraz szybciej.

- Małe muszki dziś latają, bardzo dobry humor mają.
- Konik polny podskakuje i przez cały dzień próżnuje.
- Ślimak rusza się powoli, chyba głowa dziś go boli.

„Kwadrat” – zabawa orientacyjno – porządkowa.

Temat 2: „Moja geometryczna kraina” – kompozycja z figur geometrycznych.

Cele:

- Rozwijanie logicznego myślenia.
- Doskonalenie koordynacji wzrokowo – ruchowej.
- Rozwijanie inwencji twórczej.

Środki dydaktyczne: zagadki Doroty Kossakowskiej, figury geometryczne różnej wielkości i koloru, kartki białe A4, pastele olejne, muzyka poważna

Przebieg:

Rozwiązywanie zagadek.

Boki cztery, kąty też,
Co to jest? Czy już wiesz? (kwadrat)

Dwa boki krótkie
i dwa długie mam.
Czy mnie znacie?
Bo ja was znam. (prostokąt)

Jestem dumny z tego.
Że trzy boki mam.
Jeśli się postarasz
Narysujesz mnie sam. (trójkąt)

Samochód ma je cztery,
a rower tylko dwa.
Bardzo często guzik
też taki kształt ma. (koło)

„Jakich figur jest najwięcej?” – wskazywanie kształtów.

Dzieci wyodrębniają kształt z innych cech przedmiotów i nazywają go:

- kwadratowy – kwadrat
- prostokątny – prostokąt

- trójkątny – trójkąt
- okrągły – koło

Podanie tematu pracy.

Dzieci wykonują kompozycję z figur geometrycznych.

Rysowanie do muzyki.

Dzieci słuchają rytmicznej muzyki i rysują na białych kartkach kredkami pastelowymi pionowe linie, a następnie przyklejają figury geometryczne tworząc kompozycję.

Samodzielna praca dzieci.**Sprzątnięcie stanowisk pracy.****Demonstracja prac.**

Dzieci prezentują swoje prace, mówią jakich figur użyły tworząc swoją kompozycję, liczą figury, które znalazły się w ich pracy.

„Kwadrat, trójkąt, prostokąt, koło” – zabawa logorytmiczna.

Dzieci stoją w kole, podają sobie figury geometryczne i powtarzają rytmicznie rymowaną:

Kwadrat krąży z nami w kole,
znają go dzieci w przedszkolu i w szkole.

Przy kolejnym okrążeniu wymieniają inną figurę geometryczną (trójkąt, prostokąt, koło).

„Umiemy spacerować” – spacer – doskonalenie umiejętności chodzenia w parach.**POPOŁUDNIE****„Kwadrat” – zabawa orientacyjno – porządkowa.**

Karta pracy, cz. 3, s. 22.

Policz i zapisz odpowiednie działania.

„Kto zbuduje wyższą wieżę?” – zabawa doskonaląca precyzję ruchów.

Dzieci podzielone są na małe zespoły. Każdy zespół buduje swoją wieżę

z klocków. Kiedy budowle są gotowe dzieci oceniają, która wieża jest najwyższa.

Swobodne zabawy według zainteresowań – kształtowanie umiejętności zgodnej i bezpiecznej zabawy z rówieśnikami.

Dzień 5

Temat dnia: **KOŁA WOKÓŁ NAS**

Propozycja wpisu w dzienniku zajęć:

I Swobodne zabawy w kąciach tematycznych – kształtowanie umiejętności samodzielnego podejmowania decyzji co do zabawy.

„Policz w pamięci” – zabawa matematyczna.

„Sprytnie dzieciaki” – zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 25

II „Koło – przyszły władca Okrągłej Krainy” – słuchanie bajki – wdrażanie do poprawnego wypowiadania się na określony temat.

„Koło” – zabawa orientacyjno – porządkowa.

„W świecie figur geometrycznych” – ćwiczenia gimnastyczne – zestaw 25 – doskonalenie orientacji przestrzennej.

„Zimowy krajobraz” – spacer – zwrócenie uwagi na piękno zimowego krajobrazu.

III „Koło” – zabawa orientacyjno – porządkowa.

„Co by było gdyby nie było koła?” – burza mózgów.

Samorządne zabawy podejmowane przez dzieci – wdrażanie do samodzielnego organizowania sobie miejsca zabawy.

RANEK

Swobodne zabawy w kąciach tematycznych – kształtowanie umiejętności samodzielnego podejmowania decyzji co do zabawy.

„Policz w pamięci” – zabawa matematyczna.

Nauczyciel rzuca kostką dwa razy, a dzieci liczą jaki będzie wynik obu rzutów. Następnie następuje zmiana ról. Chętne dziecko rzuca kostką i musi w pamięci policzyć jaka będzie suma obu rzutów. Pozostałe dzieci sprawdzają.

Karta pracy, cz. 3, s. 23.

Popatrz na obrazki i znajdź wszystkie wskazane elementy. Pokoloruj je według wzoru.

„Sprytnie dzieciaki” – zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 25

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

Temat 1: „Koło – przyszły władca Okrągłej Krainy” – słuchanie bajki.

Cele:

- Wdrażanie do poprawnego wypowiadania się na określony temat.
- Doskonalenie umiejętności szybkiej reakcji na sygnał słowny.
- Ćwiczenie pamięci.

Środki dydaktyczne: bajka „Koło – przyszły władca Okrągłej Krainy” Doroty Kossakowskiej, rymowanka „Toczy się koło” Doroty Kossakowskiej

Przebieg:

„Koło – przyszły władca Okrągłej Krainy” – słuchanie bajki.

Między Kwadratowym Królestwem, a Królestwem Trójkątnym leżała Okrągła Kraina. Wszystko w niej było okrągłe. po niebie snuły się okrągłe chmury, a w okrągłej rzece pływały okrągłe ryby. Nad okrągłymi kwiatami latały okrągłe motyle i okrągłe pszczoły. na okrągłych drzewach siedziały okrągłe ptaki, które głośno śpiewały. W Okrągłej Krainie życie płynęło bardzo miło. Mieszkańcy zbierali w sadach okrągłe owoce, a w ogrodach okrągłe warzywa. Mieli tylko jeden problem. nie posiadali swojego króla i bardzo się tym martwili. Przecież w każdym królestwie jest władca. Postanowili więc wybrać władcę spośród siebie. Długo zastanawiali się nad kandydaturą, aż wreszcie pojawił się ktoś, kto miał cechy prawdziwego władcy. Mądry, rozsądny, sprawiedliwy, okrągły. Kogoś takiego szukali od dawna. Okazał się nim młodzieniec o imieniu Koło.

Rządził w Okrągłym Królestwie długo, a jego rządy przeszły do historii jako czas szczęścia i dobrobytu.

Rozmowa na temat bajki.

- Gdzie leży Okrągła Kraina?
- Jak wyglądały chmury i ryby w Okrągłej Krainie?
- Jak wyglądało życie mieszkańców Okrągłej Krainy?
- Jaki problem mieli mieszkańcy Okrągłej Krainy?
- W jaki sposób rozwiązali swój problem?
- Jakim władcą był młodzieniec o imieniu Koło?

„Toczy się koło” – zabawa logorytmiczna.

Dzieci maszerują po obwodzie koła recytując tekst rymowanki.

Toczy się koło po dróżce,
skacze na jednej nóżce.
Drugą się nogą podpiera,
po drodze orzechy zbiera.

„Koło” – zabawa orientacyjno – porządkowa.

Dzieci biegają swobodnie po sali. na hasło „koło” tworzą pięcioosobowe grupy i podają sobie ręce tworząc figurę zbliżoną wyglądem do koła.

Temat 2: „W świecie figur geometrycznych”
– ćwiczenia gimnastyczne – zestaw 25.

Cele:

- Doskonalenie orientacji przestrzennej.
- Kształtowanie prawidłowej postawy ciała.
- Rozwijanie ogólnej sprawności fizycznej.

„Zimowy krajobraz” – spacer – zwrócenie uwagi na piękno zimowego krajobrazu.

POPOŁUDNIE

„Koło” – zabawa orientacyjno – porządkowa.

„Co by było gdyby nie było koła?” – burza mózgów.

Dzieci zastanawiają się jak wyglądałby świat gdyby nie było koła.

„Kto odgadnie?” – kalambury.

Nauczyciel przygotowuje zestaw obrazków i dzieli dzieci na dwie drużyny. Jedno dziecko z drużyny losuje obrazek i rysuje na tablicy to co na nim jest. Pozostałe osoby z drużyny mają za zadanie odgadnięcie co jest na obrazku. Potem następuje zmiana ról.

Samorządne zabawy podejmowane przez dzieci – wdrażanie do samodzielnej organizacji sobie miejsca zabawy.

TEMAT KOMPLEKSOWY: ZWIERZĘTA EGZOTYCZNE

Dzień 1

Temat dnia: **LWIE KRÓLESTWO**

Propozycja wpisu w dzienniku zajęć:

I Dowolne zabawy dzieci – zwrócenie uwagi na stosowanie form grzecznościowych.

„Co dzieje się na obrazku?” – ćwiczenia w mówieniu.

Nauczyciel przygotowuje zestaw obrazków przedstawiających różne sytuacje związane ze zwierzętami. Dzieci losują obrazki i odpowiadają na pytanie: Co dzieje się na obrazku?

„Na sawannie jest wesoło” – zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 26

II „Dlaczego lew jest królem zwierząt?” – słuchanie bajki – wzbogacanie wiedzy na temat charakterystycznych cech zwierząt egzotycznych.

„Poranny spacer antylopy” – zabawa orientacyjno – porządkowa.

„Lew” – wyklejanie plasteliną – doskonalenie koordynacji wzrokowo – ruchowej.

„Ruch na świeżym powietrzu” – pobyt na świeżym powietrzu – wdrażanie do przestrzegania ustalonych zasad.

III „Poranny spacer antylopy” – zabawa orientacyjno – porządkowa.

„Domino literowe” – utrwalenie poznanych liter.

RANEK

Dowolne zabawy dzieci – zwrócenie uwagi na stosowanie form grzecznościowych.

„Co dzieje się na obrazku?” – ćwiczenia w mówieniu.

Nauczyciel przygotowuje zestaw obrazków przedstawiających różne sytu-

acje związane ze zwierzętami. Dzieci losują obrazki i odpowiadają na pytanie: Co dzieje się na obrazku?

„Trawy na wietrze” – ćwiczenia oddechowe.

Dzieci wybierają paski kolorowej bibuły. Trzymają bibułę na wysokości ust i dmuchają wprawiając ją w ruch.

„Na sawannie jest wesoło” – zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 26

„Poranny spacer antylopy” – Dzieci są antylopami, które wyszły na poranny spacer. Poruszają się po sali w rytmie ćwierćnotowym i ósemkowym. na hasło „lew” – gromadzą się w wyznaczonym miejscu sali i stoją nieruchomo.

„Żyrafa zrywa liście” – Dzieci maszerują po sali na palcach, unosząc ręce w górę.

„Łot sępa” – Dzieci poruszają się swobodnie po sali, ręce wyciągnięte w bok, naśladując lot ptaka.

„Lew budzi się” – Dzieci leżą w ciszy na dywanie. Gdy usłyszą muzykę podnoszą się i poruszają się po sali na czworakach, naśladując ryczenie lwa.

„Zabawa logorytmiczna” – Dzieci chodzą po obwodzie koła recytując rymowanąkę:

Na sawannie jest wesoło,
Gdy zwierzęta chodzą wkoło.

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

Temat 1: „Dlaczego lew jest królem zwierząt?” – słuchanie bajki.

Cele:

- Wzbogacanie wiedzy na temat charakterystycznych cech zwierząt egzotycznych.
- Doskonalenie umiejętności wyrażania swoich myśli i opinii.
- Wdrażanie do uważnego słuchania.

Środki dydaktyczne: bajka „Król zwierząt” Doroty Kossakowskiej, bębenek

Przebieg:**„Król zwierząt” – słuchanie bajki.**

Działo się to bardzo dawno temu. na sawannie afrykańskiej mieszkało dużo zwierząt. Były żyrafy, antylopy, słonie, zebry, nosorożce, żyrafy, bawoły, lwy, lamparty, gepardy, szakale, hieny, sępy, strusie, węże i kameleony. Każda grupa zwierząt żyła swoim życiem. Pewnego dnia na sawannę przybyli ludzie. Spędzili na niej kilka dni, a odjeżdżając zostawili książkę, w której sęp znalazł obrazek przedstawiający króla. Miał na głowie koronę i ubrany był w piękne szaty. Sęp pokazał książkę innym zwierzętom. Wszyscy zachwycali się wyglądem króla, widzieli wokół niego tłumy ludzi i pomyśleli, że jest to chyba ktoś bardzo ważny. Podziwiali go i wtedy zrodziła się myśl, aby wybrać spośród siebie króla. Ogłosili więc, że jutro w południe pod baobabem odbędzie się spotkanie zwierząt. Przewodniczącym spotkania został sęp, który z uwagą przysłuchiwał się kandydatom. Pierwszy wystąpił słoń.

- Jestem duży, mam długą trąbę, którą umiem zrobić prysznic i potrafię głośno trąbić – powiedział słoń.

Jako druga wystąpiła żyrafa.

- Jestem spokojna, do wszystkich nastawiona pokojowo i jestem najwyższa ze wszystkich zwierząt – zaprezentowała się żyrafa.

Kolejnym kandydatem był struś.

- Mam piękne pióra i bardzo szybko biegam – powiedział struś. Moje nogi uzbrojone są w mocne pazury, które pomagają mi, gdy muszę bronić się.

Nagle do grupy obradujących zwierząt zaczął podchodzić lew. Wystraszone antylopy i zebry już szykowały się do ucieczki, ale zorientowały się, że to przecież południe, a lwy polują o świcie lub o zachodzie słońca.

- Co tutaj się dzieje? – zapytał lew swoim grubym głosem.

- Szukamy kandydata na króla – odpowiedział słoń – najbardziej odważny ze wszystkich zwierząt.

- A po co wam król? – zapytał zdziwiony lew.

- Ludzie mają króla, więc i my chcemy go mieć.

- A jaki powinien być król? – zapytał lew.

- Mądry, odważny, silny, szybki, piękny – wymieniał królewskie cechy sęp.

- I co? – zapytał lew – macie już kandydata?

- Jeszcze nie – odpowiedział sęp – ale wydaje mi się...

- Co ci się wydaje? – zapytał zniecierpliwiony lew.

- Wydaje mi się, że ty posiadasz wszystkie cechy króla – powiedział sęp – więc...
- Więc co? – powiedział lew.
- Więc myślę, że to ty powinieneś zostać królem zwierząt. Czy zgadzasz się? – zapytał sęp.
- A co na to inne zwierzęta? – odezwał się lew.
- Tak, tak, zgadzamy się z tym co mówi sęp – odpowiedziały inne zwierzęta. Jesteś mądry, odważny, silny, szybki i piękny.
- Dobrze – powiedział lew – przyjmuje waszą propozycję. Ale jako król ustalę, że po mnie królem będzie mój syn, po nim mój wnuk. I tak aż do chwili, gdy na sawannie będzie choć jeden lew.
- Władza królewska należy do lwów – zakończył swoją przemowę król i głośno zaryczał. A wszystkie zwierzęta z szacunkiem schyliły przed nim głowy.

Rozmowa na temat bajki.

- Jakie zwierzęta mieszkały na sawannie?
- Kto pewnego dnia przybył na sawannę?
- Co znalazł sęp?
- Czyją podobiznę zobaczyły w książce zwierzęta?
- Jak wyglądał król?
- W jakim celu zwierzęta zebrały się w południe pod baobabem?
- Jakie zwierzęta startowały w konkursie na króla?
- Co powiedział o sobie słoń?
- Jak zaprezentowała się żyrafa?
- Co powiedział o sobie struś?
- Kto przyszedł do grupy obradujących zwierząt?
- Jakie cechy według zwierząt powinien posiadać król?
- Kogo wybrano na króla zwierząt?
- Jakie informacje przekazał lew zwierzętom podczas swojego pierwszego wystąpienia?

„Czy zwierzęta dokonały słusznego wyboru?” – burza mózgów.

Dzieci oceniają, czy bajka której słuchały przedstawia wydarzenia prawdziwe, czy fikcyjne.

Wyrażają swoje zdanie na temat tego, czy zwierzęta dokonały słusznego wyboru. Jeżeli nie zgadzają się ze zwierzętami, to kto według nich powinien zostać królem zwierząt.

„Poranny spacer antylopy” – zabawa orientacyjno – porządkowa.

Dzieci są antylopami, które wyszły na poranny spacer. Poruszają się po sali w rytmie ćwierćnutowym i ósemkowym. na hasło „lew” – gromadzą się w wyznaczonym miejscu sali i stoją nieruchomo.

**Temat 2: „Lew”
– wyklejanie plasteliną.****Cele:**

- Doskonalenie koordynacji wzrokowo – ruchowej.
- Usprawnianie funkcji językowych.
- Zachęcanie do swobodnych wypowiedzi na określony temat.

Środki dydaktyczne: zagadka Bożeny Koronkiewicz, *Wyprawka*, s. 25, plastelina, podkładka do plasteliny, bębenek

Przebieg:**Rozwiązanie zagadki.**

To zwierzę bardzo jest niebezpieczne,
Ma piękną grzywę, ruchy stateczne.
Wielkim szacunkiem jest otaczany,
Więc królem zwierząt został nazwany. (lew)

„Jak wygląda lew?” – swobodne wypowiedzi dzieci.

Chętne dzieci wypowiadają się na temat wyglądu lwa, wskazują charakterystyczne cechy zwierzęcia.

Podanie tematu pracy i wyjaśnienie sposobu jej wykonania.

Dzieci wycinają z wyprawki kartkę, na której jest sylweta lwa i wyklejają go kulkami z plasteliny.

Samodzielna praca dzieci.**Sprzątnięcie stanowisk pracy.****Prezentacja prac.**

Dzieci prezentują swoje prace, chętne dzieci układają zdanie o lwie, pod-

kreślając jego wygląd, charakter.

„Ruch na świeżym powietrzu” – pobyt na świeżym powietrzu – wdrażanie do przestrzegania ustalonych zasad.

POPOŁUDNIE

„Poranny spacer antylopy” – zabawa orientacyjno – porządkowa.

„Domino literowe” – utrwalenie poznanych liter.

Spośród poznanych liter dzieci dobierają takie same litery – małe i wielkie, drukowane i pisane.

„Posłuchaj i powtórz” – ćwiczenia rytmiczne.

Nauczyciel wyklaskuje dowolny rytm, a dzieci powtarzają go za nauczycielem. Kolejne rytmy proponują chętne dzieci.

Swobodne zabawy tematyczne – zwrócenie uwagi na stosowanie form grzecznościowych.

Dzień 2

Temat dnia: SAWANNA

Propozycja wpisu w dzienniku zajęć:

I Zabawy według zainteresowań dzieci – wdrażanie do szanowania zabawek.

„Wąż” – zabawa plastyczna.

„Trzymaj - puść” – zabawa doskonaląca koncentrację.

„Na sawannie jest wesoło” – zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 26

II „Gdzie mieszkają zwierzęta egzotyczne?” – rozmowa – poznanie charakterystycznych cech sawanny.

„Poranny spacer antylopy” – zabawa orientacyjno – porządkowa.

„Urodziny żyrafy” – zabawa ilustracyjna – doskonalenie wymowy dziecka.

„Lubimy wszystkie pory roku” – spacer – dostrzeganie zmian charakterystycznych dla danej pory roku.

III „Poranny spacer antylopy” – zabawa orientacyjno – porządkowa.

„Kolorowe piórka papugi” – zabawa oddechowa.

Dowolne zabawy podejmowane z inicjatywy dzieci – kształtowanie umiejętności samodzielnego organizowania sobie czasu wolnego.

RANEK

Zabawy według zainteresowań dzieci – wdrażanie do szanowania zabawek.

„Wąż” – zabawa plastyczna.

Dzieci podzielone są na pięcioosobowe zespoły. Każde dziecko bierze gazetę i rwie ją na paski. Następnie każda grupa skleja swoje paski tworząc węża. Dzieci porównują długość węży, oceniają, który z nich jest najdłuższy.

„Trzymaj – puść” – zabawa doskonaląca koncentrację.

Dzieci stoją w kole i trzymają linę. Nauczyciel podchodzi do każdego dziecka i mówi: „trzymaj” albo „puść”. Dziecko, do którego skierowane jest polecenie musi wykonać czynność odwrotną. Kto pomyli się, odpada z gry.

„Na sawannie jest wesoło” – zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 26

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

Temat 1: „Gdzie mieszkają zwierzęta egzotyczne?” – rozmowa.

Cele:

- Poznanie charakterystycznych cech sawanny.
- Rozwijanie zainteresowań przyrodniczych.
- Doskonalenie funkcji językowych.

Środki dydaktyczne: ilustracje przedstawiające sawannę, tablica demonstracyjna nr 12

Przebieg:

„Sawanna” – swobodne wypowiedzi dzieci na temat sawanny.

Dzieci oglądają ilustracje przedstawiające sawannę. na podstawie ilustracji i posiadanej wiedzy wypowiadają się na temat sawanny. Nauczyciel w miarę potrzeb uzupełnia wiedzę dzieci.

Roślinność sawanny jest uboga. Występują tu przede wszystkim sucholubne trawy, np. trawa słoniowa, której wysokość dochodzi do 5 metrów. na niektórych sawannach rosną akacje, baobaby, palmy. Większe skupiska drzew można spotkać nad zbiornikami wodnymi. na sawannach występuje pora deszczowa i pora sucha. Deszcze padają tylko podczas pory deszczowej, natomiast pora sucha jest bezdeszczowa. W porze suchej panuje bezchmurna, słoneczna pogoda i jest bardzo gorąco. Sawanny występują na obszarach Afryki, Ameryki Południowej, w Indiach, w Australii. na sawannie najwięcej jest zwierząt roślinożernych. Są to: antylopy, słonie, zebry, nosorożce, żyrafy, bawoły. Są też zwierzęta mięsożerne – lwy, lamparty, gepardy oraz padlinożerne – szakale, hieny. Żyją też tam sępy, strusie, węże, kameleony. Wśród wielu gatunków zwierząt zamiesz-

kujących obszar sawanny występuje zjawisko upodobnienia się do podłoża lub innych gatunków.

„Zwierzęta egzotyczne” – układanie puzzli.

Dzieci otrzymują w kopertach pocięte na części obrazki przedstawiające zwierzęta egzotyczne. Układają je w całość, nazywają ułożone zwierzę i kończą zdanie „Słoń jest...”, „Żyrafa jest...”, dzielą nazwy zwierząt na sylaby, wyróżniają pierwszą głoskę.

„Czyj to głos?” – zabawa słuchowa.

Dzieci słuchają odgłosów zwierząt i odpowiadają do kogo należą.

„Afrykański strój” – projektowanie.

Dzieci oglądają stroje ludzi mieszkających w Afryce, wypowiadają się na ich temat. Następnie projektują stroje afrykańskie z kolorowej bibuły, papieru i gazet.

„Poranny spacer antylopy” – zabawa orientacyjno – porządkowa.

Temat 2: „Urodziny żyrafy” – zabawa ilustracyjna.

Cele:

- Doskonalenie wymowy dziecka.
- Wzbogacanie wiedzy na temat zwierząt egzotycznych.
- Rozwijanie poczucia rytmu.

Środki dydaktyczne:

tekst „Urodziny żyrafy” Doroty Kossakowskiej, muzyka w wysokim i niskim rejestrze pianina

Przebieg:

Rytmizowanie rymowanek.

Dzieci wypowiadają rymowanki w dowolnym rytmie.

- Nic nie mają do roboty, zwinne antylopy.
- Słonie wodę piją, czasem też się myją.
- Dwie żyrafy liście jedzą, nic nikomu nie powiedzą.
- Wczesnym rankiem lwy polują, nigdy nie głodują.

„Urodziny żyrafy” – zabawa ilustracyjna.

Dzisiaj żyrafa ma urodziny i wyprawia przyjęcie. Zaprosiła gości i z niecierpliwością czeka na ich przyjście. Pierwszy przyszedł stoń (dzieci naśladują stonia). Witając się podniósł do góry swoją trąbę i głośno zatrąbił (dzieci naśladują trąbienie). Zaraz po niej przyszła małpa i wykonała kilka zręcznych skoków (naśladują skoki małpy). po chwili pojawiła się zebra i zaprezentowała się jak pięknie potrafi stukać kopytkami (dzieci tupią). Zaproszone strusie wykonały kilka okrążeń wokół miejsca spotkania (dzieci biegają po obwodzie koła). Żyrafa z okazji urodzin postanowiła zorganizować swoim gościom konkurs zręcznościowy. Pierwsza konkurencja to skoki do góry (dzieci skaczą). Najlepsza w skokach była małpa. Druga konkurencja to zrywanie liści z drzew (dzieci naśladują zrywanie liści). Zwycięzcą został stoń, który dzięki swojej długiej trąbie dosięgał do czubka drzewa. Następna konkurencja to tańce. Każdy wykonał piękny taniec i wszyscy byli zwycięzcami (dzieci tańczą do dowolnej muzyki tanecznej).

„Zwierzęta na spacerze” – zabawa muzyczno – ruchowa.

Dzieci podzielone są na dwie grupy. Dziewczynki to antylopy, a chłopcy to słonie. Przy muzyce w wysokim rejestrze pianina na spacer wychodzą antylopy. Przy muzyce w niskim rejestrze na spacer wychodzą słonie.

„Patrz na bębenek” – pobudzanie i hamowanie ruchu.

Nauczyciel stoi na środku sali i gra na bębnie z akompaniamentem ósemkowy. Dzieci poruszają się po sali obserwując jednocześnie bębenek. Gdy zobaczą bębenek podniesiony do góry i usłyszą kilka uderzeń w wolnym tempie, zatrzymują się, podnoszą ręce do góry i klaszczą tyle razy ile uderzeń usłyszały. Gdy bębenek jest w dole, dzieci uderzają dłonią o podłogę.

„Odpoczywamy” – relaksacja.

Dzieci leżą na dywanie i słuchają w ciszy muzyki relaksacyjnej.

„Lubimy wszystkie pory roku” – spacer – dostrzeganie zmian charakterystycznych dla danej pory roku.

POPOŁUDNIE

„Poranny spacer antylopy” – zabawa orientacyjno – porządkowa.

„Kolorowe piórka papugi” – zabawa oddechowa.

Dzieci dmuchają na kolorowe piórka próbując jak najdłużej utrzymać je w powietrzu.

„Papugi” – zabawa plastyczna.

Dzieci kredkami pastelowymi rysują papugi i dokleją im kolorowe piórka, które wcześniej wykorzystywały do ćwiczeń oddechowych.

Dowolne zabawy podejmowane z inicjatywy dzieci – kształtowanie umiejętności samodzielnego organizowania sobie czasu wolnego.

Dzień 3

Temat dnia: SPRAWNE ZWIERZĘTA

Propozycja wpisu w dzienniku zajęć:

I Swobodne zabawy dzieci – wdrażanie do sprzątniania po zakończonej zabawie.

„Odgłószy zwierząt” – zabawa twórczo – artykulacyjna.

„Na sawannie jest wesoło” – zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 26

II „Dziewiątka” – wprowadzenie liczby i cyfry 9 – zapoznanie z liczbą 9 w aspekcie kardynalnym i porządkowym.

„Szybyne zwierzęta” – ćwiczenia gimnastyczne – zestaw 26 – kształtowanie ogólnej sprawności fizycznej.

„Idziemy na spacer” – spacer – nabywanie przeświadczenia o ważności spacerów dla zdrowia, jako jednego ze sposobów nabywania odporności na choroby.

III „Poranny spacer antylopy” – zabawa orientacyjno – porządkowa.

„Jakie to zwierzę?” – zabawa pantomimiczna.

Zabawy podejmowane według zainteresowań – rozwijanie umiejętności wspólnej zabawy.

RANEK

Swobodne zabawy dzieci – wdrażanie do sprzątniania po zakończonej zabawie.

„Zgadnij, o jakim zwierzęciu myślę” – zagadki.

Nauczyciel wiesza na tablicy obrazki zwierząt egzotycznych. Dzieci zadają pytania nauczycielowi, na które ten może odpowiedzieć „tak” lub „nie”.

Przykładowe pytania:

Czy to zwierzę umie latać?

Czy to zwierzę lubi długo spać?

Czy to zwierzę ma cztery nogi?

Dziecko, które odgadnie nazwę zwierzęcia przejmuje rolę nauczyciela i to ono myśli o jakim zwierzęciu, a reszta dzieci zadaje mu pytania.

„Odgłosy zwierząt” – zabawa twórczo – artykulacyjna.

Dzieci zastanawiają się jakie odgłosy mogą wydawać zwierzęta egzotyczne i próbują je naśladować.

Np. waż – ssssss

lew – łaaaa

„Na sawannie jest wesoło” – zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 26

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

Temat 1: „Dziewiątka”
– wprowadzenie liczby i cyfry 9.

Cele:

- Zapoznanie z liczbą 9 w aspekcie kardynalnym i porządkowym.
- Zapoznanie z wyglądem cyfry 9.
- Rozwijanie myślenia matematycznego.

Środki dydaktyczne: Karta pracy, cz. 3, s. 24, sylwety 9 małpek, sylwety 9 bananów, wiersz „Krokodyl i motyle” Doroty Kossakowskiej, wiersz „Słonie” Doroty Kossakowskiej, plansza z cyfrą 9

Przebieg:

Powstanie liczby 9.

Na tablicy nauczyciel przypina sylwety 8 małpek, a dzieci przeliczają je. Nauczyciel zaprasza wybrane dzieci, aby nakarmiły małpki. Każda z nich powinna dostać po 1 bananie. Dzieci przypinają pod każdą małpką 1 banana. Okazuje się, że jeden banan zostaje. Nauczyciel przypina jeszcze 1 małpkę i pyta ile teraz jest małpek. Pod dziewiątą małpką dzieci przypinają dziewiątego banana. Wspólnie przeliczają ile jest małpek i ile jest bananów. Nauczyciel obok ostatniej małpki przypina planszę z cyfrą 9.

Nauka pisania cyfry 9.

Nauczyciel demonstruje sposób pisania cyfry, a następnie dzieci piszą cyfrę 9 palcem w powietrzu, na dywanie, na swojej dłoni.

Przedstawienie liczby 9 w aspekcie kardynalnym.**„Krokodyle i motyle” – słuchanie wiersza.**

Dziewięć kamieni leży w rzece,
a obok nich krokodyle.
Nad dziewięcioma krokodylami,
latają piękne motyle.
Dziewięć motyli kolorowych,
każdy piękny i młody.
Ale żaden motylek
nie wskoczy dziś do wody.

Rozmowa na temat wiersza.

- Ile kamieni leży w rzece?
- Ile krokodyli leży obok kamieni?
- Ile motyli lata nad krokodylami?
- Jakie są motyle?

Dzieci klaszczą 9 razy w dłonie, 9 razy tupią prawą nogą, 9 razy tupią lewą nogą.

„Krokodyle i motyle” – zabawa ruchowa.

Chłopcy są krokodylami, a dziewczynki motylkami. Dzieci poruszają się po sali w rytmie ćwierćnotowym lub ósemkowym. na przerwę w muzyce motyle stają w parze z krokodylami.

Przedstawieniem liczby 9 w aspekcie porządkowym.**„Słonie” – słuchanie wiersza.**

Wielkie słonie idą drogą,
ciężko nogi stawiają.
A w swoim stadzie,
dziewięciu osobników mają.
Pierwszy słonik niesie balonik.

Drugi słoń ma flakonik,
a w nim kwiaty kolorowe,
żółte, białe i różowe.
A słoń trzeci lubi dzieci.
Czwarty słoń wesół,
chętnie chodzi do szkoły.
Słonie – piąty i szósty,
nie lubią kapusty.
A słoń siódmy piegowaty,
podobny do mamy i taty.
Ósmy słoń to żartok wielki,
zjadł kalafior i trzy serdelki.
A dziewiąty słoń nieduży,
najbardziej boi się burzy.

Rozmowa na temat wiersza.

- Kto idzie drogą?
- Ile słoń jest w stadzie?
- Który słoń niesie balonik?
- Który słoń ma kwiaty kolorowe?
- Który słoń lubi dzieci?
- Który słoń jest wesół i chętnie chodzi do szkoły?
- Które słonie nie lubią kapusty?
- Który słoń jest piegowaty?
- Który słoń jest żartakiem?
- Który słoń boi się burzy?

Dzieci przeliczają zawieszone na tablicy słonie używając liczebników porządkowych.

Ćwiczenia w pisaniu cyfry 9 po śladzie i samodzielnie.

Karta pracy, cz. 3, s. 24.

Posłuchaj rymowanki:

Dziewięć pingwinów zjeżdża z góry.
Dziewięć pingwinów patrzy w chmury.
Dziewięć pingwinów tańczy taniec.
Pingwini taniec – połamaniec.

Pisz cyfrę 9 po śladzie i samodzielnie (chętnie dzieci).

Temat 2: „Sprytnie zwierzęta” – ćwiczenia gimnastyczne – zestaw 26.

Cele:

- Kształtowanie ogólnej sprawności fizycznej.
- Kształtowanie umiejętności naśladowania zachowań wybranych zwierząt egzotycznych.
- Kształtowanie umiejętności połączenia dźwięku z ruchem.

Formy: gry i zabawy ruchowe

1. Czynności organizacyjno – porządkowe:

- Zbiórka, powitanie, sprawdzenie obecności i gotowości do zajęć.

2. Część wstępna:

Zabawa ożywiająca:

„Przyjdź do mnie jako...” wąż, gepard, tygrys, papużka, słoń, żyrafa, hipopotam, struś, itp.

Dzieci stoją po jednej stronie sali, a nauczyciel po drugiej stronie. Wywołuje osoby po imieniu i podaje hasło: np. „Oliwko, Klaudio, Tomku przyjdźcie do mnie jako słonie” itd.

3. Część główna:

Zabawa naśladowcza:

Pokażcie jak słoń je trawę, jak żyrafa je liście akacji, jak bociek zjada żabę, jak nosorożec kąpie się w błocie, jak słoń ochładza się wodą, jak małpka je banana, jak kotek się myje, jak myszka je serek, jak piesek kładzie się do snu, jak zachowuje się żuk kiedy leży na plecach, jak zachowuje się żółw kiedy się wystraszy.

Zabawa z naśladowaniem.

Na początku nauczyciel pokazuje jakiś ruch z dźwiękiem np. ścinanie drzewa, jadące auto itp. a dzieci starają się odgadnąć.

Następnie dzieci dobierają się w pary i wymyślają jakiś ruch z dźwiękiem i przedstawiają przed grupą, która musi odgadnąć ten ruch.

4. Część końcowa:

„Przygotowanie ciasta” – masażyk.

Dzieci siadają na obwodzie koła prawym bokiem do środka koła. na plecach dziecka siedzącego z przodu wykonują masażyk według instrukcji nauczyciela.

Czyścimy stolnice (*masujemy plecki*),
wysypujemy mąkę (*paluszkami rąk delikatnie stukamy po pleckach*),
wrzucamy jajka (*dłonie zaciśnięte w pięstki i lekko stukamy po pleckach*),
nalewamy mleko (*dłońmi rysujemy falę tak jakby mleko rozlewało się po pleckach*),
mieszymy (*rączka zaciśnięta w pięstkę i masujemy plecki zataczając kółka*),
ugniatamy (*lekko podszczypujemy*),
wałkujemy ciasto (*masujemy plecki*),
wrzucamy bakalie (*stukamy palcami*),
wkładamy blachę do piekarnika (*obie dłonie kładziemy na pleckach*),
otwieramy piekarnik i wączamy ciasto,
wyciągamy ciasto, a ponieważ jest gorące to dmuchamy, żeby wystygło
następnie kroimy ciasto na kawałki (*brzegiem dłoni rysujemy kreski na pleckach tak jakbyśmy kroili ciasto*).

Czynności organizacyjno – porządkowe:

Omówienie realizowanych zadań, zachęcenie do kontynuowania ćwiczeń poza zajęciami, pożegnanie.

„Idziemy na spacer” – spacer – nabywanie przeświadczenia o ważności spacerów dla zdrowia, jako jednego ze sposobów nabywania odporności na choroby.

POPOŁUDNIE

„Poranny spacer antylopy” – zabawa orientacyjno – porządkowa.

Karta pracy, cz. 3, s. 25.

Pisz po śladach, a następnie wpisz brakujące cyfry. Policz zwierzęta i wpisz odpowiednie cyfry.

„Jakie to zwierzę?” – zabawa pantomimiczna.

Chętne dzieci przedstawiają za pomocą ruchu wybrane zwierzę egzotyczne. Pozostałe dzieci odgadują jakie zwierzę prezentuje aktor.

Zabawy podejmowane według zainteresowań – rozwijanie umiejętności wspólnej zabawy.

Dzień 4

Temat dnia: WSZYSTKIM JEST WESOŁO

Propozycja wpisu w dzienniku zajęć:

I Dowlone zabawy tematyczne – zwrócenie uwagi na zgodną zabawę i odkładanie zabawek na swoje miejsce.

„Przeciwięństwa” – zabawa słowna.

„Na sawannie jest wesoło” – zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 26

II „Afrykańskie rytmy” – ćwiczenia rytmiczne – doskonalenie umiejętności rytmizowania tekstów.

„Zwierzęta na spacerze” – zabawa orientacyjno – porządkowa.

„Słoń na sawannie” – origami płaskie z koła – doskonalenie płynności i elastyczności w zakresie motoryki małej.

„Zima” – spacer – dzielenie się obserwacjami dotyczącymi zmian w przyrodzie.

III „Zwierzęta na spacerze” – zabawa orientacyjno – porządkowa.

„Jakie są zwierzęta?” – zabawa słowna.

Swobodne zabawy w kącikach tematycznych – kształtowanie umiejętności zgodnej i cichej zabawy.

RANEK

Dowlone zabawy tematyczne – zwrócenie uwagi na zgodną zabawę i odkładanie zabawek na swoje miejsce.

Karta pracy, cz. 3, s. 26.

Rozwiąż krzyżówkę i odczytaj hasło.

„Przeciwięństwa” – zabawa słowna.

Nauczyciel wypowiada słowo, a dzieci podają słowo o znaczeniu przeciwnym np. szybki – wolny, wysoki – niski, cichy – hałaśliwy, wesoły – smutny.

„Na sawannie jest wesoło” – zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 26

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

Temat 1: „Afrykańskie rytmy”
– ćwiczenia rytmiczne.

Cele:

- Usprawnianie narządów artykulacyjnych.
- Doskonalenie umiejętności rytmizowania tekstów.
- Doskonalenie umiejętności rozpoznawania natężenia dźwięków.

Środki dydaktyczne: rymowanka „Idzie wąż” Agnieszki Olędzkiej, tamburyno

Przebieg:

„Idzie wąż” – rymowanka.

Dzieci chodzą po obwodzie koła. Jedno dziecko jest wężem i chodzi w kole. Dzieci mówią rymowankę:

Idzie wąż, idzie wąż
wśród zielonej trawy.
Patrzy kogo tu zaprosić
do wspólnej zabawy.

Po słowach „do wspólnej zabawy”, dziecko będące wężem, zaprasza dziecko z koła. Przy kolejnym wyrecytowaniu rymowanki do węża dołącza się kolejne dziecko.

„Zdania o zwierzętach” – rytmizacja tekstów.

Dzieci układają zdania o zwierzętach egzotycznych i wypowiadają je w określonym rytmie. Pozostałe dzieci powtarzają tekst w takim samym rytmie.

„Afrykańskie zaklęcia” – zabawa słowna.

Dzieci powtarzają słowa za nauczycielem w takim samym rytmie.

Pamarama, bima, pamarama bima.
Komira, komira.

Babu, babu,
ramina da, ramina da.

„Marsz i bieg ” – kształcenie poczucia tempa.

Nauczyciel gra na tamburynie. Dzieci poruszają się w tempie zaproponowanym przez nauczyciela. Co jakiś czas nauczyciel przerywa akompaniament, a dzieci poruszają się dalej w ciszy starając się utrzymać to samo tempo.

„Zwierzęta śpią – zwierzęta budzą się” – rozpoznawanie natężenia dźwięków.

Na dywanie rozłożone są szarfy – domy, w których śpią zwierzęta. Gdy dzieci usłyszą dźwięki głośne – wychodzą z domów i poruszają się po całej sali. Gdy pojawiają się dźwięki ciche, zwierzęta wchodzi do najbliższej leżącej szarfy i zasypiają.

„Zwierzęta na spacerze” – zabawa orientacyjno – porządkowa.

Dzieci poruszają się po sali w rytmie muzyki. na przerwę w muzyce i hasło „polowanie”, zatrzymują się i w ciszy czekają kiedy minie niebezpieczeństwo.

**Temat 2: „Słoń na sawannie”
– origami płaskie z koła.**

Cele:

- Doskonalenie płynności i elastyczności w zakresie motoryki małej.
- Doskonalenie stabilności lateralnej poprzez ćwiczenia graficzne.
- Rozwijanie koordynacji wzrokowo – ruchowej.

Środki dydaktyczne: wiersz „Słoń” Doroty Kossakowskiej, muzyka instrumentalna, ilustracja słońca, pastele olejne, białe kartki A4 dla każdego dziecka, koła różnej wielkości, klej

Przebieg:

„Słoń” – słuchanie wiersza D. Kossakowskiej.

Duża sawanna afrykańska to jest mój dom rodzinny.

Mieszka tam wielu moich braci, ale każdy jest inny.

Pierwszy ma trąbę bardzo długą, drugi ogromne uszy.

Trzeci grzbiet duży, rozłożysty, mama tam pranie suszy.

Czwarty wesoły, uśmiechnięty, cały dzień żarty robi.
A piąty mały, szybko biega i drzewa pięknie zdobi.
Choć się różnimy trąbą, uszami – każdy się lubi bawić z nami.

Rozmowa na temat wiersza.

- Kto jest bohaterem wiersza?
- Ilu braci ma słoń?
- Który słoń ma długą trąbę?
- Który słoń ma ogromne uszy?
- Jaki grzbiet ma trzeci słoń i co mama na nim robi?
- Jaki jest czwarty słoń?
- Który słoń szybko biega?

Omówienie wyglądu słonia na podstawie ilustracji.**Podanie tematu pracy.**

Dzieci wykonują następujące czynności:

- słuchając muzyki rysują roślinność sawanny
- wykonują słonia techniką origami płaskie z koła
- przyklejają słonia na kartce
- dorysowują brakujące elementy

Samodzielna praca dzieci.**Sprzątnięcie stanowisk pracy.****Demonstracja prac, urządzenie wystawki.**

„Zima” – spacer – dzielenie się obserwacjami dotyczącymi zmian w przyrodzie.

POPOŁUDNIE

„Zwierzęta na spacerze” – zabawa orientacyjno – porządkowa.

Karta pracy, cz. 3, s. 26.

Powtórz rymowanąkę za nauczycielem. Powiedz jak wyglądają przedstawione na rysunkach kameleony. Narysuj kameleona i powiedz jak nazywa się Twój kameleon.

„Jakie są zwierzęta?” – zabawa słowna.

Nauczyciel podaje określenia zwierząt, a dzieci muszą powiedzieć jakie zwierzę pasuje do danego stwierdzenia.

- groźny jak... lew,
- ciężki jak... słoń,
- powolny jak... żółw,
- szybki jak... gepard,
- wysoka jak... żyrafa,
- dumny jak... paw, itp.

Swobodne zabawy w kącikach tematycznych – kształtowanie umiejętności zgodnej i cichej zabawy.

Dzień 5

Temat dnia: KTO MIESZKA W ZOO?

Propozycja wpisu w dzienniku zajęć:

I Zabawy według zainteresowań dzieci – zwrócenie uwagi na poszanowanie zabawek swoich i kolegów.

Rozwiązywanie zagadek słownych Bożeny Koronkiewicz.

„Na sawannie jest wesoło” – zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 26

II „Wycieczka do ZOO” – swobodne wypowiedzi dzieci w oparciu o wiersz „Zwierzęta w ZOO” Bożeny Koronkiewicz i własne doświadczenia – wzbogacanie wiedzy dzieci na temat zwierząt egzotycznych.

„Sprytnie zwierzęta” – ćwiczenia gimnastyczne – zestaw 26 – kształtowanie ogólnej sprawności fizycznej.

„Świat wokół nas” – spacer – rozwijanie zainteresowań dzieci najbliższym otoczeniem.

III „Zwierzęta na spacerze” – zabawa orientacyjno – porządkowa. „Sawanna” – masaż.

Dowolne zabawy w sali – kształtowanie umiejętności porozumiewania się z kolegami i koleżankami umiarkowanym głosem.

RANEK

Zabawy według zainteresowań dzieci – zwrócenie uwagi na poszanowanie zabawek swoich i kolegów.

Karta pracy, cz. 3, s. 28.

Pokoloruj według wzoru. Ułóż zdanie o słoniu.

Rozwiązywanie zagadek słownych Bożeny Koronkiewicz.

Na akację liście się skusi

i na drabinę wchodzić nie musi.

Ze swego wzrostu zadowolona,
nikt nie ma takiej szyi jak ona. (żyrafa)

Czy konie w paski naprawdę żyją?
I czy tych pasków deszcze nie zmyją?
Są białe – czarne, czy czarno – białe?
W Afryce żyją ich stada całe. (zebra)

Do czego służy nos? do wąchania.
Może ma inne zastosowania?
Jakie to zwierzę donośnym głosem
potrafi trąbić właśnie swym nosem? (słoń)

Jest duży, ciężki, nóżki ma małe,
leniwie w wodzie spędza dni całe.
A nocą wokół zje trawę wszystką.
Miły z daleka, nie podchodź blisko! (hipopotam)

Jest zwinna, sprytna, skacze po drzewach.
Czasem wesoła, czasem się gniewa.
Nie lubi nudy, pełno jej wszędzie.
Dasz jej banana – szczęśliwa będzie. (małpa)

„Na sawannie jest wesoło” – zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 26

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

Temat 1: „Wycieczka do ZOO” – swobodne wypowiedzi dzieci w oparciu o wiersz „Zwierzęta w ZOO” Bożeny Koronkiewicz i własne doświadczenia.

Cele:

- Wzbogacanie wiedzy dzieci na temat zwierząt egzotycznych.
- Rozwijanie logicznego myślenia.
- Zachęcanie do wielozdaniowych wypowiedzi na określony temat.

Środki dydaktyczne: wiersz „Zwierzęta w ZOO” Bożeny Koronkiewicz

Przebieg:**„Zwierzęta w ZOO” – słuchanie wiersza B. Koronkiewicz.**

Gdy w ZOO zamknięto już wszystkie bramy
oraz posiłek został podany,
w ciszy pogrążył się ogród cały.
Wszystkie zwierzęta już prawie spały...
Wtem westchnął tygrys głosem lirycznym:
„Znów dziś mówili, że jestem śliczny.”
Na to się zebrze też głos rozmarzył:
„Ja inspiruję krawców, malarzy,
moje ubranie modne, twarzowe.”
Wtedy żyrafa podniosła głowę:
„Ja mam najdłuższą z was wszystkich szyję.”
Wąż, usłyszawszy to już się wiję
sycząc: „Żyrafy ze wzrostu słyną,
lecz długość moją jest wszak dziedziną
i w tym mnie raczej nie prześcigniecie.”
Rzekł słoń: „Mam trąbę najdłuższą w świecie.”
Małpa dodała „Wielkie są stonie,
a ja się huśtam na swym ogonie!
Kto mi dorówna w tej konkurencji?”
Wtrącił się wielbłąd: „Umiem coś więcej.
Mogę przemierzać najdłuższe trasy,
bo mam w swych garbach wody zapasy.”
Krokodyl na to ze snu wybiły:
„To, co nas łączy, to apetyty.
Mam zębów mnóstwo w najlepszym stanie,
tuż po kolacji chcę zjeść śniadanie!”
Lew swoją grzywą potrząsnął z boku:
„Wkrótce poranek, zarządzam spokój!
Czas nocnej ciszy szybko nam zleci
i wkrótce znów nas odwiedzą dzieci.
Zapewne będą poznać nas chciały,
lecz jak się będą zachowywały?
Oj, niech nie krzyczą, nie hałasują.
Nasz regulamin niech uszanują.
Niech nam terenu nie zaśmiecają

i lepiej niech nas nie dokarmiają.
Tylko poznają nasze zwyczaje,
dalekie lądy, odległe kraje...”

Rozmowa w oparciu o wiersz.

- Gdzie mieszkają zwierzęta, o których opowiada wiersz?
- Kto rozpoczął wieczorną rozmowę?
- Co powiedział tygrys?
- Co zebra myśli o swoim ubraniu?
- Czym chwaliła się żyrafa?
- Kogo nie prześcigną inne zwierzęta w długości ciała?
- Kto ma najdłuższą trąbę?
- Kto potrafi huśtać się na ogonie?
- Jakie zwierzę ma w swoich garbach zapasy wody?
- Jakie zwierzę ma zęby w najlepszym stanie?
- Kto zarządził spokój w ZOO?
- z jakiego powodu lew zarządził ciszę nocną?

„Jak zachowujemy się w ZOO?” – tworzenie zasad.

W oparciu o informację z wiersza oraz posiadaną wiedzę, dzieci mówią jak należy zachowywać się w ZOO. Układają zasady zachowania się w ZOO.

- W ZOO zachowujemy się cicho, żeby nie wystraszyć zwierząt.
- Stajemy przed klatką ze zwierzętami w bezpiecznej odległości.
- Dbamy o czystość i porządek.
- Zwierzęta karmią tylko pracownicy ZOO.
- Podziwiamy zwierzęta, szanujemy ich prawo do spokojnego życia.

„Które zwierzę zachwycało mnie” – wypowiedzi dzieci.

Dzieci mówią, które zwierzę podoba się im najbardziej. Uzasadniają swoją wypowiedź – wymieniają cechy, charakteru, opisują wygląd.

„Mój ulubieniec z ZOO” – zabawa plastyczna.

Dzieci na kartkach A5 rysują swoje ulubione zwierzę i wycinają je. Następnie przyklejają wszystkie zwierzęta na szarym papierze, dorysowują drzewa, krzewy, trawę, wodę.

Temat 2: „Sprytnie zwierzęta” – ćwiczenia gimnastyczne – zestaw 26.

Cele:

- Kształtowanie ogólnej sprawności fizycznej.
- Kształtowanie umiejętności naśladowania zachowań wybranych zwierząt egzotycznych.
- Kształtowanie umiejętności połączenia dźwięku z ruchem.

„Świat wokół nas” – spacer – rozwijanie zainteresowań dzieci najbliższym otoczeniem.

POPOŁUDNIE

„Zwierzęta na spacerze” – zabawa orientacyjno – porządkowa.

Karta pracy, cz. 3, s. 29.

Czy potrafisz rozpoznać jakie zwierzęta ukryły się na rysunkach?

„Sawanna” – masażyk.

Dzieci siedzą w kole odwrócone do siebie plecami i wykonują masażyk na plecach kolegi lub koleżanki.

Po sawannie idzie słoń, ciężko i powoli – *ugniatanie pleców całą dłonią*
idzie na trzech nogach, bo go jedna boli – *dotykanie do pleców trzema palcami obu rąk*

A żyrafa podskakuje, liście sobie zrywa – *lekkie oklepywanie pleców*

Aż tu nagle się pojawia piękna, duża grzywa – *rysowanie kótek na plecach*

Z grzywą lew, co cicho stąpa, czai się do skoku – *delikatne dotykanie palcami po plecach*

Na to wszystko patrzy zebra, która stoi z boku – *rysowanie pasków od góry do dołu*.

Dowolne zabawy w sali – kształtowanie umiejętności porozumiewania się z kolegami i koleżankami umiarkowanym głosem.

TEMAT KOMPLEKSOWY: SZUKAMY WIOSNY - PRZEDWIOŚNIE

Dzień 1

Temat dnia: **GARNEK PANA MARCA**

Propozycja wpisu w dzienniku zajęć:

I Dowolne zabawy podejmowane według zainteresowań dzieci – zwrócenie uwagi na stosowanie form grzecznościowych.

„Taniec kwiatów” – zabawa muzyczno – ruchowa.

„Gdzie jesteś wiosno?” – zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 27

II „Ulubiony garnek” – wprowadzenie litery „g”, „G” na podstawie wyrazu „garnek” – doskonalenie słuchu fonematycznego.

„Jesteśmy...” – zabawa ruchowo – naśladowcza.

„Wierzbowe kotki” – wydzieranka – doskonalenie sprawności manualnej.

„Marcowa pogoda” – obserwacja zmiana zachodzący w przyrodzie.

III „Jesteśmy...” – zabawa ruchowo – naśladowcza.

„Granatowy garnek” – zabawa dydaktyczna.

Dowolne zabawy tematyczne dzieci – zachęcanie do zgodnej i bezpiecznej zabawy.

RANEK

Dowolne zabawy podejmowane według zainteresowań dzieci – zwrócenie uwagi na stosowanie form grzecznościowych.

„Tak to właśnie jest” – zabawa logorytmiczna Agnieszki Olędzkiej.

Wietrzyk wieje, kropi deszcz.

To jest marzec, przecież wiesz.

Słońce świeci, prosi o śnieg.

Tak to właśnie w marcu jest.

„Taniec kwiatów” – zabawa muzyczno – ruchowa.

Dzieci otrzymują po dwie kolorowe szyfonowe chustki. Wykonują swobodną improwizację do muzyki poważnej. Chętne dzieci mogą pokazywać ruchy, które wykonują inne dzieci.

„Gdzie jesteś wiosno?” – zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 27

„Śnieg czy deszcz” – Dzieci poruszają się po sali w rytmie zaproponowanym przez nauczyciela. na zapowiedź „deszcz” – rysują w powietrzu pionowe kreski. na zapowiedź „śnieg” – rysują w powietrzu gwiazdki.

„Sadzimy kwiaty” – Dzieci maszerują swobodnie po sali. na hasło „sadzimy kwiaty”, wykonują skłony naśladując sadzenie kwiatów.

„Marcowe słońeczko” – Dzieci poruszają się po sali w rytmie ósemkowym. na przerwę w muzyce, zatrzymują się, stają na palcach i podnoszą ręce do góry.

„Duże kałuże” – na dywanie rozłożone są szarfy. Dzieci przeskakują przez szarfy naśladując skoki przez kałuże.

Marsz – Dzieci maszerują po obwodzie koła z wysokim unoszeniem kolan.

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

Temat 1: „Ulubiony garnek” – wprowadzenie litery „g”, „G” na podstawie wyrazu „garnek”.

Cele:

- Wprowadzenie drukowanej i pisanej litery g, G.
- Doskonalenie słuchu fonematycznego.
- Określenie głoski g jako spółgłoski.

Środki dydaktyczne: opowiadanie „Ulubiony garnek” Doroty Kossakowskiej, tablica demonstracyjna z literą g, nakrywki białe, czerwone, niebieskie, wyraz garnek, obrazek przedstawiający garnek, plastelina, *Karta pracy*, cz. 3, s. 30

Przebieg:

„Ulubiony garnek” – słuchanie opowiadania D. Kossakowskiej.

Mama Agaty jest wspaniałą kucharką. Przygotowuje swojej rodzinie pyszne potrawy. Agata często pomaga mamie. Wspólnie wymyślają smaczne

dania. Dzisiaj Agata i jej mama przygotowują na obiad kotlety. Wszystkie składniki są już połączone. Teraz trzeba uformować kotlety i usmażyć je. Na obiad będzie też zupa. Mama ugotuje ją w swoim ulubionym garnku. Agata mówi, że z tego garnka wychodzą najsmaczniejsze zupy. Chociaż wie, że smak zupy to zasługa mamy. Ale może garnek trochę w tym pomaga?

Rozmowa na temat opowiadania.

- Jaką kucharką jest mama Agaty?
- Kto pomaga mamie w przygotowywaniu potraw?
- Co dzisiaj przygotowują na obiad Agata i jej mama?
- Co oprócz kotletów będzie jeszcze na obiad?
- W czym mama ugotuje zupę?
- Jakie potrawy wychodzą z ulubionego garnka mamy?
- Czyją zasługą są smaczne potrawy?

Wyszukiwanie na ilustracji przedmiotów, których nazwy zawierają głoskę „g”.

Karta pracy, cz. 3, s. 30.

Dzieci oglądają ilustrację i wymieniają nazwy zawierające głoskę g: gołąb, gazeta, garnek, winogrona, galaretka, zegar, gumka, gruszki, gałęzie, guzik, ogonek.

Wyeksponowanie wyrazu podstawowego – „garnek” oraz obrazka przedstawiającego garnek.

Analiza i synteza słuchowa wyrazu „garnek”.

- Wybrzmiewanie sylab i głosek.
- Wypowiadanie sylab połączone z klaskaniem.
- Wypowiadanie kolejnych głosek wyrazu garnek.
- Liczenie głosek w wyrazie garnek.

Określenie położenia głoski odpowiadającej literze „g”.

- Podawanie wyrazów z głoską g w nagłosie (gumka, gawron, gazeta), śródgłosie (droga, noga, ogon).
- Określenie rodzaju głoski g (spółgłoska).
- Wybrzmiewanie sylab w wyrazie połączone z tupaniem, uderzaniem o uda.

Analiza i synteza wzrokowa wyrazu „garnek”.

- Budowanie modelu wyrazu garnek z wykorzystaniem nakrywek czerwonych i niebieskich.
- Liczenie samogłosek i spółgłosek w wyrazie garnek.

Prezentacja litery „g” drukowanej małej i wielkiej.

- Pokaz litery g z alfabetu demonstracyjnego.

Ułożenie z białych nakrywek wyrazu „garnek”, a następnie zastąpienie literą „g” odpowiedniej nakrywki.**Demonstracja litery „g” pisanej małej i wielkiej – porównanie jej z literą drukowaną.**

- Pokaz pisania litery g, G bez liniatury – zwrócenie uwagi na kierunek pisania.
- Omówienie miejsca zapisu litery g małej i wielkiej w liniaturze.
- Analiza kształtu litery g, G.
- Ćwiczenia ręki przygotowujące do pisania – zaciskanie pięści, prostowanie palców, naśladowanie gry na pianinie, klaskanie.
- Lepienie litery g pisanej małej i wielkiej z plasteliny.

Nauka pisania litery „g”, „G”.

- Ćwiczenia w pisaniu litery g, G palcem w powietrzu, na dywanie, na blacie stolika.

Ćwiczenia w czytaniu tekstu.

Karta pracy, cz. 3, s. 30.

„Jesteśmy...” – zabawa ruchowo – naśladowcza.

Dzieci poruszają się swobodnie po sali. Kiedy nauczyciel pokazuje obrazek z bocianem – zatrzymują się i stają na jednej nodze. Kiedy widzą obrazek z biedronką – biegają po sali i naśladowują lot biedronki. Gdy zobaczą przebieśnięgi – z przysiadu podnoszą się do góry i stają na palcach.

Temat 2: „Wierzbowe kotki” – wydzieranka.

Cele:

- Doskonalenie sprawności manualnej.

- Zwrócenie uwagi na pierwsze oznaki wiosny.
- Wdrażanie do estetycznego wykonywania pracy.

Środki dydaktyczne: ilustracja kwitnącej wierzby, gałązka wierzby, szare i brązowe kartki, klej, kartki białe A4

Przebieg:

Rozwiązanie zagadki.

Te co rosną na wierzbie
są miękkie, szare i małe.
Te co są w domu miauczą
i do zabawy są doskonałe. (kotki)

„Oznaki wiosny” – swobodne wypowiedzi dzieci.

„Jak wyglądają baze” – obserwacja.

Dzieci oglądają gałązki wierzby. Mówią w jakim są kolorze, jakie są w dotyku.

Podanie tematu pracy i wyjaśnienie sposobu jej wykonania.

Dzieci wykonują gałązki wierzby z bazami. Przygotowują brązowe i szare drobne kawałki papieru, z których wyklejają gałązki i baze.

Samodzielna praca dzieci.

Sprzątnięcie stanowisk pracy.

Prezentacja prac, urządzenie wystawki.

„Marcowa pogoda” – obserwacja zmian zachodzących w przyrodzie.

POPOŁUDNIE

„Jesteśmy...” – zabawa ruchowo – naśladowcza.

„Granatowy garnek” – zabawa dydaktyczna.

Nauczyciel przynosi garnek i mówi dzieciom, że w garnku będą gotować wszystko, co rozpoczyna się na głoskę g, lub ją w sobie zawiera. Dzieci

otrzymują małe karki i na każdej z nich rysują przedmiot zawierający w nazwie głoskę g.

Karta pracy, cz. 3, s. 31.

Zaznacz w wyrazach litery g G. Powiedz czy g to samogłoska, czy spółgłoska. Pokoloruj litery używając odpowiedniego koloru.

Dowolne zabawy tematyczne dzieci – zachęcanie do zgodnej i bezpiecznej zabawy.

Dzień 2

Temat dnia: **PRZEDWIOŚNIE**

Propozycja wpisu w dzienniku zajęć:

I Swobodne zabawy dzieci – wdrażanie do dzielenia się zabawką atrakcyjną.

„Co mam w garnku” – zabawa doskonaląca pamięć wzrokową.

„Gdzie jesteś wiosno?” – zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 27

II „Co z tego wyrośnie?” – układanie historyjki obrazkowej – rozwijanie logicznego myślenia.

„Kwiaty rosną – kwiaty więdną” – zabawa z elementem wyprostnym.

„Przedwiośnie” – zabawy ruchowo – rytmiczne połączone z nauką piosenki – wdrażanie do aktywnego słuchania muzyki.

„Duże kałuże” – zabawy na placu przedszkolnym – uświadomienie konieczności przestrzegania zasad bezpieczeństwa podczas pobytu na podwórku.

III „Kwiaty rosną – kwiaty więdną” – zabawa z elementem wyprostnym.

„Marcowy tydzień” – masażyk.

Dowolne zabawy według zainteresowań dzieci – wzajemne uznawanie prawa do zabawy i do uczestnictwa w niej.

RANEK

Swobodne zabawy dzieci – wdrażanie do dzielenia się zabawką atrakcyjną.

„Co mam w garnku” – zabawa doskonaląca pamięć wzrokową.

Nauczyciel ma przygotowane różne przedmioty np. lalka, samochód, klocek, kredka, temperówka itp. Wrzuca je powoli do garnka, a zadaniem dzieci jest zapamiętanie i powiedzenie co jest w środku. Dzieci najpierw wymieniają wszystkie przedmioty w dowolnej kolejności, a później w kolejności wrzucania ich do garnka.

Karta pracy, cz. 3, s. 31.

Połącz obrazki z odpowiednimi wyrazami.

„Gdzie jesteś wiosno?” – zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 27

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

Temat 1: „Co z tego wyrośnie?”
– układanie historyjki obrazkowej.

Cele:

- Wzbogacanie wiedzy na temat roślin.
- Zachęcanie do wypowiedzi wielozdaniowych.
- Rozwijanie logicznego myślenia.

Środki dydaktyczne: *Wyprawka, s. 26*, nożyczki, klej, kartki białe A4, ilustracje przedstawiające wiosenne prace w ogrodzie, ilustracje drzew, krzewów, kwiatów, warzyw, nasiona warzyw i kwiatów, kłaczka i bulwy kwiatów

Przebieg:

„Co dzieje się wiosną w przyrodzie” – wypowiedzi w oparciu o ilustracje i własne doświadczenia.

„Prace w ogrodzie” – rozmowa.

- Jakie prace wykonywane są w ogrodzie wiosną?
- Jakich narzędzi używamy do prac ogrodniczych?

- z czego wyrastają rośliny?
- Jakie warunki muszą być spełnione, aby z nasiona wyrosła roślina?
- Jakie czynności pielęgnacyjne należy wykonywać przy rosnących roślinach?

„Różne nasiona – różne rośliny” – oglądanie nasion.

Dzieci oglądają różne nasiona, porównują ich wygląd – kształt, wielkość, kolor. Nauczyciel wyjaśnia, że niektóre rośliny wyrastają z bulw i kłączy. Są też rośliny, które siejemy każdego roku (rzodkiewka, sałata, ogórki, buraki, aksamitki, nasturcje) oraz takie, które są wieloletnie (kwiaty – floksy, róże, piwonie).

„Warzywa, krzewy, czy drzewa” – segregowanie.

Dzieci segregują obrazki na trzy grupy: warzywa, krzewy, drzewa. Nazywają posegregowane rośliny, dzielą ich nazwy na sylaby i wyróżniają pierwszą głoskę.

„Co z tego wyrośnie?” – układanie kolejności zdarzeń.

Wyprawka, s. 26.

Wytnij obrazki. W pustych kwadratach zaznacz za pomocą kropek lub cyfr kolejność zdarzeń i przyklej obrazki na kartkę. Opowiedz historyjkę „Co z tego wyrośnie?”.

„Kwiaty rosną – kwiaty więdną” – zabawa z elementem wyprostnym.

Dzieci naśladują kwiaty. na hasło „kwiaty rosną” – wspinają się na palcach, ręce wyciągają w górę. na hasło „kwiaty więdną” – wykonują przysiad, głowę chowają między kolana.

**Temat 2: „Przedwiośnie” – zabawy ruchowo
– rytmiczne połączone z nauką piosenki.**

Cele:

- Zapoznanie ze słowami i melodią piosenki.
- Rozwijanie poczucia rytmu.
- Wdrażanie do aktywnego słuchania muzyki.

Środki dydaktyczne: piosenka „Przedwiośnie” muz. Jarosław Woźniewski, sł. Dorota Kossakowska, „Cztery pory roku – Wiosna” A. Vivaldi

Przebieg:**„Powtórz rytm” – ćwiczenia rytmiczne.**

Dzieci poruszają się swobodnie przy muzyce. na przerwę w muzyce nauczyciel wystukuje na bębnie dowolny rytm. Dzieci powtarzają go wyklaskując lub wytupując.

„Powtórz ruch” – ćwiczenie pamięci.

Nauczyciel stoi naprzeciwko dzieci i rysuje w powietrzu różne wzory – fale od strony lewej do prawej, linie pionowe z góry na dół, linie poziome od strony lewej do prawej, koła, spirale. Następnie dzieci powtarzają wykonywane przez nauczyciela ruchy w takiej samej kolejności.

„Przedwiośnie” – słuchanie piosenki.

I Słońce świeci na jasnym niebie,
Wkoło ptaki głośno śpiewają.
Wszyscy ludzie już z utęsknieniem,
Na przyjście wiosny czekają.

Ref: A ona ciągle nie przychodzi,
A ona ciągle zapomina.
O tym, że kwiaty chcą rozkwitać,
Bo pora ciepła się zaczyna.

II W świecie ptaków dziś poruszenie
Trzeba gniazda szybko budować
Żeby zdążyć jeszcze przed latem,
Pisklęta swoje wychować.

Ref: A ona...

Rozmowa na temat piosenki.

- na kogo czekają ludzie?
- Jaka pogoda jest wczesną wiosną?
- O czym zapomina wiosna?
- Co dzieje się wiosną w świecie ptaków?
- z ilu zwrotek składa się piosenka?
- Czy piosenka jest szybka, czy wolna?
- Czy piosenka jest smutna, czy wesoła?
- do czego zachęca piosenka?

zw. 1

1
Stoń - ce świe - ci na jas - nym nie - bie wko - ło pta - ki głoś - no śpie - wa - ją

5
wszys - cy lu - dzie już z u - tęs - knie - niem na przyś - cie wios - ny cze - ka - ją a ref.

9
o - na cią - gle nie przy - cho - dzi a o - na cią - gle za - po - mi - na

13
o tym że kwia - ty chcą roz - kwi - tać bo po - ra ciep - ła się za - czy - na

17

zw. 2

21
W świe - cie pta - ków dziś po - ru - sze - nie trze - ba gniaz - da szyb - ko bu - do - wać ref.

25
że - by zda - żyć jesz - cze przed la - tem pisk - lę - ta swo - je wy - cho - wać A

29
o - na cią - gle nie przy - cho - dzi a o - na cią - gle za - po - mi - na

33
o tym że kwia - ty chcą roz - kwi - tać bo po - ra ciep - ła się za - czy - na

Nauka refrenu.

Dzieci powtarzają za nauczycielem słowa refrenu. Wypowiadają je głośno, cicho, szeptem, dzieląc na sylaby.

Wspólny śpiew z nauczycielem.

Nauczyciel śpiewa zwrotki piosenki, dzieci śpiewają refren.

„Taniec wiosny” – aktywne słuchanie muzyki.

Dzieci z kolorowymi serwetkami improwizują taniec wiosny.

„Duże kałuże” – zabawy na placu przedszkolnym – uświadomienie konieczności przestrzegania zasad bezpieczeństwa podczas pobytu na podwórku.

POPOŁUDNIE

„Kwiaty rosną – kwiaty więdną” – zabawa z elementem wyprostnym.

„Marcowy tydzień” – masażyk Agnieszki Olędzkiej.

Dzieci wykonują masażyk na plecach kolegi lub koleżanki.

W poniedziałek piękne słońko.

A we wtorek pada deszcz.

W środę wieje wietrzyk.

W czwartek prószy śnieg.

W piątek zawierucha.

Wicher gna w sobotę.

Niedziela będzie słoneczna,
więc na spacer mam ochotę.

Karta pracy, cz. 3, s. 32.

Narysuj przedmioty, których nazwy rozpoczynają się na głoskę g. Do-kończ szlaczki.

Dowolne zabawy według zainteresowań dzieci – wzajemne uznawanie prawa do zabawy i do uczestnictwa w niej.

Dzień 3

Temat dnia: WIOSENNE LICZENIE

Propozycja wpisu w dzienniku zajęć:

I Zabawy podejmowane według zainteresowań dzieci – zwrócenie uwagi na poszanowanie zabawek swoich i kolegów z grupy.

„Języczek szuka wiosny” – zabawa logopedyczna.

„Gdzie jesteś wiosno?” – zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 27

II „Umiem dodawać i odejmować” – ćwiczenia liczbowe – tworzenie warunków do wysiłku intelektualnego.

„Ćwiczenia na wiosnę” – ćwiczenia gimnastyczne – zestaw 27 – nauka ćwiczeń w parach z przyborem.

„Czy to śnieg, czy deszcz?” – spacer – rozwijanie wrażliwości na piękno krajobrazu.

III „Kwiaty rosną – kwiaty więdną” – zabawa z elementem wyprostnym.

„Gotowanie pana Marca” – słuchanie wiersza Doroty Kossakowskiej. Swobodne zabawy w kącikach tematycznych – kształtowanie umiejętności bezpiecznego korzystania z zabawek.

RANEK

Zabawy podejmowane według zainteresowań dzieci – zwrócenie uwagi na poszanowanie zabawek swoich i kolegów z grupy.

„Języczek szuka wiosny” – zabawa logopedyczna A. Olędzkiej.

Pewnego dnia Języczek zabrał się za wiosenne porządki (otwieramy szeroko buzie). Zaczął do mycia okien (myjemy językiem policzki). Potem powiesił nowe firanki (czubek języka dotyka każdego ząbka z osobna). Wyrzął przez okno (otwieramy szeroko buzie), rozejrzał się chwile (czubek języka dotyka do kącików ust) i postanowił, że wybierze się na spacer (kląskanie). Kiedy tak spacerował zobaczył piękne białe przebiśniegi i postanowił je powąchać (wdech nosem – wydech ustami). Szedł dalej (kląskanie) i spotkał bociana (dzieci mówią kle, kle, kle). A tuż obok niego

była żaba (dzieci mówią kum, kum, kum). Grzecznie się z nimi przywitał i poszedł dalej (kląskanie). Spojrzał na drzewo. Siedziały na nim ptaszki i głośno ćwierkały (dzieci mówią ćwir, ćwir, ćwir). Ucieszył się bardzo, że zobaczył tyle oznak wiosny (uśmiechamy się szeroko nie pokazując zębów) i szybko pobiegł do domu (kląskanie), aby o tym wszystkim opowiedzieć sąsiadowi.

Karta pracy, cz. 3, s. 33.

Ćwiczenia w pisaniu litery g, G po śladzie. Dzieci chętne ćwiczą pisanie litery w liniaturze bez wzoru.

„Gdzie jesteś wiosno?” – zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 27

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

Temat 1: „Umiem dodawać i odejmować”
– ćwiczenia liczbowe.

Cele:

- Tworzenie warunków do wysiłku intelektualnego.
- Doskonalenie techniki dodawania i odejmowania.
- Pokonywanie stresu związanego z występującą trudnością.

Środki dydaktyczne: dywaniki, spinacze – po 10 dla każdego dziecka, kartonowe kółka do przypinania spinaczy

Przebieg:

„Ile dzieci jest w przedszkolu” – przeliczanie.

Dzieci siedzą w kole. Chłopiec liczy dziewczynki, a dziewczynka liczy ilu chłopców jest tego dnia w przedszkolu. Dzieci określają kogo jest więcej, kogo mniej i o ile. Kolejne dziecko liczy wszystkie dzieci.

„Pary” – przeliczanie par.

Dzieci ustawiają się parami i odliczają kolejno pary, w których stoją. Licząc używają liczebników porządkowych.

„Ile mam palców” – przeliczanie.

Dzieci liczą palce obu rąk, dotykając każdym palcem o policzek, z jed-

noczesnym nazywaniem ich: mały, serdeczny, środkowy, wskazujący, kciuk. Następnie przeliczają palce wstak i nazywają palce zaczynając od kciuka.

Wspólne liczenie.

- nauczyciel liczy z dziećmi na zmianę
- dzieci kontynuują liczenie od wskazanej przez nauczyciela liczby
- dzieci liczą po 2

Dodawanie i odejmowanie.

Każde dziecko bierze kółko wycięte z kartonu i 10 spinaczy do bielizny. Przypina i zdejmuję spinacze zgodnie z instrukcją nauczyciela.

- Umieść na kółku 6 spinaczy. Dołóż jeszcze 2 spinacze. Ile spinaczy masz na kółku?
- Dołóż do spinaczy na kółku jeszcze 2 spinacze. Ile masz spinaczy razem?
- Zabierz z kółka 7 spinaczy. Ile spinaczy zostało?
- Dołóż do spinaczy na kółku 4 spinacze i jeszcze 3. Ile teraz masz spinaczy?
- Zdejmij spinacze z kółka i ułóż je w dwóch rzędach tak, aby w każdym z nich było tyle samo spinaczy. po ile spinaczy jest w każdym rzędzie?
- Odlicz 9 spinaczy i ułóż je w 3 rzędach tak, aby w każdym z nich było tyle samo spinaczy. po ile spinaczy jest w każdym rzędzie?

Czynności porządkowe.

Zebranie dywaników, uporządkowanie pomocy dydaktycznych.

Temat 2: „Ćwiczenia na wiosnę”
– ćwiczenia gimnastyczne – zestaw 27.

Cele:

- Nauka ćwiczeń w parach z przyborem.
- Kształtowanie odpowiedzialności za osobę współćwiczącą.
- Kształtowanie ogólnej sprawności fizycznej.

Formy: ćwiczenia ogólnorozwojowe w parach

Przybory: woreczek gimnastyczny na parę, kolorowe kartki (np. czerwona, żółta, niebieska, brązowa)

1. Czynności organizacyjno – porządkowe:

- Zbiórka, powitanie, sprawdzenie obecności i gotowości do zajęć.

2. Część wstępna:

Zabawa z kolorowymi kartkami.

Nauczyciel podnosi czerwoną kartkę – dzieci wykonują bieg w miejscu, żółtą kartkę – wykonują pajacyki, niebieską kartkę – wykonują leżenie tyłem, brązowa – przemieszczają się na czworakach. Czas zabawy około 2 minuty.

3. Część główna:

Dzieci dobierają się w pary.

- W parach plecami do siebie chwyt za dłonie w dole:

Ruch: wznos ramion bokiem w górę, następnie opust ramion bokiem w dół.

- W parach plecami do siebie chwyt za dłonie, ramiona w bok:

Ruch: dzieci wykonują niezbyt obszerne krążenia ramion. Jedna osoba w przód, druga w tył, następnie zmiana kierunku.

- W parach plecami do siebie chwyt za dłonie, ramiona w bok:

Ruch: skłony tułowia w bok, plecy proste przylegają do pleców współwiczającego.

- W parach plecami do siebie w odległości około 30 cm:

Ruch: dzieci wykonują skręt tułowia w swoją prawą stronę, stopy pozostają w miejscu, kłaśnięcie w dłonie osoby współwiczającej. Następnie skręt tułowia w lewą stronę, kłaśnięcie w dłonie. Ćwiczenie powtarzamy kilkakrotnie.

- Dzieci w siadzie rozkrocznym twarzą do siebie, stopy oparte o stopy. Dzieci chwytają się za dłonie i wykonują krążenia tułowia. Zmiana kierunku krążenia tułowia.

Nauczyciel rozdaje po jednym woreczku gimnastycznym na parę.

- Pierwsze dziecko w siadzie skrzyżnym, plecy proste, dłonie splecione, ramiona tworzą koło. Drugie dziecko w siadzie o nogach ugiętych twarzą do pierwszego dziecka chwyt stopami woreczek i stara się przełożyć woreczek przez koło zrobione z ramion pierwszego dziecka. Dzieci powtarzają ćwiczenie 6 razy, zmiana w parze.

- Ćwiczenie jak wyżej tylko woreczek chwyta raz prawą raz lewą stopą. Powtarzamy po 5 razy na stopę, zmiana w parach.

- Pierwsze dziecko wykonuje leżenie tyłem. na brzuchu kładziemy wore-

czek gimnastyczny, drugie dziecko w siadzie klęcznym na wysokości klatki piersiowej pierwszego dziecka. Pierwsze dziecko wykonuje wdech z jednoczesnym wciągnięciem brzucha. Woreczek chowa się poniżej klatki piersiowej, a następnie wydech z uwypukleniem brzucha i wypchnięcie woreczka ku górze. Osoba współwiczająca sprawdza czy ćwiczenie jest prawidłowo wykonywane. Ćwiczenie powtarzamy kilkakrotnie, następnie zmiana w parach.

Nauczyciel zbiera woreczki gimnastyczne.

4. Część końcowa:

Zabawa w gotowanie mikstury.

Dzieci siedzą na obwodzie koła w siadzie skrzyżnym. Nauczyciel jest w środku i wskazuje dziecko, które mówi jaki składnik wrzucamy do naszego kotła. po wskazaniu 3 dzieci, które podają 3 składniki nauczyciel mówi „kotle zamieszaj się” i po tych słowach wszystkie dzieci głośno podają składniki, które po kolei zostały wrzucane do kotła. Następnie nauczyciel wskazuje kolejne 3 osoby i po podaniu przez nie składników znowu mówi „kotle zamieszaj się”, a wszystkie dzieci po tych słowach podają po kolei już 6 składników, które zostały wrzucone do kotła. Zabawa trwa do momentu wrzucenia 9 składników (Można określić co gotujemy np. zupę pomidorową, robimy sałatkę owocową lub jarzynową.)

Czynności organizacyjno – porządkowe:

Omówienie realizowanych zadań, zachęcenie do kontynuowania ćwiczeń poza zajęciami, pożegnanie.

„Czy to śnieg, czy deszcz?” – spacer – rozwijanie wrażliwości na piękno krajobrazu.

POPOŁUDNIE

„Kwiaty rosną – kwiaty więdną” – zabawa z elementem wyprostnym.

„Gotowanie pana Marca” – słuchanie wiersza Doroty Kossakowskiej.

Marzec zaczyna swe gotowanie.

Co przygotowuje dziś na śniadanie?

Parę śnieżynek i sopel lodu

i marcowego troszeczkę chłodu.

Na obiad będą deszczu kropelki

oraz wiosenny wietrzyk niewielki.
A później słońce i jasne chmury
i przebiśniegi co rosną do góry.

Karta pracy, cz. 3, s. 34.

Posłuchaj wiersza czytanego przez nauczyciela. Powiedz, co marzec gotuje w swoim garnku. Narysuj elementy marcowej pogody.

Swobodne zabawy w kącikach tematycznych – kształtowanie umiejętności bezpiecznego korzystania z zabawek.

Dzień 4

Temat dnia: **WIOSNĄ JEST WESOŁO**

Propozycja wpisu w dzienniku zajęć:

I Swobodne zabawy według zainteresowań dzieci – wdrażanie do odkładania zabawek na wyznaczone miejsce w sali.

„Budzimy niedźwiedzie” – zabawa pantomimiczna.

„Gdzie jesteś wiosno?” – zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 27

II „Wiosenne zabawy” – improwizacje muzyczno – ruchowe – rozwijanie poczucia rytmu.

„Kwiaty rosną – kwiaty więdną” – zabawa z elementem wyprostnym.

„Przebiśniegi” – collage – wdrażanie do zachowania porządku w miejscu pracy.

„Pogodowe kaprysy” – spacer wokół przedszkola – zachęcanie do częstego przebywania na świeżym powietrzu.

III „Chodzenie po linie” – ćwiczenie równowagi.

„Zima – wiosna” – zabawa logorytmiczna.

Dowolne zabawy według zainteresowań dzieci – zwrócenie uwagi na uprzejme i kulturalne zwracanie się do siebie podczas zabawy.

RANEK

Swobodne zabawy według zainteresowań dzieci – wdrażanie do układania zabawek na wyznaczone miejsce w sali.

„Uwaga kra topi się” – zabawa równoważna.

Dzieci stoją na białych kartkach i próbują zachować równowagę. nie mogą stopami dotykać dywanu. na hasło nauczyciela „kra topi się” mają zejść z kartki, oderwać od niej kawałek i stanąć na niej ponownie.

Karta pracy, cz. 3, s. 35.

Popatrz na obrazki i powiedz po czym poznajesz, że rozpoczyna się wiosna.

„Budzimy niedźwiedzie” – zabawa pantomimiczna.

Chłopcy odgrywają role śpiących niedźwiedzi. Dziewczynki budzą niedźwiedzie ze snu zimowego.

„Gdzie jesteś wiosno?” – zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 27

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

Temat 1: „Wiosenne zabawy”
– improwizacje muzyczno – ruchowe.

Cele:

- Rozwijanie poczucia rytmu.
- Umuzykalnianie dzieci.
- Rozwijanie wyobraźni przestrzennej.

Środki dydaktyczne:

dowolna muzyka taneczna, bębenek, lina

Przebieg:

„Słuchaj uważnie” – pobudzanie i hamowanie ruchu.

Dzieci poruszają się po sali w rytmie ósemek. Przy zmianie rytmu na ćwierćnutowy i sygnał nauczyciela np. „sześć” wykonują sześć podskoków lub sześć razy klaszczą w dłonie, uderzają o kolana sześć razy. Pojawienie się akompaniamentu w rytmie ósemek sygnalizuje powrót do biegu.

„Które koło” – rozpoznawanie metrum.

Dzieci dobierają się w koła dwu, trzy lub czteroosobowe i wykonują przysiad nie rozłączając rąk. Podczas metrum czteromiarowego krążą dookoła koła czteroosobowe, podczas metrum trójmiarowego poruszają się koła trzyosobowe. Gdy wystąpi metrum dwumiarowe krążą koła dwuosobowe.

„Jak się ustawić” – rozwijanie wyobraźni przestrzennej.

Dzieci poruszają się po sali podskokami. na przerwę w muzyce zatrzymują się i ustawiają według wskazówek nauczyciela. Np. rząd, dwa rzędy, koło, półkoło, po przekątnej.

„Wiosenne śpiewanie” – improwizacja melodyczna.

Dzieci śpiewają krótkie rymowanki na wymyśloną przez siebie melodię.

- Wiosna, wiosna wszędzie, ciepło dzisiaj będzie.
- Kwiaty w ogrodzie rosną, witają się z wiosną.
- Ptak na drzewie siedzi, dzisiaj nas odwiedzi.
- Jasne słońce na niebie świeci do zabawy zaprasza dzieci.

„Wiosenny taniec” – improwizacja ruchowa do muzyki.**„Chodzenie po linie” – ćwiczenie równowagi.**

Na dywanie nauczyciel rozkłada linę tworząc z niej różne wzory. Dzieci przechodzą po linie jedno za drugim.

„Kwiaty rosną – kwiaty więdną” – zabawa z elementem wyprostnym.

Dzieci naśladują kwiaty. na hasło „kwiaty rosną” – wspinają się na palcach, ręce wyciągają w górę. na hasło „kwiaty więdną” – wykonują przysiad, głowę chowają między kolana.

Temat 2: „Przebiśniegi” – collage.**Cele:**

- Zapoznanie ze sposobem wykonania przebiśniegów.
- Doskonalenie koordynacji wzrokowo – ruchowej.
- Wdrażanie do zachowania porządku w miejscu pracy.

Środki dydaktyczne: waciki kosmetyczne, słomki, zielony brystol, klej in-
troligatorski, nożyczki, niebieskie kartki A4

Przebieg:

„Wiosenne kwiaty” – swobodne wypowiedzi dzieci.

Dzieci oglądają ilustracje przedstawiające wiosenne kwiaty. Podają ich nazwy, opisują wygląd, dzielą ich nazwy na sylaby, wyróżniają pierwszą głoskę.

„Co to za kwiaty?” – układanie obrazka w całość.

Dzieci podzielone są na grupy i wspólnie układają w całość obrazki przedstawiające kwiaty (krokusy, przebiśniegi, zawilce). Każda grupa układa zdania zawierające nazwę kwiatka, który został ułożony.

Podanie tematu pracy i wyjaśnienie sposobu jej wykonania.

Przy tworzeniu przebiśniegów należy wykonać następujące czynności:

- z płatków kosmetycznych wyciąć płatki przebiśniegów
- przykleić płatki na niebieską kartkę
- przykleić słomkę, która stanowi łodygę kwiatka
- z zielonego brystolu wyciąć liście i przykleić je przy łodydze
- kredkami pastelowymi dorysować trawę

Samodzielna praca dzieci.

Sprzątnięcie stanowisk pracy.

Prezentacja prac, urządzenie wystawki.

„Pogodowe kaprysy” – spacer wokół przedszkola – zachęcanie do czę-
stego przebywania na świeżym powietrzu.

POPOŁUDNIE

„Chodzenie po linie” – ćwiczenie równowagi.

„Zima – wiosna” – zabawa logorytmiczna.

Wypowiadanie tekstu rymowanki z różnym natężeniem głosu.

Zima już się kończy, idzie do nas wiosna.

Wiosna będzie miła, ciepła i radosna.

Karta pracy, cz. 3, s. 35.

Rysuj po śladzie, a potem samodzielnie.

Dowolne zabawy według zainteresowań dzieci – zwrócenie uwagi na uprzejme i kulturalne zwracanie się do siebie podczas zabawy.

Dzień 5

Temat dnia: **IDZIE DO NAS WIOSNA**

Propozycja wpisu w dzienniku zajęć:

I Swobodne zabawy w kąciakach tematycznych – zachęcanie do zabawy w małych grupach.

„Co by było gdyby...” – zabawa twórcza.

„Gdzie jesteś wiosno?” – zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 27

II „Jak Kasia szukała wiosny” – słuchanie opowiadania Bożeny Koronkiewicz – utrwalenie wiadomości na temat zwiastunów wiosny.

„Ćwiczenia na wiosnę” – ćwiczenia gimnastyczne – zestaw 27 – nauka ćwiczeń w parach z przyborem.

„Razem jest weselej” – zabawy na świeżym powietrzu – zachęcanie do włączania do zabawy dzieci nieśmiałych.

III „Chodzenie po linie” – ćwiczenie równowagi.

„Wiosenne obrazki” – układanie puzzli.

Swobodne zabawy dzieci – wdrażanie do zgodnej zabawy z rówieśnikami.

RANEK

Swobodne zabawy w kącikach tematycznych – zachęcanie do zabawy w małych grupach.

„Co by było gdyby...” – zabawa twórcza.

Nauczyciel mówi zdanie, a dzieci kończą je.

Np. Co by było, gdyby nie było deszczu...

Co by było, gdyby nie było samochodów...

Karta pracy, cz. 3, s. 36.

Rozwiąż krzyżówki i odczytaj hasło.

Słońce przygrzało i lód się topi. Narysuj jak po rzece płynie kra.

„Gdzie jesteś wiosno?” – zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 27

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

Temat 1: „Jak Kasia szukała wiosny”
– słuchanie opowiadania Bożeny Koronkiewicz.

Cele:

- Utrwalenie wiadomości na temat zwiastunów wiosny.
- Rozwijanie logicznego myślenia.
- Wdrażanie do udzielania poprawnych odpowiedzi na zadawane pytania.

Środki dydaktyczne: opowiadanie „Jak Kasia szukała wiosny” Bożeny Koronkiewicz, zagadki Bożeny Koronkiewicz

Przebieg:

„Jak Kasia szukała wiosny” – słuchanie opowiadania B. Koronkiewicz.

- Mamusiu! W nocy znowu spadł śnieg, a dziadek wczoraj mówił, że gęsi już przyleciały, a to znak, że przyszła wiosna. Jak to więc jest z tą wiosną? – spytała Kasia pewnego sobotniego ranka.

- To prawda, przylatujące gęsi zwiastują wiosnę. Pięknie wyglądają, gdy tak lecą kluczem, a lecą z daleka i raczej się nie mylą co do wiosennej pory. Myślę, że wiosna może być blisko, może pójdziemy jej poszukać po śniadaniu?

- A po czym ją poznamy? Jak wygląda wiosna? – zapytała Kasia.
 - Zobaczymy – odpowiedziała mama.
- Gdy Kasia zjadła płatki z mlekiem, obie się ciepło ubrały i poszły w stronę lasu.
- Spójrz Kasiu, co tam wychodzi spod śniegu w ogródku pani Dorotki? Widzisz te kwiatki?
 - Tak, są białe jak śnieg, trudno je zauważyć.
 - No właśnie, przebijają się przez śnieg ku słońcu i dlatego nazywają się przebiśniegami.
- A popatrz tam, bardziej przy ogrodzeniu na te fioletowe kwiatki. To prymulki, inaczej zwane pierwiosnkami, bo to pierwsze oznaki wiosny.
- Pamiętam, że w tamtym roku były u pani Dorotki również takie różowe i żółte – przypomniała sobie Kasia.
 - Tak, są ich różne kolory – potwierdziła mama.
- Kiedy przechodziły obok rzeki, Kasia krzyknęła z zachwytem:
- Zobacz, mamusiu, baziel!
 - No właśnie, to kotki wierzbowe, pojawiają się na wierzbie jeszcze przed listkami i z całą pewnością oznaczają nadejście wiosny. Ale zobacz, na wielu krzewach są już spore pączki, wkrótce będą z nich listki. Oj, zgrzałam się w tym zimowym ubraniu. A słyszysz jak ptaki śpiewają?
 - To ja już wiem, po czym poznać, że nadchodzi wiosna. A kiedy przylecą bociany?
 - Pewnie niedługo – uśmiechnęła się mama – ale wtedy to już nie będziesz miała wątpliwości, że nadeszła wiosna.

Rozmowa na podstawie wiersza.

- Jakie ptaki zwiastują wiosnę?
- Gdzie Kasia szukała wiosny?
- Jakie kwiaty zobaczyła Kasia w ogródku pani Dorotki?
- Jak nazywały się fioletowe kwiatki?
- Co Kasia zobaczyła obok rzeki?
- na przylot jakich ptaków czekała Kasia?

„Po czym poznajemy wiosnę” – rozwiązywanie zagadek.

Leci z daleka nie myśląc drogi,
Długi, czerwony dziób ma i nogi.
Dla nas to miła wiosny oznaka,
Lecz żaby boją się tego ptaka. (bocian)

Te szare kotki nie piją mleka,
Ucieszą, kiedy na wiosnę czekasz.
Nie mają wąsów ani ogonów.
Zerwij je z drzewa, wstaw do wazonu. (bazie)

Gdy śnieg się stopi, zaświeci słońce,
Rośnie przy domu, rośnie na łące.
Zielona, rano pokryta rosą,
Miło jest po niej pochodzić boso. (trawa)

Choć najpierw małe, cierpliwie czekaj,
Bo je zobaczysz nawet z daleka
Wiosną na drzewach i krzewach wszystkich.
Z nich się rozwiną niedługo listki. (pączki)

Pierwszy wiosenny kwiatusek biały
Jest delikatny, jakby nieśmiały.
Ale w nim drzemie ogromna siła,
Bo się potrafi przez śnieg przebijać. (przebiśnieg)

Gdy jeszcze wiosny nie widać wiele,
A innym ptakom nie w głowie trele,
Leci nad polem szara ptaszyna
I pięknym śpiewem dzień rozpoczyna. (skowronek)

„Oznaki wiosny” – rozwijanie funkcji językowych.

Słowa będące rozwiązaniem zagadek dzieci wykorzystują do ćwiczeń językowych:

- dzielą na sylaby
- wyróżniają pierwszą głoskę
- układają z nimi zdania

Temat 2: „Ćwiczenia na wiosnę”
– ćwiczenia gimnastyczne – zestaw 27.

Cele:

- Nauka ćwiczeń w parach z przyborem.
- Kształtowanie odpowiedzialności za osobę współćwiczącą.

- Kształtowanie ogólnej sprawności fizycznej.

„Razem jest weselej” – zabawy na świeżym powietrzu – zachęcanie do włączania do zabawy dzieci nieśmiałych.

POPOŁUDNIE

„Chodzenie po linie” – ćwiczenie równowagi.

Karta pracy, cz. 3, s. 36.

Powtórz rytmicznie rymowankę. Pokoloruj obrazek według wzoru.

Już przebiśniegi na świat spoglądają
i słońce do tańca wciąż zapraszają.

„Wiosenne obrazki” – układanie puzzli.

Swobodne zabawy dzieci – wdrażanie do zgodnej zabawy z rówieśnikami.

TEMAT KOMPLEKSOWY: WODA I SŁOŃCE

Dzień 1

Temat dnia: **SŁOŃCE JEST PIĘKNE**

Propozycja wpisu w dzienniku zajęć:

I Swobodne zabawy według zainteresowań dzieci – wdrażanie do odkładania zabawek na wyznaczone miejsce w sali.

„Promienie słońca” – ćwiczenia percepcji słuchowej.

„Zabawy w słoneczny dzień” – zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 28

II „Waga Waldka” – wprowadzenie litery „w”, „W” na podstawie wyrazu „waga” – doskonalenie słuchu fonematycznego.

„Słońce świeci – deszcz pada” – zabawa orientacyjno – porządkowa.

„Słoneczny dzień” – rysowanie kredkami pastelowymi – doskonalenie koordynacji wzrokowo – ruchowej.

„Wesoła zabawa” – zabawy na placu przedszkolnym – wdrażanie do przestrzegania zasad bezpieczeństwa.

III „Słońce świeci – deszcz pada” – zabawa orientacyjno – porządkowa.

„Sylaby do pary” – zabawa słowna.

Dowolne zabawy tematyczne dzieci – wdrażanie do dzielenia się zabawką atrakcyjną.

RANEK

Swobodne zabawy według zainteresowań dzieci – wdrażanie do odkładania zabawek na wyznaczone miejsce w sali.

„Promienie słońca” – ćwiczenie percepcji słuchowej.

Dzieci mają do dyspozycji żółte paski papieru o wymiarach 10 cm i 15

cm. Nauczyciel gra pojedyncze dźwięki na cymbałkach. Kiedy dzieci usłyszą dźwięk niski układają na dywaniku krótki promyk słońca. Kiedy dźwięk będzie wysoki układają pasek długi. Brak dźwięku oznacza przerwę.

„Uciekające promyki” – ćwiczenia oddechowe.

Dzieci trzymają przed sobą wycięte z żółtego papieru paski i dmuchają na nie z różnym natężeniem. Wykonują wdech nosem i wydech ustami.

„Zabawy w słoneczny dzień” – zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 28

„Rowery” – Dzieci biegają po sali z wysokim unoszeniem kolan. Ręce naśladują trzymanie kierownicy.

„Umiem trzymać równowagę” – Dzieci stoją na jednej nodze, drugą wolną nogą zataczają w powietrzu koła.

„Słońce świeci – deszcz pada” – na hasło nauczyciela „słońce świeci” – dzieci swobodnie poruszają się po sali. na hasło „deszcz pada” – stoją nieruchomo trzymając ręce nad głową.

„Podskoki” – Dzieci wykonują kilka podskoków obunóż w przód, do tyłu oraz jedenonóż na prawej i lewej nodze.

„Marsz” – Dzieci maszerują po obwodzie koła na palcach, na piętach, na całych stopach.

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

Temat 1: „Waga Waldka” – wprowadzenie litery „w”, „W” na podstawie wyrazu „waga”.

Cele:

- Wprowadzenie drukowanej i pisanej litery w, W.
- Doskonalenie słuchu fonematycznego.
- Usprawnianie grafomotoryki.

Środki dydaktyczne: opowiadanie „Waga Waldka” Doroty Kossakowskiej, tablica demonstracyjna z literą w, nakrywki białe, czerwone, niebieskie, wyraz waga, obrazek przedstawiający wagę, plastelina, *Karta pracy*, cz. 3, s. 38

Przebieg:

„Waga Waldka” – słuchanie opowiadania D. Kossakowskiej.

Ewa i Waldek są rodzeństwem. Ewa bardzo lubi bawić się lalkami. Jej ulubione lalki to: Wanda, Gabi i Walerka. Dziewczynka często wychodzi na podwórko, aby pojeździć na wrotkach. Ma je już dosyć długo i potrafi bardzo dobrze na nich jeździć. Wczoraj mama Ewy i Waldka kupiła nową wagę. Waga najbardziej spodobała się Waldkowi. Dzisiaj waży na niej winogrona i kiwi – swoje ulubione owoce. Chce jeszcze zważyć szklankę z wodą i lalki Ewy.

Rozmowa na temat opowiadania.

- Kim są Ewa i Waldek?
- Czym lubi bawić się Ewa?
- na czym lubi jeździć Ewa?
- Co wczoraj kupiła mama Ewy i Waldka?
- Komu najbardziej spodobała się waga?
- Co Waldek waży na nowej wadze?
- Jakie są ulubione owoce Waldka?

Wyszukiwanie na ilustracji przedmiotów, których nazwy zawierają głoskę „w”.

Karta pracy, cz. 3, s. 38.

Dzieci oglądają ilustrację i wymieniają nazwy zawierające głoskę w: waga, winogrona, kiwi, wrotki, woda, walizka, wstążka.

Wyeksponowanie wyrazu podstawowego – „waga” oraz obrazka przedstawiającego wagę.

Analiza i synteza słuchowa wyrazu „waga”.

- Wybrzmiewanie sylab i głosek.
- Wypowiadanie sylab połączone z klaskaniem.
- Wypowiadanie kolejnych głosek wyrazu waga.
- Liczenie głosek w wyrazie waga.

Określenie położenia głoski odpowiadającej literze „w”.

- Podawanie wyrazów z głoską w w nagłosie (wata, wafelki, wulkan), śródgłosie (kawa, mewa, oliwa).
- Określenie rodzaju głoski w (spółgłoska).
- Wybrzmiewanie sylab w wyrazie połączone z tupaniem, uderzaniem o uda.

Analiza i synteza wzrokowa wyrazu „waga”.

- Budowanie modelu wyrazu waga z wykorzystaniem nakrywek czerwonych i niebieskich.
- Liczenie samogłosek i spółgłosek w wyrazie waga.

Prezentacja litery „w” drukowanej małej i wielkiej.

- Pokaz litery w z alfabetu demonstracyjnego.

Ułożenie z białych nakrywek wyrazu „waga”, a następnie zastąpienie literą „w” odpowiedniej nakrywki.

Demonstracja litery „w” pisanej małej i wielkiej – porównanie jej z literą drukowaną.

- Pokaz pisania litery w, W bez liniatury – zwrócenie uwagi na kierunek pisania.
- Omówienie miejsca zapisu litery w małej i wielkiej w liniaturze.
- Analiza kształtu litery w, W.
- Ćwiczenia ręki przygotowujące do pisania – zaciskanie pięści, prostowanie palców, naśladowanie gry na pianinie, klaskanie.
- Lepienie litery w pisanej małej i wielkiej z plasteliny.

Nauka pisania litery „w”, „W”.

- Ćwiczenia w pisaniu litery w, W palcem w powietrzu, na dywanie, na blacie stolika, na plecach kolegi lub koleżanki.

Ćwiczenia w czytaniu tekstu.

Karta pracy, cz. 3, s. 38.

„Słońce świeci – deszcz pada” – zabawa orientacyjno – porządkowa.

Na hasło nauczyciela „słońce świeci” – dzieci swobodnie poruszają się po sali. na hasło „deszcz pada” – stoją nieruchomo trzymając ręce nad głową.

Temat 2: „Słoneczny dzień” – rysowanie kredkami pastelowymi.

Cele:

- Rozwijanie inwencji twórczej.
- Doskonalenie koordynacji wzrokowo – ruchowej.
- Wdrażanie do estetycznego wykonania pracy.

Środki dydaktyczne:

kartki białe formatu A4, pastele olejne, zagadka

Przebieg:

Rozwiązanie zagadki.

Jest z nami w każdej porze roku.

Codziennie wschodzi i zachodzi.

Ogrzewa rośliny i ludzi,

lecz jego nadmiar szkodzi.

(słońce)

„Do czego potrzebne jest słońce?” – burza mózgów.

„Jaki dzień lubisz?” – swobodne wypowiedzi.

Dzieci wypowiadają się na temat tego jaki dzień lubią: słoneczny czy deszczowy. Mówią jak czują się, gdy świeci słońce, a co czują podczas deszczu. Próbuje odpowiedzieć na pytanie co dobrego i co złego może zrobić słońce.

Podanie tematu pracy.

Dzieci rysują kredkami pastelowymi słoneczny dzień.

Samodzielna praca dzieci.

Sprzątnięcie stanowisk pracy.

Prezentacja prac, urządzenie wystawki.

„Wesoła zabawa” – zabawy na placu przedszkolnym – wdrażanie do przestrzegania zasad bezpieczeństwa.

POPOŁUDNIE

„Słońce świeci – deszcz pada” – zabawa orientacyjno – porządkowa.

Karta pracy, cz. 3, s. 39.

Zaznacz w wyrazach litery w W.

Powiedz czy w to samogłoska, czy spółgłoska. Pokoloruj litery używając odpowiedniego koloru. Przeczytaj i narysuj.

„Sylaby do pary” – zabawa słowna.

Nauczyciel rozkłada na dywanie kartoniki z sylabami. Zadaniem dzieci jest złożenie sylab w słowa. Np. wo – da, gu – ma, ki – wi, ko – ty, ra – ki, ta – ta, wa – ga.

Dowolne zabawy tematyczne dzieci – wdrażanie do dzielenia się zabawką atrakcyjną.

Dzień 2

Temat dnia: ROZŻARZONA KULA

Propozycja wpisu w dzienniku zajęć:

I Swobodne zabawy dzieci – zachęcanie do zgodnej i bezpiecznej zabawy.

„Rozsypanka literowa” – zabawa dydaktyczna.

„Zabawy w słoneczny dzień” – zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 28

II „Słońce” – rozmowa w oparciu o ilustrację i posiadaną wiedzę – wzbogacanie wiedzy dzieci na temat słońca.

„Słońce świeci – deszcz pada” – zabawa orientacyjno – porządkowa.

„Słońce i deszcz” – forma AB – zapoznanie z budową dwuczęściową AB.

„Czy to już wiosna?” – spacer – rozumienie konieczności dostosowania ubioru do panujących warunków atmosferycznych.

III „Słońce świeci – deszcz pada” – zabawa orientacyjno – porządkowa.

„Liczymy do przodu i do tyłu” – zabawa matematyczna.

Dowolne zabawy według zainteresowań dzieci – zwrócenie uwagi na uprzejme i kulturalne zwracanie się do siebie podczas zabawy.

RANEK

Swobodne zabawy dzieci – zachęcanie do zgodnej i bezpiecznej zabawy.

Karta pracy, cz. 3, s. 40.

Narysuj przedmioty, których nazwy rozpoczynają się na głoskę w. Dołącz szlaczki.

„Rozsypanka literowa” – zabawa dydaktyczna.

Dzieci siedzą na dywanie na którym są rozsypane litery z Wyprawki.

Nauczyciel rozdaje dzieciom obrazki (np. woda, koty, traktor, lalka, garnek, rogi, gitara, sroka, globus). Zadaniem dzieci jest ułożenie podpisu do obrazka.

„Zabawy w słoneczny dzień” – zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 28

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

Temat 1: „Słońce” – rozmowa
w oparciu o ilustracje i posiadaną wiedzę.

Cele:

- Wzbogacanie wiedzy dzieci na temat słońca.
- Wdrażanie do wypowiedzi wielozdaniowych.
- Zwrócenie uwagi na bezpieczne korzystanie z promieni słonecznych.

Środki dydaktyczne: ilustracje Słońca, muzyka relaksacyjna, kartki A4, kredki ołówkowe

Przebieg:

Oglądanie ilustracji.

Dzieci oglądają ilustracje przedstawiające Słońce, wypowiadają się na temat jego znaczenia w życiu ludzi, zwierząt i roślin.

Nauczyciel uzupełnia wiedzę dzieci na temat Słońca.

Słońce jest centralną gwiazdą Układu Słonecznego. Życie na Ziemi zależy od ciepła i energii Słońca. Słońce potrzebne jest do wzrostu roślin, które są pożywieniem zwierząt. Słońce wpływa na całą naszą przyrodę. Jest ono rozognioną kulą gazową o średnicy 109 razy przekraczającej średnicę Ziemi. Jest gwiazdą znajdującą się najbliżej nas w odległości 150mln km. Gdyby gepard biegł nieustannie ze swoją maksymalną prędkością, to dotarłby do Słońca w ciągu 150 lat. Promienie słoneczne docierają na Ziemię w ciągu ok. 8 min. Gwiazdy takie jak Słońce świecą od ok 10 do 20 mld lat. Słońce jest bardzo gorące i potężne. Jego powierzchnia ma temperaturę 5500 °C. Czasami występują tzw. rozbłyski słoneczne, czyli nagłe uwalnianie się energii słonecznej. Zjawisko to jest niebezpieczne, ponieważ może uszkodzić satelity lub zniszczyć urządzenia elektryczne. Słońce daje życie, ale trzeba rozsądnie korzystać z jego promieni.

„Jakie jest Słońce” – zabawa słowna.

Dzieci podają słowa określające Słońce – gorące, rozżarzone, jasne, dalekie, ciepłe, miłe, dobre, groźne, pomocne, świecące.

„Lubię Słońce, ponieważ...” – wypowiedzi dzieci.

Dzieci kończą rozpoczęte przez nauczyciela zdanie.

Zabawa relaksacyjna.

Dzieci leżą na dywanie i słuchają muzyki relaksacyjnej. Wyobrażają sobie, że są na plaży, a gorące promienie słońca lekko je ogrzewają. Kiedy muzyka ucichnie, dzieci wstają i rysują to co widziały w swojej wyobraźni.

„Słońce świeci – deszcz pada” – zabawa orientacyjno – porządkowa.**Temat 2: „Słońce i deszcz” – forma AB.****Cele:**

- Zapoznanie z budową dwuczęściową AB.
- Doskonalenie umiejętności reagowania na sygnał muzyczny.
- Rozwijanie poczucia rytmu.

Środki dydaktyczne: wiersz „Słońce i deszcz” Doroty Kossakowskiej, emblematy słońce i kropli deszczu, muzyka taneczna, grzechotka, bębenek

Przebieg:**„Słońce i deszcz” – słuchanie wiersza.**

Słoneczko świeci, świeci, świeci,
na pola, lasy i dzieci,
które biegają i skaczą
i deszczu dziś nie zobaczą.

Deszcz pada, pada, pada,
na kwiaty w moim ogrodzie.
Podlewa trawy zielone,
bo zieleń jest teraz w modzie.

Omówienie wiersza.

- Z ilu zwrotek składa się wiersz?
- O czym opowiada pierwsza zwrotka?
- O czym opowiada druga zwrotka?
- Co czujesz, gdy świeci słońce?
- Co czujesz, gdy pada deszcz?
- Jak możemy określić pierwszą i drugą zwrotkę? (wesoła – smutna, „ciepła” – „zimna”, zwrotki różnią się, mają budowę AB)

„Słońce i deszcz” – zabawa muzyczno – rytmiczna.

Nauczyciel dzieli dzieci na dwie grupy.

Dzieci otrzymują emblematy słońce i kropli deszczu. W czasie muzyki maszerują po obwodzie koła. na przerwę w muzyce zatrzymują się i do środka koła wchodzi dzieci zaproszone przez nauczyciela. Na dźwięk grzechotki wchodzi dzieci z emblematem słońca i wolno recytują tekst: „słoneczko świeci, świeci, świeci” – wyklaskując jednocześnie rytm. na dźwięk bębna wchodzi do koła dzieci z emblematami kropelek. Szybko recytują tekst: „deszcz pada, pada, pada” i wyklaskują rytm.

„Pytanie – odpowiedź” – improwizowanie dialogów śpiewanych.

Nauczyciel śpiewając zadaje dzieciom proste pytanie, na które dzieci odpowiadają śpiewając. Np. – Jak masz na imię? – W co się bawisz? – Co robi Karol? – Gdzie jest Zosia?

„Dzieci śpią – dzieci bawią się” – zabawa muzyczno – ruchowa.

Nauczyciel przygotowuje muzykę smutną oraz wesołą. W I części dzieci śpią, w II części dzieci bawią się – skaczą, biegają.

„Czy to już wiosna?” – spacer – rozumienie konieczności dostosowania ubioru do panujących warunków atmosferycznych.**POPOŁUDNIE****„Słońce świeci – deszcz pada” – zabawa orientacyjno – porządkowa.**

Karta pracy, cz. 3, s. 41.

Ćwiczenia w pisaniu litery w po śladzie. Dzieci chętne ćwiczą pisanie litery w liniaturze bez wzoru.

„Liczymy do przodu i do tyłu” – zabawa matematyczna.

Nauczyciel rozkłada na dywanie kartoniki z cyframi od 0 do 9. Dzieci muszą ułożyć je w odpowiedniej kolejności. Następnie wspólnie liczą do przodu i do tyłu. Dalej wybrane dziecko losuje dowolną cyfrę i liczy do przodu i do tyłu.

Dowolne zabawy według zainteresowań dzieci – zwrócenie uwagi na uprzejme i kulturalne zwracanie się do siebie podczas zabawy.

Dzień 3

Temat dnia: WODA W ROLI GŁÓWNEJ

Propozycja wpisu w dzienniku zajęć:

I Swobodne zabawy dzieci – wzajemne uznawanie prawa do zabawy i do uczestnictwa w niej.

„Jak możemy oszczędzać wodę?” – burza mózgów.

„Zabawy w słoneczny dzień” – zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 28

II „Mierzenie objętości wody” – zabawy badawcze – kształtowanie pojęcia mierzenia objętości.

„Zabawy nad wodą” – ćwiczenia gimnastyczne – zestaw 28 – kształtowanie prawidłowej postawy ciała.

„Przedшкоlaki na spacerze” – spacer – wdrażanie do reagowania na polecenia nauczycielka.

III „Słońce świeci – deszcz pada” – zabawa orientacyjno – porządkowa.

„Burza w szklance wody” – zabawa oddechowa.

Dowolne zabawy podejmowane według zainteresowań dzieci – zachęcanie do zabawy w małych grupach.

RANEK

Swobodne zabawy dzieci – wzajemne uznawanie prawa do zabawy i do uczestnictwa w niej.

„Jak możemy oszczędzać wodę?” – burza mózgów.

„Kwiaty bez wody” – ekspresja plastyczna.

Dzieci rysują jak będą wyglądały kwiaty, gdy nie będą miały wody.

„Zabawy w słoneczny dzień” – zabawy i ćwiczenia poranne
– zestaw 28

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

Temat 1: „Mierzenie objętości wody”
– zabawy badawcze.

Cele:

- Kształtowanie pojęcia mierzenia objętości.
- Ćwiczenia w porównywaniu objętości: więcej, mniej, tyle samo.
- Rozwijanie kompetencji matematycznych.

Środki dydaktyczne: kartoniki z cyframi – literami, litrowa butelka, półlitrowa butelka, litrowy stoik, szklanka, woda, flamaster, kolorowy tusz do zabarwienia wody

Przebieg:

Wprowadzenie do tematu.

Na kartonikach zapisane są cyfry od 1 do 4. Dzieci układają je od najmniejszej do największej. Odwracają je na drugą stronę i odczytują wyraz „WODA”.

„Do czego potrzebna jest woda?” – swobodne wypowiedzi dzieci.
Zwrócenie uwagi na potrzebę oszczędzania wody.

„Jak możemy zmierzyć objętość wody?” – zabawa badawcza.

Nauczyciel prezentuje dzieciom naczynia o różnej objętości: litrowa butelka, półlitrowa butelka, litrowy stoik, szklanka.

- Wodę z litrowej butelki przelewa do szklanek – dzieci liczą ile szklanek napełniono wodą z litrowej butelki.
- Wodę z dwóch szklanek przelewa do butelki litrowej, a z kolejnych dwóch szklanek do butelki półlitrowej – dzieci porównują zawartość obu butelek.
- Wodę z butelki półlitrowej przelewa do drugiej butelki litrowej – dzieci porównują zawartość obu butelek.
- Jedna butelka półlitrowa stoi, a druga leży na stole – dzieci obserwują je i oceniają, czy w butelkach jest tyle samo wody, czy w którejś z nich jest więcej lub mniej wody. Stwierdzają, że położenie butelek nie zmienia objętości wody.
- Nauczyciel wlewa cztery szklanki wody do butelki litrowej i cztery szklanki wody do stoika litrowego – dzieci porównują zawartość obu naczyń.

„Co dzieje się, gdy odlewam i dolewam wodę?” – zabawa badawcza.

- z litrowej butelki napełnionej wodą nauczyciel odlewa jedną szklankę. Zaznacza flamastrem ile wody zostało.
- Odlewa z butelki kolejną szklankę i zaznacza flamastrem ilość wody – dzieci widzą, że wody ubywa.
- Dwie szklanki wody wlewa do drugiej butelki litrowej, zaznacza flamastrem miejsce do którego sięga woda. Dzieci porównują ilość wody w obu butelkach. Stwierdzają, że kiedy odlewamy wodę, wówczas ubywa jej. Przy dolewaniu wody, przybywa jej.

„Gdzie jest woda” – zabawa doskonaląca słuch.

Dzieci stoją na obwodzie koła, jedno dziecko stoi w środku koła i ma zasłonięte oczy. Dzieci w ciszy podają sobie za plecami butelkę z wodą. na sygnał dziecko otwiera oczy i zgaduje, w którym miejscu znajduje się butelka.

Temat 2: „Zabawy nad wodą” – ćwiczenia gimnastyczne – zestaw 28.

Cele:

- Zapoznanie się z zasadami zabawy „Morze, brzeg, plaża”.
- Kształtowanie prawidłowej postawy ciała.
- Rozwijanie ogólnej sprawności fizycznej.

Forma: ćwiczenia kształtujące nogi i tułów

Przybory: szarfy w 3 kolorach (np. zielone, niebieskie i czerwone) po jednej na dziecko, piłeczki do tenisa stołowego po jednej na stół

1. Czynności organizacyjno – porządkowe:

- Zbiórka, powitanie, sprawdzenie obecności i gotowości do zajęć.

2. Część wstępna:

Nauczyciel rozdaje po jednej szarfy na dziecko.

W marszu po obwodzie koła dzieci wykonują ćwiczenia:

- przekładanie szarfy z ręki do ręki z przodu i z tyłu na wysokości bioder (zmiana kierunku przekładania szarfy),
- przekładanie szarfy nad głową i z tyłu za plecami (zmiana kierunku),
- przekładanie w marszu szarfy raz pod jednym uniesionym kolaniem raz pod drugim,
- w marszu z ramionami w górze w dłoniach napięta szarfa. Dzieci na kłaśnięcie zatrzymują się i wykonują skłon tułowia w przód,
- stojąc na obwodzie koła dzieci przekładają szarfę od dołu do góry 3 razy i od góry do dołu też 3 razy.

3. Część główna:

Dzieci kładą szarfy na podłodze tworząc z nich kółeczka. Dzieci przemieszczają się pomiędzy rozłożonymi szarfami. na kłaśnięcie szybko zajmują wolną szarfę i przyjmują ustaloną pozycję w zależności od koloru szarfy:

- szarfa zielona – przysiad podparty,
- szarfa niebieska – siad skrzyżny,
- szarfa czerwona – postawa baczność.

Zabawa skoczna „Morze, brzeg, plaża”.

Dzieci układają szarfy wzdłuż tworząc długą linię na podłodze. Następnie ustawiają się twarzą do nauczyciela, a przed stopami mają szarfę. To znaczy, że znajdują się na plaży. Nauczyciel podaje hasła „plaża”, „brzeg”, „morze”. „Brzeg” – dzieci muszą naskoczyć na szarfę, „morze” – przeskakują szarfę tak, żeby była za stopami. Nauczyciel podaje hasła w różnej kolejności. Dziecko które się pomyli wykonuje 2 przysiady.

Dzieci odkładają szarfy na wskazane przez nauczyciela miejsce.

4. Część końcowa:

Ćwiczenie oddechowe:

Dzieci siadają przy stolikach i w grupach przedmuchują do siebie piłeczkę do tenisa stołowego.

Czynności organizacyjno – porządkowe:

Omówienie realizowanych zadań, zachęcenie do kontynuowania ćwiczeń poza zajęciami, pożegnanie.

„Przedszkolaki na spacerze” – spacer – wdrażanie do reagowania na polecenia nauczycielka.

POPOŁUDNIE

„Słońce świeci – deszcz pada” – zabawa orientacyjno – porządkowa.

Karta pracy, cz. 3, s. 42.

Policz tulipany i wpisz odpowiednie cyfry.

„Burza w szklance wody” – zabawa oddechowa.

Dzieci zanurzają słomkę w wodzie i dmuchają tak mocno, aby powstały bąbelki. po kilku głębszych dmuchnięciach wyjmują słomkę i odpoczywają. Następnie wkładają słomkę do szklanki i nie dotykając wody i wydmuchują „dotek” w wodzie.

Dowolne zabawy podejmowane według zainteresowań dzieci – zachęcanie do zabawy w małych grupach.

Dzień 4

Temat dnia: CHMURKI I CHMURY

Propozycja wpisu w dzienniku zajęć:

I Swobodne zabawy w kącikach tematycznych – zwrócenie uwagi na stosowanie form grzecznościowych.

„Skojarzenia” – zabawa twórcza.

„Zabawy w słoneczny dzień” – zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 28

II „Płyną chmurki” – zabawa ilustracyjna – ćwiczenia w określaniu charakteru muzyki.

„Rysujemy chmurki” – zabawa muzyczno – ruchowa.

„Tęczowa chmurka” – praca przestrzenna – ćwiczenie dokładności i precyzji ruchów.

„Gdzie jesteś słoneczko?” – spacer – dzielenie się obserwacjami dotyczącymi zmian w przyrodzie.

III „Słońce świeci – deszcz pada” – zabawa orientacyjno – porządkowa.

„Co to jest?” – kalambury.

Dowolne zabawy według zainteresowań dzieci – wdrażanie do zgodnej zabawy z rówieśnikami.

RANEK

Swobodne zabawy w kącikach tematycznych – zwrócenie uwagi na stosowanie form grzecznościowych.

Karta pracy, cz. 3, s. 43.

Połącz ze sobą takie same wyrazy.

„Skojarzenia” – zabawa twórcza.

Nauczyciel wypowiada dowolne słowo, a dzieci mówią co im się z tym słowem kojarzy.

Np. WIOSNA – bociany, przebiśniegi, bazie, zieleń.

„Zabawy w słoneczny dzień” – zabawy i ćwiczenia poranne
– zestaw 28

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

Temat 1: „Płyną chmurki” – zabawa ilustracyjna.

Cele:

- Czerpanie radości ze wspólnej zabawy.
- Ćwiczenia w określaniu charakteru muzyki.
- Wydłużanie fazy wydechowej.

Środki dydaktyczne: wiersz „Płyną chmurki” Doroty Kossakowskiej, muzyka taneczna, chustki

Przebieg:

„Rozpędzamy deszczowe chmury” – ćwiczenia oddechowe.

Dzieci leżą na placach na podłodze. Unoszą ręce do góry i kolistym ruchem „rozpędzają” chmurki. Następnie robią wdech nosem i wydech ustami.

„Chmurki lubią tańczyć” – głośno – cicho.

Każde dziecko wybiera chustę. Przy głośnej muzyce machają chustami w różne strony. Gdy muzyka gra ciszej, dzieci delikatnie poruszają chustami i wykonują przysiad. Przy bardzo cichej muzyce, dzieci leżą na podłodze – chmurki śpią.

„Chmurki smutne i wesole” – określanie charakteru muzyki.

Przy dźwiękach muzyki wesolej dzieci tańczą machając chustami. Gdy usłyszą muzykę smutną poruszają się wolno, ociężale.

„Co czujesz?” – rozpoznawanie i nazywanie emocji.

Dzieci wypowiadają się jakie emocje towarzyszyły im podczas słuchania muzyki. Określają przy której muzyce czuły się lepiej.

„Płyną chmurki” – zabawa ilustracyjna do tekstu.

Nauczyciel wyznacza dzieci odgrywające role słońca i wiatru. Pozostałe dzieci są chmurkami. Słońce otrzymuje chustę, a wiatr frędzle z bibuły.

Gdy małe chmurki płyną po niebie – *dzieci biegają po obwodzie koła*

Uśmiecha się do nich słońce – *dziecko słońce chodzi w środku koła*

Ogrzewa je, pieści i obejmuje – *słońce lekko dotyka dzieci chustą*

Bo przecież jest bardzo gorące – *dzieci chmurki zbliżają się do słońca i oddalają*

Gdy wiatr zawieje szybki i zwinny – *dziecko wiatr biega w kole, macha frędzlami z bibuły*

Wszystkie chmurki rozgania – *dzieci chmurki rozbiegają się po sali*

A zachodzące wieczorem słońeczko – *słońce macha chustą, dzieci tworzą koło*

Zaprasza chmurki do spania – *chmurki leżą na podłodze, zasypiają*

„Rysujemy chmurki” – zabawa muzyczno – ruchowa.

Dzieci maszerują po sali w rytmie tamburyna. Gdy usłyszą trójkąt – zatrzymują się i rysują w powietrzu chmurki.

**Temat 2: „Tęczowa chmurka”
– praca przestrzenna.****Cele:**

- Ćwiczenie dokładności i precyzji ruchów.
- Doskonalenie koordynacji wzrokowo – ruchowej.
- Wdrażanie do dokładnego wykonywania pracy.

Środki dydaktyczne: zagadka Doroty Kossakowskiej, niebieski kartki, szablon chmury, kolorowa bibuła, nożyczki, klej

Przebieg:**Rozwiązanie zagadki.**

Płyną po niebie białe, niebieskie albo też granatowe.

Mogą być jasne, albo deszczowe,

a czasem nawet gradowe.

(chmury)

„Jak wyglądają chmury?” – oglądanie ilustracji.

Dzieci wypowiadają się na temat wyglądu chmur pierzastych, kłębiastych – porównują ich wygląd.

Podanie tematu pracy i wyjaśnienie sposobu jej wykonania.

- na niebieskich kartkach dzieci odrysowują z szablonu 2 chmurki i wycinają je.
- z kolorowej bibuły wycinają paski o szerokości 2 cm.
- Wycięte paski przyklejają w dolnej części chmurki.
- Obie chmurki sklejają ze sobą.

Samodzielna praca dzieci.

Sprzątnięcie stanowisk pracy.

Prezentacja chmurek.

Dzieci prezentują swoje chmurki, liczą ile pasków przykleiły i w jakich kolorach są ich paski.

„Rysujemy chmurki” – zabawa muzyczno – ruchowa.

„Gdzie jesteś słońeczko?” – spacer – dzielenie się obserwacjami dotyczącymi zmian w przyrodzie.

POPOŁUDNIE

„Słońce świeci – deszcz pada” – zabawa orientacyjno – porządkowa.

Karta pracy, cz. 3, s. 44.

Powiedz jak powstaje tęcza? Rysuj po śladzie i pokoloruj rysunek.

„Co to jest?” – kalambury.

Nauczyciel przygotowuje zestaw obrazków. Wybrane dziecko losuje jeden obrazek i za pomocą gestów i mimiki pokazuje co jest na obrazku. Pozostałe dzieci odgadują zagadkę.

Dowolne zabawy według zainteresowań dzieci – wdrażanie do zgodnej zabawy z rówieśnikami.

Dzień 5

Temat dnia: SKĄD SIĘ BIERZE DESZCZ?

Propozycja wpisu w dzienniku zajęć:

I Swobodne zabawy w kącikach tematycznych – zwrócenie uwagi na poszanowanie zabawek swoich i kolegów z grupy.

„Czytam i rysuje” – rysowanie kredkami.

„Zabawy w słoneczny dzień” – zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 28

II „Jak wędrują krople wody?” – rozmowa na podstawie opowiadania Doroty Kossakowskiej – zapoznanie ze zjawiskiem krążenia wody w przyrodzie.

„Słońce świeci – deszcz pada” – zabawa orientacyjno – porządkowa.

„Zabawy nad wodą” – ćwiczenia gimnastyczne – zestaw 28 – kształtowanie prawidłowej postawy ciała.

„Chcę być zdrowy” – spacer – nabywanie przeświadczenia o ważności spacerów dla zdrowia, jako jednego ze sposobów nabywania odporności na choroby.

III „Słońce świeci – deszcz pada” – zabawa orientacyjno – porządkowa.

„Dlaczego lubimy słońce?” – rozmowa kierowana.

Zabawy podejmowane według zainteresowań dzieci – kształtowanie umiejętności bezpiecznego korzystania z zabawek.

RANEK

Swobodne zabawy w kącikach tematycznych – zwrócenie uwagi na poszanowanie zabawek swoich i kolegów z grupy.

Karta pracy, cz. 3, s. 45.

Przeczytaj zdania samodzielnie lub z pomocą nauczyciela.

„Czytam i rysuje” – rysowanie kredkami.

Dzieci rysują swoje obrazki do wcześniej przeczytanego tekstu.

„Zabawy w słoneczny dzień” – zabawy i ćwiczenia poranne
– zestaw 28

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

Temat 1: „Jak wędrują krople wody?”
– rozmowa na podstawie opowiadania
Doroty Kossakowskiej.

Cele:

- Zapoznanie ze zjawiskiem krążenia wody w przyrodzie.
- Wdrażanie do uważnego słuchania.
- Uświadomienie znaczenia wody w życiu człowieka.

Środki dydaktyczne: opowiadanie „Jak wędrują krople wody?” Doroty Kossakowskiej, *Karta pracy*, cz. 3, s. 43, rysunki chmur, kalka techniczna, ołówki

Przebieg:

Rozwiązanie zagadki.

Jest potrzebna do picia,
gotowania i mycia. (woda)

„Jak wędrują krople wody?” – słuchanie opowiadania Doroty Kossakowskiej.

Krople wody spokojnie pływają w oceanach, morzach, rzekach i jeziorach. Kiedy robi się ciepło, krople rozpoczynają swoją wędrówkę. Mocno grzejące promienie słoneczne powodują, że woda przemienia się w parę wodną i przedostaje się do atmosfery. Wysoko, połączona para wodna tworzy chmury. Na tych chmurach skraplająca się para wodna wędruje nad ziemią. Jest to czas, kiedy krople wody rosną i stają się coraz cięższe. Aż przychodzi taki moment, gdy krople spadają na ziemię w postaci deszczu. Kiedy jest mróz krople zmieniają się w płatki śniegu. Mogą też zmienić się w grad. Krople wody, które spadną na ziemię, wsiąkają w nią. Przeciskają się różnymi szczelinami. Jeżeli wody jest dużo, mogą utworzyć się strumienie, które wypłyną na powierzchnię ziemi w postaci źródła. Spływające z gór strumienie tworzą rzekę, która

wpada do morza. A kiedy przygrzeje słońce, krople znowu rozpoczną swoją wędrówkę.

„Jak wygląda krążenie wody w przyrodzie?” – wypowiedzi dzieci w oparciu o opowiadanie oraz ilustrację.

Karta pracy, cz. 3, s. 43.

Opowiedz jak wygląda krążenie wody w przyrodzie.

Do czego potrzebna jest woda – swobodne wypowiedzi dzieci.

Ćwiczenia w czytaniu – *Karta pracy, cz. 3, s. 43.*

Dzieci odczytują wyrazy, łączą ze sobą takie same wyrazy.

„Chmury” – kalkowanie przez kalkę techniczną.

Dzieci kalkują przy pomocy kalki technicznej różne kształty chmur. Mówią do czego podobne są ich chmury.

„Słońce świeci – deszcz pada” – zabawa orientacyjno – porządkowa.

Temat 2: „Zabawy nad wodą”
– ćwiczenia gimnastyczne – zestaw 28.

Cele:

- Zapoznanie się z zasadami zabawy „Morze, brzeg, plaża”.
- Kształtowanie prawidłowej postawy ciała.
- Rozwijanie ogólnej sprawności fizycznej.

„Chcę być zdrowy” – spacer – nabywanie przeświadczenia o ważności spacerów dla zdrowia, jako jednego ze sposobów nabywania odporności na choroby.

POPOŁUDNIE

„Słońce świeci – deszcz pada” – zabawa orientacyjno – porządkowa.

„Dlaczego lubimy słońce?” – rozmowa kierowana.

Dzieci odpowiadają na pytanie „Dlaczego lubimy słońce?”. Próbują rozwinąć swoją wypowiedź, podać jak najwięcej przykładów.

Karta pracy, cz. 3, s. 45.

Poszukaj gdzie jest wyraz woda. Podkreśl go niebieską kredką.

Zabawy podejmowane według zainteresowań dzieci – kształtowanie umiejętności bezpiecznego korzystania z zabawek.

TEMAT KOMPLEKSOWY: CZY TO JUŻ WIOSNA?

Dzień 1

Temat dnia: **MARZANNA**

Propozycja wpisu w dzienniku zajęć:

I Swobodne zabawy tematyczne – zwrócenie uwagi na stosowanie form grzecznościowych.

„Do widzenia, bałwanku!” – słuchanie opowiadania Bożeny Koronkiewicz.

„Wysportowany przedszkolak” – zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 29

II „Powitanie wiosny” – słuchanie opowiadania nauczyciela – zapoznanie ze zwyczajem topienia Marzanny.

„Taniec na powitanie wiosny” – improwizacja ruchowa.

„Marzanna zimowa panna” – wykonanie kukły Marzanny – nauka współdziałania w grupie.

„Żegnaj bałwanku” – zabawy na świeżym powietrzu – wdrażanie do zgodnej i bezpiecznej zabawy.

III „Szukaj swojego gniazda” – zabawa orientacyjno – porządkowa.
Dowolne zabawy tematyczne – zachęcanie do zabawy w małych grupach.

„Patyczkowe rytmy” – zabawa matematyczna.

RANEK

Swobodne zabawy tematyczne – zwrócenie uwagi na stosowanie form grzecznościowych.

„Do widzenia, bałwanku!” – słuchanie opowiadania B. Koronkiewicz.
Kiedy po wielu mroźnych dniach, zaczęło mocniej świecić marcowe

słońce, dzieci zauważyły, że ich bałwanek trochę zmalął. Jak to możliwe? Wszyscy w bloku już się do niego przyzwyczaili, bo codziennie machał im miotłą już od rana, uśmiechem odprowadzał do przedszkola... A teraz nie dosyć, że zmalął, to jeszcze schudł.

- Może mu za ciepło w tej czapce i szaliku - zastanawiał a się Zosia.

- Tak, na pewno, ja dzisiaj też nałożyłem lżejszą czapkę – dodał Maciek i wspiął się na palce, żeby ściągnąć z bałwanka czapkę i rozwiązać szalik. Przyszło mu to z trudem, a to znaczy, że bałwanek jeszcze tak bardzo nie zmalął...

- A może jest mu za ciężko trzymać przez cały czas tę miotłę – zastanawiała się Ewa – zobaczcie, jaka jest ciężka!

- No i jak on teraz wygląda! bez miotły, czapki i szalika to już nie jest ten sam bałwanek. na dodatek zrobił się taki jakiś szklisty – zamyśliła się Ola.

- Bo wiosną bałwanki odpływają za morze, nie wiecie? – powiedział Janek. – Wiosną jest im u nas za ciepło, a latem, to już zupełnie by nie wytrzymały. Widział ktoś bałwanka na plaży? Może jeszcze w kąpielówkach?

Dzieci zaczęły się śmiać na myśl o bałwanku na plaży. Oj, każdy lubi plażę, a jeśli kończy się zima, to znaczy, że już nadchodzi wiosna. A po wiosnie będzie lato. I na tę myśl wszystkim zrobiło się weselej.

- Bałwanku, życzymy ci szczęśliwej podróży, ale wróć do nas za rok!

- zawołały dzieci – Pa, pa! Twoja miotła będzie czekać w piwnicy.

- A moja babcia robi ci nową czapkę – dodał Krzys machając ręką na pożegnanie.

„Bańki mydlane” – zabawa oddechowa.

Dzieci puszczają bańki mydlane wykonując wdech nosem i wydech ustami.

„Wysportowany przedszkolak” – zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 29

„Szybki bieg” – na podłodze rozłożone są gazety. Dzieci biegają między gazetami, przeskakują przez nie. na sygnał stają na najbliższej gazecie.

„Jedziemy po zakupy” – Dzieci trzymają gazetę przed sobą. Gdy nauczyciel trzyma w górze kółko zielone. swobodnie poruszają się po Sali. Gdy zobaczą kółko czerwone – zatrzymują się i Czekają na zmianę koloru kółka.

„*Silny oddech*” – Dzieci siedzą na gazecie w siadzie skrzyżnym. Gazetę trzymają na wysokości ust. Dmuchają na gazetę wprawiając ją w ruch.

„*Podrzucić – złapać*” – Dzieci gniotą gazetę i formują z niej kulkę. Podrzucają kulkę do góry stojąc w miejscu, a następnie chodząc powoli.

„*Rzut do celu*” – Dzieci maszerują po obwodzie koła. na sygnał zatrzymują się, odwracają się do środka koła i wrzucają papierową kulkę do stojącego na środku koła kosza.

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

Temat 1: „Powitanie wiosny” – słuchanie opowiadania nauczyciela.

Cele:

- Zapoznanie ze zwyczajem topienia Marzanny.
- Utrwalenie wiadomości związanych z oznakami wiosny.
- Rozwijanie funkcji językowych.

Środki dydaktyczne: opowiadanie „Tradycja topienia Marzanny” Doroty Kossakowskiej, rymowanki Doroty Kossakowskiej, chustki szyfonowe

Przebieg:

„Po czym poznajemy wiosnę?” – swobodne wypowiedzi dzieci.

„Tradycja topienia Marzanny” – opowiadanie D. Kossakowskiej.

Każdego roku czekamy na nadejście wiosny i chcemy jak najszybciej pożegnać zimę. Wiosną cała przyroda budzi się do życia. Rozkwitają kwiaty, na drzewach pojawiają się liście, ptaki wracają z ciepłych krajów. Rolnicy wychodzą na pola, aby zasiać zboża. Dawniej ludzie wierzyli, że można przyspieszyć nadejście wiosny topiąc słomianą kukłę, którą nazywano Marzanną. Wraz z pojawieniem się pierwszych oznak wiosny mieszkańcy wsi gromadzili się ze słomianą kukłą i szli z nią w kierunku rzeki, jeziora. Kukłę niesiono nad głowami lub wieziono na taczce. Marzannę wrzucano do wody wierząc, że to spowoduje szybsze nadejście wiosny. Zwyczaj ten przetrwał do dnia dzisiejszego.

„Jak wygląda Marzanna?” – wypowiedzi dzieci.

Dzieci oglądają ilustracje przedstawiające zwyczaj topienia Marzanny.

Opisują jak wygląda Marzanna, mówią jakich materiałów użyto do zrobienia Marzanny.

„Jak możemy pożegnać Marzannę?” – nauka rymowanek D. Kossakowskiej.

Marzanno, Marzanno, zimowa panno,
my cię nie lubimy, do wody wrzucimy.

Uciekaj Marzanno za góry, za lasy
my już czekamy na wiosenne czasy.

Brzydką kukłę tutaj mamy,
na piękną wiosnę czekamy.

Przychodź wiosno przychodź,
kukłę już topimy.
Dla ciebie miejsce robimy.

Dzieci powtarzają rytmicznie słowa rymowanek za nauczycielem.

„Taniec na powitanie wiosny” – improwizacja ruchowa.

Dzieci biorą różnokolorowe chustki szyfonowe i wykonują improwizację ruchową do dowolnej muzyki tanecznej.

**Temat 2: „Marzanna zimowa panna”
– wykonanie kukły Marzanny.**

Cele:

- Zapoznanie ze sposobem wykonania Marzanny.
- Doskonalenie koordynacji wzrokowo – ruchowej.
- Nauka współdziałania w grupie.

Środki dydaktyczne: drewniane kije, biała i niebieska bibuła, sznurek, klej, śnieżynki wycięte z białego papieru, gazety

Przebieg:

„Rymowanki na pożegnanie” – utrwalenie rymowanek.

Marzanno, Marzanno, zimowa panno,
my cię nie lubimy, do wody wrzucimy.

Uciekaj Marzanno za góry, za lasy
my już czekamy na wiosenne czasy.

Brzydką kukłę tutaj mamy,
na piękną wiosnę czekamy.

Przychodź wiosno przychodź,
kukłę już topimy.
Dla ciebie miejsce robimy.

„Z czego zrobimy Marzannę?” – oglądanie zgromadzonych materiałów.
Dzieci oglądają zgromadzone materiały: drewniane kije, białą i niebieską bibułę, sznurek, klej, śnieżynki wycięte z białego papieru, gazety. Podają propozycje w jaki sposób można wykonać Marzannę. Dzielą się na 4 zespoły, w których będą pracowały przy wykonywaniu Marzanny.

Etapy pracy przy wykonywaniu Marzanny.

- związanie 2 patyków (ręce i tułów Marzanny)
- uformowanie z gazety kuli, owinięcie jej białą bibułą (głowa)
- rysowanie na twarzy oczu, nosa, ust
- wykonanie z niebieskiej bibuły sukienki, ozdobienie jej śnieżynkami
- przymocowanie włosów wyciętych z białej bibuły

Zespołowa praca dzieci.

Sprzątniecie stanowisk pracy.

Prezentacja Marzanny

Każda grupa pokazuje swoją Marzannę oraz mówi jedną z rymowanek na pożegnanie.

„Szukaj swojego gniazda” – zabawa orientacyjno – porządkowa.

Na dywanie dzieci rozkładają szarfy. Poruszają się po sali w rytmie granym na tamburynie. na hasło „szukaj swojego gniazda” – dzieci szukają swojej szarfy i siadają w niej po turecku.

„Żegnaj bałwanku” – zabawy na świeżym powietrzu – wdrażanie do zgodnej i bezpiecznej zabawy.

POPOŁUDNIE

„Szukaj swojego gniazda” – zabawa orientacyjno – porządkowa.

„Patyczkowe rytmy” – zabawa matematyczna.

Dzieci układają rytmy z kolorowych patyczków zgodnie z przedstawionym wzorem.

Np. 2 patyczki zielone, 2 patyczki czerwone, 1 patyczek niebieski.

„Jaki to instrument?” – zabawa muzyczna.

Nauczyciel za parawanem przygotowuje instrumenty perkusyjne. Gra na wybranym instrumencie, a zadaniem dzieci jest rozpoznanie jaki instrument wydaje taki dźwięk.

Dowolne zabawy tematyczne – zachęcanie do zabawy w małych grupach.

Dzień 2

Temat dnia: GDZIE JEST WIOSNA?

Propozycja wpisu w dzienniku zajęć:

I Zabawy podejmowane według zainteresowań – rozwijanie umiejętności wspólnej zabawy.

„Żaby i bociany” – zabawa ortofoniczna.

„Wysportowany przedszkolak” – zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 29

II „Wizyta Pani Wiosny” – historyjka obrazkowa – utrwalenie wiadomości na temat charakterystycznych cech wiosny.

„Kwiaty” – zabawa muzyczno – ruchowa.

„Wiosenny deszcz” – instrumentacja opowiadania – ćwiczenia w wydobywaniu dźwięków obrazujących treść opowiadania.

„Czekamy na wiosnę” – zabawy na świeżym powietrzu – wdrażanie do przestrzegania zasad bezpiecznej zabawy.

III „Zmienna wiosenna pogoda” – zabawa orientacyjno – porządkowa.

„Żabie opowieści” – zabawa słowna.

Dowolne zabawy podejmowane z inicjatywy dzieci – kształtowanie umiejętności samodzielnego organizowania sobie czasu wolnego.

RANEK

Zabawy podejmowane według zainteresowań – rozwijanie umiejętności wspólnej zabawy.

„Żaby i bociany” – zabawa ortofoniczna.

Nauczyciel dzieli dzieci na dwie grupy: żaby i bociany. Kiedy pokazuje obrazek z bocianem, wtedy bociany klekoczą kle, kle, kle. Gdy pokaże obrazek żaby – żabki kumkają kum, kum, kum.

„Nasze dłonie tworzą słońce” – zabawa plastyczna.

Dzieci odrysowują dłonie na żółtym brystolu i wycinają je. Następnie przyklejają je do żółtego koła i tworzą w ten sposób słońce, którym potem dekorują salę.

„Wysportowany przedszkolak”

– zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 29

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE**Temat 1: „Wizyta Pani Wiosny”**
– historyjka obrazkowa.**Cele:**

- Utrwalenie wiadomości na temat charakterystycznych cech wiosny.
- Wdrażanie do uważnego słuchania.
- Doskonalenie funkcji językowych.

Środki dydaktyczne: opowiadanie „Wizyta Pani Wiosny” Doroty Kossakowskiej, tablica demonstracyjna nr 13, kartoniki z cyframi i literami, dzwonki

Przebieg:**Rozwiązanie zagadki dotyczącej tematu zajęć.**

Na dywanie leżą kartoniki z cyframi od 1 do 6. Zadaniem dzieci jest ułożenie cyfr od najmniejszej do największej. po wykonaniu zadania dzieci odwracają kartoniki i odczytują hasło WIOSNA.

„Wizyta Pani Wiosny” – słuchanie opowiadania D. Kossakowskiej.

Zima chyba już długo nie będzie królować. Dzisiaj z rana zjawił się długo oczekiwany gość. Pani Wiosna postanowiła zająć miejsce swojej siostry Zimy. Najpierw odwiedziła śniegowego bałwanika. Dotknęła go delikatnie i coś szepnęła mu do ucha. Bałwanek zasmucił się i zaczął się topić.

- nie smuć się bałwaniku – powiedziała Wiosna – popłyniesz razem z krą lodową tam, gdzie jest mróz i śnieg.

Pomachała mu na pożegnanie i poszła szukać kwiatów. Pierwsze wychyliły się ze śniegu przebiśniegi.

- Wstawać śpiochy – powiedziała Wiosna – wszyscy już na was czekają. Przebiśniegi nieśmiało podniosły swoje główki i spojrzały w stronę słońca. Rosnąca nieopodal wierzba z niecierpliwością czekała na odwiedziny Wiosny. Dotyk Wiosny sprawił, że na wierzbie pojawiły się małe, szare kuleczki.

- Czas rozkwitnąć – pomyślała wierzba. Wszyscy czekają na moje bazie. A Wiosna poszła dalej. Na jasnym niebie pojawiły się piękne bociany. Wróciły do swoich gniazd z dalekiej podróży. Chyba mogę iść dalej – pomyślała wiosna. Inne kwiaty i zwierzęta też na mnie czekają.

Rozmowa na podstawie opowiadania.

- Czyje miejsce zajęła Pani Wiosna?
- Kogo najpierw odwiedziła Pani Wiosna?
- Co stało się z bałwankiem gdy Wiosna go dotknęła?
- Dokąd popłynął bałwanek?
- Jakie kwiaty obudziła Wiosna?
- Co pojawiło się na wierzbie gdy dotknęła ją Wiosna?
- Jakie ptaki powitała Wiosna?

Próby opowiadania historyjki obrazkowej.

Na tablicy zawieszona jest historyjka obrazkowa (tablica demonstracyjna nr 13). Chętne dzieci opowiadają historyjkę o wiosnie.

„Jaka jest wiosna?” – zabawa słowna.

Dzieci podają słowa określające wiosna (ciepła, radosna, rozśpiewana, przyjazna, barwna, słoneczna, zielona, świeża, pachnąca, energiczna, budząca nas do życia, upragniona, wyczekana).

„Kwiaty” – zabawa muzyczno – ruchowa.

Dzieci wykonują przysiad podparty w dowolnym miejscu sali. Nauczyciel gra na dzwoneczkach gamę C – dur. Dzieci powoli podnoszą się, wspierając się na palcach, podnoszą ręce do góry naśladując rosnące kwiaty.

Temat 2: „Wiosenny deszcz”
– instrumentacja opowiadania.

Cele:

- Doskonalenie poczucia rytmu.

- Ćwiczenia w wydobywaniu dźwięków obrazujących treść opowiadania.
- Wdrażanie do uważnego słuchania.

Środki dydaktyczne: opowiadanie „Wiosenny deszcz” Doroty Kossakowskiej, instrumenty perkusyjne

Przebieg:

„Jak wygląda wiosna?” – wypowiedzi dzieci.

Dzieci wypowiadają się na temat wiosennej pogody: temperatury powietrza, opadów. Mówią co dzieje się wiosną w świecie roślin i zwierząt.

„Wiosenny deszcz” – słuchanie opowiadania.

W słoneczny wiosenny dzień Hania wybrała się na spacer do parku. Idąc parkową alejką widziała poruszające się na wietrze listki. na gałęziach drzew siedziały ptaki i prowadziły poranne rozmowy. Słońce grzało swoimi gorącymi promykami drzewa, ptaki i ludzi. na trawie pod dębem bawiły się dwie wiewiórki. Przerzucały do siebie znalezione pod drzewem żołędzie. A wiatr cicho szumiał, poruszał listkami, przeganiał lekkie chmurki. Nagle wiatr zaczął mocniej wiać. Słońce schowało się za chmurami, a na ziemię zaczęły spadać pojedyncze krople deszczu. Za chwilę pojawiło się więcej kropli, które spadały na ziemię jedna obok drugiej. Połączone krople tworzyły kałuże. Hania zaczęła szybko biec w stronę domu. Wskakiwała w kałuże, a woda rozpryskiwała się na boki. Kiedy dotarła do domu jej ubranie i buty były przemoczone. Ciepły wiosenny deszcz nie zaszkodził Hani, a na pewno pomógł wszystkim roślinom.

Demonstracja instrumentów i przedmiotów, z których można wydobyć dźwięki.

Dzieci siedzą w kole. na dywanie leżą instrumenty perkusyjne, folia, kartki papieru. Dzieci wybierają, który instrument można wykorzystać do instrumentacji opowiadania. Nauczyciel wyznacza, które dzieci otrzymują instrumenty.

„Wiosenny deszcz” – instrumentacja opowiadania.

W słoneczny wiosenny dzień Hania wybrała się na spacer do parku. Idąc parkową alejką widziała poruszające się na wietrze listki – tupanie, pocieranie dłoni o dłonie

Na gałęziach drzew siedziały ptaki i prowadziły poranne rozmowy – *naśladowanie głosu ptaków – ćwir, ćwir, pi, pi, kra, kra*

Słońce grzało swoimi gorącymi promykami drzewa gorącymi promykami drzewa, ptaki i ludzi – *granie na dzwoneczkach*

Na trawie pod dębem bawiły się dwie wiewiórki. Przerzucały do siebie znalezione pod drzewem żołędzia – *pojedyncze uderzenia w bębenek*

A wiatr cicho szumiał, poruszał listkami, przeganiał lekkie chmurki – *szeleszczenie folią*

Nagle wiatr zaczął mocniej wiać – *gwałtowne szelesty folią i kartką papieru*

Słońce schowało się za chmurami, a na ziemię zaczęły spadać pojedyncze krople deszczu – *wolne uderzenia w trójkąty*

Za chwilę pojawiło się więcej kropli, które spadały na ziemię jedna obok drugiej. Połączone krople tworzyły kałuże – *szybkie uderzenia w trójkąty*

Hania zaczęła szybko biec w stronę domu. Wskakiwała w kałuże, a woda rozpryskiwała się na boki – *szybkie tupanie, klaśnięcie w dłonie*

Kiedy dotarła do domu jej ubranie i buty były przemoczone. Ciepły wiosenny deszcz nie zaszkodził Hani, a na pewno pomógł wszystkim roślinom.

„Zmienna wiosenna pogoda” – zabawa orientacyjno – porządkowa. Dzieci spacerują po sali. na hasło „słońce” – podnoszą ręce do góry i zataczają małe kółka. na hasło „deszcz” – przeskakują z nogi na nogę.

„Czekamy na wiosnę” – zabawy na świeżym powietrzu – wdrażanie do przestrzegania zasad bezpiecznej zabawy.

POPOŁUDNIE

„Zmienna wiosenna pogoda” – zabawa orientacyjno – porządkowa.

„Zielone żabki z nakrętek” – zabawa plastyczna.

Do wykonania żabki potrzebne będą: zielone nakrętki od butelek, guziki, plastelina, nożyczki, zielony brystol. Za pomocą plasteliny dzieci przyklejają do nakrętki oczy z guzików. z zielonego brystolu wycinają żabie łapki i mocują je plasteliną na spodzie nakrętki.

„Żabie opowieści” – zabawa słowna.

Dzieci wymyślają imiona dla swoich żabek i opowiadają jak można poznać, że jest już wiosna.

Dowolne zabawy podejmowane z inicjatywy dzieci – kształtowanie umiejętności samodzielnego organizowania sobie czasu wolnego.

Dzień 3

Temat dnia: GDZIE TA WIOSNA?

Propozycja wpisu w dzienniku zajęć:

I Swobodne zabawy w kącikach tematycznych – kształtowanie umiejętności zgodnej i cichej zabawy.

„Gimnastyka” – improwizacja ruchowa wiersza Agnieszki Olędzkiej.

„Wysportowany przedszkolak” – zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 29

II „Dziesiątka” – wprowadzenie liczby 10 i jej zapisu cyfrowego – rozwijanie myślenia matematycznego.

„Czy to już wiosna?” – ćwiczenia gimnastyczne – zestaw 29 – doskonalenie ogólnej sprawności fizycznej na torze przeszkód.

„Wiosenne porządki” – zabawy na placu zabaw – kształtowanie umiejętności współpracy w zespole.

III „Kwiaty” – zabawa muzyczno – ruchowa.

„Hej Wiosenko!” – zabawa twórcza.

Dowolne zabawy dzieci – zwrócenie uwagi na stosowanie form grzecznościowych.

RANEK

Swobodne zabawy w kącikach tematycznych – kształtowanie umiejętności zgodnej i cichej zabawy.

„Gimnastyka” – improwizacja ruchowa wiersza Agnieszki Olędzkiej.

Dobieramy się parami	- dobieramy się parami
raz, dwa, trzy.	- klaszczemy w ręce trzy razy
Teraz sobie pomachamy	- machamy
raz, dwa, trzy.	- klaszczemy w ręce trzy razy
Trzy przysiady wnet zrobimy	- robimy przysiad

raz, dwa, trzy.	- klaszczemy w ręce trzy razy
I wesoło zaklaszczemy	- klaszczemy
raz, dwa, trzy.	- klaszczemy w ręce trzy razy
Już za ręce się łąpiemy	- łąpiemy się za ręce
raz, dwa, trzy.	- klaszczemy w ręce trzy razy
I wesoło się kręcimy	- kręcimy się w koło
raz, dwa, trzy.	- klaszczemy w ręce trzy razy
Trenujemy razem biegi	- biegniemy w miejscu
raz, dwa, trzy.	- klaszczemy w ręce trzy razy
Uśmiejemy się do siebie	- uśmiejemy się
raz, dwa, trzy.	- klaszczemy w ręce trzy razy

„Policz sylaby” – zabawa słowna.

Dzieci siedzą w parach. Jedna osoba wymyśla słowa, a druga dzieli je na sylaby i liczy ilość sylab.

„Wysportowany przedszkolak”

– zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 29

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

Temat 1: „Dziesiątka”

– wprowadzenie liczby 10 i jej zapisu cyfrowego.

Cele:

- Zapoznanie z liczbą 10 w pojęciu kardynalnym i porządkowym.
- Rozwijanie myślenia matematycznego.
- Zapoznanie z wyglądem liczby 10.

Środki dydaktyczne: wiersz „Kwiaty w ogrodzie” Doroty Kossakowskiej, *Karta pracy*, cz. 3, s. 46, sylwety 10 przebiśnięgów, sylwety 10 różnych kwiatów, plansza z liczbą 10

Przebieg:

Powstanie liczby 10.

Nauczyciel zawiesza na tablicy 9 przebiśnięgów. Dzieci przeliczają kwiaty. Następnie zawiesza jeszcze 1 kwiatek. Dzieci liczą wszystkie przebiśnięgi. Nauczyciel obok ostatniego kwiatka przypina planszę

z liczbą 10. Dzieci odpowiadają na pytanie z ilu cyfr składa się liczba. Nauczyciel wyjaśnia, że jest to liczba dwucyfrowa.

Nauka pisania liczby 10.

Nauczyciel demonstruje sposób pisania liczby, a następnie dzieci piszą liczbę 10 palcem w powietrzu, na dywanie, na swojej dłoni.

Przedstawienie liczby 10 w aspekcie kardynalnym.

„Kwiaty w ogrodzie” – słuchanie wiersza.

Dziesięć kwiatów rośnie w ogrodzie
w donicach pięknych, nowych.
A nad kwiatami lata dziesięć,
motyli kolorowych.
Dziesięć kropelek deszczu spadło,
po jednej na każdy kwiatek.
- O jak przyjemnie i jak miło -
odezwał się mały bratek.

Rozmowa na temat wiersza.

- Ile kwiatów rośnie w ogrodzie?
- Jakie są donice w których rosną kwiaty?
- Ile motyli lata nad kwiatami?
- Ile kropli deszczu spadło?
- po ile kropeł spadło na każdy kwiatek?

Przedstawienie liczby 10 w aspekcie porządkowym.

Nauczyciel wyznacza 10 dzieci i rozdaje im po jednym papierowym kwiatku. Pozostałe dzieci liczą używając liczebników porządkowych: np. pierwsze dziecko trzyma czerwonego tulipan, drugie dziecko trzyma żółtego żonkila, trzecie dziecko trzyma białą różę itd.

Ćwiczenia w pisaniu liczby 10 po śladzie i samodzielnie.

Karta pracy, cz. 3, s. 46.

Posłuchaj rymowanki:

Dziesięć baranów chodzi po łące.
Świeci na nie słońce gorące.

Dziesięć baranów odpoczywa.
Odznakę dzielnego barana zdobywa.

Pisz cyfry 10 po śladach i samodzielnie (chętne dzieci).

Temat 2: „Czy to już wiosna?”
– ćwiczenia gimnastyczne – zestaw 29.

Cele:

- Zapoznanie się z zasadami zabawy „Rób tak – nie rób tak”.
- Kształtowanie prawidłowej postawy ciała.
- Doskonalenie ogólnej sprawności fizycznej na torze przeszkód.

Forma: tor przeszkód

Przybory: na 1 tor (6 woreczków gimnastycznych, 1 laska gimnastyczna, 2 płotki, 3 języki lub 3 woreczki, 2 szarfy gimnastyczne, 3 pachołki), piłeczki tenisowe po jednej na parę

1. Czynności organizacyjno – porządkowe:

- Zbiórka, powitanie, sprawdzenie obecności i gotowości do zajęć.

2. Część wstępna:

Zabawa ożywiająca „Rób tak – nie rób tak”.

Nauczyciel wykonuje ćwiczenie i mówi „rób tak” lub „nie rób tak”. Kiedy podczas wykonywania ćwiczenia powie „rób tak” to dzieci wykonują to ćwiczenie. Kiedy powie „nie rób tak”, a któreś z dzieci wykona to ćwiczenie wówczas dziecko, które popełniło błąd wykonuje karne 3 przysiady. Przykładowe ćwiczenia:

- krążenia oburącz w przód, krążenia oburącz w tył, krążenie prawą ręką w przód, krążenie lewej ręki w przód, krążenie prawej ręki w tył, krążenie lewej ręki w tył, krążenia naprzemianstronne w przód, krążenia naprzemianstronne w tył, bieg w miejscu z wysokim unoszeniem kolan, bieg w miejscu z uderzeniami piętami o pośladki, w rozkroku skłony tułowia w przód, skłony tułowia w bok, krążenia tułowia, krążenia bioder, wspięcia na palce i opusty itp.

3. Część główna:

Dzieci ćwiczą na boso.

Nauczyciel rozstawia 2 jednakowe tory przeszkód.

Przeszkody:

1. Start: 4 woreczki (przechodzimy po woreczkach)
2. laska gimnastyczna (przemieszczamy się jak papużka na drążku)
3. 2 płotki (przechodzimy nad płotkiem, przechodzimy pod płotkiem)
4. 3 języki lub 3 woreczki ułożone jeden za drugim w linii prostej (przechodzimy)
5. 2 szarfy i 2 woreczki (szarfy tworzą dwa koła w jednym kole leżą woreczki, które palcami stóp dzieci przekładają z szarfy do szarfy)
6. 3 pachołki (omijamy pachołki slalomem)
7. Wracamy na linię startu na czworakach.

Tor przeszkód pokonujemy 3 razy. Dzieci pomagają posprzątać tor przeszkód.

4. Część końcowa:

Ćwiczenie oddechowe:

Dzieci dobierają się w pary i otrzymują od nauczyciela piłeczkę do tenisa stołowego. W leżeniu przodem twarzami do siebie przedmuchują piłeczkę.

Czynności organizacyjno – porządkowe:

Omówienie realizowanych zadań, zachęcenie do kontynuowania ćwiczeń poza zajęciami, pożegnanie.

„Wiosenne porządki” – zabawy na placu zabaw – kształtowanie umiejętności współpracy w zespole.

POPOŁUDNIE

„Kwiaty” – zabawa muzyczno – ruchowa.

„Hej Wiosenko!” – zabawa twórcza.

Dzieci wymyślają rymowane okrzyki jakimi chcą powitać Wiosnę.

Karta pracy, cz. 3, s. 47.

Poprowadź linię od najmniejszej cyfry do największej. Pokoloruj kwiaty.

Dowolne zabawy dzieci – zwrócenie uwagi na stosowanie form grzecznościowych.

Dzień 4

Temat dnia: STRÓJ DLA WIOSNY

Propozycja wpisu w dzienniku zajęć:

I Dowolne zabawy w sali – kształtowanie umiejętności porozumiewania się z kolegami i koleżankami umiarkowanym głosem.

„Portret Wiosny” – rysowanie kredkami.

„Wysportowany przedszkolak” – zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 29

II „Wspólne śpiewanie” – zabawy muzyczne – doskonalenie poczucia rytmu.

„Kwiaty” – zabawa muzyczno – ruchowa.

„Suknia Pani Wiosny” – malowanie farbą plakataową na płótnie – rozwijanie inwencji twórczej.

„Wiosną się zieleni” – spacer – dzielenie się obserwacjami dotyczącymi zmian w przyrodzie.

III „Kwiaty” – zabawa muzyczno – ruchowa.

„Przedszkolny ogródek” – sadzenie cebuli.

Swobodne zabawy dzieci – wdrażanie do sprzątnięcia po zakończonej zabawie.

RANEK

Dowolne zabawy w sali – kształtowanie umiejętności porozumiewania się z kolegami i koleżankami umiarkowanym głosem.

Karta pracy, cz. 3, s. 48.

Czas rozpocząć wiosenne prace w ogrodzie. Jakich narzędzi potrzebujesz? Przeczytaj wyrazy, odszukaj odpowiedni rysunek i pokoloruj ramkę na taki sam kolor.

„Portret Wiosny” – rysowanie kredkami.

Dzieci rysują portret Pani Wiosny.

„Wysportowany przedszkolak” – zabawy i ćwiczenia poranne
– zestaw 29

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

Temat 1: „Wspólne śpiewanie” – zabawy muzyczne.

Cele:

- Doskonalenie poczucia rytmu.
- Umuzykalnianie dzieci.
- Czerpanie radości ze wspólnej zabawy.

Środki dydaktyczne: rymowanki „Wiosenne rymowanki” Doroty Kossakowskiej, emblematy kwiatów, muzyka taneczna, bębenek

Przebieg:

Echo rytmiczne

Nauczyciel wyklaskuje dowolny rytm a dzieci powtarzają go. Następnie chętne dzieci proponują swoje tematy rytmiczne.

„Taniec kwiatów” – zabawa muzyczna.

Dzieci zawieszają na szyi emblematy kwiatów. Poruszają się swobodnie do muzyki tanecznej. na przerwę w muzyce tworzą kola składające się z takich samych kwiatów i przez chwilę kontynuują taniec w kołach.

„Spacer” – zabawa ćwicząca rozpoznawanie rytmu.

Podczas rytmu ćwierćnotowego dzieci maszerują po sali. Przy rytmie ósemkowym – biegają na palcach. Mocne uderzenie w bębenek – ustawiają się przy ścianie.

„Wiosenne rymowanki” – śpiewanie rymowanek na melodię Panie Janie.

Witaj wiosno, witaj wiosno.

Jak się masz? Jak się masz?

Wszyscy cię witamy, do nas zapraszamy.

Zostań tu, zostań tu.

Kwitną kwiaty, kwitną kwiaty.

Tu i tam, tu i tam.

Dużo kwiatów mamy, wszystkie je kochamy.
Piękne są, piękne są.

„Kwiaty” – zabawa muzyczno – ruchowa.

Temat 2: „Suknia Pani Wiosny”
– malowanie farbą plakatową na płótnie.

Cele:

- Rozwijanie inwencji twórczej.
- Zapoznanie z różnymi rodzajami materiałów.
- Doskonalenie koordynacji wzrokowo – ruchowej.

Środki dydaktyczne: wiersz „Spacer Wiosny” Agnieszki Olędzkiej, różne materiały, białe płótno, farby, pędzle

Przebieg:

„Spacer Wiosny” – wiersz A. Olędzka.

Wyszła Wiosna na spacer
w kolorowej sukience.
W kapeluszu na głowie
i z kwiatami w ręce.
Słońce do niej się dzisiaj uśmiecha,
żółty motyl siada na dłoni.
A Wiosenka biegnie przed siebie
i czerwone biedronki goni.

Rozmowa na temat wiersza.

- W jakiej sukience wyszła Wiosna na spacer?
- Kto uśmiecha się do Wiosny?
- W jakim kolorze jest motyl, który usiadł na dłoni Wiosny?
- Kogo goni Wiosna?

„Jaki to wzór” – oglądanie materiałów w różne wzory (kwiaty, kropki, paski, krata).

Porównywanie gatunku materiałów (cienki, gruby, śliski, rozciągliwy, sztywny).

„Co można uszyć z materiału?” – swobodne wypowiedzi dzieci.

Podanie tematu pracy.

Tematem pracy jest zaprojektowanie wzoru na materiale.

Indywidualna praca dzieci.

Dzieci na białym płótnie malują dowolne wzory farbą plakatową.

Sprzątnięcie stanowisk pracy.

Oglądanie wykonanych prac.

„Wiosną się zieleni” – spacer – dzielenie się obserwacjami dotyczącymi zmian w przyrodzie.

POPOŁUDNIE

„Kwiaty” – zabawa muzyczno – ruchowa.

Karta pracy, cz. 3, s. 49.

Popatrz jak rośnie cebula. Załóż swój zielony ogródek. Powiedz, czego rośliny potrzebują do życia.

„Przedszkolny ogródek” – sadzenie cebuli.

Swobodne zabawy dzieci – wdrażanie do sprzątnięcia po zakończonej zabawie.

Dzień 5

Temat dnia: WIOSNA JEST BLISKO

Propozycja wpisu w dzienniku zajęć:

I Zabawy według zainteresowań dzieci – zwrócenie uwagi na poszanowanie zabawek swoich i kolegów.

„Wiosny czas” – zabawa oddechowa.

„Wysportowany przedszkolak” – zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 29

II „Idzie wiosna” – nauka wiersza z wykorzystaniem piktogramów – rozwijanie koncentracji, lepszego skupienia uwagi.

„Czy to już wiosna?” – ćwiczenia gimnastyczne – zestaw 29 – doskonalenie ogólnej sprawności fizycznej na torze przeszkód.

„Zwiastuny wiosny” – spacer – dostrzeganie zmian charakterystycznych dla danej pory roku.

III „Kwiaty” – zabawa muzyczno – ruchowa.

„Lustrzane odbicie” – zabawa na spostrzegawczość.

Dowolne zabawy tematyczne – zwrócenie uwagi na zgodną zabawę i odkładanie zabawek na swoje miejsce.

RANEK

Zabawy według zainteresowań dzieci – zwrócenie uwagi na poszanowanie zabawek swoich i kolegów.

Karta pracy, cz. 3, s. 50.

Powiedz jakie zmiany zachodzą w przyrodzie w różnych porach roku. Które dziecko pasuje do drzewa wiosennego, letniego, jesiennego, zimowego? Połącz odpowiednie obrazki.

„Wiosny czas” – zabawa oddechowa.

Dzieci siedzą na dywanie, a przed nimi jest rozłożony duży biały mate-

riał. Nauczyciel mówi dzieciom, że to jest śnieg, a my musimy na nim wyczarować piękną zieloną trawę. Rozdaje dzieciom różne odcienie zielonych kartek i prosi, aby dzieci porwały je na małe kawałeczki. Kiedy wszystkie kartki są już porwane, dzieci zbierają zielone kawałeczki do ręki i delikatnie zdmuchują je na biały materiał, tak długo, aż ten cały będzie pokryty zieloną trawą.

„Wysportowany przedszkolak” – zabawy i ćwiczenia poranne
– zestaw 29

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

Temat 1: „Idzie wiosna” – nauka wiersza z wykorzystaniem piktogramów.

Cele:

- Doskonalenie pamięci.
- Doskonalenie umiejętności słuchania ze zrozumieniem.
- Rozwijanie koncentracji, lepszego skupienia uwagi.

Środki dydaktyczne: wiersz „Idzie wiosna” Agnieszki Olędzkiej, białe kartki formatu A5, czarny mazak, patyczki z zieloną bibułą

Przebieg:

„Idzie wiosna” – słuchanie wiersza czytanego przez nauczyciela.

Idzie wiosna słońce świeci.
Na spacerek wyszły dzieci.
Rosną kwiaty.
Ptaszek śpiewa.
Wieje wietrzyk.
Szumią drzewa.
Dwie biedronki się spotkały.
O motylach rozmawiały.

Omówienie treści wiersza.

- Jaka pora roku się zbliża?
- po czym poznajemy, że zbliża się wiosna?
- Dokąd wybrały się dzieci?

- Kto śpiewa w gałęziach drzew?
- Ile biedronek spotkało się?
- O czym rozmawiały biedronki?

Ponowna recytacja wiersza przez nauczyciela z jednoczesnym rysowaniem ilustracji do poszczególnych wersów.

Wspólna recytacja dzieci.

Próby samodzielnego recytowania wiersza.

„Magiczne różdżki” – ćwiczenia oddechowe.

Dzieci otrzymują różdżki (patyczek z zieloną bibułą), powtarzają rymówkę: „Czary mary słońce świeci. Idzie wiosna patrzcie dzieci” z jednoczesnym wykonywaniem ruchów:

Czary mary słońce świeci – dzieci różdżką zataczają w powietrzu koła.
Idzie wiosna patrzcie dzieci – dzieci wykonują cztery ruchy z góry na dół.

Następnie, trzymając różdżkę na wysokości ust wykonują wdech nosem i wydech ustami kierując strumień powietrza w stronę bibułki.

Temat 2: „Czy to już wiosna?”
– ćwiczenia gimnastyczne – zestaw 29.

Cele:

- Zapoznanie się z zasadami zabawy „Rób tak – nie rób tak”.
- Kształtowanie prawidłowej postawy ciała.
- Doskonalenie ogólnej sprawności fizycznej na torze przeszkód.

„Zwiastuny wiosny” – spacer – dostrzeganie zmian charakterystycznych dla danej pory roku.

POPOŁUDNIE

„Kwiaty” – zabawa muzyczno – ruchowa.

„Lustrzane odbicie” – zabawa na spostrzegawczość.

Dzieci siedzą na dywanie. Przed nimi rozłożone są figury geometryczne. Nauczyciel wiesza na tablicy obrazek kwiatka składający się z figur geometrycznych. Zadaniem dzieci jest ułożenie takiego samego kwiatka na swoim dywaniku.

Karta pracy, cz. 3, s. 51.

W ogrodzie zakwitły wiosenne kwiaty. Policz, ile kwiatów wyrosło w ogródku. Pod każdym obrazkiem wpisz odpowiednią cyfrę.

Policz kwiaty i wstaw odpowiedni znak: $<$, $>$.

Dowolne zabawy tematyczne – zwrócenie uwagi na zgodną zabawę i odkładanie zabawek na swoje miejsce.

TEMAT KOMPLEKSOWY: POWROTY PTAKÓW

Dzień 1

Temat dnia: **PTAKI JUŻ DO NAS LECA**

Propozycja wpisu w dzienniku zajęć:

I Zabawy według zainteresowań dzieci – wdrażanie do samodzielnego podejmowania decyzji co do zajęcia i konsekwencji w jego realizacji.

„Jaki to ptak?” – oglądanie albumów o tematyce przyrodniczej.

„Tak jak bociany” – zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 30

II „Śniadanie Julka i Jagody” – wprowadzenie litery „i”, „j” na podstawie wyrazu „jajko” – doskonalenie słuchu fonematycznego.

„Głodne kurki” – zabawa orientacyjno – porządkowa.

„Ptaszek” – wycinanie i łączenie elementów z papieru – doskonalenie umiejętności precyzyjnego odrysowywania szablonu.

„Powroty ptaków” – spacer – szukanie ptaków powracających do nas na wiosnę.

III „Głodne kurki” – zabawa orientacyjno – porządkowa.

„Czyje to jajko?” – zabawa dydaktyczna.

Swobodne zabawy według zainteresowań dzieci – wdrażanie do dzielenia się zabawkami i cierpliwego czekania na swoją kolej.

RANEK

Zabawy według zainteresowań dzieci – wdrażanie do samodzielnego podejmowania decyzji co do zajęcia i konsekwencji w jego realizacji.

„Jaki to ptak?” – oglądanie albumów o tematyce przyrodniczej.

„Smutny ptaszek – wesoły ptaszek” – burza mózgów.

Szukanie odpowiedzi na pytanie: Kiedy i dlaczego ptaki są smutne? oraz Co sprawia im radość?

„Tak jak bociany” – zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 30

„Ptaki do gniazd” – na podłodze leżą rozłożone obręcze. Dzieci poruszają się swobodnie po sali, naśladując latające ptaki. Na sygnał wskakują do obręczy. Może w niej być tyle osób, ile wskaże nauczyciel.

„Bociany na łące” – Dzieci chodzą po sali wysoko unosząc do góry nogi, ręce mają wyciągnięte w bok. Co jakiś czas zatrzymują się i stoją na jednej nodze.

„Głodne wróbelki” – Dzieci poruszają się swobodnie po sali, na hasło „śniadanie” – kucają i stukają palcem wskazującym w podłogę.

„Szukaj pary” – Dzieci poruszają się po sali w rytmie ósemkowym, na hasło „szukaj pary”, szybko dobierają się w pary.

„Wspólne ćwiczenia” – Dzieci powtarzają tekst, a następnie w parach wykonują wymyślone przez siebie ćwiczenie.

Ćwiczymy w parach raz, dwa, trzy

Ćwiczę ja i ćwiczysz ty.

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

Temat 1: „Śniadanie Julka i Jagody” – wprowadzenie litery „j”, „J” na podstawie wyrazu „jajko”

Cele:

- Wprowadzenie drukowanej i pisanej litery j, J.
- Doskonalenie słuchu fonematycznego.
- Określenie głoski j jako spółgłoski.

Środki dydaktyczne: opowiadanie „Śniadanie Julka i Jagody” Doroty Kossakowskiej, tablica demonstracyjna z literą j, nakrywki białe, czerwone, niebieskie, wyraz jajko, obrazek przedstawiający jajko, plastelina, Karta pracy, cz. 3, s. 52

Przebieg:

„Śniadanie Julka i Jagody” – słuchanie opowiadania D. Kossakowskiej.

Rodzice Julka i Jagody hodują krowy i kury. Kury znoszą jajka, a krowy dają pyszne, zdrowe mleko. Julek i Jagoda jedzą śniadanie. Mama przygotowała Julkowi jajka. Mówi, że zniósła je jego ulubiona kura Jarzębatka. Siostra Julka ma jogurt. Bardzo lubi jogurty, a szczególnie te, które mają smak jagodowy. Jajka i przetwory mleczne są zdrowe. A Julek mówi, że są smakowite.

Rozmowa na temat opowiadania.

- Jakie zwierzęta hodują rodzice Julka i Jagody?
- Kto znosi jajka?
- Skąd bierze się mleko?
- Co mama przygotowała Julkowi na śniadanie?
- Jaka kura zniósła jajko?
- Co na śniadanie je Julka?
- Jakie jogurty najbardziej lubi Jagoda?
- Co o jajkach i przetworach mlecznych mówi Julek?

Wyszukiwanie na ilustracji przedmiotów, których nazwy zawierają głoskę „j”.

Karta pracy, cz. 3, s. 52.

Dzieci oglądają ilustrację i wymieniają nazwy zawierające głoskę j: jogurt jagodowy, jajka, Julek, Jagoda.

Wyeksponowanie wyrazu podstawowego – „jajko” oraz obrazka przedstawiającego jajko.

Analiza i synteza słuchowa wyrazu „jajko”.

- Wybrzmiewanie sylab i głosek.
- Wypowiadanie sylab połączone z klaskaniem.
- Wypowiadanie kolejnych głosek wyrazu jajko.
- Liczenie głosek w wyrazie jajko.

Określenie położenia głoski odpowiadającej literze „j”.

- Podawanie wyrazów z głoską j w nagłosie (jagoda, jaskinia, jemiota), śródgłosie (kajak, pająk, zająć) i wygłosie (klej, tramwaj, pokój).
- Określenie rodzaju głoski j (spółgłoska).
- Wybrzmiewanie sylab w wyrazie połączone z tupaniem, uderzaniem o uda.

Analiza i synteza wzrokowa wyrazu „jajko”.

- Budowanie modelu wyrazu jajko z wykorzystaniem nakrywek czerwonych i niebieskich.
- Liczenie samogłosek i spółgłosek w wyrazie jajko.

Prezentacja litery „j” drukowanej małej i wielkiej.

- Pokaz litery j z alfabetu demonstracyjnego.

Ułożenie z białych nakrywek wyrazu „jajko”, a następnie zastąpienie literą „j” odpowiedniej nakrywki.**Demonstracja litery „j” pisanej małej i wielkiej – porównanie jej z literą drukowaną.**

- Pokaz pisania litery j, J bez liniatury – zwrócenie uwagi na kierunek pisania.
- Omówienie miejsca zapisu litery j małej i wielkiej w liniaturze.
- Analiza kształtu litery j, J.
- Ćwiczenia ręki przygotowujące do pisania – zaciskanie pięści, prostowanie palców, naśladowanie gry na pianinie, klaskanie.
- Lepienie litery j pisanej małej i wielkiej z plasteliny.

Nauka pisania litery „j”, „J”.

- Ćwiczenia w pisaniu litery j, J palcem w powietrzu, na dywanie, na blacie stolika.

Ćwiczenia w czytaniu tekstu.

Karta pracy, cz. 3, s. 52.

„Głodne kurki” – zabawa orientacyjno – porządkowa.

Dzieci poruszają się swobodnie po sali w przysiadzie. na hasło „głodne kurki”, dzieci przemieszczają się stukając palcem wskazującym o podłogę.

Temat 2: „Ptaszek”

– wycinanie i łączenie elementów z papieru.

Cele:

- Zapoznanie ze sposobem wykonania ptaka.

- Doskonalenie umiejętności precyzyjnego odrysowywania szablonu.
- Rozwijania inwencji twórczej.

Środki dydaktyczne: zagadka Doroty Kossakowskiej, po 2 kartki z bloku technicznego A5 brązowe lub szare dla każdego dziecka, szablony ptaków, ołówki, nożyczki, czarny brystol, obrazki przedstawiające ptaki, gałąź

Przebieg:

Rozwiązanie zagadki.

Potrafią latać i pięknie śpiewać
oraz gniazda budują.

Każdego roku do ciepłych krajów odlatują,
lecz niektóre u nas zimują. (ptaki)

„Co wiem o ptakach?” – swobodne wypowiedzi dzieci.

Dzieci dzielą się wiadomościami na temat ptaków. Wymieniają ich nazwy, sposób odżywiania się, rozpoznają na ilustracjach.

„Kto odlatuje, a kto zostaje?” – segregowanie

Dzieci siedzą w kole, na środku leżą obrazki przedstawiające ptaki. Dzieci dzielą ptaki na dwie grupy: te, które odlatują na zimę do ciepłych krajów i te, które zostają z nami.

Podanie tematu pracy i wyjaśnienie sposobu jej wykonania.

Dzieci tworząc ptaka wykonują następujące czynności:

- na kartce z bloku technicznego formatu A5 rysują ptaszka (lub odrysowują z szablonu) bez skrzydeł i wycinają go.
- Kartkę z bloku rysunkowego formatu A5 składają w harmonijkę – to będą skrzydła ptaka.
- na środku tułowia robią nacięcie, przez które przekładają skrzydła.
- z czarnego brystolu wycinają oczy i przyklejają je ptaszkowi.

Samodzielna praca dzieci.

Sprzątnięcie stanowisk pracy.

Demonstracja ptaków i umieszczenie ich na gałęzi.

„Powroty ptaków” – spacer – szukanie ptaków powracających do nas na wiosnę.

POPOŁUDNIE

„Głodne kurki” – zabawa orientacyjno – porządkowa.

„Czyje to jajko?” – zabawa dydaktyczna.

Nauczyciel prezentuje dzieciom jajka różnych ptaków: jajko kury, przepiórki, gęsi, strusia. Pyta czy wiedzą kto zniósł te jajka. Dzieci wypowiadają się na temat eksponatów. Porównują ich wygląd, wielkość.

Karta pracy, cz. 3, s. 53.

Zaznacz w wyrazach litery j J. Powiedz czy j to samogłoska, czy spółgłoska. Pokoloruj litery używając odpowiedniego koloru.

Swobodne zabawy według zainteresowań dzieci – wdrażanie do dzielenia się zabawkami i cierpliwego czekania na swoją kolej.

Dzień 2

Temat dnia: DZIEŃ DOBRY BOCIANIE

Propozycja wpisu w dzienniku zajęć:

I Dowolne zabawy tematyczne – zwrócenie uwagi na cichą zabawę.

„Pudełko – niespodzianka” – zabawa.

„Tak jak bociany” – zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 30

II „Bocian i jego gniazdo” – słuchanie opowiadania nauczyciela – wzbogacanie wiedzy dziecka na temat życia bocianów.

„Przestraszone żabki” – zabawa ruchowa rozwijająca szybką reakcję na sygnał.

„Powrót bociana” – wprowadzenie piosenki – zapoznanie ze słowami i melodią piosenki.

„Witaj bocianie” – pobyt na świeżym powietrzu – wdrażanie do przestrzegania ustalonych zasad.

III „Bocian i żabki” – zabawa z elementem skoku.

„Papierowe żabki” – zabawa oddechowa.

Swobodne zabawy dzieci – rozwijanie umiejętności organizowania sobie czasu wolnego.

RANEK

Dowolne zabawy tematyczne – zwrócenie uwagi na cichą zabawę.

Karta pracy, cz. 3, s. 53.

Poszukaj gdzie jest wyraz jajko. Podkreśl go czerwoną kredką.

„Pudełko – niespodzianka” – zabawa zręcznościowa.

Nauczyciel wypełnia pudełko z otworem na rękę dużą ilością fasoli. Następnie zakopuje w nim jakiś mały przedmiot np. kluczyk, piłeczkę, breloczek. Zadaniem dziecka będzie odszukanie schowanego przedmiotu.

„Tak jak bociany” – zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 30

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

Temat 1: „Bocian i jego gniazdo”
– słuchanie opowiadania nauczyciela.**Cele:**

- Wzbogacanie wiedzy dziecka na temat życia bocianów.
- Rozwijanie funkcji językowych.
- Usprawnianie narządów mowy.

Środki dydaktyczne: opowiadanie „Bocian i jego gniazdo” Doroty Kosakowskiej, zagadka Agnieszki Olędzkiej, ilustracje bocianów, maskotka bociana, bębenek

Przebieg:**Rozwiązanie zagadki słownej:**

Na czerwonych długich nogach po łące wędruje.

Wśród zielonej trawy żabki wypatruje. (bocian)

„Bocian i jego gniazdo” – opowiadanie nauczyciela.

Nauczyciel opowiada dzieciom o bocianach wspomagając się ilustracjami.

Wiosna powoli zaczyna swe królowanie. Pojawiają się liście na drzewach, w ogrodach i lasach zakwitają kwiaty. Wszystko budzi się do życia. Ptaki też wiedzą, że rozpoczęła się wiosna. W bocianim gnieździe, które do tej pory stało puste, coś się dzieje. Wczesnym rankiem przyleciała para bocianów. Ich gniazdo znajduje się na starym drzewie. Mieszkają w nim od kilku lat i nie jeden raz doczekali się potomstwa. Każdego roku, gdy przylatują z ciepłych krajów, dokładnie oglądają gniazdo. Padające deszcze, śnieg, wiatr i mróz uszkodziły ich dom. Trzeba je trochę poprawić. To zadanie dla bocianiego taty. Przynosi do gniazda patyki, gałązki i sprytnie umieszcza w miejscach, gdzie są dziury. Znosi też trawę, aby gniazdo było miękkie i wygodne. W tym czasie bociania mama poleciała na pobliskie pole, gdzie rolnicy rozpoczęli wiosenne prace. W poruszanej przez pług ziemi łatwo znaleźć pożywienie. Dżdżownice, myszy czy nornice to pyszny kąsek dla bocianów. Bociany odwiedzają też leżące niedaleko

gniazda łąki. Można tam trafić na ślimaki, owady, jaszczurki. Kiedy wieczorem para bocianów spotkała się w gnieździe okazało się, że jest niespodzianka. Pojawiły się dwa piękne jajka, z których wylęgną się małe bociany. Bociania mama ogrzewa je swoim ciałem. Za jakiś czas pojawią się pisklęta, które będą bardzo głodne. Przez dwa miesiące ich rodzice będą znosić jedzenie, aby małe bocianki mogły zmienić się w piękne dorosłe ptaki. Późnym latem razem z rodzicami wyruszą w daleką drogę, aby zimę spędzić w ciepłych krajach. A po powrocie zbudują gniazda i założą własne rodziny.

„Bocian zaraz żabę złapie” – zabawa logorytmiczna.

„Kap kap deszczyk mały kapie, bocian zaraz żabę złapie”.

„Co wiemy o bocianach” – rundka z bocianem.

Dziecko trzymające maskotkę bociana w ręku mówi co zapamiętało o bocianie i o jego życiu.

„Przestraszone żabki” – zabawa ruchowa rozwijająca szybką reakcję na sygnał.

Dzieci – żabki, naśladują skoki żabek. Uderzenie w bębenek jest sygnałem, że zbliża się bocian. Przestraszone żabki nieruchomieją. Dwa uderzenia w bębenek są sygnałem, że bocian odszedł i żabki mogą skakać dalej.

Temat 2: „Powrót bociana”
– wprowadzenie piosenki.

Cele:

- Zapoznanie ze słowami i melodią piosenki.
- Umuzykalnianie dzieci.
- Doskonalenie poczucia rytmu.

Środki dydaktyczne: piosenka „Powrót bociana” muz. Jarosław Woźniewski, sł. Dorota Kossakowska

Przebieg:

„Powrót bociana” – słuchanie piosenki.

I Bocian Kacper wraca do domu.

Przed nim będzie trasa daleka.

Leci dzielnie do nas z Afryki.
Przecież gniazdo na niego czeka.

Ref: Boćku, boćku czekamy na ciebie.
I patrzemy kiedy powrócisz.
Kiedy zrobisz porządek w swym gnieździe.
Niepotrzebne gałązki wyrzucisz.

II Długą drogę bocian pokonał.
Już zaczyna krząć nad nami.
Wszędzie słychać kle, kle bocianie.
I przyjaźnie macha skrzydłami.

Ref: Boćku...

Rozmowa na temat piosenki.

- Dokąd wraca bocian Kacper?
- Skąd wraca Kacper?
- Co czeka na niego, gdy wróci z podróży?
- Co bocian robi w swoim gnieździe po powrocie?
- Jak bocian wita się z nami po powrocie z Afryki?
- z ilu zwrotek składa się piosenka?
- Czy piosenka jest smutna czy wesoła?
- Czy piosenka jest szybka, czy wolna?

Słuchanie piosenki śpiewanej przez nauczyciela.

Nauczyciel śpiewa piosenkę wykorzystując maskotkę bociana, naśladuje lot bociana, krążenie, machanie skrzydłami, porządkowanie gniazda, wyrzucanie gałązek.

Nauka refrenu.

Dzieci powtarzają za nauczycielem słowa refrenu. Wypowiadają tekst cicho, głośno, szeptem. Powtarzają tekst z jednoczesnym wyklaskiwaniem rytmu.

Wspólny śpiew.

Dzieci śpiewają refren wspólnie z nauczycielem. Następnie zwrotek śpiewa nauczyciel, a refren śpiewają wspólnie.

1 Bo - cian Kac - per wra - ca do do - mu Przed nim bę - dzie tra - sa da - le - ka

5 le - ci dziel - nie do nas z Af - ry - ki prze - cież gnia - zdo na nie - go cze - ka

9 boć - ku boć - ku cze - ka - my na cie - bie

13 i pat - rzy - my kie - dy po - wró - cisz Kie - dy zro - bisz po - rządek w swym gnieź - dzie

17 nie - po - trzeb - ne ga - łąz - ki wy - rzu - cisz.

19 Dłu - gą dro - gę bo - cian po - ko - nał

23 już za - czy - na krą - żyć nad na - mi wszę - dzie sły - chać kle kle bo - cia nie

27 i przy - ja - aź - nie ma - cha skrzy - dła - mi

31 Boć - ku boć - ku cze - ka - my na cie - bie i pa - trzy - my kie - dy po - wró - cisz

35 kie - dy zro - bisz po - rządek w swym gnieź - dzie nie - po - trzeb - ne ga - łąz - ki wy - rzu - cisz

Zabawa rytmiczna ze śpiewem.

- Podczas I zwrotki dzieci w rytm melodii maszerują po obwodzie koła.
- Podczas refrenu dzieci stoją w miejscu i wyklaskują rytm piosenki.
- podczas II zwrotki dzieci wyciągają ręce w bok i wykonują skłony na boki. na słowa: „Wszędzie słycać kle, kle bocianie” dzieci wyciągają wyprostowane ręce do przodu i naśladują klekot bociana.

„Bocian i żabki” – zabawa z elementem skoku.

Dzieci – żabki poruszają się po sali naśladując skoki żab. na hasło „bocian idzie”, wszystkie żabki gromadzą się w wyznaczonym miejscu sali.

„Witaj bocianie” – pobyt na świeżym powietrzu – wdrażanie do przestrzegania ustalonych zasad.

POPOŁUDNIE

„Bocian i żabki” – zabawa z elementem skoku.

„Papierowe żabki” – zabawa oddechowa.

Dzieci dmuchają na papierowe żabki, tak aby te wskoczyły do stawu i uciekły przed bocianem.

Karta pracy, cz. 3, s. 54.

Narysuj przedmioty, których nazwy rozpoczynają się na głoskę j. Dokończ szlaczki.

Swobodne zabawy dzieci – rozwijanie umiejętności organizowania sobie czasu wolnego.

Dzień 3

Temat dnia: JASKÓŁKA ROBI KÓŁKA

Propozycja wpisu w dzienniku zajęć:

I Samorządne zabawy podejmowane przez dzieci – wdrażanie do samodzielnego organizowania sobie miejsca zabawy.

„Zapamiętaj i narysuj” – zabawa kształcąca wyobraźnię.

„Tak jak bociany” – zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 30

II „Gdzie jest jaskółka?” – zabawa matematyczna – doskonalenie umiejętności posługiwania się liczebnikami porządkowymi.

„Ćwiczymy jak ptaki” – ćwiczenia gimnastyczne – zestaw 30 – kształtowanie koordynacji ruchowej i równowagi.

„Wiosenny wietrzyk” – zabawy na placu przedszkolnym – zwrócenie uwagi na bezpieczeństwo podczas zabaw.

III „Ptaki do gniazd” – zabawa orientacyjno – porządkowa.

„Co jedzą bociany” – słuchanie opowiadania.

Dowolne zabawy dzieci – zaspokajanie naturalnej potrzeby zabawy.

RANEK

Samorządne zabawy podejmowane przez dzieci – wdrażanie do samodzielnego organizowania sobie miejsca zabawy.

Karta pracy, cz. 3, s. 55.

Ćwiczenia w pisaniu litery j, J po śladzie. Dzieci chętnie ćwiczą pisanie litery w liniaturze bez wzoru.

„Zapamiętaj i narysuj” – zabawa kształcąca wyobraźnię.

Dzieci siedzą w parach jedno za drugim. Dziecku siedzącemu z tyłu nauczyciel podaje kartkę ze szkicem obrazka (np. słońce, kwiatek, dom). Ma on za zadanie narysować taki sam obrazek na plecach kolegi, który rysuje taki sam obrazek na swojej kartce. Potem następuje zmiana ról.

„Tak jak bociany” – zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 30

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

Temat 1: „Gdzie jest jaskółka?” – zabawa matematyczna.

Cele:

- Doskonalenie umiejętności posługiwania się liczebnikami porządkowymi.
- Rozwijanie orientacji przestrzennej.
- Rozwijanie logicznego myślenia.

Środki dydaktyczne: Wyprawka, s. 27, nożyczki, dywaniki, kartki A4 z narysowanymi 6 liniami

Przebieg:

Przygotowanie do zajęć.

Dzieci wycinają jaskółki, które będą wykorzystywane podczas zajęć matematycznych.

„Kropka do kropki” – ćwiczenia w liczeniu.

W pudełku znajdują się wycięte z brystolu kwadraty, na których narysowane są w różnych ilościach kropki (1 – 5). W pudełku znajduje się po kilka takich samych kwadratów. Chętne dziecko podchodzi do nauczyciela, wybiera 2 kartoniki i liczy jaka jest suma kropek z dwóch kartoników.

„Gdzie leży jaskółka?” – ćwiczenie orientacji w przestrzeni.

Na dywanikach leżą wycięte jaskółki. Dzieci układają je zgodnie z instrukcją nauczyciela.

- Połóż jaskółkę na środku dywanika
- połóż jaskółkę w górze dywanika
- połóż jaskółkę w dole dywanika
- połóż jaskółkę w prawym górnym rogu dywanika
- połóż jaskółkę w lewym dolnym rogu dywanika
- połóż jaskółkę w lewym górnym rogu dywanika
- połóż jaskółkę w prawym dolnym rogu dywanika

„Gdzie siedzi jaskółka?” – liczebniki porządkowe.

Dzieci otrzymują kartki A4 z narysowanymi 6 liniami. Wykonują zadania według instrukcji nauczyciela.

- policz wszystkie wycięte jaskółki
- podziel jaskółki na 2 równe zbiory układając je z prawej i lewej strony dywanika.
- policz ile jaskółek jest w każdym zbiorze i 6 jaskółek odłóż na bok
- na środku dywanika połóż kartkę z liniami, które w zabawie są drutami, na których siadają jaskółki
- na pierwszym drucie połóż 1 jaskółkę, a na czwartym 4
- ułóż zadanie do rysunku (Na pierwszym drucie siedziało 1 jaskółka, a na czwartym 4. Ile jaskółek siedziało na drutach?)
- na trzecim drucie połóż 3 jaskółki, a na szóstym 2
- ułóż zadanie do rysunku (Na trzecim drucie siedziały 3 jaskółki, a na szóstym 2. Ile jaskółek siedziało na drutach?)
- korzystając ze wszystkich jaskółek ułóż dowolną ich ilość na każdym drucie.
- powiedz ile jaskółek siedzi na każdym twoim drucie

„Ptaki do gniazd” – zabawa orientacyjno – porządkowa.

Na podłodze leżą rozłożone obręcze. Dzieci poruszają się swobodnie po sali, naśladując latające ptaki. Na sygnał wskakują do obręczy. Może w niej być tyle osób, ile wskaże nauczyciel.

Temat 2: „Ćwiczymy jak ptaki”
– ćwiczenia gimnastyczne – zestaw 30.**Cele:**

- Zapoznanie się z zasadami zabawy „Bocian, żabki, jaskółka i żuraw”.
- Kształtowanie koordynacji ruchowej i równowagi.
- Rozwijanie ogólnej sprawności fizycznej.

Forma: ćwiczenia kształtujące koordynację ruchową i równowagę.

1. Czynności organizacyjno – porządkowe:

- Zbiórka, powitanie, sprawdzenie obecności i gotowości do zajęć.

2. Część wstępna:

Zabawa ożywiająca:

Dzieci przemieszczają się po sali w określony przez nauczyciela sposób.

Bocian – dzieci chodzą po sali wysoko unosząc kolana,

Żabki – dzieci skaczą po sali naśladując żabki,

Jaskółka – dzieci stoją na jednej nodze, druga noga uniesiona w tył, ramiona w bok,

Żuraw – dzieci stoją na jednej nodze, druga noga ugięta i uniesiona w górę, ręka przełożona pod kolaniem i chwytamy się za nos.

3. Część główna:

Dzieci dobierają się w pary.

W parach ustawiają się naprzeciwko siebie i trzymając się za ręce wykonują ćwiczenia:

- dzieci na zmianę wykonują przysiady,
- dzieci w tym samym czasie wykonują przysiad,
- dzieci wykonują obrót wokół własnej osi cały czas trzymając się za ręce, zmiana kierunku,
- nauczyciel liczy do 2, na 1 dzieci klaszczą w swoje dłonie, na 2 uderzają w dłonie osoby współćwiczącej,
- ćwiczenie jak wyżej tylko liczymy do 4, na 1 dzieci klaszczą w swoje dłonie, na 2 przybijają piątkę prawą ręką, na 3 klaszczą w swoje dłonie, na 4 przybijają piątkę lewą ręką,
- ćwiczenie jak wyżej tylko w siadzie ugiętym i ćwiczą nogi, na 1 klaśnięcie podeszwami stóp, na 2 przybijamy piątkę prawą stopą, na 3 klaśnięcie podeszwami stóp i na 4 przybijamy piątkę lewą stopą,
- ćwiczący w leżeniu tyłem stopy opierają o stopy osoby współćwiczącej i wykonują ruchy jakby jechały na rowerze. po kilku ruchach zmiana kierunku.

4. Część końcowa:

Ćwiczenie oddechowe:

W parach, jedno z dzieci w leżeniu tyłem wykonuje wdech (brzuch wciągamy uwypuklamy klatkę piersiową) i wydech (wypychamy brzuszek ku górze), w tym czasie drugie dziecko kładzie rękę na brzuchu osoby ćwiczącej i sprawdza czy brzuch prawidłowo pracuje. Zmiana w parach.

Czynności organizacyjno – porządkowe:

Omówienie realizowanych zadań, zachęcenie do kontynuowania ćwiczeń poza zajęciami, pożegnanie.

„Wiosenny wietrzyk” – zabawy na placu przedszkolnym – zwrócenie uwagi na bezpieczeństwo podczas zabaw.

POPOŁUDNIE

„Ptaki do gniazd” – zabawa orientacyjno – porządkowa.

Karta pracy, cz. 3, s. 56.

Posłuchaj opowiadania o bocianie. Narysuj co zjada bocian.

Rodzina bocianów mieszka w gnieździe na wysokim słupie. z gniazda widać łąkę, którą bociany często odwiedzają. To dla nich prawdziwa stołówka. Można tam złapać koniki polne, ślimaki, zaskrońce, krety. W stawie można upolować małą rybę lub żabę. na pobliskim polu łatwo o myszy i nornice. Niedawno pojawiły się w gnieździe dwa młode bocianki. Szybko rosną i ciągle są głodne. Rodzice wykonują wiele lotów na łąkę, aby maluchy miały co jeść. Niedługo wyrosną z nich piękne ptaki, które same zaczną zdobywać pożywienie.

Dowolne zabawy dzieci – zaspokajanie naturalnej potrzeby zabawy.

Dzień 4

Temat dnia: LUBIMY BOCIANY

Propozycja wpisu w dzienniku zajęć:

I Swobodne zabawy według zainteresowań – kształtowanie umiejętności zgodnej i bezpiecznej zabawy z rówieśnikami.

„Plastelinowe ptaki cudaki” – lepienie z plasteliny.

„Tak jak bociany” – zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 30

II „Powrót bociana” – zabawa inscenizowana do piosenki – doskonalenie umiejętności dostosowania ruchu do muzyki.

„Bocian i żabki” – zabawa z elementem skoku.

„Papierowe bociany” – wykonanie bociana z papierowego talerzyka – pobudzanie wyobraźni dziecięcej przez słowo, ruch, działalność plastyczną.

„Kto tak pięknie śpiewa?” – wyjście na podwórko – zwrócenie uwagi na różnorodność ptaków w naszym otoczeniu.

III „Ptaki do gniazd” – zabawa orientacyjno – porządkowa.

„Rozmowa ptaka z ptakiem” – układanie krótkich dialogów.

Zabawy podejmowane według zainteresowań – wdrażanie do porozumiewania się z kolegami i koleżankami umiarkowanym głosem.

RANEK

Swobodne zabawy według zainteresowań – kształtowanie umiejętności zgodnej i bezpiecznej zabawy z rówieśnikami.

Karta pracy, cz. 3, s. 57.

Litery z ramki doprowadź do odpowiednich wyrazów.

„Plastelinowe ptaki cudaki” – lepienie z plasteliny.

Lepienie z plasteliny ptaków i nadawanie im imion.

„Tak jak bociany” – zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 30

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

Temat 1: „Powrót bociana”
– zabawa inscenizowana do piosenki.

Cele:

- Rozwijanie poczucia rytmu.
- Doskonalenie umiejętności dostosowania ruchu do muzyki.
- Integracja grupy.

Środki dydaktyczne: piosenka „Powrót bociana” muz. Jarosław Woźniewski, sł. Dorota Kossakowska, tasiemki, słomki, opaska z dziobem bociana

Przebieg:

Muzyczne powitanie.

Nauczyciel śpiewa „powitanek” na wymyśloną przez siebie melodię.

- „Wszyscy się witamy – dobry humor mamy”.

Dzieci śpiewają „powitanek” na melodię zaproponowaną przez nauczyciela.

Rytmizacja tekstu.

Chętne dzieci mówią tekst w dowolnym rytmie, a pozostałe dzieci powtarzają go w takim samym rytmie.

- Bociany wracają, gniazda urządzają.
- Żaby po łące skaczą, dziś bociana zobaczą.
- Żaby i bociany mają wspólne plany.

„Powrót bociana” – wspólny śpiew piosenki.

Zabawa inscenizowana do piosenki.

Nauczyciel wyznacza dzieciom role. do zabawy potrzebna jest grupa dzieci tworząca gniazdo i dziecko grające rolę bociana. Bocian ma na głowie opaskę z dziobem. Dzieci tworzące gniazdo siedzą w kole, blisko siebie tworząc małe kółko. W środku gniazda leżą tasiemki, słomki. Po-

zostałe dzieci wiążą koło, w którym poruszają się podczas śpiewania piosenki.

Bocian Kacper wraca do domu.
Przed nim będzie trasa daleka.
Leci dzielnie do nas z Afryki.
Przecież gniazdo na niego czeka.

Podczas śpiewania I zwrotki, dzieci maszerują po obwodzie koła, w środku siedzą dzieci tworzące gniazdo, a dziecko odgrywające rolę bociana porusza się poza kołem, naśladując lot bociana.

Boćku, boćku czekamy na ciebie.
I patrzymy kiedy powrócisz.
Kiedy zrobisz porządek w swym gnieździe.
Niepotrzebne gałązki wyrzucisz.

Podczas śpiewania refrenu dzieci z koła zatrzymują się i rytmicznie klaszczą. Dzieci tworzące gniazdo układają w gnieździe tasiemki i słomki.

Długą drogę bocian pokonał.
Już zaczyna krążyć nad nami.
Wszędzie słysząc kle, kle bocianie.
I przyjaźnie macha skrzydłami.

W czasie II zwrotki dzieci maszerują po obwodzie koła w przeciwną stronę niż w I zwrotce. Dziecko – bocian wchodzi do koła i przez chwilę krąży wokół gniazda. Następnie siada w środku małego koła, a dzieci tworzące gniazdo mówią „kle, kle”.

Podczas śpiewania drugiego refrenu bocian wyrzuca z gniazda tasiemki, a dzieci tworzące gniazdo poruszają tułowiem w prawo i w lewo. Dzieci z koła zewnętrznego rytmicznie klaszczą.

„Bocian i żabki” – zabawa z elementem skoku.

Temat 2: „Papierowe bociany”
– wykonanie bociana z papierowego talerzyka.

Cele:

- Rozwijanie sprawności manualnej.

- Pobudzanie wyobraźni dziecięcej przez słowo, ruch, działalność plastyczną.
- Rozwijanie postaw proekologicznych.

Środki dydaktyczne: klej, papierowe talerzyki, czarna bibułka, kartki czerwone i białe

Przebieg:

„Jak wygląda bocian?” – oglądanie ilustracji.

Dzieci oglądają ilustracje przedstawiające bociany w różnych sytuacjach: szukające pożywienia, lecące, siedzące na gnieździe. Opisują jak wygląda bocian: wielkość ptaka, kolor upierzenia, kolor nóg i dzioba u młodego bociana i u bociana dorosłego.

Podanie tematu pracy oraz techniki w jakiej będzie ona wykonana.

Dzieci wykonują bociana wykorzystując do tego papierowe talerzyki, bibułę i kolorowe kartki

Podczas pracy należy wykonać następujące czynności:

- papierowy talerzyk zgiąć na pół
- czarna bibułę pociąć na małe kwadraty
- z białego brystolu wyciąć skrzydło, przykleić na nim kawałki czarnej bibuły i przykleić do tułowia
- z czerwonego brystolu wyciąć długie cienkie paski na nogi i długi trójkątny dziób
- wyciąć głowę połączoną z szyją i przykleić do tułowia
- na głowie narysować oko

Indywidualna praca dzieci.

Sprzątnięcie stanowisk pracy.

Prezentacja bocianów.

Dzieci pokazują swoje bociany. Mówią jakie imię wybrały dla bociana i jaka jest jego ulubiona potrawa.

Urządzenie wystawki prac.

„Ptaki do gniazd” – zabawa orientacyjno – porządkowa.

Na podłodze leżą rozłożone obręcze. Dzieci poruszają się swobodnie po sali, naśladując latające ptaki. Na sygnał wskakują do obręczy. Może w niej być tyle osób, ile wskaże nauczyciel.

Podsumowanie zajęć.

Nauczyciel dziękuje dzieciom za udział w zajęciach, chwali za aktywność.

„Kto tak pięknie śpiewa?” – wyjście na podwórko – zwrócenie uwagi na różnorodność ptaków w naszym otoczeniu.

POPOŁUDNIE

„Ptaki do gniazd” – zabawa orientacyjno – porządkowa.

„Rozmowa ptaka z ptakiem” – układanie krótkich dialogów.

Dzieci siedzą naprzeciwko siebie w parach i układają „ptasie dialogi”. Potem prezentują swoje scenki na forum grupy.

Karta pracy, cz. 3, s. 57.

Rysuj po śladzie.

Zabawy podejmowane według zainteresowań – wdrażanie do porozumiewania się z kolegami i koleżankami umiarkowanym głosem.

Dzień 5

Temat dnia: RODZINA SZPAKÓW

Propozycja wpisu w dzienniku zajęć:

I Swobodne zabawy w kącikach tematycznych – kształtowanie umiejętności samodzielnego podejmowania decyzji co do zabawy.

„Ptasi quiz” – quiz.

„Tak jak bociany” – zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 30

II „Co słysząc u szpaków” – rozmowa na podstawie opowiadania – wzbogacanie wiedzy dzieci na temat szpaków.

„Ćwiczymy jak ptaki” – ćwiczenia gimnastyczne – zestaw 30 – kształtowanie koordynacji ruchowej i równowagi.

„Powroty ptaków” – spacer – obserwacja ptaków, ich gniazd, nasłuchiwanie ptasich odgłosów.

III „Ptaki do gniazd” – zabawa orientacyjno – porządkowa.

„Moja dłoń będzie ptakiem” – odbijanie dłoni.

Dowolne zabawy dzieci – zachęcanie do zabawy w małych grupach.

RANEK

Swobodne zabawy w kącikach tematycznych – kształtowanie umiejętności samodzielnego podejmowania decyzji co do zabawy.

Karta pracy, cz. 3, s. 58.

Znajdź dwa takie same ptaki i pokoloruj je.

„Ptasi quiz” – quiz.

Nauczyciel mówi dzieciom informacje na temat życia ptaków. Kiedy dzieci usłyszą zdanie prawdziwe – trzy razy klaszczą w dłonie, a kiedy zdanie będzie fałszywe – trzy razy uderzają rękoma o podłogę.

Np. Bociany zimą mieszkają w Polsce.
Jaskółki lubią jeść żaby.
Gniazdo bociana jest małe i niestabilne.

„Tak jak bociany” – zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 30

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

Temat 1: „Co słyszać u szpaków”
– rozmowa na podstawie opowiadania.

Cele:

- Wzbogacanie wiedzy dzieci na temat szpaków.
- Wdrażanie do uważnego słuchania.
- Rozwijanie zainteresowań przyrodniczych.

Środki dydaktyczne: opowiadanie „Szpaki” Doroty Kossakowskiej, ilustracje przedstawiające szpaki, nagranie głosu szpaka, białe kartki A5, kredki pastelowe

Przebieg:

„Szpaki” – słuchanie opowiadania.

Obok domu Pawła rozciąga się duży ogród. Rosną w nim kwiaty i drzewa. do ogrodu często przylatują ptaki. Są wśród nich także szpaki. Każdego roku Paweł obserwuje je. na podwórku rośnie wielka brzoza. To właśnie na niej szpaki mają swoją budkę lęgową. Kiedy wracają w marcu ze swojej wędrówki z Europy Zachodniej, budka lęgowa już na nie czeka. Wyczyszczona z zeszłorocznych traw i patyczków jest gotowa, aby założyć w niej nowe gniazdo. Szpaki, które mieszkają w ogrodzie Pawła już wróciły. Kilka razy obleciały cały ogród, usiadły na każdym drzewie i sprawdzały co się zmieniło. Zajrzały też do budki lęgowej. Chyba im się spodobała. Coraz częściej wchodzi do niej i przynoszą suche trawy, mech, drobne gałązki. Uwierzą z tego wygodne gniazdko. Kiedy w gnieździe pojawiają się jajka samica i samiec będą wysiadywać je na zmianę. po 14 dniach wykluć się małe szpaki, które trzy tygodnie spędzą w gnieździe. W tym czasie ich rodzice ciężko pracują. Młode szpaki mają wielki apetyt. Rodzice karmią je owadami, dżdżownicami. Gdy dorosną wspólnie z rodzicami będą częstymi gośćmi w sadzie Pawła. Potrafią zjeść ogromne

ilości wiśni, borówek, czereśni. Kiedy dojrzewają owoce, tata Pawła stawia w sadzie „stracha”. Ale szpaki chyba wiedzą, że to nic straszego, a owoce są takie smaczne...

Rozmowa na podstawie opowiadania.

- Kto przylatuje do ogrodu Pawła?
- Jakiego ptaka obserwuje Paweł?
- Gdzie szpaki mają swoją budkę lęgową?
- W jaki sposób przygotowuje się budkę lęgową dla szpaków?
- z czego szpaki wzięły gniazdo?
- Kto w rodzinie szpaków wysiaduje jajka?
- po ilu dniach z jajek wykluwają się szpaki?
- Ile czasu spędzają młode szpaki w gnieździe?
- Co zjadają młode szpaki?
- Jakiego owoce lubią jeść szpaki?
- W jaki sposób tata Pawła odstrasza ptaki?
- Czy sposób taty na odstraszenie szpaków jest skuteczny?

„Czyje to gniazdo?” – zabawa dydaktyczna.

Dzieci oglądają gniazda różnych ptaków: bociana, jaskółki, szpaka. Dopasowują sylwetę ptaka do odpowiedniego gniazda.

Dzielą nazwy ptaków na sylaby. Nazwy ptaków wypowiadają w liczbie pojedynczej i mnogiej.

„Szpak z ogrodu Pawła” – zabawa plastyczna.

Dzieci kredkami pastelowymi wykonują rysunek szpaka słuchając nagrania jego głosu.

Temat 2: „Ćwiczymy jak ptaki”
– ćwiczenia gimnastyczne – zestaw 30.

Cele:

- Zapoznanie się z zasadami zabawy „Bocian, żabki, jaskółka i żuraw”.
- Kształtowanie koordynacji ruchowej i równowagi.
- Rozwijanie ogólnej sprawności fizycznej.

„Powroty ptaków” – spacer – obserwacja ptaków, ich gniazd, nastuchiwanie ptasich odgłosów.

POPOŁUDNIE

„Ptaki do gniazd” – zabawa orientacyjno – porządkowa.

„Moja dłoń będzie ptakiem” – odbijanie dłoni.

Dzieci maczają dłoń w farbie i odbijają ją na papierze. Następnie dorysowują elementy tak, aby powstał ptak.

Karta pracy, cz. 3, s. 59.

W ramce obok narysuj taki sam wzór.

Dowolne zabawy dzieci – zachęcanie do zabawy w małych grupach.

TEMAT KOMPLEKSOWY: BAJKI I BAŚNIE

Dzień 1

Temat dnia: W BAJKOWEJ KRAINIE

Propozycja wpisu w dzienniku zajęć:

I Swobodne zabawy dzieci – wzajemne uznawanie prawa do zabawy i do uczestnictwa w niej.

„Dobro i zło” – rozmowa na podstawie bajki.

„W bajkowej krainie” – zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 31

II „Zakupy mamy” – wprowadzenie litery „c”, „C” na podstawie wyrazu „cebula” – doskonalenie słuchu fonematycznego.

„Księżniczka szuka księcia” – zabawa orientacyjno – porządkowa.

„Zakładka do książki” – wycinanie i przyklejanie elementów – wdrażanie do estetycznego wykonywania pracy.

„Wesołe smoki” – zabawy na placu przedszkolnym – wdrażanie do przestrzegania zasad bezpieczeństwa.

III „Księżniczka szuka księcia” – zabawa orientacyjno – porządkowa.

„Co było dalej?” – zabawa twórcza.

Zabawy podejmowane według zainteresowań dzieci – kształtowanie umiejętności bezpiecznego korzystania z zabawek.

RANEK

Swobodne zabawy dzieci – wzajemne uznawanie prawa do zabawy i do uczestnictwa w niej.

„Królewna Śnieżka” – słuchanie baśni czytanej przez nauczyciela.

„Dobro i zło” – rozmowa na podstawie bajki.

Wypowiedzi dzieci na podstawie bajki. Ocena postępowania bohaterów.

„W bajkowej krainie” – zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 31

„Krasnoludki i wielkoludy” – Dzieci naśladują krasnoludki – chodzą w przysiadzie oraz wielkoludy – chodzą na palcach.

„Wilk” – Dzieci poruszają się swobodnie po sali. na hasło „wilk” – gromadzą się w wyznaczonym miejscu sali.

„Zakłęci rycerze” – Dzieci wykonują swobodny bieg po sali, a na przerwę w muzyce zatrzymują się i stoją nieruchomo.

„Księżniczka szuka księcia” – Dzieci poruszają się po sali podskokami. na sygnał dobierają się parami: chłopiec i dziewczynka.

„Jestem...” – Dzieci naśladują sposób poruszania się określonych przez nauczyciela postaci z bajek, np. staruszki, rycerza, smoka.

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

Temat 1: „Zakupy mamy” – wprowadzenie litery „c”, „C” na podstawie wyrazu „cebula”.

Cele:

- Wprowadzenie drukowanej i pisanej litery c, C.
- Doskonalenie słuchu fonematycznego.
- Określenie głoski C jako spółgłoski.

Środki dydaktyczne: opowiadanie „Zakupy mamy” Doroty Kossakowskiej, tablica demonstracyjna z literą c, nakrywki białe, czerwone, niebieskie, wyraz cebula, obrazek przedstawiający cebula, drucziki kreatywne, *Karta pracy*, cz. 3, s. 60

Przebieg:

„Zakupy mamy” – słuchanie opowiadania D. Kossakowskiej.

Obok domu Celiny i Melki stoi stragan. Jest on własnością pana Zygmunta. Mama dziewczynek często kupuje tam owoce i warzywa. Są świeże i dorodne. Dzisiaj mama wybrała się po zakupy z Celiną. Kupiła dwie cebule i trzy cytryny. Niedaleko straganu jest cukiernia, w której sprzedają przepyszne torty cytrynowe. Celina bardzo je lubi. Chętnie zjada też

cukierki owocowe. Mama mówi, że Celina to wielki łasuch, dlatego zbyt często nie zachodzą do cukierni.

Rozmowa na temat opowiadania.

- Co stoi obok domu Celiny i Melki?
- Czyją własnością jest stragan?
- Co mama kupuje u pana Zygmunta?
- Jakie są warzywa pana Zygmunta?
- z kim dzisiaj mama poszła po zakupy?
- Co kupiła mama u pana Zygmunta?
- Co sprzedają w cukierni?
- Jakie słodycze lubi Celina?
- Dlaczego mama nie zachodzi z Celina zbyt często do cukierni?

Wyszukiwanie na ilustracji przedmiotów, których nazwy zawierają głoskę „c”.

Karta pracy, cz. 3, s. 60.

Dzieci oglądają ilustrację i wymieniają nazwy zawierające głoskę c: cukierki, cebula, cytryna, cyrk, cena, cegły.

Wyeksponowanie wyrazu podstawowego – „cebula” oraz obrazka przedstawiającego cebulę.

Analiza i synteza słuchowa wyrazu „cebula”.

- Wybrzmiewanie sylab i głosek.
- Wypowiadanie sylab połączone z klaskaniem.
- Wypowiadanie kolejnych głosek wyrazu cebula.
- Liczenie głosek w wyrazie cebula.

Określenie położenia głoski odpowiadającej literze „c”.

- Podawanie wyrazów z głoską c w nagłosie (cena, cekiny, cyrk), śródgłosie (kocyk, plecak, ocet) i wygłosie (pajac, noc, owoc).
- Określenie rodzaju głoski c (spółgłoska).
- Wybrzmiewanie sylab w wyrazie połączone z tupaniem, uderzaniem o uda.

Analiza i synteza wzrokowa wyrazu „cebula”.

- Budowanie modelu wyrazu cebula z wykorzystaniem nakrywek czerwonych i niebieskich.

- Liczenie samogłosek i spółgłosek w wyrazie cebula.

Prezentacja litery „c” drukowanej małej i wielkiej.

- Pokaz litery c z alfabetu demonstracyjnego.

Ułożenie z białych nakrywek wyrazu „cebula”, a następnie zastąpienie literą „c” odpowiedniej nakrywki.

Demonstracja litery „c” pisanej małej i wielkiej – porównanie jej z literą drukowaną.

- Pokaz pisania litery c, C bez liniatury – zwrócenie uwagi na kierunek pisania.
- Omówienie miejsca zapisu litery c małej i wielkiej w liniaturze.
- Analiza kształtu litery c, C.
- Ćwiczenia ręki przygotowujące do pisania – zaciskanie pięści, prostowanie palców, naśladowanie gry na pianinie, klaskanie.
- Lepienie litery c pisanej małej i wielkiej z drucika kreatywnego.

Nauka pisania litery „c”, „C”.

- Ćwiczenia w pisaniu litery c, C palcem w powietrzu, na dywanie, na blacie stolika, na plecach kolegi lub koleżanki.

Ćwiczenia w czytaniu tekstu.

Karta pracy, cz. 3, s. 60.

„Księżniczka szuka księcia” – zabawa orientacyjno – porządkowa.

Dzieci poruszają się po sali podskokami. na sygnał dobierają się parami: chłopiec i dziewczynka.

Temat 2: „Zakładka do książki” – wycinanie i przyklejanie elementów.

Cele:

- Zapoznanie ze sposobem wykonania zakładki.
- Doskonalenie sprawności manualnej.
- Wdrażanie do estetycznego wykonywania pracy.

Środki dydaktyczne: paski 5x15cm wycięte z białego brystolu, kolorowy

papier, nożyczki, klej, różne książki, dla dorosłych, dla dzieci, albumy, kolorowanki, bajki

Przebieg:

„Czy znasz te książki?” – oglądanie książek.

Dzieci oglądają zgromadzone książki, określają ich rodzaj, wymieniają bohaterów bajek.

„Bajkowy bohater” – rozwiązywanie zagadek.

Była królewną, w lesie mieszkała.

I krasnoludkom pomagała.

(Śnieżka)

Kot to niezwykły, kot bajkowy.

Na głowie kapelusz,

na plecach płaszcz nowy.

No i buty, długie czerwone,

z wielką dumą noszone.

(Kot w butach)

Miód to jego przysmak,

z nim się nie rozstaje.

Dla Prosiaczka i Królika,

też go czasem daje.

(Kubuś Puchatek)

Mała dziewczynka

w czerwonej czapeczce

i wilk z długimi uszami.

To bajka, którą od dawna znamy.

(Czerwony Kapturek)

„Mój ulubiony bajkowy bohater” – swobodne wypowiedzi dzieci.

Dzieci wypowiadają się na temat swoich ulubionych bajkowych bohaterów. Określają, czy to bohater filmu, czy książki. Mówią w jaki sposób można zaznaczyć w książce miejsce, w którym skończono czytanie.

Podanie tematu pracy, wyjaśnienie sposobu jej wykonania.

Dzieci na zajęciach wykonują zakładki do książek. Otrzymują przygotowane przez nauczyciela paski brystolu. z kolorowego papieru wycinają ozdoby (kwiaty, paski, figury geometryczne), które przykleją na zakładce. Zakładkę ozdabiają z obu stron. na górze zakładki robią dziurkaczem dziurkę i przewlekają kolorowy sznureczek.

Samodzielna praca dzieci.

Sprzątnięcie stanowisk pracy.

Wspólne oglądanie zakładek.

„Wesołe smoki” – zabawy na placu przedszkolnym – wdrażanie do przestrzegania zasad bezpieczeństwa.

POPOŁUDNIE

„Księżniczka szuka księcia” – zabawa orientacyjno – porządkowa.

Karta pracy, cz. 3, s. 61.

Zaznacz w wyrazach litery c C. Powiedz czy c to samogłoska, czy spółgłoska. Pokoloruj litery używając odpowiedniego koloru.

„Co było dalej?” – zabawa twórcza.

Nauczyciel pokazuje dzieciom po jednej ilustracji z wybranej książki. Zadaniem dzieci jest opowiedzenie „co było dalej”.

Zabawy podejmowane według zainteresowań dzieci – kształtowanie umiejętności bezpiecznego korzystania z zabawek.

Dzień 2

Temat dnia: ZAJĄC W ROLI GŁÓWNEJ

Propozycja wpisu w dzienniku zajęć:

I Swobodne zabawy dzieci – zachęcanie do zgodnej i bezpiecznej zabawy.

„Domowa biblioteczka” – oglądanie książeczek przyniesionych przez dzieci z domu.

„W bajkowej krainie” – zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 31

II „Zając Feliks” – słuchanie bajki Doroty Kossakowskiej – wdrażanie do uważnego słuchania.

„Księżniczka szuka księcia” – zabawa orientacyjno – porządkowa.

„Jaka to bajka?” – zagadki muzyczne – doskonalenie szybkiej reakcji na sygnał.

„Na spacerze miło jest” – spacer – wzbudzenie w dzieciach zainteresowań zjawiskami przyrodniczymi.

III „Księżniczka szuka księcia” – zabawa orientacyjno – porządkowa.

„Księżniczka na ziarnku grochu” – słuchanie baśni H. Ch. Andersena.

Swobodne zabawy według zainteresowań dzieci – wdrażanie do odkładania zabawek na wyznaczone miejsce w sali.

RANEK

Swobodne zabawy dzieci – zachęcanie do zgodnej i bezpiecznej zabawy.

„Domowa biblioteczka” – oglądanie książeczek przyniesionych przez dzieci z domu.

Nauczyciel zachęca dzieci do wypowiedziania się na temat swoich ulubionych książek.

Karta pracy, cz. 3, s. 61.

Pokoloruj tyle okienek, ile głosek słyszysz w nazwach rysunków.

„W bajkowej krainie” – zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 31

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

Temat 1: „Zajac Feliks”
– słuchanie bajki Doroty Kossakowskiej.

Cele:

- Zapoznanie z treścią bajki.
- Wdrażanie do uważnego słuchania.
- Zwrócenie uwagi na słuchanie rodziców.

Środki dydaktyczne: bajka „Zajac Feliks” Doroty Kossakowskiej

Przebieg:

„Zajac Feliks” – słuchanie bajki D. Kossakowskiej.

Stary las cicho szumiał swoją melodię. Brzozy drżały na wietrze, graby poruszały się w różne strony jakby tańczyły znany tylko sobie taniec. Nie-ruchome świerki dumnie spoglądały w górę. Promienie słońca przedzie-rały się przez bujne liście dębów. Tuż za lasem rozciągało się duże pole. Wśród wysokich traw rosnących przy polu mieszkał zajac Feliks wraz ze swoją rodziną. Swoje imię Feliks otrzymał po dziadku. Wszyscy w rodzinie opowiadali o odwadze dziadka Feliksa. Znana była historia jak to zajac Feliks przechytrył psy myśliwskie i uratował swego brata. Kiedy więc w rodzinie Szaraków przyszły na świat zajaczki, rodzice wiedzieli, że jeden z nich będzie miał na imię Feliks. I tak nasz bohater został Feliksem Od-ważnym. Odwagą wykazywał się Feliks już od urodzenia. Bardzo szybko zaczął wychodzić ze swojej kotlinki, aby wspólnie z mamą wybrać się na poszukiwanie pożywienia. Najlepsza koniczyna rośla na sąsiedniej łące. Soczysta, pachnąca i na tyle wysoka, że wcale nie było widać zajacę, który w niej siedział.

- Feliksie musisz być ostrożny – ostrzegała mama. Nikt nie może cię zo-baczyć, ani lis, ani jastrzęb. Lis Chytrus jest naszym wrogiem, jastrzęb też nas nie lubi.

- Dobrze mamo, będę ostrożny – odpowiadał Feliks. Ale tak naprawdę wcale nie przejmował się tym co mówiła mama.

Każdego dnia oddalał się od mamy coraz bardziej. Wydawało mu się, że w innym miejscu jest ładniejsza koniczyna i bardziej soczysta trawa. No

i był bardzo ciekawy co znajduje się za wysokim płotem. Zauważył, że jest w płocie takie miejsce, przez które można przejść na drugą stronę.

- Muszę zobaczyć co tam jest – pomyślał Feliks.

Następnego dnia wczesnym rankiem, kiedy cała rodzina jeszcze spała, cichutko opuścił swoją kotlinkę i wyruszył na spotkanie przygody. Zapamiętał drogę do wysokiego ogrodzenia, bez trudu więc pokonał znaną mu trasę. Rozejrzał się dookoła. Panująca wokół cisza zachęciła Feliksa do działania. Przecisnął się przez dziurę w ogrodzeniu i znalazł się w cudownym miejscu, którego nigdy jeszcze nie widział. W równych rzędach rosły rośliny, których nie było ani na łące, ani na polu.

- Wyglądają smakowicie – powiedział cicho zając. Muszę spróbować jak smakują. Góra zielona, a to co jest w ziemi pomarańczowe. Feliks wbił swoje ostre ząbki w słodziutką marchewkę. Zjadł jedną, potem drugą. Poczuł, że jego brzuszek jest pełny. Najedzony zajączek lubi odpocząć.

- Mała drzemka nie zaszkodzi mi – pomyślał Feliks.

Ułożył się wygodnie pod dużym liściem dyni i zasnął. Śniło mu się, że skacze po łące, zjada kwiaty rumianków i koniczyny. Słucha radosnego świergotu ptaków i bzyczenia pracowitych pszczół zbierających nektar z kwiatów. Przewrócił się na drugi bok, żeby schować się przed promieniami słońca, które łaskotały go w nos. Bez troskie odpoczywanie Feliksa przerwał nieprzyjemny hałas. Zając zerwał się na równe nogi. Zobaczył nadbiegającego z oddali dużego zwierzaka. Nie był to lis, ani jastrzęb, przed którymi ostrzegała mama. Biegł szybko w stronę Feliksa i głośno szczekał. Feliks zrozumiał, że pies nie jest jego przyjacielem i najlepszym wyjściem z trudnej sytuacji będzie ucieczka. Zaczął biec ile sił w nogach.

- Gdzie jest ta dziura w płocie? – krzyczał rozpaczliwie Feliks.

Biegał w prawo, w lewo, zawracał i jeszcze raz próbował znaleźć otwór, przez który dostał się do ogrodu. Pies biegł tuż za nim i głośno szczekał. Feliks w ostatniej chwili znalazł drogę ucieczki. z wielką siłą uderzył w płot. Udało mu się uciec za ogrodzenie, ale silne uderzenie pozostawiło ślad na jego łapie. Przenikliwy ból przeszył łapę Feliksa. Zatrzymał się, bo wydawało mu się, że nie da rady biec dalej. Łzy napłynęły do jego wielkich oczu, chciał jak najszybciej znaleźć się w swoim domu. Ciągłe słyszał szczekanie psa, widział jego groźne zęby. Zobaczył też nadchodzącego w jego stronę człowieka. Wiedział, że musi jak najszybciej opuścić to miejsce. Przewyciężając ból pobiegł w stronę pola. Wydawało mu się, że droga nigdy się nie skończy. Kiedy zmęczony i obolały dotarł do swojej kotlinki, widok jego rodziny sprawił mu ogromną radość.

- Mamo, tak się bałem, że już was nie zobaczę – wyszeptał Feliks. Pies był straszny, miał duże zęby i głośno szczekał. Chyba skręciłem łapę...

Mama zajęczyca przytuliła synka. Była szczęśliwa, że wrócił do domu, ale po chwili popatrzyła na niego groźnie i powiedziała:

- Feliksie, musimy poważnie porozmawiać. Naraziłeś się na niebezpieczeństwo, mogłeś stracić życie. Nie słuchałeś moich przestróg, zapomniałeś o wszystkich zasadach.

- Mamo, chciałem być odważny tak jak mój dziadek. Przecież jestem Feliks Odważny.

- Feliksie, musisz jeszcze nauczyć się wielu rzeczy. Przede wszystkim tego, że należy słuchać mamy. Nieposłuszeństwo nie wychodzi na dobre. Mam nadzieję, że zrozumiałeś swój błąd, a boląca łapka będzie przestrogą. Myślę, że wyrośniesz na mądrego i odważnego zająca.

- Tak mamo - wyszeptał Feliks i poczuł że sen nadchodzi wielkimi krokami, a on nie ma siły żeby z nim walczyć.

- Dobranoc, urwisie – powiedziała mama – kolorowych snów o pięknych ogrodach...

Rozmowa na podstawie bajki.

- Gdzie mieszkał zając Feliks?
- Kto z przodków zająca miał na imię Feliks?
- z czego słynął dziadek Feliksa?
- Przed kim mama ostrzegła Feliksa?
- Dokąd wybrał się samodzielnie Feliks?
- Jakie warzywa zobaczył w ogrodzie zając?
- Gdzie odpoczywał Feliks po zjedzeniu marchewki?
- Co przyśniło się Feliksowi?
- Kto przerwał beztróskie odpoczywanie Feliksa?
- Co zrobił Feliks?
- Co stało się z łapą zająca podczas ucieczki przed psem?
- Co poczuł Feliks, gdy zobaczył swoją mamę?
- Co mama powiedziała Feliksowi?

„Jaki był zając Feliks?” – swobodne wypowiedzi dzieci.

Dzieci wypowiadają się na temat cech charakteru zająca.

Nauczyciel zwraca uwagę na brak posłuszeństwa wobec rodziców i konsekwencje takiego postępowania.

Dzieci wspólnie z nauczycielem formułują wniosek, że należy słuchać rodziców.

„Księżniczka szuka księcia” – zabawa orientacyjno – porządkowa.

Temat 2: „Jaka to bajka?”
– zagadki muzyczne.

Cele:

- Doskonalenie szybkiej reakcji na sygnał.
- Doskonalenie umiejętności wczuwania się w rolę.
- Zachęcanie do wystąpień na forum grupy.

Środki dydaktyczne: tekst do zabawy relaksacyjnej „Podróż do krainy baśni” Doroty Kossakowskiej, nagrania piosenek z popularnych bajek dziecięcych

Przebieg:

„Zapamiętaj hasło” – pobudzanie i hamowanie ruchu.

Dzieci poruszają się po sali zgodnie ze słyszonym rytmem. po usłyszeniu hasła wykonują wcześniej ustalone zadania:

- stop – zatrzymanie się
- dwójki – dobieranie się w pary
- bęc – siad skrzyżny
- hop – podskoki

„Jaka to bajka?” – zagadki muzyczne.

Nauczyciel prezentuje dzieciom fragmenty piosenek pochodzące z filmów dla dzieci np.

Kubuś Puchatek, Smerfy, Pszczółka Maja, Strażak Sam, itd. Dzieci odgadują z jakiej bajki pochodzi piosenka i kto jest jej głównym bohaterem.

„Koncert dla baśniowych bohaterów” – śpiew indywidualny i zbiorowy.

Dzieci śpiewają znane im piosenki indywidualnie lub grupowo dedykując je swoim ulubionym bohaterom bajek.

„Pokaż jak chodzisz” – zabawa z elementami pantomimy.

Dzieci poruszają się swobodnie po sali, stosując się do instrukcji nauczy-

ciela: idziemy jak łłnie, idziemy jak krasnoludki, uciekamy przed smokiem, skaczemy po kamieniach, przechodzimy przez rzekę.

„Podróż do krainy bałni” – zabawa relaksacyjna z elementami wizualizacji.

Dzieci leżą na dywanie, zamykają oczy, a nauczyciel mówi na tle spokojnej muzyki.

Wyruszamy do krainy bałni. Tam zawsze jest ciekawie, mogą zdarzyć się przygody, o których marzymy. W bałniowej krainie łwici łłnce i radołnie łpiewają łtaki. Idziemy przez łas, w którym mieszkają krasnoludki. Wyszły ze swoich małych domków i pozdrawiają nas. Przechodzimy obok rzeki, w której pływa złota rybka. Pomył łżyczenie i powiedz je w myłłach. Może złota rybka łpełni je? Przechodzimy przez most. W dole łżumi rzeka, a nad naszymi łłowami łpiewają łtaki. Idziemy wąska łciełżką prosto do domku Kubusia Puchatka. Kubuł zaprasza cię na miód. Jełł miód razem z Kubułem. Jest bardzo łłodki, łpijasz go zimną wodą. Bawisz się razem z miłem. Urządźcie zawody, kto wyżej łodskoczy. na nogach masz czarodziejskie łbuty, które pozwalają ci wysoko łodskoczyć i delikatnie wylądować na ziemi. Robisz wielkie łskoki, łodążasz w kierunku przedszkola. Zdejmujesz czarodziejskie łbuty, łstawiasz je w bałniowej krainie i idziesz do przedszkola. Jesteł już bardzo łłisko, łijas łlac zabaw i wchodzisz do przedszkola. Otwierasz oczy, wyciągasz się, łiewasz i łowoli łiadasz.

„Na łpacerze miło jest” – łpacer – wzbudzenie w dzieciach łainteresowań łjawiskami przyrodniczymi.

POPOŁUDNIE

„Księżniczka łzuka księcia” – zabawa łorientacyjno – łporządkowa.

„Księżniczka na łziarnku łrochu” – łłuchanie bałni H. Ch. Andersena. Rozmowa na łemat wylłuchanej bałni.

Karta pracy, łz. 3, ł. 62.

Narysuj łprzedmioty, których łnazwy łrozpoczynają się na łłoskę ł. Dołkończ łszlacłki.

Łwobodne łzabawy według łainteresowań łdzieci – wdrażanie do łodładania łzabawek na wylłnaczone łmiejsce w łsali.

Dzień 3

Temat dnia: RYCERZE I KSIĘŻNICZKI

Propozycja wpisu w dzienniku zajęć:

I Swobodne zabawy w kącikach tematycznych – zwrócenie uwagi na poszanowanie zabawek swoich i kolegów z grupy.

„Bajkowe obrazki” – układanie puzzli.

„W bajkowej krainie” – zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 31

II „Rycerz i księżniczka” – konstruowanie gry planszowej – doskonalenie umiejętności kodowania informacji.

„Sprawne krasnoludki” – ćwiczenia gimnastyczne – zestaw 31 – doskonalenie ćwiczeń w parach z przyborem.

„Świat wokół nas” – spacer – rozwijanie zainteresowań dzieci najbliższym otoczeniem.

III „Księżniczka szuka księcia” – zabawa orientacyjno – porządkowa.

„Bajkowy obrazek” – zabawa twórcza.

Dowolne zabawy podejmowane według zainteresowań dzieci – zachęcanie do zabawy w małych grupach.

RANEK

Swobodne zabawy w kącikach tematycznych – zwrócenie uwagi na poszanowanie zabawek swoich i kolegów z grupy.

Karta pracy, cz. 3, s. 63.

Ćwiczenia w pisaniu litery c, C po śladzie. Dzieci chętne ćwiczą pisanie litery w liniaturze bez wzoru.

„Bajkowe obrazki” – układanie puzzli.

„W bajkowej krainie” – zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 31

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

Temat 1: „Rycerz i księżniczka” – konstruowanie gry planszowej.

Cele:

- Doskonalenie umiejętności kodowania informacji.
- Kształtowanie nawyku mobilizowania się do wysiłku intelektualnego.
- Kształtowanie odporności emocjonalnej.

Środki dydaktyczne: szary papier, klocki do odmierzania płytek chodniczka, mazaki, pionki do gry, kostki do gry, napis start, meta, sylwety rycerzy

Przebieg:

Ćwiczenia w liczeniu.

Dzieci liczą swoje palce, dotykając każdym do policzka, nazywają palce: mały, serdeczny, środkowy, wskazujący, kciuk.

Rozwiązywanie zadań.

Nauczyciel przygotowuje sylwety rycerzy. Mówi zadanie i zawiesza odpowiednią ilość sylwet.

- 5 rycerzy wybrało się na wyprawę do lasu. po drodze dołączyło do nich 2 rycerzy. Ilu rycerzy było razem?
- 10 rycerzy wracało z turnieju. 4 zatrzymało się na odpoczynek, a pozostali pojechali dalej. Ilu rycerzy pojechało dalej?

Konstruowanie gry.

Nauczyciel podaje tytuł gry: „Rycerz i księżniczka”, dzieli dzieci na zespoły. Każdy zespół otrzymuje arkusz szarego papieru, na którym narysowane są dwie równoległe linie, mazaki, klocki do odmierzania płytek chodniczka, kostkę do gry, pionki, obrazki. Dzieci wykonują następujące czynności:

- odmierzają klockiem i rysują mazakiem płytki chodniczka
- przyklejają napis start na początku chodniczka i napis meta na końcu chodniczka.
- wyznaczają na trasie miejsca przygód rycerza w drodze do księżniczki,

np. spotkanie ze smokiem, duży deszcz, który utrudnia podróż, spotkanie innego rycerza, który pomaga przejść przez las itd.

Rozegranie gry.

Dzieci rzucają na zmianę kostką, liczą oczka na kostce, odliczają odpowiednią ilość pól przesuując się do przodu. Uwzględniają wszystkie ustalone wcześniej miejsca, w których rycerz przesuwa się do przodu, czeka lub cofa się.

Temat 2: „Sprawne krasnoludki” – ćwiczenia gimnastyczne – zestaw 31.

Cele:

- Doskonalenie ćwiczeń w parach z przyborem.
- Kształtowanie prawidłowej postawy ciała.
- Rozwijanie ogólnej sprawności fizycznej.

Forma: ćwiczenia ogólnorozwojowe

Przybory: szarfy po jednej na parę

1. Czynności organizacyjno – porządkowe:

- Zbiórka, powitanie, sprawdzenie obecności i gotowości do zajęć.

2. Część wstępna:

Zabawa ożywiająca: Dzieci ćwiczą na boso.

Dzieci dobierają się w pary. Nauczyciel podaje części ciała, którymi można dotknąć podłogi i tak np. 3 ręce i 2 nogi (dzieci w parze przyjmują określoną pozycję).

Przykłady haseł:

- plecy i brzuch, 2 nogi 2 ręce, pupa kolano i 1 ręka, 4 łokcie i 4 pięty, 2 łokcie i 4 kolana, 2 głowy 2 kolana, pupa 2 stopy 1 ręka, 3 stopy 1 łokieć, itp.

3. Część główna:

Dzieci na parę pobierają 1 szarfę i ustawiają się twarzą do siebie w odległości 50 cm.

- dziecko, które ma szarfę w dłoniach przekłada ją dookoła bioder z ręki do ręki najpierw w prawą stronę, potem w lewą (3 kółka w prawą stronę

i 3 w lewą stronę). W tym samym czasie drugie dziecko z pary stoi w rozkroku, ramiona w górze i wykonuje lekkie skłony tułowia na boki - dziecko z szarfą przekłada szarfę pod uniesionym kolaniem prawej nogi, potem lewej (po 6 razy na nogę). W tym samym czasie drugie dziecko wykonuje krążenia bioder w prawą stronę 5 razy i w lewą stronę 5 razy - dzieci w siadzie skrzyżnym plecami do siebie. Jedno z nich trzyma napiętą w dłoniach szarfę. W tym samym czasie dzieci podnoszą w górę ręce i nad głowami przekazują sobie szarfę. Następnie opuszczają ramiona w dół i powtarzają ćwiczenie. Dzieci przekazują szarfę 12 razy - w siadzie ugiętym, twarzą do siebie, pomiędzy stopami leży szarfa, palce stóp oparte o brzeg szarfy:

- a) dzieci przesuwają szarfę po podłodze. Pierwsze dziecko od siebie, a w tym samym czasie drugie dziecko do siebie i na odwrót, ćwiczenie powtarzamy 10 razy,
- b) ćwiczenie jak wyżej, tylko każde z dzieci stara się przeciągnąć szarfę na swoją stronę,
- c) dzieci chwytają szarfę palcami stóp i próbują podnieść ją razem do góry,
- d) dzieci w siadzie prostym na odległość szarfy, szarfa zaczepiona o grzbiety stóp. Dzieci w zgięciu grzbietowym stóp starają się przeciągnąć szarfę na swoją stronę.

Dzieci odkładają szarfy w określone przez nauczyciela miejsce.

4. Część końcowa:

Ćwiczenie oddechowe:

W marszu dookoła sali dzieci wykonując wdech, wznoszą ramiona bokiem w górę i idą na palcach. Wydech, opust ramion przodem w dół i idą na całych stopach. Ćwiczenie powtarzamy kilkakrotnie.

Czynności organizacyjno – porządkowe:

Omówienie realizowanych zadań, zachęcenie do kontynuowania ćwiczeń poza zajęciami, pożegnanie.

„Świat wokół nas” – spacer – rozwijanie zainteresowań dzieci najbliższym otoczeniem.

POPOŁUDNIE

„Księżniczka szuka księcia” – zabawa orientacyjno – porządkowa.

„Bajkowy obrazek” – zabawa twórcza.

Dzieci siedzą w kole w małych zespołach. Każdy zespół ma do dyspozycji jedną kartkę formatu A3 i kolorowe mazaki. Jedno dziecko rozpoczyna rysowanie, a kolejne dzieci dorysowują swoje elementy tak, aby powstał bajkowy obrazek.

Karta pracy, cz. 3, s. 64.

Z jakich bajek pochodzą przedstawieni na obrazkach bohaterowie?

Dowolne zabawy podejmowane według zainteresowań dzieci – zachęcanie do zabawy w małych grupach.

Dzień 4

Temat dnia: MALI ILUSTRATORZY

Propozycja wpisu w dzienniku zajęć:

I Dowolne zabawy według zainteresowań dzieci – zwrócenie uwagi na uprzejme i kulturalne zwracanie się do siebie podczas zabawy.

„Czego możemy nauczyć się z bajek?” – rozmowa kierowana.

„W bajkowej krainie” – zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 31

II „Rycerz i księżniczka” – ilustracja ruchowa do wiersza – uwrażliwianie na piękno muzyki poważnej.

„Krasnoludki i wielkoludy” – zabawa ruchowo – naśladowcza.

„Ilustracja do bajki ” – rysowanie kredkami pastelowymi – rozwijanie umiejętności wyrażania swoich myśli poprzez działalność plastyczną.

„Idziemy na spacer” – spacer – nabywanie przeświadczenia o ważności spacerów dla zdrowia, jako jednego ze sposobów nabywania odporności na choroby.

III „Księżniczka szuka księcia” – zabawa orientacyjno – porządkowa.

„Jak w bajce” – zabawa teatralna.

Swobodne zabawy w kącikach tematycznych – zwrócenie uwagi na stosowanie form grzecznościowych.

RANEK

Dowolne zabawy według zainteresowań dzieci – zwrócenie uwagi na uprzejme i kulturalne zwracanie się do siebie podczas zabawy.

„Jak to w bajkach” – rytmizowanie rymowanki A. Olędzkiej.

W bajkach dużo jest postaci,
są te dobre i są złe.

Lecz pamiętaj przyjacielu,
z bajki dużo uczysz się.

„Czego możemy nauczyć się z bajek?” – rozmowa kierowana.
Rozmowa na temat rymowanki. Próby odpowiedzenia na pytanie: Czego możemy nauczyć się z bajek?

„W bajkowej krainie” – zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 31

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

Temat 1: „Rycerz i księżniczka”
– ilustracja ruchowa do wiersza.

Cele:

- Uwrażliwianie na piękno muzyki poważnej.
- Doskonalenie poczucia rytmu.
- Rozwijanie zdolności aktorskich.

Środki dydaktyczne: wiersz „Rycerz i księżniczka” Doroty Kossakowskiej, muzyka poważna, różdżka, korona i zbroja z papieru

Przebieg:

„Cicho – głośno” – rytmizacja tekstu.

Dzieci wypowiadają imiona bohaterów bajkowych w dowolnym rytmie.
Mówią je cicho i głośno.

„Rycerz i księżniczka” – słuchanie wiersza.

W bajkach wszystko jest możliwe i beztrudno płynie czas.

Jest księżniczka i jest rycerz i zaczarowany las.

W lesie krasnal oraz wróżka, która różne czary zna.

I dla wszystkich dobrych ludzi coś miłego zawsze ma.

Dla księżniczki wyczaruje, suknię i buciki złote,

bo słyszała, że księżniczka tańczyć wielką ma ochotę.

Konia oraz nową zbroję dziś dostanie rycerz młody,

bo z samego rana jutro, młody rycerz ma zawody.

A wieczorem, gdzieś na zamku, gdy zawody się odbędą,

młody rycerz i księżniczka, aż do rana tańczyć będą.

Rozmowa na podstawie wiersza.

- Jakie osoby występują w wierszu?

- Kto zna czary?
- Co wróżka wyczaruje dla księżniczki?
- Co dostanie rycerz?
- z kim księżniczka będzie tańczyć do rana?

„Rycerz i księżniczka” – ilustracja ruchowa do wiersza.

Nauczyciel na tle muzyki poważnej recytuje wiersz, a dzieci ilustrują go ruchem.

W bajkach wszystko jest możliwe i beztrudno płynie czas – *dzieci powoli idą po obwodzie koła*

jest księżniczka – *do koła wchodzi dziewczynka grająca rolę księżniczki*

i jest rycerz – *do koła wchodzi chłopiec grający rolę rycerza*

i zaklęty las – *dzieci tworzące koło obracają się wokół własnej osi*

W lesie krasnal – *do koła wchodzi dziecko grające krasnalą*

oraz wróżka, która różne czary zna – *do koła wchodzi dziecko grające rolę wróżki*

I dla wszystkich dobrych ludzi coś miłego zawsze ma – *dzieci chodzą w kole*

Dla księżniczki wyczaruje, suknię i buciki złote – *wrózka podchodzi do księżniczki, dotyka ją różdżką*

bo słyszała, że księżniczka tańczyć wielką ma ochotę – *księżniczka tańczy*

Konia oraz nową zbroję dziś dostanie rycerz młody – *wrózka podchodzi do rycerza, wyczarowuje konia i zbroję*

bo z samego rana jutro, młody rycerz ma zawody – *rycerz naśladuje jazdę na koniu*

A wieczorem, gdzieś na zamku, gdy zawody się odbędą – *wszystkie dzieci tworzą pary i tańczą*

młody rycerz i księżniczka, aż do rana tańczyć będą – *księżniczka tańczy z rycerzem*

„Krasnoludki i wielkoludy” – zabawa ruchowo – naśladowcza.

Temat 2: „Ilustracja do bajki ”
– rysowanie kredkami pastelowymi.

Cele:

- Rozwijanie inwencji twórczej.

- Doskonalenie umiejętności dobierania kolorów.
- Rozwijanie umiejętności wyrażania swoich myśli poprzez działalność plastyczną.

Środki dydaktyczne: białe kartki A4, kredki pastelowe

Przebieg:

„Z czego składa się książka?” – wypowiedzi dzieci.

Dzieci ustalają wspólnie z nauczycielem, że w książkach dla dzieci jest tekst do czytania i ilustracje wiążące się z treścią książki.

„Zając Feliks” – przypomnienie treści bajki.

Dzieci opowiadają bajkę o zającu Feliksie. Ustalają jakie ilustracje można wykonać do tekstu.

Podział na grupy, przydział pracy.

Nauczyciel dzieli dzieci na grupy. Przydziela fragment bajki do zilustrowania.

Praca w grupach.

Sprzątnięcie stanowisk pracy.

Prezentacja ilustracji połączona z opowiadaniem bajki.

„Idziemy na spacer” – spacer – nabywanie przeświadczenia o ważności spacerów dla zdrowia, jako jednego ze sposobów nabywania odporności na choroby.

POPOŁUDNIE

„Księżniczka szuka księcia” – zabawa orientacyjno – porządkowa.

„Jak w bajce” – zabawa teatralna.

Nauczyciel przygotowuje bajkowe przebrania i rekwizyty. Zadaniem dzieci jest przebranie się i wcielenie w wybranego bohatera bajki oraz odegranie krótkiej scenki z kolegą lub koleżanką.

Karta pracy, cz. 3, s. 65.

Narysuj bohatera swojej ulubionej bajki.

Swobodne zabawy w kąciakach tematycznych – zwrócenie uwagi na stosowanie form grzecznościowych.

Dzień 5

Temat dnia: BAJKOWY ŚWIAT

Propozycja wpisu w dzienniku zajęć:

I Dowolne zabawy tematyczne dzieci – wdrażanie do dzielenia się zabawką atrakcyjną.

„Odgłosy lasu” – zabawa twórczo – ortofoniczna.

„W bajkowej krainie” – zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 31

II „Szukamy rymów” – zabawa dydaktyczna – rozwijanie sprawności językowej.

„Sprawne krasnoludki” – ćwiczenia gimnastyczne – zestaw 31 – doskonalenie ćwiczeń w parach z przyborem.

„Wyścigi rycerzy” – zabawy na świeżym powietrzu – kształtowanie umiejętności zdrowej rywalizacji.

III „Księżniczka szuka księcia” – zabawa orientacyjno – porządkowa.

„Jaka to bajka?” – prawda czy fałsz.

Dowolne zabawy według zainteresowań dzieci – wdrażanie do zgodnej zabawy z rówieśnikami.

RANEK

Dowolne zabawy tematyczne dzieci – wdrażanie do dzielenia się zabawką atrakcyjną.

Karta pracy, cz. 3, s. 66.

Pokoloruj zamek według wzoru.

„Odgłosy lasu” – zabawa twórczo – ortofoniczna.

Dzieci zastanawiają się jakie odgłosy można usłyszeć w lesie i przez kogo są one wydawane. Następnie demonstrują je.

Np. pohukiwanie sowy – hu hu
szum drzew – szszsz
pukanie dzięcioła – stuk puk
śpiew ptaków – ćwir, ćwir

„W bajkowej krainie” – zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 31

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

Temat 1: „Szukamy rymów”
– zabawa dydaktyczna.

Cele:

- Ćwiczenie wrażliwości słuchowej.
- Rozwijanie sprawności językowej.
- Rozwijanie logicznego myślenia.

Środki dydaktyczne: *Wyprawka*, s. 28, nożyczki, rymowanki Doroty Kosakowskiej

Przebieg:

„Gdzie są rymy” – zabawa słowna.

Nauczyciel mówi krótkie rymowanki, a dzieci wskazują wyrazy rymujące się. Następnie dzieci wymyślają swoje wyrazy rymujące się.

Koło rzeki chodzi kaczka,
jest zmęczona nieboraczka.

Baran zjada smaczną trawę,
Ma ochotę na zabawę.

Krasnoludki podskakują,
zaraz obiad przygotowują.

Gąski pasą się na łące,
a słońce przygrzewa gorące.

„Wybierz wyrazy rymujące się” – ćwiczenie językowe.

Dzieci wskazują, które wyrazy rymują się.

koń – zegarek – słoń

sowa – kamień – głowa

kapusta – langusta – rower

szyba – ryba – tygrys

mapa – noga – kapa

„Połącz wyrazy rymujące się” – *Wyprawka*, s. 28.

Wytnij obrazki i ułóż w pary tak, aby ich nazwy rymowały się.

taczka – kaczką

dach – strach

chmury – góry

piórko – biurko

sok – smok

mak – hak

schody – lody

„Koncert” – zabawa artykulacyjna.

Nauczyciel dzieli dzieci na cztery grupy.

Każdej grupie przydziela inną sylabę: la ma, pa, ta.

Nauczyciel prezentuje melodię, na którą będą śpiewane sylaby. Pełni rolę dyrygenta, wskazując, która grupa śpiewa.

Temat 2: „Sprawne krasnoludki”
– ćwiczenia gimnastyczne – zestaw 31.

Cele:

- Doskonalenie ćwiczeń w parach z przyborem.
- Kształtowanie prawidłowej postawy ciała.
- Rozwijanie ogólnej sprawności fizycznej.

„Wyścigi rycerzy” – zabawy na świeżym powietrzu – kształtowanie umiejętności zdrowej rywalizacji.

POPOŁUDNIE

„Księżniczka szuka księcia” – zabawa orientacyjno – porządkowa.

„Jaka to bajka?” – prawda czy fałsz.

Nauczyciel mówi informacje na temat znanych dzieciom bajek. Dzieci kiedy usłyszą zdanie prawdziwe – podnoszą obie ręce do góry, a kiedy zdanie będzie fałszywe chowają ręce za siebie.

Np. Królewna Śnieżka opiekowała się ośmioma krasnoludkami.

Czerwony Kapturek szedł przez las do domu dziadka.

Wróżka podarowała Kopciuszkowi karetę z dyni.

Brzydkie kaczątko zamieniło się w łabędzia.

Trzy małe świnki mieszkały w zamku.

Księżniczka spała na ziarnku maku.

Karta pracy, cz. 3, s. 67.

Gdzie ukryły się litery c. Pokoloruj je na dowolny kolor.

Dowolne zabawy według zainteresowań dzieci – wdrażanie do zgodnej zabawy z rówieśnikami.

TEMAT KOMPLEKSOWY: WIELKANOC

Dzień 1

Temat dnia: **WIELKANOCNE TRADYCJE**

Propozycja wpisu w dzienniku zajęć:

I Dowolne zabawy dzieci – zaspokajanie naturalnej potrzeby zabawy dzieci.

„Siedem pisanek” – rymowanka A. Olędzkiej.

„Niedługo Wielkanoc” – zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 32

II „Wielkanocne tradycje” – rozmowa w oparciu o wiersz, ilustracje i własne doświadczenia – wzbogacanie wiedzy na temat tradycji związanych z Wielkanocą.

„Kura i kurczęta” – zabawa orientacyjno – porządkowa.

„Kolorowe jajka” – ozdabianie jajek cekinami – wdrażanie do utrzymania porządku w miejscu pracy.

„Wiemy jak ubrać się” – spacer – rozumienie konieczności dostosowania ubioru do panujących warunków atmosferycznych.

III „Kura i kurczęta” – zabawa orientacyjno – porządkowa.

„Siejemy owies” – zakładanie hodowli owsa.

Swobodne zabawy według zainteresowań dzieci – wdrażanie do odkładania zabawek na wyznaczone miejsce w sali.

RANEK

Dowolne zabawy dzieci – zaspokajanie naturalnej potrzeby zabawy dzieci.

„Siedem pisanek” – rymowanka A. Olędzkiej.

Dzieci na plecach kolegów wykonują masaż do tekstu rymowanki.

Pierwsza pisanka jest cała w kropeczki – *rysujemy kropeczki*
Druga pisanka w krótkie paseczki – *rysujemy paseczki*
Na trzeciej pisance same szlaczki – *rysujemy szlaczki*
Na czwartej pisance wesołe kurczaczki – *rysujemy dzioby kurczaków*
Na piątej pisance zajączek się śmieje – *rysujemy uszy zająca*
Na szóstej pisance słonko mocno grzeje – *rysujemy słonko*
Siódma pisanka ma trójkątów bez liku – *rysujemy trójkąty*
Ile pisanek jest w moim koszyku? – *szczypujemy pod boczek*

„Czy pamiętasz” – rozmowa.

Nauczyciel jeszcze raz czyta rymowanekę, a dzieci mówią jakie wzorki były na pisankach.

„Niedługo Wielkanoc” – zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 32

„Zmień kierunek” – Dzieci maszerują po obwodzie koła. na sygnał gwizdka zmieniają kierunek marszu.

„Gdzie jest kura?” – Nauczyciel trzyma w dłoni emblemat kury. Dzieci – kurczaki poruszają się swobodnie po sali obserwując, gdzie jest nauczyciel. Gdy zobaczą kurę podniesioną do góry – gromadzą się wokół nauczyciela.

„Zbieraj jajka” – na dywanie leżą papierowe sylwety jajek. Dzieci poruszają się po sali w sposób zaproponowany przez nauczyciela. na sygnał „zbieraj jajka” – dzieci podnoszą wskazaną przez nauczyciela liczbę jajek.

„Chora nóżka” – Dzieci biegają po sali przy dźwiękach tamburyna. na hasło „chora nóżka”, poruszają się podskokami na jednej nodze.

„Kogucik i kurka” – Dzieci tworzą dwa koła. W jednym są chłopcy, a w drugim dziewczynki. Dzieci poruszają się po obwodzie kół. na hasło: „kogucik i kurka” – chłopcy i dziewczynki tworzą pary.

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

Temat 1: „Wielkanocne tradycje” – rozmowa
w oparciu o wiersz, ilustracje i własne doświadczenia.

Cele:

- Wzbogacanie wiedzy na temat tradycji związanych z Wielkanocą.

- Doskonalenie umiejętności wypowiedzania się na określony temat.
- Zachęcanie do kultywowania tradycji wielkanocnych.

Środki dydaktyczne:

wiersz „Wielkanoc” Doroty Kossakowskiej, ilustracje związane z Wielkanocą, tamburyno

Przebieg:

„Wielkanoc” – słuchanie wiersza.

Wielkanocny stół już przygotowany.
Na nim pisanki i baranek lukrowany.
Mazurki gotowe, stoją w pięknym rzędzie,
kiełbasa i żurek na pewno też będzie.
Baba wielkanocna duża i pachnąca
i owies zielony, co pędzi do słońca.
W koszyczku święconka i baze w wazonie
W świąteczny bukiet ułożone.

Rozmowa w oparciu o wiersz, ilustracje i własne doświadczenia.

- W jaki sposób ludzie przygotowują się do Wielkanocy?
- Jakie potrawy stoją na wielkanocnym stole?
- Czym ludzie dekorują stół wielkanocny?
- Jaką uroczystość obchodzą tydzień przed Wielkanocą?
- z czego wykonana jest palma wielkanocna?
- Co to jest Śmigus – dyngus?

„Pisanki, kraszanki...” – oglądanie jajek.

Dzieci oglądają jajka wykonane różnymi technikami. Nauczyciel wyjaśnia w jaki sposób można je wykonać.

Pisanki – na skorupce jajka roztopionym woskiem pszczelim rysuje się różne wzory. Wykonuje się to szpileczką umieszczoną w patyku. Następnie zanurza się jajka w barwniku. W miejscu, gdzie jest wosk farba nie pomaluje skorupki. po wyjęciu jajka z farby, usuwa się wosk.

Kraszanki – jajka gotuje się w wywarze z barwnikiem uzyskanym ze składników naturalnych (np. łupiny cebuli) lub sztucznym.

Drapanki – na zabarwionym jajku wydrapuje się wzory ostrym narzędziem – szpilką, nożem.

Wycinanki, nalepianki – jajka ozdabia się wzorami wyciętymi z papieru.

„Wielkanocna pisanka” – utrwalenie wiadomości.

Dzieci siedzą w kole. Podają sobie pisankę z rąk do rąk. Osoba trzymająca pisankę mówi słowo związane z Wielkanocą.

„Kura i kurczęta” – zabawa orientacyjno – porządkowa.

Przy dźwiękach tamburyna dzieci – kurczęta poruszają się po sali. na hasło „szukamy kury” – wykonują siad skrzyżny blisko nauczyciela.

**Temat 2: „Kolorowe jajka”
– ozdabianie jajek cekinami.****Cele:**

- Zapoznanie ze sposobem wykonania pracy.
- Doskonalenie sprawności manualnej.
- Wdrażanie do utrzymania porządku w miejscu pracy.

Środki dydaktyczne: wiersz „Pisanki” Doroty Kossakowskiej, styropianowe jajka, cekiny, szpileczki

Przebieg:

„Pisanki” – słuchanie wiersza.

Kurki białe i brązowe,
a tu jajka kolorowe.
Różne gwiazdki i kropeczki,
jak sukienka dziewczyneczki.
W święta stół ozdobią cały,
i ten duży i ten mały.

„Jak można ozdobić jajka?” – swobodne wypowiedzi dzieci.

Podanie tematu pracy i wyjaśnienie sposobu jej wykonania.

Styropianowe jajko dzieci ozdabiają różnokolorowymi cekinami. Cekiny umieszczają na jajku za pomocą szpileczki.

Samodzielna praca dzieci.

Sprzątnięcie stanowisk pracy.

Prezentacja ozdobionych jajek.

„Wiemy jak ubrać się” – spacer – rozumienie konieczności dostosowania ubioru do panujących warunków atmosferycznych.

POPOŁUDNIE

„Kura i kurczęta” – zabawa orientacyjno – porządkowa.

„Siejemy owies” – zakładanie hodowli owsa.

Nauczyciel podaje etapy pracy:

- Nasypanie ziemi do doniczek.
- Wysiew owsa.
- Przysypanie owsa ziemią.
- Ustawienie w nasłonecznionym miejscu.
- Podlanie ziaren.

Dzieci samodzielnie sieją owies.

„Uwaga jajko” – zawody.

Dzieci podzielone są na dwie drużyny. Ich zadaniem jest przejście po wyznaczonym torze bez upuszczenia drewnianego jajka na tyżce.

Swobodne zabawy według zainteresowań dzieci – wdrażanie do odkładania zabawek na wyznaczone miejsce w sali.

Dzień 2

Temat dnia: PRZYGOTOWANIA DO WIELKANOCY

Propozycja wpisu w dzienniku zajęć:

I Dowolne zabawy podejmowane według zainteresowań dzieci – zachęcanie do zabawy w małych grupach.

„Czego brakuje?” – zabawa dydaktyczna.

„Niedługo Wielkanoc” – zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 32

II „Koszyczek ze święconką” – rozmowa połączona z obserwacją – poznanie symboliki pokarmów przygotowanych do święcenia.

„Kura i kurczęta” – zabawa orientacyjno – porządkowa.

„Wielkanocne zabawy” – ćwiczenia słuchowo – ortofoniczne – usprawnianie narządów artykulacyjnych.

„Zieleni się trawa, zielenią się drzewa” – spacer – obserwacja zmian zachodzących w przyrodzie.

III „Kura i kurczęta” – zabawa orientacyjno – porządkowa.

„Jajko niespodzianka” – zabawa twórcza.

Zabawy podejmowane według zainteresowań dzieci – kształtowanie umiejętności bezpiecznego korzystania z zabawek.

RANEK

Dowolne zabawy podejmowane według zainteresowań dzieci – zachęcanie do zabawy w małych grupach.

„Czego brakuje?” – zabawa dydaktyczna.

Nauczyciel wiesza na tablicy wyraz z brakującą literą. Zadaniem dzieci jest odnalezienie brakującej litery w rozsypance literowej.

„Posłuchaj i policz” – zabawa dydaktyczna.

Dzieci siedzą na dywanie. Mają przed sobą dywaniki i dużo pisanek.

Nauczyciel uderza w bębenek, a dzieci układają na swoim dywaniku tyle jajek ile dźwięków usłyszą.

„Niedługo Wielkanoc” – zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 32

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

Temat 1: „Koszyczek ze święconką”
– rozmowa połączona z obserwacją.

Cele:

- Poznanie symboliki pokarmów przygotowanych do święcenia.
- Zachęcanie do kultywowania tradycji wielkanocnych.
- Wdrażanie do uważnego słuchania.

Środki dydaktyczne: koszyczek z pokarmami, *Karta Pracy*, cz. 3, s. 68.

Przebieg:

„Co leży w koszyczku?” – wyjaśnienie symboliki.

Karta Pracy, cz. 3, s. 68.

Dzieci oglądają ilustrację znajdującą się w karcie pracy, porównują z zawartością koszyczka przygotowanego do święcenia. Nauczyciel wyjaśnia, że święcenie pokarmów odbywa się w Wielką Sobotę, w kościele lub w cerkwi. W koszyczku ze święconką jest jajko, chleb, sól, wędlina, ciasto, baranek cukrowy.

Symbolika pokarmów:

- chleb – ciało Chrystusa
- sól – oczyszczenie i prawda
- jajko – odradzające się życie
- ciasto – doskonałość
- wędlina – zdrowie, dostatek
- Baranek – zwycięstwo życia nad śmiercią

„Jak ozdobić koszyczek?” – swobodne wypowiedzi.

Dzieci wypowiadają się na temat sposobu ozdabiania koszyczka. Nauczyciel w miarę potrzeb wzbogaca wiedzę dzieci.

Na święconkę przygotowuje się koszyk wiklinowy lub z sosnowych korzeni. Wyścieta się go białą serwetką. Ozdabia zielonymi gałązkami bukszpanu, baziarni, kwiatami. Są one symbolem zwycięstwa życia nad śmiercią. Pokarmy, które znajdują się w koszyczku będą poświęcone, należy więc zjeść je w czasie świąt. Skorupki jajek oddajemy do zjedzenia kurom, palimy je lub zakopujemy w ziemi. Serwetki i koszyczka, w którym była święconka nie używamy do innych celów.

„Wielkanocne rymy” – zabawa słowna.

Dzieci podają słowa związane z Wielkanocą i szukają do nich rymów.

Np. jajeczko – ciasteczko
koszyczek – kamyczek
babka – żabka
żurek – ogórek
baranek – wianek
zajączek – pączek
mazurek – pagórek

„Kura i kurczęta” – zabawa orientacyjno – porządkowa.

Temat 2: „Wielkanocne zabawy”
– ćwiczenia słuchowo – ortofoniczne.

Cele:

- Doskonalenie szybkiej reakcji na przerwę w muzyce.
- Usprawnianie narządów artykulacyjnych.
- Czerpanie radości ze wspólnej zabawy.

Środki dydaktyczne: wiersz „Pisanki zająca” Doroty Kossakowskiej, sylwety zwierząt: kura, kogut, kurczak, baran, koszyk, nagrania odgłosów zwierząt

Przebieg:

„Pisanki zająca” – słuchanie wiersza.

Zajac szuka pisanek.
- Gdzieś w tym miejscu były.
Przecież dwie kurki
jajka zostawiły.

Sam pisanki malowałem
w kropki kolorowe.
Żółte kwiatki oraz kreski
i liście brązowe.
Aż tu nagle ktoś wychodzi –
dwa kurczaczki drobne.
Do pisanek zającą
wcale niepodobne.

- Jakie zwierzęta występowały w wierszu?
- Jak nazywa się mama kurcząt?
- Jak nazywa się tata kurcząt?

„Kto ukrył się w koszyku” – zagadki słuchowe.

W koszyku leżą sylwety: kury, koguta, kurczaka, barana. Dzieci słuchają nagrania z głosami zwierząt, określają do kogo należy głos i wyjmują z koszyka odpowiednią sylwetę.

„Jakie to zwierzę?” – zabawa ruchowo – ortofoniczna.

Nauczyciel do zabawy wykorzystuje sylwety: kury, koguta, kurczaka, barana. Dzieci poruszają się po sali do dowolnej muzyki tanecznej. na przerwę w muzyce nauczyciel pokazuje jedną z sylwet, a dzieci naśladują głos i sposób poruszania się pokazywanego zwierzęcia.

„Śpiewane życzenia” – improwizacja melodyczna.

Dzieci śpiewają życzenia wielkanocne na wymyśloną przez siebie melodię.

„Zieleni się trawa, zielenią się drzewa” – spacer – obserwacja zmian zachodzących w przyrodzie.

POPOŁUDNIE

„Kura i kurczęta” – zabawa orientacyjno – porządkowa.

Karta Pracy, cz. 3, s. 68.

Rysuj wętnę baranka po śladzie.

„Jajko niespodzianka” – zabawa twórcza.

Dzieci siedzą w kole i w rytmie muzyki podają sobie plastikowe jajko. Kiedy muzyka ucichnie dziecko, które trzyma jajko w dłoniach wstaje i mówi wymyśloną przez siebie zagadkę. Np. W moim jajko... ukrył się ktoś kto ma cztery łapy, mięciutkie futerko i bardzo lubi pić mleko. Pozostałe dzieci muszą odgadnąć zagadkę.

Zabawy podejmowane według zainteresowań dzieci – kształtowanie umiejętności bezpiecznego korzystania z zabawek.

Dzień 3

Temat dnia: LICZYMY JAJKA

Propozycja wpisu w dzienniku zajęć:

I Dowlone zabawy podejmowane według zainteresowań dzieci
– zwrócenie uwagi na stosowanie form grzecznościowych.

„Podziel” – zabawa słowna.

Dzieci podają dowolne słowa i dzielą je na sylaby i głoski.

II „Ile jajek zniósł kurki?” – ćwiczenia liczbowe – doskonalenie
umiejętności dodawania i odejmowania.

„Zbieraj jajka” – zabawa ruchowa z elementem liczenia.

„Wielkanoc” – ćwiczenia gimnastyczne – zestaw 32 – kształtowanie prawidłowej postawy ciała.

„Już wiosna” – spacer – wzbudzenie w dzieciach zainteresowań zjawiskami przyrodniczymi.

III „Zbieraj jajka” – zabawa ruchowa z elementem liczenia.

„Kolorowe pisanki” – zabawa plastyczna.

Samorządne zabawy podejmowane przez dzieci – wdrażanie do samodzielnej organizowania zabawy.

RANEK

Dowlone zabawy podejmowane według zainteresowań dzieci – zwrócenie uwagi na stosowanie form grzecznościowych.

Karta Pracy, cz. 3, s. 69.

Pokoloruj pisanki według instrukcji.

„Podziel” – zabawa słowna.

Dzieci podają dowolne słowa i dzielą je na sylaby i głoski.

„Niedługo Wielkanoc” – zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 32

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

Temat 1: „Ile jajek zniósł kurki?”
– ćwiczenia liczbowe.

Cele:

- Utrwalenie liczebników porządkowych.
- Doskonalenie umiejętności dodawania i odejmowania.
- Rozwijanie logicznego myślenia.

Środki dydaktyczne: 3 sylwety kur, 10 sylwet jajek, sylwety jajek do zabawy ruchowej

Przebieg:

„Gdzie ukryły się jajka?” – zabawa doskonaląca spostrzegawczość.

W różnych widocznych miejscach sali nauczyciel zawiesza papierowe jajka. Dzieci chodząc po sali szukają wszystkich ukrytych jajek. W razie potrzeby nauczyciel udziela wskazówek typu: wyżej, na prawo, w bok, na lewo, z tyłu, niżej.

„Jaka jest kura?” – stosowanie liczebników porządkowych.

Na tablicy nauczyciel zawiesza sylwety 3 kur różniących się od siebie. Dzieci opisują ich wygląd używając określeń: pierwsza kura jest..., druga kura jest..., trzecia kura jest...

„Liczymy jajka” – ćwiczenia liczbowe.

Nauczyciel pod sylwetami kur zawiesza jajka i przekazuje dzieciom treść zadania.

- Pierwsza kura zniósła 3 jajka, a druga kura zniósła 4 jajka. Ile jajek zniósł obie kury?
- Druga kura zniósła 5 jajek, a trzecia zniósła 3 jajka. Ile jajek zniósł kury razem?
- Pierwsza kura zniósła 2 jajka, druga zniósła 5 jajek, a trzecia zniósła

3 jajka. Która kura zniosła najwięcej jajek? Która kura zniosła najmniej jajek? Ile jajek zniosły wszystkie kury razem?

- Wszystkie kury zniosły razem 10 jajek. Gospodyni zabrała kurom 6 jajek. Ile jajek zostało?

- Kury miały 6 jajek. Gospodyni zabrała im 6 jajek. Ile jajek zostało?

„Układamy zadania” – próby układania zadań z wykorzystaniem sylwet.

„Zbieraj jajka” – zabawa ruchowa z elementem liczenia.

Na dywanie leżą papierowe sylwety jajek. Dzieci poruszają się po sali w sposób zaproponowany przez nauczyciela. na sygnał „zbieraj jajka” – dzieci podnoszą wskazaną przez nauczyciela liczbę jajek.

Temat 2: „Wielkanoc” – ćwiczenia gimnastyczne – zestaw 32.

Cele:

- Zapoznanie się z zasadami zabawy „Wrywanka”.
- Kształtowanie prawidłowej postawy ciała.
- Rozwijanie ogólnej sprawności fizycznej.

Forma: ćwiczenia kształtujące tułów

Przybory: woreczek gimnastyczny na osobę

1. Czynności organizacyjno – porządkowe:

- Zbiórka, powitanie, sprawdzenie obecności i gotowości do zajęć.

2. Część wstępna:

Zabawa ożywiająca „Wrywanka”.

Dzieci dobierają się w pary i ustawiają się na wyznaczonej przez nauczyciela linii w dwurzędzie twarzą do siebie. Chwytają się za ręce i podnoszą je do góry tworząc tunel. Nauczyciel rozdziela jedną parę i dzieci pojedynczo wbiegają w tunel po drodze zabierają jedną osobę z pary. na końcu tunelu osoby te tworzą nową parę. Dziecko, któremu została zabrana para poza plecami pozostałych dzieci przemieszcza się na początek tunelu. Następnie wbiega w tunel i rozrywa kolejną parę i na końcu tunelu tworzy nową parę z tą osobą itd. Czas zabawy około 3 minuty.

3. Część główna:

Dzieci ćwiczą na boso.

- dzieci trzymają woreczek w prawej dłoni i wykonują krążenie prawego ramienia w przód, zmiana ręki,
- ćwiczenie jak wyżej tylko w tył, zmiana ręki,
- dzieci kładą woreczek na głowie i wykonują po 3 razy skłon głowy w przód, w tył i na boki. Za każdym razem podnoszą woreczek z podłogi wykonując przysiad.
- dzieci przekładają woreczek prawą ręką górną za plecami i odbierają lewą ręką dołem za plecami robią tzw. „agrafkę”, zmiana rąk,
- rozkrok obunóż, opad tułowia w przód w prawej ręce woreczek, przekładanie woreczka z ręki do ręki wokół kolan, woreczek zatacza ósemki, zmiana kierunku przekazywania woreczka,
- siad prosty, w dłoniach woreczek, dzieci wykonują skłon tułowia w przód z jednoczesnym przesuwaniem woreczka po nogach aż do stóp, następnie wyprost, powtarzamy 6 razy,
- siad rozkroczny, woreczek leży na podłodze między nogami, dzieci wykonują skłon tułowia w przód jednocześnie dłońmi przesuwają woreczek jak najdalej w przód, wyprost, powtarzamy 6 razy,
- w leżeniu na brzuchu ramiona wyciągnięte przed twarzą, w dłoniach woreczek, wznos tułowia w górę z jednoczesnym uniesieniem woreczka w górę i oderwaniem łokci od podłogi. Podczas ćwiczenia ręce są wyprostowane, powtarzamy 3 serie po 5 powtórzeń,
- w leżeniu na plecach, między stopami trzymamy woreczek, wznos wyprostowanych nóg w górę i opust w dół, woreczek nie wypada, powtarzamy 3 serie po 4 powtórzenia,

4. Część końcowa:

Ćwiczenie oddechowe:

Dzieci w leżeniu na plecach woreczek leży na klatce piersiowej, dzieci wykonują wdech, następnie unoszą głowę i wykonują wydech z mocnym dmuchnięciem na leżący woreczek, powtarzamy 6 razy.

Dzieci odkładają woreczki w określone przez nauczyciela miejsce.

Czynności organizacyjno – porządkowe:

Omówienie realizowanych zadań, zachęcenie do kontynuowania ćwiczeń poza zajęciami, pożegnania.

„Już wiosna” – spacer – wzbudzenie w dzieciach zainteresowań zjawiskami przyrodniczymi.

POPOŁUDNIE

„Zbieraj jajka” – zabawa ruchowa z elementem liczenia.

„Kolorowe pisanki” – zabawa plastyczna.

Dzieci otrzymują styropianowe jajka, które ozdabiają mazakami.

„Wyścigi pisanek” – zabawa oddechowa.

Dzieci w parach dmuchają na styropianowe jajka i patrzą które jajko dalej poleci.

Samorządne zabawy podejmowane przez dzieci – wdrażanie do samodzielnej organizowania zabawy.

Dzień 4

Temat dnia: WIELKANOCNE MUZYKOWANIE

Propozycja wpisu w dzienniku zajęć:

I Swobodne zabawy dzieci – rozwijanie umiejętności organizowania sobie czasu wolnego.

„O! Wielkanoc” – zabawa twórcza.

„Niedługo Wielkanoc” – zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 32

II „Kto tak pięknie gra?” – zabawy z instrumentami – doskonalenie wrażliwości słuchowej.

„Zbieraj jajka” – zabawa ruchowa z elementem liczenia.

„Baba wielkanocna” – rysowanie kredkami pastelowymi – doskonalenie koordynacji wzrokowo – ruchowej.

„Razem jest wesele” – zabawy na placu zabaw – kształtowanie umiejętności współpracy w zespole.

III „Zbieraj jajka” – zabawa ruchowa z elementem liczenia.

„Świąteczne życzenia” – zabawa słowna.

Swobodne zabawy dzieci – wdrażanie do sprzątania po zakończonej zabawie.

RANEK

Swobodne zabawy dzieci – rozwijanie umiejętności organizowania sobie czasu wolnego.

„Lubię Wielkanoc bo...” – zabawa słowna.

Dzieci mówią za co lubią święta i dlaczego.

„O! Wielkanoc” – zabawa twórcza.

Dzieci dostają kartki, na których napisana jest litera O. Dorysowują do

niej element tak aby, powstało z niej coś co kojarzy się z Wielkanocą. Np. pisanka, kurczaczek.

„Niedługo Wielkanoc” – zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 32

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

Temat 1: „Kto tak pięknie gra?”
– zabawy z instrumentami.

Cele:

- Doskonalenie umiejętności gry na wybranych instrumentach.
- Doskonalenie wrażliwości słuchowej.
- Umuzykalnianie dzieci.

Środki dydaktyczne: instrumenty perkusyjne, papierowe jajka

Przebieg:

„Chodzimy jak...” – improwizacja ruchowa kierowana.

Dzieci poruszają się swobodnie przy dźwiękach muzyki tanecznej. na sygnał nauczyciela poruszają się jak wskazane przez nauczyciela zwierzę np. kurczak, baranek, kura z bolącą nogą, królik.

„Jaki to instrument” – zagadki słuchowe.

Za parawanem nauczyciel ukrywa instrumenty perkusyjne. Gra na wybranym instrumencie, a dzieci odgadują co to za instrument. Następnie dzielą nazwę instrumentu na sylaby. Pokazują jaki ruch pasuje do danego instrumentu.

„Cicho, głośno coraz głośniej” – gra na instrumentach perkusyjnych.

Dzieci naśladują pojedyncze krople deszczu – grają wolno i cicho na trójkątach.

Deszcz jest większy – grają na trójkątach głośniej i szybciej, dotaczają się dzwonki.

Grzmot – mocne, głośne uderzenie w talerze.

Naśladowanie głosem padającego deszczu i grzmotu – dzieci powtarzają wolno i cicho „kap, kap, kap...”, następnie coraz szybciej i głośniej, na koniec mówią „trach”. Wracają do gry na instrumentach.

„Jajko duże i małe” – ćwiczenie ruchowo – graficzne.

Dzieci słuchają spokojnej muzyki i kreślą w powietrzu kształt dużego i małego jajka.

Improwizacja melodyczna.

Chętne dzieci śpiewają rymowaną na wymyśloną przez siebie melodię.

Pisanki, pisanki dzisiaj malujemy,

jutro je komuś podarujemy.

„Zbieraj jajka” – zabawa ruchowa z elementem liczenia.

Temat 2: „Baba wielkanocna”
– rysowanie kredkami pastelowymi.

Cele:

- Doskonalenie koordynacji wzrokowo – ruchowej.
- Wdrażanie do estetycznego wykonywania pracy.
- Rozwijanie inwencji twórczej.

Środki dydaktyczne:

wiersz „Wielkanocna baba” Doroty Kossakowskiej, kartki białe A4, kredki pastelowe, serwetki papierowe z motywem świątecznym, nożyczki, klej, szary papier

Przebieg:**„Wielkanocna baba” – słuchanie wiersza.**

Wielkanocna baba stoi na stole,
cała w lukrze cukrowym.
Są przecież święta, więc wystrojona
stoi w ubranku nowym.
Wokół niej bazie oraz baranek,
a w koszyku z wikliny
mnóstwo pisanek.

Rozmowa na temat wiersza.

- Jakie ciasto stoi na stole?
- Jak wygląda baba wielkanocna?
- Co stoi na stole obok baby wielkanocnej?

Podanie tematu pracy.

- Dzieci rysują na białej kartce kształt babki wielkanocnej i kolorują ją.
- Wycinają babkę i przyklejają na złożonej na pół serwetce z motywem świątecznym.
- Ozdabiają babkę wyciętymi z kolorowego papieru kurczaczkami, baziami, kwiatami.

Samodzielna praca dzieci.**Sprzątnięcie stanowisk pracy.****Umieszczenie prac na wystawie.**

„Razem jest weselej” – zabawy na placu zabaw – kształtowanie umiejętności współpracy w zespole.

POPOŁUDNIE

„Zbieraj jajka” – zabawa ruchowa z elementem liczenia.

„Wielkanocne pocztówki” – układanie puzzli.

Dzieci układają w całość pocięte pocztówki wielkanocne. Opisują jaki obrazek znajduje się na ich kartce.

„Świąteczne życzenia” – zabawa słowna.

Próby samodzielnego formułowania życzeń.

Swobodne zabawy dzieci – wdrażanie do sprzątnięcia po zakończonej zabawie.

Dzień 5

Temat dnia: WIELKANOC KRÓLIKA

Propozycja wpisu w dzienniku zajęć:

I Swobodne zabawy według zainteresowań dzieci – wdrażanie do dzielenia się zabawkami i cierpliwego czekania na swoją kolej.

„Pieczemy ciasto” – zabawa pantomimiczna.

„Niedługo Wielkanoc” – zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 32

II „Wielkanocne zabawy królika” – ćwiczenia w mówieniu – doskonalenie umiejętności wypowiedzania się pełnymi zdaniami.

„Wielkanoc” – ćwiczenia gimnastyczne – zestaw 32 – kształtowanie prawidłowej postawy ciała.

„Kto pierwszy” – zabawy na świeżym powietrzu – kształtowanie umiejętności zdrowej rywalizacji.

III „Zbieraj jajka” – zabawa ruchowa z elementem liczenia.

„Jajko” – zabawa badawcza.

Dowolne zabawy w kącikach tematycznych – zwrócenie uwagi na poszanowanie zabawek swoich i kolegów z grupy.

RANEK

Swobodne zabawy według zainteresowań dzieci – wdrażanie do dzielenia się zabawkami i cierpliwego czekania na swoją kolej.

„Świąteczne kartki” – zabawa plastyczna.

Dzieci mają do dyspozycji kolorowe kartki, mazaki, kredki, klej, nożyczki. Projektują świąteczną kartkę dla bliskiej osoby.

„Pieczemy ciasto” – zabawa pantomimiczna.

Dzieci za pomocą ruchów naśladują cały proces pieczenia ciasta.

„Niedługo Wielkanoc” – zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 32

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

Temat 1: „Wielkanocne zabawy królika” – ćwiczenia w mówieniu.

Cele:

- Doskonalenie umiejętności wypowiadania się pełnymi zdaniami.
- Wdrażanie do uważnego słuchania.
- Rozwijanie logicznego myślenia.

Środki dydaktyczne: opowiadanie „Królik – kuzyn zająca” Doroty Kossakowskiej, *Karta pracy*, cz. 3, s. 70, 10 papierowych pisanek

Przebieg:

„O której pisanec mówię” – zabawa słowna.

Nauczyciel prezentuje na tablicy 10 papierowych pisanek różniących się umieszczonymi na nich wzorami. Opisuje wygląd pisanek, a dzieci wskazują odpowiednią pisanek używając liczebników porządkowych.

„Królik – kuzyn zająca” – słuchanie opowiadania.

Królik Wawrzyniec jest kuzynem zająca Leopolda, który mieszka w lesie. Wawrzyniec często słyszał jak to Leopold opowiadał o Wielkanocy. Wtedy wszystkie dzieci czekają na prezenty od zajączka, stawiają figurki zajączka w owsie, przy baziach. Zając mówi, że jest bardzo ważny w czasie świąt wielkanocnych. Królik zastanawiał się co tu zrobić, aby wszyscy mówili, że on też jest ważny w czasie świąt, a może nawet ważniejszy od zająca. Wawrzyniec myślał przez trzy dni z rzędu, aż przyszedł mu do głowy pomysł znakomity.

- Zacznę od malowania jajek – pomyślał królik. Dostał ich bardzo dużo od zaprzyjaźnionej kury i zabrał się do roboty. Kiedy były gotowe włożył je do koszyka i poszedł w odwiedziny do znajomych. Jak myślisz, jakie wielkanocne zabawy urządził królik Wawrzyniec?

Rozmowa na podstawie opowiadania.

- Czyim kuzynem jest królik Wawrzyniec?
- Co o Wielkanocy mówił zając Leopold?

- O czym marzył Wawrzyniec?
- Jaki pomysł przyszedł mu do głowy?
- Od kogo Wawrzyniec wziął jajka?
- do kogo Wawrzyniec poszedł z jajkami?

„Jakie wielkanocne zabawy urządził królik?” – omówienie obrazków.

Karta pracy, cz. 3, s. 70.

Dzieci wypowiadają się na temat obrazków, opisują zabawy królika, nadają tytuły poszczególnym obrazkom.

„Zbieraj jajka” – zabawa ruchowa z elementem liczenia.

Temat 2: „Wielkanoc”

– ćwiczenia gimnastyczne – zestaw 32.

Cele:

- Zapoznanie się z zasadami zabawy „Wrywanka”.
- Kształtowanie prawidłowej postawy ciała.
- Rozwijanie ogólnej sprawności fizycznej.

„Kto pierwszy” – zabawy na świeżym powietrzu – kształtowanie umiejętności zdrowej rywalizacji.

POPOŁUDNIE

„Zbieraj jajka” – zabawa ruchowa z elementem liczenia.

„Jajko” – zabawa badawcza.

Nauczyciel demonstruje dzieciom rozbite jajko kurze. Dzieci omawiają z czego ono się składa, jaką ma konsystencję. Dzieci mówią w jakiej postaci można spożywać jajko i do zrobienia jakich dań jest ono potrzebne.

Karta pracy, cz. 3, s. 71.

Pokoloruj pisanekę według instrukcji.

Dowolne zabawy w kącikach tematycznych – zwrócenie uwagi na pozaszanowanie zabawek swoich i kolegów z grupy.

TEMAT KOMPLEKSOWY: NA WIEJSKIM PODWÓRKU

Dzień 1

Temat dnia: **RODZICE I ICH DZIECI**

Propozycja wpisu w dzienniku zajęć:

I Dowolne zabawy dzieci w kąciakach tematycznych – zachęcanie do zabawy w małych grupach.

„Literowa kura” – zabawa dydaktyczna.

„Wesołe zwierzęta” – zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 33

II „Zwierzęta i ich młode” – rozmowa na podstawie obrazków i własnych doświadczeń – utrwalenie nazw zwierząt hodowlanych.

„Rozmowy domowych ptaków” – zabawa orientacyjno – porządkowa z elementami ćwiczeń ortofonicznych.

„Kurczak” – łączenie elementów z papieru – doskonalenie umiejętności cięcia nożyczkami drobnych elementów.

„Uwaga niebezpieczeństwo” – spacer – wdrażanie do reagowania na polecenia nauczyciela.

III „Rozmowy domowych ptaków” – zabawa orientacyjno – porządkowa z elementami ćwiczeń ortofonicznych.

„Co słyszysz na początku” – zabawa słowna.

Swobodne zabawy dzieci według zainteresowań – wdrażanie do dzielenia się zabawką atrakcyjną.

RANEK

Dowolne zabawy dzieci w kąciakach tematycznych – zachęcanie do zabawy w małych grupach.

„Sylaby do pary” – zabawa dydaktyczna.

Na dywanie rozłożone są kartoniki z sylabami. Zadaniem dzieci jest do-

pasowanie sylab tak, aby powstał wyraz.

kro – wa

ba – ran

in – dyk

ow – ca

ku – ra

ko – gut

„Literowa kura” – zabawa dydaktyczna.

Na dywanie rozsypane są kartoniki z literami. Dzieci są kurami i swobodnie chodzą po sali. Na hasło nauczyciela „kury dziobią literę o” – dzieci szukają litery określonej przez nauczyciela.

„Wesołe zwierzęta” – zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 33

„Marsz” – Dzieci maszerują po obwodzie koła na palcach, na piętach, na całych stopach.

„Koniki grzebią ziemię” – Dzieci poruszają się po sali w rytm bębienka. na przerwę zatrzymują się, stają na jednej nodze, a drugą naśladują jak koń grzebie w ziemi.

„Rozmowy domowych ptaków” – Dzieci podzielone są na trzy grupy: kury, kaczki, gęsi. Spacerują po sali przy dźwiękach tambury. na pierwszą przerwę w muzyce zatrzymują się kury i głośno gdaczą: ko, ko, na drugą przerwę zatrzymują się kaczki i mówią: kwa, kwa. na trzecią przerwę odzywają się gęsi: gę, gę, gę.

„Koguty” – Dzieci są kogutami. Ręce mają splecione z tyłu i podskakują na jednej nodze.

„Kaczuszki” – Dzieci poruszają się po sali w przysiadzie trzymając dłonie na kostkach.

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

Temat 1: „Zwierzęta i ich młode” – rozmowa na podstawie obrazków i własnych doświadczeń.

Cele:

- Utrwalenie nazw zwierząt hodowlanych.
- Rozwijanie funkcji językowych.
- Wyrabianie pozytywnego stosunku do zwierząt.

Środki dydaktyczne: tablica demonstracyjna nr 15 i 16, nagrania głosów zwierząt

Przebieg:**„Co to za zwierzę?” – zabawa słuchowa.**

Nauczyciel odtwarza nagrania głosów zwierząt. Dzieci mówią co to za zwierzę.

„Rodziny zwierząt” – nazywanie zwierząt dorosłych i młodych.

Oglądanie ilustracji przedstawiających zwierzęta hodowlane i ich młode.

(*Tablica demonstracyjna nr 15 i 16*).

klacz – koń – źrebię
owca – baran – jagnię
krowa – byk – cielę
maciora – knur – prosię
indyk – indyczka – indyczęta
kura – kogut – kurczak
kaczka – kaczor – kaczątko
gęś – gąsior – gąsiątko

Dzieci nazywają zwierzęta, opisują ich wygląd, zwracają uwagę na to, czym pokryte jest ciało zwierzęcia (pióra, szczecina, sierść).

„Zdrobnienia i zgrubienia” – zabawy językowe.

Dzieci tworzą zdrobnienia i zgrubienia do podanych słów:

kogut, kogucik, kogucisko
byk, byczek, byczysko
kot, kotek, kocisko
krowa, krówka, krówsko
osioł, osiołek, oślisko

„Co to za zwierzę?” – układanie i rozwiązywanie zagadek.

Chętne dzieci układają zagadki o zwierzętach. Opisują wygląd oraz upodobania zwierząt bez podawania jego nazwy. Pozostałe dzieci odgadują nazwę zwierzęcia. Następnie dzielą jego nazwę na sylaby.

„Rozmowy domowych ptaków” – zabawa orientacyjno – porządkowa z elementami ćwiczeń ortofonicznych.

Dzieci podzielone są na trzy grupy: kury, kaczki, gęsi. Spacerują po sali przy dźwiękach tamburyna. na pierwszą przerwę w muzyce zatrzymują

się kury i głośno gdaczą: ko, ko. na drugą przerwę zatrzymują się kaczki i mówią: kwa, kwa. na trzecią przerwę odzywają się gęsi: gę, gę, gę.

Temat 2: „Kurczak” – łączenie elementów z papieru.

Cele:

- Doskonalenie umiejętności cięcia nożyczkami drobnych elementów.
- Wdrażanie do dokładnego wykonywania pracy.
- Wdrażanie do porządkowania stanowiska pracy.

Środki dydaktyczne: szablon tułowia – owal, nogi, skrzydła, grzebienia, dzioba, żółta bibuła, nożyczki, klej, drucik kreatywny, kartki z bloku technicznego

Przebieg:

„Kurczak” – słuchanie wiersza.

Duża kwoka, szare piórka.
A kurczaczek żółta kulka.
To jest mama, to jest synek.
I jest jeszcze pięć dziewczynek.
Każda żółta tak jak słońce,
tak jak kwiaty gdzieś na łące.

Rozmowa na temat wiersza.

- Czyją mamą jest kwoka?
- Jak wygląda kwoka?
- Jak wygląda kurczaczek?
- do czego porównany jest kolor kurczaków?

Podanie tematu pracy i wyjaśnienie sposobu jej wykonania.

- odrysowanie przygotowanych przez nauczyciela szablonów (tułowia – owal – 2 szt., nogi – 4 szt., skrzydła – 2 szt., grzebienia, dzioba) i wycięcie ich
- pocięcie żółtej bibuły na drobne kawałki
- przyklejenie skrzydeł, grzebienia na jednym owalu
- przyklejenie żółtej bibuły na drugim owalu
- połączenie nóg z drucikiem kreatywnym (sklejone 2 nogi, drucik w środku)

- sklejanie 2 części tułowia kurczaka
- przyklejenie oczu, dzioba

Indywidualna praca dzieci.

Sprzątnięcie stanowisk pracy.

Prezentacja kurczaków.

„Uwaga niebezpieczeństwo” – spacer – wdrażanie do reagowania na polecenia nauczyciela.

POPOŁUDNIE

„Rozmowy domowych ptaków” – zabawa orientacyjno – porządkowa z elementami ćwiczeń ortofonicznych.

Karta pracy, cz. 3, s. 72.

Naucz się rymowanki na pamięć. Rysuj koguta po śladzie, a następnie pokoloruj go według wzoru.

Kukuryku kukuryku
witaj młody koguciku.
Gdzie są twoje kury dwie?
Kukuryku kto to wie?

„Co słyszysz na początku” – zabawa słowna.

Chętne dzieci wyróżniają głoski na początku słów wymyślonych przez kolegów lub podanych przez nauczyciela.

Swobodne zabawy dzieci według zainteresowań – wdrażanie do dzielenia się zabawką atrakcyjną.

Dzień 2

Temat dnia: POŻYTECZNE ZWIERZĘTA

Propozycja wpisu w dzienniku zajęć:

I Dowolne zabawy dzieci według zainteresowań – zwrócenie uwagi na stosowanie form grzecznościowych.

„Odgłosy zwierząt” – ćwiczenia dźwiękonaśladowcze.

„Wesołe zwierzęta” – zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 33

II „Co nam dają zwierzęta?” – zabawa dydaktyczna – wzbogacanie wiedzy na temat życia zwierząt hodowlanych oraz produktów pochodzących od zwierząt.

„Rozmowy domowych ptaków” – zabawa orientacyjno – porządkowa z elementami ćwiczeń ortofonicznych.

„Muzykowanie” – zabawy muzyczno – słuchowe – rozwijanie umiejętności wybiórczego słuchania.

„Mój kolega, moja koleżanka” – zabawy na świeżym powietrzu – zachęcanie do zabawy dzieci nieśmiałych.

III „Koniki grzebią ziemię” – zabawa z elementem równowagi.

„Gdzie to położyć” – zabawa dydaktyczna.

Swobodne zabawy w kącikach tematycznych – kształtowanie umiejętności bezpiecznego korzystania z zabawek.

RANEK

Dowolne zabawy dzieci według zainteresowań – zwrócenie uwagi na stosowanie form grzecznościowych.

Karta pracy, cz. 3, s. 73

Pokoloruj litery, które tworzą nazwy podanych obrazków.

„Odgłosy zwierząt” – ćwiczenia dźwiękonaśladowcze.

Nauczyciel pokazuje obrazki, a dzieci naśladową odgłosy zwierząt.

krowa – muczy – muu, muu

kaczka – kwacze – kwa, kwa

koza – meczy – mee, mee
baran – beczy – bee, bee
indyk – gulgocze – gul, gul
kogut – pieje – kukuryku
świnia – chrumka – chrum, chrum
koń – rży – iha, iha
kura – gdacze – ko, ko

„Wesołe zwierzęta” – zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 33

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

Temat 1: „Co nam dają zwierzęta?”
– zabawa dydaktyczna.

Cele:

- Wzbogacanie wiedzy na temat życia zwierząt hodowlanych oraz produktów pochodzących od zwierząt.
- Doskonalenie umiejętności wypowiedzania się na podany temat.
- Zachęcanie do zdrowego odżywiania się.

Środki dydaktyczne:

ilustracje zwierząt i produktów od nich pochodzących, chleb, warzywa, stoik 0.75 l.

Przebieg:

„Co nam dają zwierzęta” – zabawa dydaktyczna.

Nauczyciel przygotowuje ilustracje zwierząt oraz produktów od nich pochodzących: mleko, ser, śmietanę, masło, poduszkę, jajka, włóczkę, szynkę, kiełbasę

Dzieci mówią dzięki jakiemu zwierzęciu mamy te produkty.

owca – wełna, mleko, mięso
kura – jajka, mięso
krowa – mleko (ser, śmietana, masło)
gęsi – pierze, mięso, jajka
kaczki – jajka, mięso
indyk – mięso, jajka
świnia – mięso, tłuszcz

„Drugie śniadanie” – przygotowanie kanapek.

Nauczyciel przygotowuje produkty wytwarzane z mleka: masło, śmietana, ser, jogurt, kefir. Chętne dzieci dokonują degustacji wybranych produktów, wypowiadają się na temat ich smaku i wyglądu.

- Nauczyciel demonstruje sposób wykonania masła – śmietanę o wysokiej zawartości tłuszczu umieszcza w zamkniętym stoiku (0.75 l) i potrząsa nim energicznie. W wyniku ubijania śmietany powstanie masło.

- Dzieci wykonują kanapki – smarują chleb masłem, układają na nim ser, ugotowane na twardo jajka i świeże warzywa.

„Rozmowy domowych ptaków” – zabawa orientacyjno – porządkowa z elementami ćwiczeń ortofonicznych.

Dzieci podzielone są na trzy grupy: kury, kaczki, gęsi. Spacerują po sali przy dźwiękach tamburyna. na pierwszą przerwę w muzyce zatrzymują się kury i głośno gdaczą: ko, ko, na drugą przerwę zatrzymują się kaczki i mówią: kwa, kwa. na trzecią przerwę odzywają się gęsi: gę, gę, gę.

**Temat 2: „Muzykowanie”
– zabawy muzyczno – słuchowe.****Cele:**

- Rozwijanie umiejętności wybiórczego słuchania.
- Rozwijanie zdolności szybkiego reagowania.
- Doskonalenie umiejętności improwizowania.

Środki dydaktyczne: instrumenty perkusyjne, sylwety zwierząt: koza, koń, owca, kaczka, kura

Przebieg:**„Śpiewające powitanki” – improwizacja melodyczna.**

Dzieci wymyślają zdania, którymi można powitać się w przedszkolu. Śpiewają wesoło, smutno, cicho, głośno, szybko i wolno.

„Poranny koncert zwierząt” – gra na instrumentach.

Nauczyciel dzieli dzieci na pięć grup i rozdaje każdej z grup instrumenty. Grupa I – kozy – trójkąty

- Grupa II – konie – dzwonki
- Grupa III – owce – marakasy
- Grupa IV – kaczki – tamburyno
- Grupa V – kury – talerze

Na tablicy umieszczone są sylwety zwierząt. Nauczyciel dyryguje orkiestrą wskazując na obrazki zawieszone na tablicy.

„Skąd dochodzi dźwięk” – zabawa słuchowa.

Dzieci stoją w kole. Jedno z nich ma trójkąt, a pozostałe dzieci mają grzechotki. do koła wchodzi dziecko z zawiązanymi oczami. Dzieci grają na instrumentach (dzieci mające grzechotki delikatnie nimi poruszają robiąc szum), a osoba stojąca w kole musi podejść do dziecka grającego na trójkącie.

„Posłuchaj i powtórz” – zabawa rytmiczna.

Nauczyciel wyklaskuje dowolny rytm. Dzieci odtwarzają układ rytmiczny w różnorodny sposób: podskakując, uderzając dłońią o podłogę, uderzając dłońmi o swoje uda.

„Mój kolega, moja koleżanka” – zabawy na świeżym powietrzu – zachęcanie do zabawy dzieci nieśmiałych.

POPOŁUDNIE

„Koniki grzebią ziemię” – zabawa z elementem równowagi.

Dzieci poruszają się po sali w rytm bębenka. na przerwę zatrzymują się, stają na jednej nodze, a drugą naśladują jak koń grzebie w ziemi.

„Gdzie to położyć” – zabawa dydaktyczna.

Każde dziecko otrzymuje kopertę z trzema obrazkami (staramy się, aby każde dziecko otrzymało inny zestaw obrazów). na dywanie rozłożone są obręcze z cyframi od 3 do 5. Zadaniem dzieci jest powiedzenie co jest na obrazku, policzenie z ilu głosek składa się nazwa ich obrazka i położenie obrazka w odpowiedniej obręczy.

Np. 3 – kot, sok, lok, las, osa, oko, nos, but, ser

4 – buda, koza, woda, noga, igła, flet, kula, smok

5 – ekran, mydło, worek, wagon, lalka, sroka, balon, notes

„Stemple ze zwierzaków” – stemplowanie i kolorowanie.

Swobodne zabawy w kącikach tematycznych – kształtowanie umiejętności bezpiecznego korzystania z zabawek.

Dzień 3

Temat dnia: **POTRAFIMY LICZYĆ**

Propozycja wpisu w dzienniku zajęć:

I Dowolne zabawy tematyczne – zwrócenie uwagi na cichą zabawę.

„Posągi zwierząt” – zabawa muzyczno – ruchowa.

„Wesołe zwierzęta” – zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 33

II „Gdzie jest więcej, a gdzie mniej” – porównywanie liczebności zbiorów – rozwijanie logicznego myślenia.

„Na wiejskim podwórku” – ćwiczenia gimnastyczne – zestaw 33 – kształtowanie prawidłowej postawy ciała.

„Ładnie spacerujemy” – spacer – doskonalenie umiejętności chodzenia w parach.

III „Koniki grzebią ziemię” – zabawa z elementem równowagi.

„Zwierzęta i ich domki” – układanie puzzli.

Swobodne zabawy w kącikach tematycznych – zwrócenie uwagi na poszanowanie zabawek swoich i kolegów z grupy.

RANEK

Dowolne zabawy tematyczne – zwrócenie uwagi na cichą zabawę.

Karta pracy, cz. 3, s. 74.

W pustym prostokącie narysuj zwierzę, które ukryło się na obrazku.

„Posągi zwierząt” – zabawa muzyczno – ruchowa.

Kiedy gra muzyka dzieci swobodnie poruszają się po sali. Gdy muzyka

ucichnie dzieci zamieniają się w posągi i stoją nieruchomo. Kiedy muzyka ponownie zacznie grać dzieci tańczą.

„Wesołe zwierzęta” – zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 33

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

Temat 1: „Gdzie jest więcej, a gdzie mniej”
– porównywanie liczebności zbiorów.

Cele:

- Doskonalenie umiejętności porównywania liczebności zbiorów.
- Rozwijanie zdolności matematycznych.
- Rozwijanie logicznego myślenia.

Środki dydaktyczne: zestaw sylwet zwierząt dla każdego dziecka, dywaniki

Przebieg:

„Kto ma ile nóg” – segregowanie.

Każde dziecko ma przed sobą dywanik. W kopercie otrzymuje zastaw zwierząt hodowlanych i sznurek do zaznaczania zbiorów.

- Dzieci tworzą zbiór zwierząt z 2 nogami (kura, gęś, indyk, kaczka) i zbiór zwierząt z 4 nogami (krowa, koń, świnia, owca, koza, królik). Nazywają zwierzęta, które znalazły się w zbiorach. Przeliczają elementy w jednym i drugim zbiorze. Ustalają, w którym zbiorze jest więcej elementów.

„Co słychać na początku” – tworzenie zbiorów.

- Dzieci tworzą zbiór zwierząt, w nazwie których na początku słychać głoskę „k” (kura, kaczka, krowa, koń, koza, królik) i zbiór pozostałych zwierząt (gęś, indyk, świnia, owca). Porównują liczebność zbiorów, ustalają, gdzie jest więcej, a gdzie mniej zwierząt i o ile. Przeliczają ile jest zwierząt razem.

„Ile sylab jest w nazwie?” – porównywanie liczebności zbiorów.

- Dzieci tworzą zbiór zwierząt, których nazwa składa się z jednej sylaby (koń, gęś) i zbiór zwierząt, których nazwa składa się z dwóch sylab (kura,

indyk, świnia, kaczka, krowa, koza, królik, owca). Porównują liczebność zbiorów, licząc o ile jest więcej zwierząt, w nazwie których są dwie sylaby.

„Zapamiętaj kolejność” – zabawa dydaktyczna.

Dzieci wybierają 4 – 5 dowolnych sylwet i układają je na dywaniku w rzędzie. Następnie prezentują swoje zwierzęta naśladując ich głosy. Zadaniem chętnych dzieci jest powtórzenie głosów zwierząt w takiej samej kolejności.

Temat 2: „Na wiejskim podwórku”
– ćwiczenia gimnastyczne – zestaw 33.

Cele:

- Zapoznanie się z zasadami zabawy „Wróżki, Reksio, Czarownice, Flinstonowie”.
- Kształtowanie prawidłowej postawy ciała.
- Rozwijanie ogólnej sprawności fizycznej.

Forma: ćwiczenia kształtujące ramiona i tułów

Przybory: kule zrobione z pojedynczych kolorowych kartek z bloku rysunkowego formatu A3 po jednej na dziecko, kwadraciki z tektury o wymiarach 10cm x10cm po jednym na parę, chusteczki higieniczne po jednej na parę

1. Czynności organizacyjno – porządkowe:

- Zbiórka, powitanie, sprawdzenie obecności i gotowości do zajęć.

2. Część wstępna:

Zabawa orientacyjno – porządkowa „Wróżki, Reksio, Czarownice, Flinstonowie”.

Dzieci biegają po sali, na hasło podane przez nauczyciela muszą dobrać się w odpowiednie formy ustawienia i tak:

- na hasło „Wróżki” dzieci biegają po sali machając rękami,
- na hasło „Reksio” dzieci wykonują przysiad z rękami uniesionymi nad głowę tworząc dach,
- na hasło „Czarownice” dzieci dobierają się w pary i trzymając się za ręce wykonują ruchy jakby mieszały w kotle,
- na hasło „Flinstonowie” dzieci dobierają się w trójki ustawiają się jedno za drugim i trzymając dłonie na barkach osoby z przodu biegną w miejscu,

Dzieci, które nie zdążyły przyjąć określonej formy wykonują 2 pajacyki.

3. Część główna:

Dzieci pobierają kolorowe kartki i zgniatając je formują kulę do ćwiczeń. Dzieci ćwiczą na boso.

- dzieci kulę trzymają w prawej dłoni i wykonują krążenie prawego ramienia w przód, zmiana ręki,
 - ćwiczenie jak wyżej tylko w tył, zmiana ręki,
 - dzieci podrzucają kulę i próbują klasnąć z przodu w dłoń i złapać kulę,
 - ćwiczenie jak wyżej tylko klaszczemy za plecami,
 - ćwiczenie jak wyżej tylko klaszczemy raz pod jednym kolaniem raz pod drugim,
 - rozkrok obunóż, opad tułowia w przód w prawej ręce kula, przekładanie kuli z ręki do ręki wokół kolana, kula zatacza ósemki, zmiana kierunku przekazywania kuli,
 - siad rozkroczny, kula leży na podłodze między nogami, dzieci wykonują skłon tułowia w przód jednocześnie starają się tak dmuchnąć w kulę, żeby się przemieściła do przodu, wyprost, powtarzamy 6 razy,
 - w leżeniu na brzuchu ramiona wyciągnięte przed twarzą w dłoniach kula, wznos tułowia w górę z jednoczesnym oderwaniem łokci od podłogi i podrzuceniem kuli w górę, podczas ćwiczenia ręce są wyprostowane, powtarzamy 3 serie po 5 powtórzeń,
 - w siadzie prostym z tyłu podpartym, kula leży po prawej stronie nóg, dzieci przenoszą wyprostowane nogi nad kulą z jednej strony na drugą, powtarzamy 10 razy,
- Dzieci odkładają kule w wyznaczone przez nauczyciela miejsce.

4. Część końcowa:

Ćwiczenie oddechowe:

Dzieci dobierają się w pary i siadają przy stolikach naprzeciwko siebie w parach. Nauczyciel rozdaje na parę kartonik o wymiarach 10x10 i zgniecioną chusteczkę higieniczną. Jedno z dzieci trzyma kartonik, drugie dziecko w tym czasie stara się tak dmuchnąć, żeby trafić chusteczką w kartonik. Dziecko trzymające kartonik nie porusza kartonikiem. Każde dziecko powtarza ćwiczenie 8 razy.

Czynności organizacyjno – porządkowe:

Omówienie realizowanych zadań, zachęcenie do kontynuowania ćwiczeń poza zajęciami, pożegnanie.

„Ładnie spacerujemy” – spacer – doskonalenie umiejętności chodzenia w parach.

POPOŁUDNIE

„Koniki grzebią ziemię” – zabawa z elementem równowagi.

„Zwierzęta i ich domki” – układanie puzzli.

Swobodne zabawy w kąciach tematycznych – zwrócenie uwagi na poszanowanie zabawek swoich i kolegów z grupy.

Dzień 4

Temat dnia: **ZWIERZĘTA KONCERTUJĄ**

Propozycja wpisu w dzienniku zajęć:

I Swobodne zabawy według zainteresowań dzieci – wdrażanie do odkładania zabawek na wyznaczone miejsce w sali.

„Na wiejskim podwórku” – zabawa tematyczna.

„Wesołe zwierzęta” – zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 33

II „Koncert w wiejskiej zagrodzie” – śpiew na znaną dzieciom melodię – rozwijanie wrażliwości i wyobraźni muzycznej.

„Koniki grzebią ziemię” – zabawa z elementem równowagi.

„Plastelinowe zwierzęta” – lepienie z plasteliny – doskonalenie sprawności manualnej.

„Zabawy na świeżym powietrzu” – pobyt na świeżym powietrzu – wdrażanie do przestrzegania ustalonych zasad.

III „Koniki grzebią ziemię” – zabawa z elementem równowagi.

„Układamy zagadki” – zabawa słowna.

Dowolne zabawy podejmowane z inicjatywy dzieci – kształtowanie umiejętności samodzielnego organizowania sobie czasu wolnego.

RANEK

Swobodne zabawy według zainteresowań dzieci – wdrażanie do układania zabawek na wyznaczone miejsce w sali.

„Na wiejskim podwórku” – zabawa tematyczna.

Dzieci mają pacynki zwierząt mieszkających na wsi i odgrywają krótkie scenki tematyczne.

„Alfabet ze sznurka” – zabawa.

Dzieci losują kartoniki z literą i układają na dywaniku jej kształt ze sznurka.

„Wesołe zwierzęta” – zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 33

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

Temat 1: „Koncert w wiejskiej zagrodzie”
– śpiew na znaną dzieciom melodię.

Cele:

- Rozwijanie wrażliwości i wyobraźni muzycznej.
- Rozwijanie poczucia rytmu.
- Doskonalenie umiejętności współpracy w grupie.

Środki dydaktyczne: tamburyno, rymowanki Agnieszki Olędzkiej

Przebieg:

„Figurki” – pobudzanie i hamowanie ruchu.

Dzieci biegają swobodnie po sali. na hasło „figurki” zatrzymują się i przybierają dowolną pozę.

„Muzykalne zwierzęta” – śpiew zbiorowy na melodię „Panie Janie”.

Dzieci śpiewają zwierzęcym głosem.

Kiedy nauczyciel pokazuje obrazek kozy, dzieci śpiewają na sylabę me.

Meme meme, meme meme.

Meme me, meme me.

Meme meme meme, meme meme meme.

Me me me, me me me.

Kiedy nauczyciel pokaże obrazek krowy, dzieci śpiewają na sylabę mu.

Mumu mumu, mumu mumu.

Mumu mu, mumu mu.

Mumu mumu mumu, mumu mumu mumu.

Mu mu mu, mu mu mu.

Nauczyciel może też zmieniać wykonawców w trakcie trwania utworu.

Np. będą śpiewać kurczaki i kury.

Koko koko, koko koko.

Pipi pi, pipi pi.

Koko koko koko, koko koko koko.

Pi pi pi, pi pi pi.

Śpiewanie rymowanek na melodię Panie Janie.

Dzieci powtarzają za nauczycielem fragmenty rymowanek.

W gospodarstwie, w gospodarstwie.

Piękny dzień, piękny dzień.

Kury niosą jajka, krowy dają mleko.

Cieszymy się, cieszymy się.

Pan gospodarz, pan gospodarz.

Traktor ma, traktor ma.

Jedzie dziś na pole, będzie orać ziemię.

Owies siał, owies siał.

Dziś na polu, dziś na polu.

Pracy moc, pracy moc.

Trzeba zebrać siano, i to bardzo szybko.

Idzie deszcz, idzie deszcz.

Gospodyni, gospodyni.

Ogród ma, ogród ma.

Rosną w nim buraki i świeże ziemniaki.

Marchew też, marchew też.

„Echo na drewniakach” – echo rytmiczne.

Dzieci siedzą w kole i grają na drewniakach do rytmu wskazanego przez dyrygenta – nauczyciela.

„Koniki grzebią ziemię” – zabawa z elementem równowagi.

Temat 2: „Plastelinowe zwierzęta”
– lepienie z plasteliny.

Cele:

- Utrwalenie nazw zwierząt żyjących w gospodarstwie.
- Poznanie nazw miejsc, w których żyją zwierzęta hodowlane.
- Doskonalenie sprawności manualnej.

Środki dydaktyczne:

plastelina, podkładki pod plastelinę, sylwety zwierząt: koń, krowa, świnia, kura, ilustracje: stajnia, obora, chlew, kurnik

Przebieg:

„Czyj to dom?” – łączenie w pary.

Dzieci łączą sylwety zwierząt z ilustracją miejsca, w którym mieszkają. Układają zdania:

- Dom konia to stajnia.
- Dom krowy to obora.
- Dom świni to chlew.
- Dom kury to kurnik.

Podanie tematu pracy.

Dzieci lepią z plasteliny zwierzęta mieszkające w gospodarstwie wiejskim.

Samodzielna praca dzieci.

Sprzątniecie stanowisk pracy.

Oglądanie wykonanych zwierząt.

- Dzieci przeliczają ile zwierząt znajduje się w każdym gatunku. Ustalają, których jest najwięcej, których najmniej i o ile.

Urządzenie wystawki.

„Zabawy na świeżym powietrzu” – pobyt na świeżym powietrzu
– wdrażanie do przestrzegania ustalonych zasad.

POPOŁUDNIE

„Koniki grzebią ziemię” – zabawa z elementem równowagi.

„Układamy zagadki” – zabawa słowna.

Nauczyciel wiesza na tablicy obrazki zwierząt. Wybrane dziecko wymyśla zagadkę o którymś zwierzęciu, a reszta dzieci zgaduje, o które zwierze chodzi.

Karta Pracy, cz. 3, s. 75.

Przeczytaj zdania samodzielnie lub z pomocą nauczyciela.

Dowolne zabawy podejmowane z inicjatywy dzieci – kształtowanie umiejętności samodzielnego organizowania sobie czasu wolnego.

Dzień 5

Temat dnia: DZIEŃ Z ŻYCIA ZWIERZĄT

Propozycja wpisu w dzienniku zajęć:

I Swobodne zabawy dzieci – wzajemne uznawanie prawa do zabawy i do uczestnictwa w niej.

„Gadanie zwierząt” – słuchanie wiersza A. Olędzkiej.

„Wesołe zwierzęta” – zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 33

II „Co słyszać na wiejskim podwórku” – słuchanie wiersza „Wiejskie podwórko” Doroty Kossakowskiej – wzbogacanie wiedzy na temat pokarmów spożywanych przez zwierzęta.

„Na wiejskim podwórku” – ćwiczenia gimnastyczne – zestaw 33 – kształtowanie prawidłowej postawy ciała.

„Moje osiedle” – spacer – dzielenie się obserwacjami dotyczącymi zmian w przyrodzie.

III „Koniki grzebią ziemię” – zabawa z elementem równowagi.

„Czy to prawda?” – quiz.

Swobodne zabawy według zainteresowań dzieci – zachęcanie do zgodnej i bezpiecznej zabawy.

RANEK

Swobodne zabawy dzieci – wzajemne uznawanie prawa do zabawy i do uczestnictwa w niej.

„Gadanie zwierząt” – słuchanie wiersza A. Olędzkiej.

Dziś zwierzęta przemówiły.

Gospodarzy obudziły.

Krowy muczą w swej oborze.

Kotek miauczy tu na dworze.

Konik w stajni głośno rży.

A w chlewiku świnka śpi.

Kury gdaczą gdzieś w kurniku.

Kogut pieje kukuryku.

Baran beczy be be be.
Koza na to me me me.
Kaczki kwaczą gdzieś nad stawem.
Piesek szczeka z nimi razem.
I tak sobie rozmawiały,
że dzień cały przegadały.

Rozmowa na temat wiersza.

„Wesołe zwierzęta” – zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 33

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

Temat 1: „Co słysząc na wiejskim podwórku”
– słuchanie wiersza „Wiejskie podwórko”
Doroty Kossakowskiej.

Cele:

- Wzbogacanie wiedzy na temat pokarmów spożywanych przez zwierzęta.
- Zachęcanie do swobodnych wypowiedzi.
- Wdrażanie do uważnego słuchania.

Środki dydaktyczne: wiersz „Wiejskie podwórko” Doroty Kossakowskiej, sylwety zwierząt, ilustracje przedstawiające pokarmy zwierząt

Przebieg:

„Wiejskie podwórko” – słuchanie wiersza.

W gospodarstwie wujka gwarno i wesoło.
Od samego rana piknik pod stodołą.
Baran z owcą beczą, krowa głośno ryczy.
A kurczaków tyle, że ich nikt nie zliczy.
Odeszły od kwoki, teraz piszczą, skrzeczą.
Gdy zobaczą kwokę, to do niej polecą.
Koza skubie trawę, sama je śniadanie,
Bo jej mąż pan kozioł stoi dziś przy sianie.
W tej ogólnej wrzawie słysząc rżenie koni.
Kiedy się rozpędzą nikt ich nie dogoni.

Osiół patrzy z boku, nie wie co ma robić.
Też swą obecnością piknik chce ozdobić.
Wreszcie jest gospodarz, niesie coś pysznego.
Będzie więc jedzenie tutaj dla każdego.
Trawę dziś dostanie owca, koń i krowa.
Dla osiołka porcja też już jest gotowa.
Kogut oraz kury mają pyszne zboże.
To w niesieniu jajek na pewno pomoże.
Każdy uczestniczy w wesołej zabawie.
Kiedy się najedzą, odpoczną na trawie.

Rozmowa na podstawie wiersza.

- Co odbywa się od rana pod stodołą wujka?
- Co robi baran z owcą?
- Co robi krowa?
- Co zrobiły kurczaki?
- Dlaczego koza sama skubie trawę?
- Jakie zwierzę rzy?
- Gdzie stoi osioł?
- Co gospodarz przyniósł zwierzętom?
- Kto dostanie trawę?
- Kto zje ziarna zbóż?
- W czym pomoże kurom zjedzenie pysznego zboża?
- Co zrobią zwierzęta, gdy będą najedzone?

„Co jedzą zwierzęta” – oglądanie ilustracji.

Dzieci oglądają przygotowane przez nauczyciela ilustracje przedstawiające w jaki sposób odbywa się karmienie zwierząt hodowlanych. Dzieci wypowiadają się na temat tego co jedzą zwierzęta hodowane w gospodarstwie na podstawie oglądanych ilustracji oraz własnego doświadczenia.

„Czym nakarmisz zwierzęta” – zabawa dydaktyczna.

Dzieci łączą sylwety zwierząt z ilustracjami przedstawiającymi ich pokarm.

Krowa – trawa, siano (zimą), kukurydza

Koń – trawa, owies

Kura – ziarna zbóż

Świnia – ziemniaki, zboże, rośliny zielone

Owca – trawa, buraki, ziemniaki

Temat 2: „Na wiejskim podwórku” – ćwiczenia gimnastyczne – zestaw 33.

Cele:

- Zapoznanie się z zasadami zabawy „Wróżki, Reksio, Czarownice, Flinstonowie”.
- Kształtowanie prawidłowej postawy ciała.
- Rozwijanie ogólnej sprawności fizycznej.

„Moje osiedle” – spacer – dzielenie się obserwacjami dotyczącymi zmian w przyrodzie.

POPOŁUDNIE

„Koniki grzebią ziemię” – zabawa z elementem równowagi.

Karta pracy, cz. 3, s. 76.

Narysuj taki sam wzór.

„Czy to prawda?” – quiz.

Nauczyciel czyta zdania. Gdy dzieci usłyszą zdanie prawdziwe podnoszą uśmiechniętą buzię. Gdy zdanie jest fałszywe podnoszą buzię smutną.

Np. Słowo „indyk” ma dwie sylaby.

Słowo „owca” rozpoczyna się na „w”.

Słowo „kotek” kończy się na „k”.

Słowo „baran” rozpoczyna się na „p”.

Słowo „krowa” kończy się na „o”.

Swobodne zabawy według zainteresowań dzieci – zachęcanie do zgodnej i bezpiecznej zabawy.

PIOSENKI

„Bałwan”

muzyka: Mirosław Krysztopa

słowa: Dorota Kossakowska

I Kiedy zima jest na dworze,
płatki śniegu lecą z nieba.
Grubą czapkę, rękawice,
ciepłe buty włożyć trzeba.

Ref: Mroźna zima nas zaprasza.
Można lepić dziś bałwana.
Można bawić się wesoło,
zrobić śniegowego pana. /2x

II Ułoczmy zaraz kule.
Jedną małą i dwie duże.
Ma już oczy, nos, kapelusz,
starą miotłę trzyma w górze.

Ref: Mroźna zima...

III Stoi bałwan na podwórku.
Uśmiech ma na swojej twarzy.
Ktoś powinien go odwiedzić,
bałwan ciągle o tym marzy.

Ref: Mroźna zima...

„Przedwiośnie”

muzyka: Jarosław Woźniewski

słowa: Dorota Kossakowska

zw. 1

1
Słoń - ce świe - ci na jas - nym nie - bie wko - ło pta - ki głos - no śpie - wa - ją

5
wszys - cy lu - dzie już z u - tęs - knie - niem na przyjs - cie wios - ny cze - ka - ją a ref.

9
o - na cią - gle nie przy - cho - dzi a o - na cią - gle za - po - mi - na

13
o tym że kwia - ty chcą roz - kwi - tać bo po - ra ciep - ła się za - czy - na

17

zw. 2

21
W świe - cie pta - ków dziś po - ru - sze - nie trze - ba gniaz - da szyb - ko bu - do - wać ref.

25
że - by zdą - żyć jesz - cze przed la - tem pisk - lę - ta swo - je wy - cho - wać A

29
o - na cią - gle nie przy - cho - dzi a o - na cią - gle za - po - mi - na

33
o tym że kwia - ty chcą roz - kwi - tać bo po - ra ciep - ła się za - czy - na

I Słońce świeci na jasnym niebie,
wkoło ptaki głośno śpiewają.
Wszyscy ludzie już z utęsknieniem,
na przyjście wiosny czekają.

Ref: A ona ciągle nie przychodzi,
a ona ciągle zapomina.
O tym, że kwiaty chcą rozkwitać,
bo pora ciepła się zaczyna.

II W świecie ptaków dziś poruszenie,
trzeba gniazda szybko budować.
Żeby zdążyć jeszcze przed latem,
pisklęta swoje wychować.

Ref: A ona ciągle...

„Powrót bociana”

muzyka: Jarosław Woźniowski
słowa: Dorota Kossakowska

1 Bo - cian Kac - per wra - ca do do - mu Przed nim bę - dzie tra - sa da - le - ka

5 le - ci dziel - nie do nas z Af - ry - ki prze - cież gnia - zdo na nie - go cze - ka

9 boć - ku boć - ku cze - ka - my na cie - bie

13 i pat - rzy - my kie - dy po - wró - cisz Kie - dy zro - bisz po - rządek w swym gnieź - dzie

17 nie - po - trzeb - ne ga - łąz - ki wy - rzu - cisz.

19 Dłu - gą dro - gę bo - cian po - ko - nał

23 już za - czy - na krą - żyć nad na - mi wszę - dzie sły - chać kle kle bo - cia - nie

27 i przy - ja - aż - nie ma - cha skrzy - dła - mi

31 Boć - ku boć - ku cze - ka - my na cie - bie i pa - trzy - my kie - dy po - wró - cisz

35 kie - dy zro - bisz po - rządek w swym gnieź - dzie nie - po - trzeb - ne ga - łąz - ki wy - rzu - cisz

I Bocian Kacper wraca do domu.
Przed nim będzie trasa daleka.
Leci dzielnie do nas z Afryki.
Przecież gniazdo na niego czeka.

Ref: Boćku, boćku czekamy na ciebie.
I patrzymy kiedy powrócisz.
Kiedy zrobisz porządek w swym gnieździe.
Niepotrzebne gałązki wyrzucisz.

II Długą drogę bocian pokonał.
Już zaczyna krążyć nad nami.
Wszędzie słysząc kle, kle bocianie.
I przyjaźnie macha skrzydłami.

Ref: Boćku, boćku...

